

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

SISMANOGLIO
MELIRO

A.

Ἐπαινετά μὲν ὑπάρχουσι τὰ καλὰ, καὶ σωτηρίας πρόξενα· τῶν δὲ καλῶν κάλλιστον, καὶ ψυχωφελέστερον ἢ ἐλεημοσύνη δῆπουθεν καθέστηκε, καθ' ὅσον συνάπτει τῇ μιμήσει τὸν ἐλεήμονα Θεῷ φιλανθρώπῳ καὶ πολυελέφῳ. Ὁ γὰρ εὐεργετῶν μιμεῖται Θεὸν κατὰ τὴν θεολόγον φωνήν, καὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν· οὐδενὶ γὰρ οὕτως ὡς ἐλέφ Θεὸς θεραπεύεται. Ἄλλ' εἰ καὶ κάλλιστον καὶ θειότατον ἔργον πᾶσιν ἀπλῶς γινομένη ἢ ἐλεημοσύνη τελεῖ, σωστικόν τε καὶ ψυχοσωτήριον τοῖς ὀρθοδόξοις γνωρίζεται, καὶ πολὺν ἔχει τὸν ἔπαινον καὶ τὸν μακαρισμὸν παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. «Ἐλεημοσύνη γὰρ ρύεται ψυχὴν ἐκ θανάτου»· καὶ «μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται», τό τε γραφικόν, καὶ τὸ εὐαγγελικὸν θεῖον ῥητῶς φησὶ λόγιον. Ὅταν μὲν τοι πρὸς σύστασιν, διαμοιρῆν καὶ συντήρησιν ἱερῶν καταγωγίων, καὶ θείων ναῶν καὶ ἐκκλησιῶν διανέμηται, ἐν οἷς ἀκαταπαύστως ὁ Θεὸς ὑμνεῖται καὶ δοξολογεῖται, μυστικαὶ τε λατρεῖαι προσφέρονται καθ' ἑκάστην, καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν εὐσεβῶν ἀκαταπαύστως ἄδεται, μείζονα πάντως τὴν ἰαχὴν καὶ τὴν παρρησίαν πρὸς Κύριον ἔχει, καὶ πλουσιωτέραν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἐλεήμονας ἀνταμείβεται· καὶ ὁ τὴν τοιαύτην ἐλεημοσύνην διδούς οὐ μόνον ἐλεήμων ἀλλὰ καὶ κτήτωρ κατονομάζεται. Ἐπειδὴ τοι γαρῶν καὶ τὰ νῦν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, ὑπέρτιμος καὶ ἔξοχος Βοσπόρου Θρακικοῦ καὶ Κυανέων, ἀγαπητὸς ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κύρ Νικόδημος, μὴ ἀνεχόμενος βλέπειν φθασάσας ἐγγύς που διαφθορᾶς καὶ ἀφνισμοῦ τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἀρχίας ἐκκλησίας ἔξω εἰς τὰ παράπολα (:) τὴν τε τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου κατὰ τὸ χωρίον Φλωρι, ἐν ἧ γίνεται κατ' ἔτος ἡ πανήγυρις διὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς 23 τοῦ αὐγούστου, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, καὶ τὴν τῶν μεγίστων Ταξιαρχῶν κατὰ τὸ χωρίον Γαλατάρια ἀνεκτίσατο καὶ ἀνεκκίνισεν ἐκ βάρων καὶ θεμελίωσας καὶ πτωτῶν ἀπειλούσας, συνδραμόντων τῇ αὐτοῦ ἱερότητι καὶ τῶν ἐκεῖσε φιλευσεβῶν χριστιανῶν, καὶ συγκοπιασάντων εἰς τὴν ἀνάκτησιν καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν αὐτῶν. Ἐξαιρέτως δὲ ὁ αὐτὸς οὗτος ἀρχιερεὺς Δέρ-

κων φημί καὶ Νεοχωρίου, κόπῃ τε πολλῶ καὶ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, διὰ τῆς ἐξ ὕψους δυνάμειος, καὶ τὴν ἐξω τῆς Χρυσῆς Πύλης, ἦτοι κατὰ τὸ Σηλυβρί καπὶ Ζωοδόχον Πηγὴν κειμένην, τὴν κεκαλλωπισμένην πάλαι ποτε περικαλλεῖ καὶ μεγίστῳ ναῶ, οἰκοδομηθέντι, καὶ περιποιηθέντι ὑπὸ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ χρηματισάντων φιλευσεβῶν καὶ φιλοχρίστων βασιλέων εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Θεομήτορος, ὅπου τὸ διατεθρυλλημένον τῆς σεβασμίας ταύτης πηγῆς ἀγίασμα ἐκ μιᾶς ἀρχῆς τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ καὶ μέχρι τοῦ νῦν διάφορα καὶ πλείστα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ θαύματα, ἅπερ διηνεκῶς μαρτυρεῖ τὸ πλῆθος τῶν καμνόντων καὶ συντρεχόντων εἰς τοῦτο, καὶ τὰς ἰσσεις προφανῶς δεχομένων, ὡς ἔξεστι τῷ βουλομένῳ μαθεῖν τὰ ἀπειροπληθῆ τοῦ ἀγιάσματος τούτου θαυματουργήματα ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀναγινωσκομένου ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ συναξαρίου κατὰ τὴν παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος· τῇ παρατάσει δὲ τοῦ πανδομάτορος χρόνου, τοῦ τὰ πάντα ρεῖν καὶ ἀπανθεῖν ποιούντος, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἐκείνης εὐμερίας καὶ εὐδοξίας εἰς τὴν παρούσῃν κατάστασιν καὶ δυστυχῆ μεταβολὴν ἀναδείξαντος ἀπογυμνωθεῖσαν καὶ στερεθεῖσαν, φεῦ, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, τὰς περιφανεῖς ἐκείνας καὶ βασιλικὰς οἰκοδομὰς καὶ μηδένα καλλωπισμὸν, τὸν ὃν εἶχε πρότερον, ἔχουσιν θεῖον ζήλω καὶ πόθῳ κατὰ καρδίαν βαλλόμενος, καὶ σπουδῆν ἐμμελῆ μεθ' ὅτης εὐλαθείας θίμενος ὁ αὐτὸς εὖτος ἱερώτατος μητροπολίτης Δέρκων καὶ Νεοχωρίου κύρ Νικόδημος σὺν πολλῶ κόπῃ καὶ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ τῇ ἐξ ὕψους δυνάμει τοὺς τοίχους καταπεσόντας καὶ ἐξαφανισθέντας ἀνεκτίσατο τὸ πρότερον, εἴθ' οὕτω πάντα τὰ σεσαθρωμένα καὶ παλαιὰ μέρη ἀνεκαίνισεν, ἱερὰν τε τράπεζαν ἐπήξε, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν πρὸ χρόνων ἐκλείψασαν καὶ μηδαμῶς τελουμένην ἐκεῖσε ἐντελῶς τελεῖσθαι παρεσκευάσεν ἤδη, ἔσπερινόν, φημί, ὄρθρον, καὶ τὴν θεῖαν μυσταγωγίαν καὶ λειτουργίαν, καὶ ἐκκλησίαν ἀγίαν τὸν ἐνόητα τρόπον ἀπετέλεσεν, ὅπου γε μετὰ τὴν ἄλωσιν μέχρι τοῦδε, οὔτε ἐκκλησία ἐλγίζετο, οὔτε λειτουργία ἐκεῖσε ἐγίγνετο. Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὰ μέρη τὰ σεσαθρωμένα, παμπάλαιος ἱερά καὶ σεβασμία εἰκὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εὐρέθη ἔνδον τοῦ τοίχου ἄνωθεν, κατὰ τὸ μέρος τοῦ βήματος, ἣνπερ θαυματουργοῦσαν καθορῶν, ὡς τὸ πάλαι, ἀργυρίῳ περιεκόσμησεν· ὁμῶς εἰς τὰς ἐξόδους λίαν ἐστενο-

χωρήθη, τὰς τε τῶν προειρημένων δύο ἐκκλησιῶν, τῶν κατὰ τὸ Φλώρι, καὶ τὰ Γαλατάρια, εἰς ἑπτακόσια γρόσια ἀριθμουμένας, καὶ τὰς εἰς τὸν ἀνακαινισμὸν καὶ καλλωπισμὸν τῆς Ζωοδόχου ταύτης Πηγῆς ὑπὲρ τὰ ὀκτακόσια γρόσια γενομένας, καὶ συναριθμουμένας ὁμοῦ πάσας ὑπὲρ τὰ χίλια πεντακόσια τῶν γροσίων, ἅπερ καὶ δανεισθέντα παρ' ἄλλων τοκίζονται, καὶ πληροῦται ὁ τόκος ἀναγκαστικῶς καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ μεγάλην ἐνοχίην καὶ στενοχωρίαν. Μάλιστα καὶ τέσσαρα κελλεῖα εἰς κάθισμα τῶν ἱερουργούντων ἐν τῇ Ζωοδόχῳ Πηγῇ ἀνακτίσεως δέονται, ἀναγκαίων ὄντων τῶν αὐτῶν τούτων κελλείων εἰς τὸ ἐνοικεῖν τοὺς ἱερουργούντας ἐκεῖσε. Ὅθεν μὴ ἔχων πληρῶσαι τὸ χρέος, ἀνακτίσαι τε τὰ εἰρημένα τέσσαρα κελλεῖα, καὶ τοῖς ὅλοις ἀμηχανήσας, οἱ γὰρ κατὰ τόπον εὐριτκόμενοι χριστιανοὶ προσήνεγκαν μὲν καὶ αὐτοὶ ὀλίγοι ὄντες τὸ κατὰ δύναμιν, ὁμοίως καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνης τῶν λοιπῶν χριστιανῶν ἐπληρώθη μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν βᾶρος ἐπεφορτίσθη εἰς τὸν ἀρχιερέα, καὶ πιέζεται δεινῶς, οἷ καὶ ἡ ἐπαρχία αὐτοῦ εὐρίσκεται ὑπὸ χρέος ἀνυπόφορον ἐκ τῶν κειρικῶν περιστάσεων, οἷς κρίμασιν οἶδε μόνον ὁ Κύριος, καὶ οὐ δύναται φορτίον ἐπὶ φορτίῳ προσεπιθεῖναι, δι' ἣν αἰτίαν πέμπεται ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιερέως αὐτοῦ, τοῦ καὶ προσκυνητοῦ χρηματίσαντος περὶ τοὺς ἀγίους τόπους τῆς Ἱερουσαλῆμ, ὁ παρὼν ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιμανδρίτης, ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχῳ κύρ Καλλίνικος, χάριν ἐλεημοσύνης καὶ βοθείας, ὅστις ἐπιφέρει καὶ τὴν εὐρεθεῖσιν, ὡς εἴρηται, παλαιὰν καὶ σεβασμίαν καὶ θαυματουργὸν εἰκόνα ἔνδον τοῦ τοίχου τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀργυροκοσμηθεῖσαν ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, διὰ τὰς θαυματουργίας αὐτῆς. Τοῦτον τοῖνον μεθ' ἧς ἐπιφέρει σεβασμίας εἰκόνας ἀποδεχόμενοι πάντες ἰλέψ καὶ εὐμενεῖ τῷ ὄμματι, καὶ προσηγεῖ διαθέσει συνδράμετε, καὶ βοθήσατε αὐτῷ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ ἐλεημοσύνην ἐπίδοτε ὑπὲρ τε τῶν προειρημένων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἀνακαινισθείσης τῆς ὑπερενόξου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ Θεομήτορος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐλευθέρῳ καὶ πλουσιοπάρῳ χειρὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν καὶ ἀγαθὴν προαίρεσιν ἐλεημοσύνην παρέχων ἀξιόλογον, καὶ πλουσιοπάρουχον, ὁ μὲν πρόθεσιν, ὁ δὲ σαραντάριον, καὶ ἄλλος ἄλλο τι πολὺ, ἢ ὀλίγον, ἐξ ὧν ἀγαθῶν ἐδώρησατο ὑμῖν ὁ Κύριος τῶν πλουσίων αὐτοῦ δωρεῶν· πρὸς τούτοις καὶ ἄμφω ἱερά οἱ δυνάμενοι καὶ εὐποροῦντες, ἢ δισκοπάτηρα, ἢ θυμιατὰ διὰ τὴν

Ζωοδέχον Πηγὴν. Οὕτω ποιήσατε, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, ὅπως αἱ ἐκκλησίαι αὐταὶ ἐλευθερωθῶσι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀνάγκης· ὑμεῖς δὲ ὡς συγκτήτορες αὐτῶν ἔχοιτε τὸ μνημόσυνον ὑμῶν ἀκατάπαυστον καὶ μυριοπλάσιους τὰς ἀμοιβὰς παρὰ τοῦ μισθοποδοῦ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, καὶ ἡ εὐχὴ, καὶ ἡ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

(1727) α ψ κ ζ.

B.

Δικαστὰ τοῦ Καζᾶ Χασλάρ, δικαιοῦτατε καὶ ἰκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὲ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμη τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεία εὐδοκία καὶ συνάρσει πιστὲ, ἀύξηθειή ἡ ἀρετὴ σου. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς σὺν τοῖς μητροπολίταις ὑπέβαλον εἰς τὴν ὑψηλὴν Μου πύλην αἴτησιν ἀπὸ κοινοῦ, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι ἐνῶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Βαλουκλῆ, κειμένη ἐκτὸς τῆς πύλης τῆς Σηλυβρίας, μετὰ τοῦ ἀγιάσματος, ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ ἀλώσεως ἀνήκον εἰς τοὺς Γραικοὺς ὑπηκόους Μο, οἱ Ἀρμένιοι ἐκίνησαν ἀγωγὴν, ἐναντίον τῶν παλαιῶν παραδόσεων, διαμφισβητοῦντες καὶ διεκδικοῦντες τὴν κυριότητα τοῦ ῥηθέντος ἀγιάσματος. Ἡ ἀγωγή αὕτη τῶν Ἀρμενίων ἀπερρίφθη καθὸ ἄδικος καὶ ἠσύχασαν οἱ Γραικοί. Πλὴν κατ' αὐτὰς ἀνεφάνη κάλφας τις ἀρμένιος, ὀνόματι Σερίν, καὶ ἔσκαψε φρέαρ παρὰ τῷ Βαλουκλῆ καὶ ἔκλεψε τὸ ὕδωρ τοῦ ἀγιάσματος, καὶ κατῶρθωτε νὰ εἰσρεύσῃ ἅπαν τὸ ὕδωρ τοῦ ἀγιάσματος εἰς τὸ φρέαρ, καὶ οὕτως ἠδυνήθη νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ ἐν λόγῳ ἀγίασμα, καὶ μυρίας ζημίας προὔξενησεν εἰς τοὺς Γραικοὺς, καὶ ἐγένετο παραίτιος διχονοίας καὶ διχαστασίας τῶν δύο ἐθνῶν. Οἱ Χριστιανοὶ ἄθροοι προσιτρέχοντες εἰς τὸ γραικικὸν πατριαρχεῖον προσκλαίονται καὶ οὐ παύονται παραπονούμενοι καὶ μεμψιμοιροῦντες. Ὅθεν εὐσπαγγνιζόμενοι τοὺς χριστιανοὺς, οἵτινες ἐξελιπάρησαν τὴν κατάχωσιν τοῦ φρέατος τοῦ ὑπὸ Σερίν κάλφα ὀρυχθέντος, πρὸς ἄρσιν φιλονικείας καὶ

διχονοίας, διατάσσω λοιπὸν, συνφδὰ τοῖς αἰτήσεσιν αὐτῶν, νὰ ἀφανισθῇ τὸ ἐν λόγῳ φρέαρ καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ὀρυξίς· καὶ τοῦ λοιποῦ, μήτε ὁ Σερίν κάλφας, μήτε ἕτερός τις νὰ παραθιάζωσιν οὕτω τὸ δίκαιον. Οὕτω νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαταγὴ Μου αὕτη, καὶ οὕτω ποίει πεποιθῶς εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Μου μονόγραφον.

Τῆ 15 Τζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1146.

B.

Δικαστὰ τοῦ Καζᾶ Χασλάρ, δικαιοῦτατε καὶ ἰκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὲ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμη τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεία εὐδοκία καὶ συνάρσει πιστὲ, ἀύξηθειή ἡ ἀρετὴ σου. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι οἱ Γραικοὶ ὑπέβαλον αἴτησιν εἰς τὴν ὑψηλὴν Μου Πύλην, δι' ἧς ἀναφέροντες ὅτι καὶ τοὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ Βαλουκλῆ μετὰ τοῦ ἀγιάσματος, κειμένη ἐξῶθεν τῆς πύλης Σηλυβρίας, ὑπαγομένη εἰς τὸ βακούφιον τοῦ μακαρίτου Σουλτάνου Βαγιαζήτ Χάν, ὅς γαίαν ἔχοι ἐλαφρὰν, καὶ τελοῦσα ἐνοικίον τι κατ' ἀποκοπὴν, ἐκπαλαι ὑπέκειτο ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῶν, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παρεμβαίνη τις καὶ νὰ διεκδικῇ τὴν κυριότητα τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας, ὁμῶς παρὰ τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ἀρχαιότητα οἱ Ἀρμένιοι ἤρξαντο νὰ ἐπεμβαίνωσι καὶ νὰ διεκδικῶσι λέγοντες ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἀγιάσματος εἶνε ἑαυτῶν. Ὅθεν ἐξητήσαντο δι' αἰτήσεως τὴν ἐκδοσὶν ὑψηλῆς Μου διαταγῆς, διατασσούσης τὴν ἄρσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπεμβάσεως. Ἐξεδόθη δὲ τοιαύτη διατάσσουσα ὅτι ἡ ῥηθείσα ἐκκλησία σὺν τῷ ἐν αὐτῇ ἀγιάσματι εἶνε κτῆμα καὶ ἰδιοκτησία ἀνέκαθεν τῶν Γραικῶν, ὑπάγεται δὲ εἰς τὸ βακούφιον τοῦ μακαρίτου Σουλτάν Βαγιαζήτ Χάν, ἀντὶ ἐνοικίου κατ' ἀποκοπὴν καὶ ἀρχαῖον. Ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχουσιν, εὐρηται καταγεγραμμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1004 ἔτος ἐγείρας. Διὰ ταῦτα ὁ δικαστὴς τοῦ Καζᾶ Χασλάρ ἐξέδοτο καὶ ἀπόφασιν, καὶ προσέτι δυνάμει τῆς δικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως, ὁ θεὸς Μου Σουλτάν Ἀχμέτ Χάν ἐξέδωκε διαταγὴν, ἣτις διέταττε νὰ

μὴ ἐπεμβαίνει τις εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Γραικῶν. Ὅθεν οἱ Γραικοὶ ἐ-
 ξητήσαντο παρ' ἐμοῦ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐν λόγῳ διαταγῆς. Ἐπειδὴ δὲ
 ἐξετάσθωσ γενομένης ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Μου Διβανίου
 εὐρέθη καταγεγραμμένη κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον ἡ ρηθεῖσα διαταγή,
 διὰ τοῦτο διατάσσω καὶ Ἐγὼ νὰ ἐνεργηθῇ συνωδᾶ τῇ προηγουμένη
 βασιλικῇ διαταγῇ. Ὅθεν ἅμα λαβόντες τὴν διαταγὴν Μου ταύτην νὰ
 ἐνεργήσητε συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην καὶ παροῦσαν διαταγὴν,
 νὰ μὴ ἐπιτρέψῃς δὲ εἰς τοὺς Ἀρμενίους νὰ ἐπεμβῶσι καὶ διεκδικῶσιν
 ἀδίκως δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγιάσματος,
 ἀνηχόντων ἀνέκαθεν τοῖς Γραικοῖς, δυνάμει τῆς τε ἱεροδικαστικῆς ἀπο-
 φάσεως καὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις καταγεγραμμένων οὐτῶν εἰς ὄνομα Γραικῶν.
 Ἐπομένως νὰ ἐμποδίζῃς πράξεις ἀντιβαίνουσας εἰς τὴν παράδοσιν καὶ
 ἀρχαιότητα καὶ νὰ ἐνεργῆς συνωδᾶ τῷ περιεχομένῳ τῆς ἱερᾶς Μου δι-
 αταγῆς. Οὕτω γίνωσκε, ἀναγνοὺς δὲ τὴν διαταγὴν ταύτην νὰ ἐπι-
 στρέψῃς καὶ ἐγχειρίσῃς πάλιν αὐτὴν εἰς χεῖρας αὐτῶν, πειθόμενος εἰς
 τὸ αὐτοκρατορικόν Μου μονόγραφον.

Τῆ 1 Ῥεβιούλ-Ἀχῆρ 1146

▲.

Δικαστὰ τοῦ Καζᾶ Χατλάρ, δικαιοτάτε καὶ ἱκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν
 δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὲ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ
 γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς θρησκείας, κλη-
 ρονόμε τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεία εὐδοκία καὶ συνάρ-
 σει πιστὲ, ἀξιοθεῖα ἡ ἀρετὴ σου. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς
 ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι οἱ Γραικοὶ ὑπέβαλον εἰς τὴν Ὑψηλὴν Μου πύλην
 αἴτησιν, δι' ἧς δηλοῦσι, ὅτι ἔχουσιν ἀνέκαθεν ἐξωθεν τῆς πύλης Σηλυ-
 θρίας, ὑπαγομένης εἰς τὸν ρηθέντα Καζᾶν, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Βαλουκλῆ,
 μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀγιάσματος, ὑπαγομένην εἰς τὸ βακούριον τοῦ Σουλ-
 τάν Βαγιαζήτ Χάν, ὃς γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν, ὑπ' ἐνοίκιον κατ' ἀποκοπὴν
 ἀρχαῖον· ἐνῷ δὲ οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν,
 οἱ Ἀρμένιοι ὁμῶς ἐπεμβαίνουσιν, ἰσχυριζόμενοι, ἐναντίον τῶν παραδό-
 σεων καὶ τῆς ἀρχαιότητος, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ

ἀγιάσματος εἶνε κτῆμα αὐτῶν. Ὅθεν οἱ Γραικοὶ διὰ τῆς ῥηθείσης αἰτή-
 σεως ἤτήσαντο καὶ ἐξελιπάρησαν τὴν ἔκδοσιν ὑψηλῆς Μου διαταγῆς, πρὸς
 ἄρσιν τῆς ἐναντίον τῇ ἀρχιότητι ἐπεμβάσεως. Ἐξεδύθη λοιπὸν αὐτο-
 κρατορικόν Μου χάρτιον ἐπικυροῦν ὅτι ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία τοῦ Βαλουκλῆ
 καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἀγίασμα εἶνε κτῆμα τῶν Γραικῶν, ὑπαγόμενα εἰς τὸ
 βακούριον τοῦ μακαρίτου σουλτάν Βαγιαζήτ Χάν, ὃς γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν,
 καὶ ὄντα ὑπ' ἐνοίκιον κατ' ἀποκοπὴν ἀρχαῖον. Ἐκτὸς τούτου ἡ κατοχὴ
 τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας ὡς καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀγιάσματος ἀνήκει τοῖς Γραι-
 κοῖς, τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῶν ἱεροδικαστικῶν ἐγγράφων, δηλωτι-
 κῶν τῆς κατοχῆς καὶ τῆς κυριότητος αὐτῶν, καὶ καταγεγραμμένον ἐν
 τοῖς ἀρχείοις. Δυνάμει ἄρα τῆς ὑπὸ σοῦ τοῦ δικαστοῦ ἐπὶ τούτῳ συντα-
 χθείσης ἀποφάσεως μηδεὶς γενέσθω πρόκλημα καὶ κώλυμα εἰς τὴν κα-
 τοχὴν τῶν Γραικῶν. Ὅθεν διατάσσω ἅμα λαβὼν τὴν διαταγὴν Μου
 ταύτην, νὰ ἐνεργῆς συνωδᾶ αὐτῇ, καὶ ἐπειδὴ σὺ ἐξέδωκας ἀπόρρασιν λέ-
 γουσαν «ὡς γέγραπται ἐν τοῖς ἀρχείοις ἡ κατοχὴ τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας
 ἀνήκει τοῖς Γραικοῖς», συνωδᾶ λοιπὸν τῇ ἀπόρρασι τὴν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃς
 εἰς τοὺς Ἀρμενίους νὰ ἐπεμβαίνουσιν, ἐναντίον τῆς ἀρχιότητος καὶ τῶν
 παραδόσεων, εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Γραικῶν, νὰ ἐνεργῆς δὲ συνωδᾶ τῷ
 ὑψηλῷ περιεχομένῳ τῆς ἱερᾶς Μου διαταγῆς. Οὕτω γίνωσκε καὶ ἀναγνοὺς
 κατάγραφον τὴν δεξιὰν τὴν διαταγὴν εἰς τὰ ἀρχεῖα, καὶ ἀπόδος εἰς χεῖρας
 αὐτῶν, πειθόμενος εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοκρατορικόν Μου μονόγραφον.

1 Ζιλχίτζε 1115

Ε.

Ἴσον τοῦ προεκδοθέντος πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος περὶ τῆς
 ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ Μπαλουκλείου,
 ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ μακαρίτου Δέσπων Ἀνανίου.

† Νεόφυτος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπό-
 λεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οἷς τισι τῶν ἁγίων ἀρχιερέων τὰ τῶν ἐνοριακῶν θείων καὶ ἱερῶν
 ναῶν καὶ εὐχγῶν οἴκων ἐπιτέτραπται, τούτοις καὶ ἡ ἐκείνων ἐπιμέλεια

καὶ προστασία ἐκ παντός τρόπου ἀνήκουσά ἐστι δικαίως τε καὶ νομίμως· δικαίως μὲν, ὅτι εἴτε καλῶς, εἴτε ἄλλως ἔχειν δοκοῦσιν οἱ σέπτοι ναοὶ, τούτου ἡ αἰτία τοῖς κατὰ τόπον ἀρχιερεῦσι προσάπτεται, νομίμως δὲ, καὶ γὰρ καὶ τῶν Ἀποστολικῶν θείων κανόνων, ὅ,τε ΛΗ' καὶ ὁ ΜΑ' σαφῶς διαγορεύοντες, ἐπὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ποιῶσι πράγματα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὑψηλοὶ βασιλικοὶ προσκυνητοὶ ὀρισμοὶ συνωδῶ τοῖς ἱεροῖς τουτοῖσι νόμοις καὶ θείοις κανόσι σφοδρῶς ἐπιτάττοντες ἐπικυροῦσιν, ὥστε κατὰ πάντα λόγον ἢ τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ εὐαγῶν οἰκῶν προστασία τοῖς κατὰ τόπον προσήκει ἀρχιερεῦσι, καὶ ταῦτα οὐκ ἐπ' ὠφελείᾳ μὲν τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, πρὸς βλάβην δὲ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ προσηκούσῃ μὲν ἀπολαύσει τούτων, ὁ γὰρ δουλεύων ἐν τῷ ναῷ ἐκ τοῦ ναοῦ τραφήσεται, ἐπ' ὠφελείᾳ δὲ καὶ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν.

Ταῦτα οὖν καλῶς εἰδὼς καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Δέρκων, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος Βοσπόρου Θρακικοῦ καὶ Κυανέων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφός, καὶ συλλειτουργὸς κύριος Ἀνανίας, καὶ τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν ναὸν τὸν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Μπαλουκλείου ἐπιλεγόμενον, παραλαβὼν ὡς ἀνεκάθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐνοριακὸν κτῆμα τῆς καθ' ἑαυτὸν ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Δέρκων, τέως μὲν ὑπὸ ἐπιτρόποις παρ' ἑαυτοῦ συνοδικῶς ἀποκαθισταμένοις διώκει, κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτιδίμου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Σωφρονίου ἐκδεδομένον, ἐπὶ ῥηταῖς συνθήκαις καὶ συμφωνίαις, πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα, πρὸ χρόνων δὲ ὡς ἑπτὰ τῶν ζέοντι τοῦ ἐν αὐτῷ ἐνθέου ζήλου ἐλαυνόμενος, καὶ χρεέστιν ὑποκείμενον τὸν ἱερὸν τοῦτον ναὸν καθαρῶν, οὐδενὸς πόνου ἐφείσατο ἀλλὰ γενναίως πάνυ εἰς τὴν ἄμετρον αὐτοῦ προστασίην ἐπανελάθεν, εἴ πως δυναθῆναι ἀπαλλάξει μὲν τὸν ναὸν τοῦτον τῶν προσγενομένων χρεῶν, καὶ οὐκ ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ, ἀλλ' οὕτως ὡς εἴρηται, ἄπορον παραλαβὼν, καὶ ἄνευ κωδίκων καὶ σημειώσεων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ, ἤδη σαφῶς ἐπὶ συνόδου ἐπὶ παρουσίᾳ πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος, καὶ τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διὰ καθαρῶν καταστάσεων καὶ κωδίκων, ἀπέδειξε τὸν ἱερὸν τοῦτον οἶκον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν διαστήματι τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιτετοῦς ἐφορίας καὶ προστασίας του,

οὐ μόνον ἀπηλλαγμένον πάντη τοῦ χρέους, ἀλλὰ καὶ κεκτημένον προσέτι ποσότητα δεκαἕξ χιλιάδων καὶ τετρακοσίων εἰκοσιτριῶν γροσίων δεδανεισμένων δι' ἐνυπογράφων ἀυλικῶν ὁμολογιῶν εἰς ἐπαρχίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ Πατριαρχικοῦ τε καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, διὸ καὶ συνοδικῶς τῶν προσηκόντων ἡξιώθη ἐπαίνων, ὡς καλὸς ποιμὴν καὶ πνευματικὸς προστάτης, καὶ οἰκονόμος ἄριστος. Ἐρῶν δὲ ἤδη τὸν ἱερὸν τοῦτον ναὸν δι' ἄλλας καιρικὰς περιστάσεις πολυχειρίας δεόμενον, ἅμα δὲ καὶ τινες προκριτωτέρους χριστιανούς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐλογημένων ῥουφετίων θείῳ ζήλῳ κινουμένους καὶ προθύμως ἐκυτοῦς παρέχοντας πρὸς ἀντίληψιν τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ναοῦ, ἀποδεξάμενος τὸν θεῖον αὐτῶν τοῦτον ζῆλον, οἰκίει βουλήν καὶ αὐθαιρέτω γνώμῃ ὡς κυριάρχης συνήνεσε διορισθῆναι καὶ ἀποκατασταθῆναι ἄνδρας θεοσεβεῖς τε καὶ ἀξίους ἐκ τῶν εὐλογημένων τούτων ῥουφετίων εἰς τὴν ἐπιτροπικὴν τοῦ ῥηθέντος ναοῦ, ἐπὶ ταῖς ἀνεκάθεν διὰ γράμματος συμφωνίαις καὶ συνθήκαις. Καὶ δὴ γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ ῥηθέντος κυριάρχου ἱερωτάτου μητροπολίτου Δέρκων, συναδελφεῦ ἡμῶν ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου κυρίου Ἀνανίου, ἐπὶ παρουσίᾳ πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος, καὶ τιμιωτάτων καὶ χρησιμωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, διορίσθησαν εἰς τὸν ῥηθέντα ἱερὸν ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τοῦ Μπαλουκλείου, ἐπιτρόποι, ἄνδρες θεοσεβεῖς ἐκ τῶν ἐνταῦθα εὐλογημένων ῥουφετίων, ὅπως ἐπιτροπεύωσι καὶ οἰκονομῶσιν αὐτὸν, κατὰ τὸν χριστιανικὸν ἑαυτῶν ζῆλον, ἐν καθαρῷ συνειδότητι, παραλαμβάνοντες εἰς χεῖρας αὐτῶν ἅπαντα τὰ ἀνήκοντα εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα τοῦ ναοῦ τούτου, ἐπὶ τοιαύταις μὲν τοῖς συμφωνίαις καὶ ὑποσχέσειν, ἵνα δηλαδὴ καθ' ἕκαστον χρόνον, κατὰ τὸν ἀπρίλιον μῆνα, καθ' ὃν ἔχει λαμβάνειν τὸ ἐμβατοίκιον ἢ ἱερότης αὐτοῦ, ὡς κανονικὸν αὐτοῦ δίκαιον, ὃν χίλια πεντακόσια γροσία, προσέρχονται τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ, ὡς κυριάρχῃ τοῦ θεοῦ τούτου ναοῦ, καὶ παρέχωσιν ἀναντιρρόητως λόγον ἀκριθῆ τε καὶ ἄδολον ἐν καθαρῷ καταστίχῳ περὶ τε τῶν ἐσόδων, καὶ ἀφιερωμάτων τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ ἐξηρημένων ἐκ τῆς ὅλης ποσότητος τοῦ τε ῥηθέντος ἐτητίου ἀρχιερατικοῦ ἐμβατοίκιου τῶν χιλίων πεντακοσίων γροσίων, καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν πρὸς κηρολυχνίαν ἐξόδων, πρὸς δὲ καὶ τῶν εἰς ἐξωτερικούς συνήθων ἀθαιτίων, τὰ καταλειπόμενα καὶ περισεύοντα καταγράφονται ἐν τῷ κώδικι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, καὶ δι-

δωνται δι' ἀρχιερατικῆς ἐπιβεβαιώσεως καὶ ἀδείας πληρεξουσίου τῆς αὐτοῦ ἱερότητος εἰς μέρη καὶ πρόσωπα ἀσφαλῆ καὶ πιστὰ σὺν τόκῳ, φυλαττόμενα, διὰ ἐπισυμβαινούσας καὶ ἐνδεχομένας ἀνάγκας καὶ χρείας, παρκατατιθέμενα ὁμοίως τὴν περὶ τούτων ὁμολογίαν εἰς τὸ σεντοῦκι τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀσφαλῆ εἰς ἕνεκα, καὶ οὕτω κατ' ἔτος θεωρουμένου τοῦ λογαριασμοῦ, ἧ δέον, ἀνακαινίζηται οὕτως ἢ ἐπιτροπικῇ, ἐτησίως, διδομένης τῆς ἀδείας παρὰ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος τοῖς προκρίτοις τῶν εὐλογημένων βουφρετίων, ἐκλέγεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα: ἀξιόυς καὶ θεοσεβεῖς εἰς τὸ τοιοῦτον λειτούργημα: οἱ δ' ἐν αὐτῷ ἱερεῖ: μηδὲν δύνωνται τὰ ἱερατικὰ ἐκτελεῖν ἄνευ τοῦ λαθεῖν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος τὴν νόμιμον ἄδειαν πρεπόντως καὶ εὐλόγως πειθόμενοι καὶ ὑποτασσόμενοι τῇ αὐτοῦ ἱερότητι κατὰ τὴν τάξιν καὶ κανόνας τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς δὲ οἱ ῥηθέντες ἐπίτροποι ὀφείλουσιν ἐκτὸς τῶν συνήθων ἐξόδων, τὰ λοιπὰ πάντα τὰ πρὸς ἀνγκυαίας χρείας τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ ἐξῆδα καὶ δαπανήματα ποιεῖν δι' εἰδήσεως καὶ ἀδείας τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, καὶ μηδὲν καταδαπανῶσιν ἐκ τῶν ῥηθέντων εἰσοδημάτων ἄνευ γνώμης τοῦ εὐρημένου κυριάρχου ἱερωτάτου μητροπολίτου Δέρκων, οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ τῇ χάριν εὐλαθείας περιφερομένην σεπτῇ εἰκότι τοῦ ναοῦ τούτου τὰ προστιθέμενα καὶ προσφερόμενα αὐτῇ ἔχουσι διακινεῖν ὑπὸ τὴν δεσποτείαν καὶ χρῆσιν τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, κατὰ τὸ ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς. Οὕτως οὖν, καὶ ἐπὶ τοιαύταις συμφωνίαις καὶ ὑποχρέσεσιν, ἐπιτραπέιτης τῆς ἐκλογῆς παρὰ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος, διωρίθησθαι ἐκ τῶν ἐνταῦθα εὐλογημένων βουφρετίων ἐπίτροποι τοῦ ῥηθέντος ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ Μπαλουκλείου. Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτου ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα, καταστρωθὲν ἐν τῷ ἱερῷ νόμῳ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τῆς αὐτοῦ ἱερότητος. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψγ.

Ἐν μηνί Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνος Θης.

† *Καισαρείας Γρηγόριος.* † *Ἐφέσου Σαμουήλ* † *Ἡρακλείας Μεθόδιος.* † *Κυζίκου Ἀγάπιος.* † *Νικομηδείας Γεράσιμος.* † *Γορρόδου Καλλίπικος.* † *Πρόσσης Ἀρθίμος.* † *Λιρίσσης Μελέτιος.* † *Σεβέρων Ματθαῖος.* † *Βιδύρης Ἰσρημίας.* † *Ξίνθη: Νάθαν ἀήλ.*

Ζ.

Δικαστὰ τοῦ Καζὰ Χασιάρ, δικαιοτάτε καὶ ἰκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμος τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεῖα εὐδοκία καὶ συνάρτει πιστὴ, ἀυξήθει ἡ ἀρετὴ σου. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι οἱ Γραικοὶ ὑπέβαλον αἴτησιν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Μου Διβάριον, δι' ἧς ἀναφέρουσιν, ὅτι ὁσάκις μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Βαλουκλή καὶ εἰς τὸ ἐν αὐτῇ ἀγίασμα, κείμενον ἐξώθεν τῆς πύλης Σηλυβρίας, ὑπαγόμενα εἰς τὸν ῥηθέντα Καζᾶν, ἀνήκοντα ἀπὸ ἀλώσεως εἰς τὸ Γραικικὸν ἔθνος, καὶ ἀφεθέντα αὐτοῖς ὅπως ἦσαν, ὅπως θάπτωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, ἧ ὅπως ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ἐνῶ δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβιῆνη τις καὶ γίνηται αὐτοῖς πρόσκομμα, οἱ θυρωροὶ ὅμως καὶ οἱ φύλακες, ἐπὶ σκοπῷ ἀργυρολογίας καὶ φορολογίας, ἀναφανδὸν ζητοῦσι χρήματα παρὰ τῶν εἰς τὸ ἀγίασμα εἰσερχομένων ἐνδεῶν καὶ βίαν δὲ μετέρχονται, καὶ καταπιέζουσιν αὐτοὺς παραβιάζοντες τὸ δίκαιον. Ὅθεν ἐκλιπαροῦσι τὴν ἔκδοσιν ἱερᾶς Μου διαταγῆς πρὸς ἄρσιν τῆς ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ νόμου γενομένης παραβιάσεως καὶ καταπέσεως. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐξεδόθη τὸ ὑψηλὸν Μου φερμάνιον, πρὸς ἄρσιν τῶν ἐναντίον τοῦ ἱεροῦ νόμου παραβιάσεων καὶ καταπιέσεων. Ὅθεν διατάσσω ὅπως, λαθῶν τὴν ἱεράν Μου διαταγὴν, ἐξετάσης ἐὰν τυχόν ἢ ὑπόθεσις ἔχη ὅπως παριστάνωσι, καὶ ἐνεργῆς δὲ συνωδᾷ τῷ ἱερῷ νόμῳ, καὶ νὰ φροντίσης ἵνα μὴ ἀναγκασθῶσι νὰ κάμνωσιν ἐκ νέου παράπονα, πειθόμενος ἅμα εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοκρατορικὸν Μου μονόγραφον.

Τῆ 30 Τζεμαζιούλ-ἀχέρ 1133

Η.

Περὶ ἐλέου κἀνταῦθα ὁ σκοπὸς, ἀδελφοὶ πάσχουσιν ἐπικουρῆσαι: περὶ γὰρ πενήτων, καὶ ἐνδεῶν ὁ λόγος, ἔσοι νόσοις χαλεποῖς περιπίπτοντες, καὶ ἀρρωτημασι δεινοῖς προσπαλιόντες οὐκ ἔχουσιν οὐθ' ὅποι

ὑποδύντες νοσηλευθῶσιν, οὐθ' ὅπως ἄλλης τινός θεραπείας καὶ ἐπισκέψεως τυχεῖν, ἐλλ' ἀνηλεῶς ἐν ὑπαίθροις ἀπόλλυνται, οἱ μὲν ἐπὶ τρίβων καὶ ὁδῶν μονονουχί καταπατούμενοι, οἱ δὲ εἰς ἐρημίαν, καὶ θρῶμα κυνῶν καὶ θηρίων ἀπερριμμένοι, καὶ ταῦτα ἐπὶ παραβάσει θείων καὶ ἱερῶν ἐντολῶν καὶ ἐπιταγμάτων, ἅπερ πᾶς τις ἂν κατίδοι συμπεπτωκότα τῷ γένει ἡμῶν, ὅτι τὰ ἐν τῇ Πόλει καὶ Γαλατᾷ Νοσοκομεῖα ἐν τυχηραῖς κινδυνευόμενα προσόδοις οὐκ ἀποχρῶσαν ἔχει τὴν πρόσδοον, οὐδὲ διαρκῆ τὸν πόρον πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν εἰσκομιζομένων εὐσεβῶν ἀσθενῶν. Περὶ ταύτης οὖν τῆς τῶν Νοσοκομείων στερήσεως, ὡς κοινῆς νόσου τοῦ Γένους ἡμῶν βουλευόμενοι μετὰ πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος καὶ τῶν προκριτοτέρων τοῦ Γένους ἡμῶν, πεπεισμεθα ὅτι, ἦν μὴ τὸ τῶν Νοσοκομείων πάθος ἰαθῆ οὐδὲ τὰ πάθη καὶ αἱ νόσοι τῶν ἀσθενούντων πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν χριστιανῶν θεραπείας καὶ ἐπισκέψεως ἀξιωθῆσονται, καὶ ἦν μὴ ὡς ἐδραῖος θεμέλιος ἀδιάλειπτος πρόσδοός τις καταβληθῆ τοῖς Νοσοκομείοις τούτοις, οὐκ ἔστιν ὅπως ἡ τούτων ἐπισκευασθείη Μονή. Ἐπὶ πολὺ οὖν λογιζόμενοι, καὶ τῇ διανοίᾳ περισκοποῦντες, εἶπως πρόσδοόν τινα εἰς ταῦτα ἐφεύρομεν, ἔδοξεν ἡμῖν καλῶς ἂν ἔχειν εἰ ἡ ἔξωθι τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησία καὶ ἀγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Βαλουκλίου μόνοι μετὰ τῆς εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένης θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Δεσποίνης Θεοτόκου, μιᾶς τῶν παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ζωγραφηθειῶν, ἀφαιρεθεῖη μὲν τῆς δεσποτείας τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων, ἀποδειχθεῖη δὲ πατριαρχικὸν σταυροπήγιον τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, προσανατεθείηται δ' εἰς αὐτὸ τὰ Νοσοκομεῖα Πόλεως καὶ Γαλατᾶ, ὑπὸ ἐπιτρόποις τοῖς προκριτοτέροις βουφείων τινῶν, ἵνα αἱ τοῦ ἀγιάσματος καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης πρόσδοοι εἰς χρείας τῶν Νοσοκομείων τούτων καταναλίσκωνται· οὕτω γὰρ ἂν προθυμότερα μὲν καὶ ἀφρονώτερα γίνεσθαι τὰ παρὰ τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸ ρηθὲν ἀγίασμα τοῦ Βαλουκλίου ἐλέη, δεξιλοτέρων δὲ ἔξειν τὴν ἀπ' αὐτῶν πρόσδοον τὰ εἰρημέα Νοσοκομεῖα πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν εἰσκομιζομένων ἀσθενῶν καὶ πτωχῶν. Πάντες μὲν οὖν, ὡς περὶ θεαρέστου καὶ κοινωφελοῦς τούτου ἀνακεκραγότες γνώμην ἀπεφῆναντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ καλὰ οὐκ ἔστι καλὰ, ἦν μὴ καλῶς γίγνηται, δευτέρα προτέθη σκέψις, ὅπως μήτε ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις ἀδικηθῆ, καὶ ταῦτα τὰ κοι-

νωφελῆ κατειργασμένα ἔσται, ἀλλὰ, σὺν Θεῷ, βραδίως καὶ ταύτης πεπειρήμεθα τῆς διορθώσεως. Εἰ γὰρ, ὅτε ἡ μετριότης ἡμῶν μετετέθημεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Δέρκων, μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ μακαρίτου Ἀνανίου, ἐπανειλήφειμεν χρέος τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης δι' αὐλικῶν ὁμολογιῶν γρόσια χιλιάδες πενήκοντα καὶ πεντακόσια, εἶτα καὶ ἐπληρώσαμεν ἐπ' αὐτῇ γρόσια γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας, τὰ μὲν δι' αὐλικῶν ὁμολογιῶν, τὰ δὲ δι' ἰδίων, ἅτινα ὀλίγω πρότερον τῆς ἡμετέρας πατριαρχείας προεξωφληκότες ἐτύχομεν· ἀλλ' ἤδη προβιβασθέντων ἡμῶν κανονικῶς κατὰ τὴν γ' μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐπὶ τὸν καθ' ἡμᾶς τοῦτον ἀγιώτατον πατριαρχικὸν ἀποσταλικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον, καὶ ἐξ ἰδίων ἀναπληρωσάντων ἅπαντα τὰ ἔξωδα τῆς ἡμετέρας πατριαρχείας, καὶ τὴν ἀγιωτάτην ταύτην μητρόπολιν Δέρκων διαδεξαμένου τοῦ ἀπὸ Ἄρτης ἤδη ἱερωτάτου μητροπολίτου Δέρκων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου Βοσπόρου Θρακικοῦ καὶ Κυανέων ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κυρίου Μακαρίου, ὅστις ἐξ ἰδίων ἄσπρων ποιησάμενος τὰ συνήθη ἔξωδα ἐπὶ τῇ μεταθέσει αὐτοῦ ταύτη, προσέτι λόγῳ φιλοτιμίας δέδωκεν εἰς τὸ Κοινὸν οἰκεία προαιρέσει γρόσια πέντε χιλιάδες, ταῦτα δὲ, εἰ καὶ δι' αὐλικῶν ἤδη ὁμολογιῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἔλαβε δανειακῶς, ὅμως ὑπέσχετο ἐξοφλήσειν κατ' ὀλίγα. Οὕτω μὲν οὖν ἀποκαταστάντος εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην κανονικῶς τοῦ ρηθέντος μητροπολίτου Δέρκων, εἰς δὲ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ἄρτης προχειρισθέντος κανονικῶς τοῦ ἤδη ἱερωτάτου μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ὑπερτίμου, καὶ ἐξάρχου πάσης Αἰτωλίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, καὶ συλλειτουργοῦ κυρίου Ἰγνατίου, ἐγένετο ἡ παρὰ τοῦ ρηθέντος νέου Ἄρτης εἰς τὸ Κοινὸν φιλοτιμία γροσίων τριάκοντα ἐννέα χιλιάδων, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰρημένου Βαλουκλίου ἄσπρα ὄντα γρόσια εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες καὶ τριακόσια, καὶ συνεποσώθησαν ἀμφοτέρω εἰς γρόσια ἑξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ τριακόσια, ἀφ' ὧν αἱ μὲν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑπτακόσια τεσσαράκοντα γρόσια ἀφηρέθησαν, μείνασαι εἰς τὸ Κοινόν, αἱ δὲ πενήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ πεντακόσια ἐξήκοντα γρόσια ἐδόθησαν εἰς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τῆς ἐπαρχίας Δέρκων, αἱ μὲν πενήκοντα χιλιάδες πεντακόσια εἰς κεφάλαιον, αἱ δὲ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἐξήκοντα εἰς χρονικὰ αὐτῶν διάφορα. Καὶ οὕτως ἡ μὲν ρηθεῖσα ἀγιωτάτη

μητρόπολις Δέρκων ἔμεινεν ἐλευθέρα παντὸς χρέους τῷ ῥηθέντι κυριάρχῃ αὐτῆς, ἐκτὸς μόνον τῶν ῥηθεισῶν πέντε χιλιάδων γροσίων, τὸ δὲ ἁγίασμα τοῦ Βαλουκλίου ἐπανελάθεν ἐκ τοῦ χρέους τῆς μητροπόλεως ταύτης γρόσια εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες καὶ τριακόσια, ὡς εἴρηται. Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἄριστα, καὶ κάλλιστα ἀναφηνέντα ἡμῖν τε καὶ πάσῃ τῇ περὶ ἡμᾶς ἱερᾷ ἀδελφότητι εὐθέως καὶ τὸ τέλος ἔλαβον. Γνώμη γὰρ κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἀποκατέστησαν μὲν (ἐπίτροποι) τοῦ εἰρημένου ἁγιάσματος καὶ ἐκκλησίας Βαλουκλίου τὰ ἐνταῦθα πέντε εὐλογημένα βουφέτια, οἳ τε γουναράδες, καὶ τῶν Χίων οἱ τζοχατζίδες, καὶ χεταιϊδίδες, καὶ οἱ τζεβαερτζήδες, καὶ οἱ ἀπκτζήδες χριστιανοί, ἐπανελάβον δὲ ἀπὸ τοῦ χρέους τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Δέρκων τὴν ῥηθεῖσαν ποσότητα τῶν ἄσπρων, τὰς εἰκοσιτρεῖς χιλιάδας καὶ τριακόσια φαιμέν γρόσια, ἐξητήσαντο δὲ ἐπικυρωθῆναι τὰ δόξαντα ταῦτα καὶ δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ Σιγγιλλιῶδους γράμματος ἐπὶ τοῖσδε τοῖς κεφαλαίοις. "Ὅπως ἡ ῥηθεῖσα σεβασμία Εἰκῶν παρακαταθεμένη φυλάττεται ἀεὶ ἐν τῷ πατριαρχικῷ Ναῷ· τοῖς δὲ κατ' εὐλάβειαν ἐξαιτουμένοις αὐτὴν εἰς ἁγιασμόν. ἢ παράκλησιν, καὶ εἰς Βαλουκλή, ἐπιστάσης πανηγύρεως, μηδενὶ μῆτε τῶν κοτλ. κ. ὡ, μῆτε τῶν μονιχ. ὡ, μῆτε τῶν ἱεροδιακόνων, ἀλλ' ἱερομονάχῳ τινὶ τῶν ἐκ τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς μάλιστα πιστοτάτῳ καὶ μηδ' ἡντινοῦν ὑπόνοιαν τρετσερισμοῦ παρέχοντι ἐξέστῳ ἐκφέρειν τὴν ἁγίαν ταύτην εἰκόνα, τεταγμένῳ παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦς Πατριάρχου καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ τινὶ τῶν ἐξωθεν, μηδ' ἂν ἕκαστος βούληται δικπραττεσθαι ἐπιχειρήτω τὴν τῆς σεπτῆς ταύτης εἰκόνας προστασίαν καὶ ἐκφοράν. Προεστῶτας δὲ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βαλουκλίου αἰρεῖται ἀποκαθιστὰς, ὡς νενόμισται, ὁ ἀεὶ πατριάρχης τῇ εἰδήσει καὶ τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων. Μηδεὶς μὲν τοι τῶν πατριαρχῶν λαμβανέντω παρ' ἐκείνων τὸ συμπεφωνημένον ἐτήσιον προσπαραλαμβάνοντες μὲν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἁγιάσματος ἐκείνου τὰ ἀπὸ ἐλεημοσυνῶν, βοηθείας, ἐλαίου, κηρίων, καὶ πᾶσιν ἄλλῃν πρόσοδον μέχρι λεπτοῦ εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τῶν ῥηθέντων Νοσοκομείων, διδόντες δὲ ἕκαστου ἔτους τῇ α' ἀπριλίου μηνὸς ἀκριβῆ τὸν περὶ τούτων λογαριασμὸν τῷ κατὰ καιροῦς Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῳ συνοδικῶς, ὡς κυριάρχῃ, προσκαλουμένων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ. Καὶ συνελόντι εἰπεῖν αὐτὰ καὶ μόνον τὰ πέντε ἐσνάφια γνωρίζονται παρὰ

πάντων τέλειοι προστάται, ἐπιστάται, καὶ διοικηταὶ τῆν ῥηθείσης Σταυροπηγιακῆς ἐκκλησίας καὶ ἁγιάσματος, μηδενὸς ἄλλου τολμῶντος, ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ, ἱερέως ἢ ἀρχιερέως ἢ πατριάρχου ἀνατρέψαι, ἢ μετακινῆσαι ὁπωσοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι, γνώμη κοινῇ, καὶ συνοδικῶς καὶ πάντων τῶν προκριτωτέρων χριστιανῶν ἀποφανθέντα. Μάλιστα δὲ καὶ τὰ ῥηθέντα πέντε ἐσνάφια ὀφείλουσι παντὶ σθένει ἀνθιστόμενα γενναίως ἀποκρούειν, εἴ τι ποτὲ συμβαίῃ ἀνατρεπτικὸν τῶν ἡδὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος δεδογμένων. Ἐπὶ τούτοις οὖν τοῖς κεφαλαίοις ἐξαιτηταμένων τῶν χριστιανῶν τῶν ῥηθέντων πέντε ἐσνάφιων πρὸς διαμονὴν τῶν Νοσοκομείων τούτων, ἄλλως τε καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας δεσποτικῆς ἐντολῆς, προθύμως ἐπενεύσαμεν ἐκδουῆναι τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγγιλλιῶδες γράμμα. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινομεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερετίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία καὶ τὸ ἁγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπιλεγόμενον τοῦ Βαλουκλίου, αὐτὸ καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μετὰ τῆς ῥηθείσης σεπτῆς εἰκόνας ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἡμέτερον πατριαρχικὸν, καὶ Σταυροπηγιακὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τῶν δὲ εἰς τὸ ἐξῆς προσγεννησομένων κτημάτων αὐτῷ καὶ ἀφιερωμάτων, ἦν γε τύχῳσιν ὄντα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δέρκων, ἢ ἄλλοθί που, οὕτω δεσπόζη αὐτῶν, ὥστε τοῖς κατὰ τόπον ἀρχιερεῖς μηδὲν ἀδικεῖσθαι ἀποστερουμένους τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς. Αὐτὸ δὲ τὸ ῥηθέν Σταυροπηγιακὸν ὑπάρχη καὶ ἐλεύθερον, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον, καὶ πάντῃ ἀνενόγητον παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου, ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀεὶ τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν ἀπάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλον διδόναι, ἢ μόνῳ τῷ ἀεὶ πατριαρχεῦντι Κωνσταντινουπόλεως εἰς σημεῖον ὑποταγῆς λαμπάδας κηρίου καθαροῦ καὶ ἔλαιον, ἑκάτερα ἀνά πέντε ὀκάδας ἕκαστου ἔτους. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα ἐν αὐτῇ σεβασμία εἰκῶν παρακαταθεμένη φυλάττεται ἀεὶ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ· τοῖς δὲ κατ' εὐλάβειαν ἐξαιτουμένοις αὐτὴν εἰς ἁγιασμόν ἢ παράκλησιν καὶ εἰς Βαλουκλή, ἐπιστάσης τῆς πανηγύρεως, μηδενὶ μῆτε τῶν κλησικῶν, μῆτε τῶν μοναχῶν, μῆτε τῶν ἱεροδιακόνων, ἀλλ' ἱερομο-

νάχῃ τινὶ τῶν ἐκ τῆς πατριαρχικῆς αὐτῆς μάλιστα πιστοτάτῃ, καὶ μηδ' ἠντιναοῦν ὑπόνοιαν σφετερισμοῦ παρέχοντι ἐξέστω ἐκφέρειν τὴν ἀγίαν ταύτην εἰκόνα τεταγμένῃ παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ τινὶ τῶν ἐξωθεν, μηδ' ἢ ἂν ἕκαστος βούληται διαπράττεσθαι ἐπιχειρήτω τὴν τῆς σεπτῆς ταύτης εἰκόνας προστασίαν καὶ ἐκφορὰν. Προεστῶτας δὲ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βαλουκλίου αἰρεῖται ἀποκλιττῆς, ὡς νενόμισται, ὁ ἀεὶ Πατριάρχης τῆ εὐδῆσει καὶ τῶν ῥηθέντων ἐπιτρόπων. Μηδεὶς μὲντοι τῶν πατριαρχῶν λαμβανέτω παρ' ἐκείνων μὴτε λόγῳ ἐμβατοικίου, μὴτε ἄλλως πῶς μηδὲν, ἀλλ' οἱ ἐπιτροποὶ αὐτοὶ λαμβανέτωσαν παρ' ἐκείνων τὸ συμπρωνημένον ἐτήσιον προσπαραλαμβάνοντες μὲν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀγιάσματος ἐκείνου τὰ ἀπὸ ἐλεημοσυνῶν, βοήθειας, ἐλαίου, κηρίων, καὶ πᾶσαν ἄλλην πρόσδοτον μέχρι λεπτοῦ εἰς λογαριασμὸν τῶν ἐξόδων τῶν ῥηθέντων Νοσοκομείων, διδόντες δὲ ἐκάστου ἔτους τῆ ἀπριλίου μηνὸς ἀκριθῆ τὸν περὶ τούτων λογαριασμὸν τῷ κατὰ καιροῦ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ συνοδικῶς, ὡς κυριάρχῃ, προσκαλουμένων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ. Καὶ συνελόντι εἰπεῖν αὐτὰ καὶ μόνα τὰ πέντε ῥηθέντα ἐσνάφια γνωρίζονται παρὰ πάντων τέλειοι προστάται, ἐπιστάται καὶ διοικηταὶ τῆς ῥηθείσης Σταυροπηγιακῆς ἐκκλησίας καὶ ἀγιάσματος, μηδενὸς ἄλλου τολμιῶντος, ἱερωμένου ἢ λαϊκοῦ, ἱερέως ἢ ἀρχιερέως, ἢ πατριαρχοῦ ἀνατρέψαι ἢ μετακινήσαι ὅπως οὖν τὰ ἐν τῷ παρόντι, γνώμη κοινῇ, καὶ συνοδικῇ καὶ πάντων τῶν προκριτοτέρων τοῦ Γένους ἡμῶν ἀποφανθέντα, ἔτι δ' ὅσοι περ' ἂν τῶν εἰρημένων πέντε ἐσναφίων μὴ ἀντιστῶσι παντὶ σθένει πρὸς διακώλυσιν καὶ ἀπόκρουσιν, εἴαν τι ἐναντίον συμβῆ ἐπ' ἀνατροπῇ τῶν ἤδη ἐπὶ τοῦ παρόντος δεδογμένων, ἀλλὰ χάριτι ἢ πάθει τινὶ ἐλαυνόμενοι ὀλιγωρήσωσι καὶ παρίδωσι τὸ κατὰ θεῖαν ἐντολὴν κοινῇ τοῦ Γένους ἡμῶν συμφέρον τοῦτο, καὶ οὗτοι πάντες, ὅποιοι

ἂν ᾧσι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, νέοι ἢ γέροντες, ὁμοῦ ἀφωρισμένοι εἴησαν καὶ κητηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ τυμπνιαῖοι. Ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ πάσαις ταῖς πατριαῖς ἀραῖς καὶ συνοδικαῖς εἴησαν ὑπεύθυνοι καὶ ὑπόδοκοι καὶ ἐνοχοὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῆς γέννησι, ὡς διεστραμμένοι καὶ κακώτροποι καὶ ὡς κοινοδλαβεῖς τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ὡς ἀντιπράττοντες ταῖς δεσποτικαῖς θεῖαις ἐντολαῖς. Ταῦτα μὲν οὖν κοινῇ καὶ συνοδικῶς ἀπεφάνθη. Εἰς δὲ τὴν περὶ τούτων ἐνδειξιν καὶ διηγετικὴν τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα κατὰστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τῶν προκριτοτέρων χριστιανῶν τῶν εἰρημένων πέντε ῥουφείων.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψυδ' κατὰ μῆνα ἰούνιον, ἐπινεμήσεως ΙΒ'

Γεράσιμος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ὁ Καισαρείας Γρηγόριος. † Ὁ Ἐφέσου Σαμουήλ. † Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος. † Ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος. † Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος. † Ὁ Χαλκηδόνας Ἰερεμίας. † Ὁ Δέρκων Μακάριος. † Ὁ Προύσης Ἀρθίμος. † Ὁ Σύμυνης Γρηγόριος. † Ὁ Ἀγκύρας Ἰωαννίκιος. † Ὁ Ἀρχιάλου Ἰωακείμ. † Ὁ Βάρνης Φιλόθεος.

Ⓢ.

Δικαστὰ τοῦ Χαβάσι Ρεφίλ, δικαιοσύνη καὶ ἰκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν δικαστῶν καὶ Ἀρχηγὲ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκευτικῆς, κληρονόμος τῶν γνώσεων Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, θεῖα εὐδοκία καὶ δυνάμει πιστὴ, αὐξηθεὶς ἡ ἀρετὴ σου. Καὶ σοῦ ἀρχηγέ τοῦ τόγματος τῶν Γενιτσάρων, Μουσταφᾶ Ἀγᾶ, διαρκὲς εἴη τὸ κλέος καὶ σοῦ ἐπιστάτα τῶν ἀνακτορικῶν Μου κήπων διαρκῆς εἴη ἡ δόξα. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω ὑμῖν γνωστὸν ὅτι οἱ ἐν τῇ ὑψηλῇ Μου πρωτεύουσῃ κητοικοῦντες Γραικοὶ ὑπέβαλον εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ Μου θρόνου αἴτησιν, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι ἐνῶ

ἔκ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐν Βαλουκλῆ ἔξωθεν τῆς πύλης Σηλυβρίας ἐν ὑπογείῳ κειμένου ἀγιάσματος αὐτῶν οἱ ἀσθενεῖς τοῦ ἔθνους αὐτῶν ἐ-
 θεραπεύοντο, ἕνεκα τοῦ πολέμου οἱ στρατιῶται ἔκαυσαν τὴν στέγην
 τοῦ ρηθέντος ἀγιάσματος, καὶ μέχρι τοῦδε μένει ἀστεγον καὶ ἀσκεπές,
 καὶ οἱ περίξ δὲ τοῖχοι εἶνε κατηρειπωμένοι καὶ ἐτοιμόρροποι, ἐπικίνδυ-
 νοι, ἐπομένως δὲ οἱ εἰς τὸ ρηθὲν ἀγίασμα προσερχόμενοι ἀσθενεῖς λίαν
 παλαιπωροῦσιν. Ὅθεν νῦν ἐκλιπαροῦσι νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια ἐπισκευῆς καὶ
 ἀνοικοδομήσεως τοῦ ρηθέντος ἀγιάσματος συμφώνως τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ
 καταστάσει. Παραπέμφαντες δὲ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Σεῖχουλισλάμη
 Δουρῆ Ζαδὲ ἐλ-Σεῖδ Μουχαμμὲδ Ἀρίφ' οὗ διαρκεῖς εἶησαν αἱ ἀρεταί,
 ἐξητήσαμεν τὴν περὶ αὐτῆς ρήτραν αὐτοῦ, ὃ δὲ ἀπεφάνητο καὶ ἐξέ-
 δωκε τὴν ἐπομένην ἱερᾶν ρήτραν: « Κατηρειπωμένων ὄντων προϊόν-
 τος τοῦ χρόνου τῶν τοίχων καὶ τῆς στέγης τοῦ ἀγιάσματος τοῦ Βαλου-
 κλῆ, κειμένου ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ κατὰ τὴν ἀρχι-
 κὴν κατάστασιν ἐπισκευῆ τοῦ ρηθέντος ἀγιάσματος βλάπτει εἰς τι ἢ
 δὲν βλάπτει; Ἀπάντησις. Δὲν βλάπτει ». Συνωδᾶ λοιπὸν τῇ ἱερᾷ ταύ-
 τη ρήτρᾳ ἐξεδόθη ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν Μου χαττι, διατάσσον, δυνά-
 μει τῆς ἐκδοθείσης ἱερᾶς ρήτρας, καὶ συνωδᾶ τῇ ἁδείᾳ τοῦ ἱεροῦ νό-
 μου νὰ ἐπισκευασθῇ τὸ ρηθὲν ἀγίασμα κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ κατά-
 στασιν, ἄνευ προσθήκης τινὸς ἢ ἀφαιρέσεως, μηδεὶς δὲ νὰ γίνηται πρόσ-
 κομμα καὶ κώλυμα εἰς τὴν ἐπισκευήν. Ὅθεν, δικαστὰ, καὶ ἀρχηγὲ τοῦ
 τάγματος τῶν Γενιτσάρων, καὶ ἐπιστάτα τῶν ἀνακτορικῶν Μου κή-
 πων, δυνάμει τῆς ἱερᾶς ρήτρας, τῆς ἐκδοθείσης παρὰ τοῦ Σεῖχ-οὐλ-
 ισλάμη, καὶ δυνάμει τοῦ ἐκδοθέντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ Μου χαττιοῦ,
 παρεχωρήθη ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ ρηθέντος ἀγιάσματος, συνωδᾶ
 ταῖς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ νόμου, συμφώνως δηλ. τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ κα-
 ταστάσει ἄνευ προσθήκης τινὸς ἢ ἀφαιρέσεως. Ὅθεν ἐάν τις ἐξ ὑμῶν
 λάθῃ ἢ γείνη παραίτιος πρὸς λήψιν ἔστω καὶ ὀβολοῦ παρὰ τῶν πτω-
 χῶν καὶ ἐνδεῶν τῶν Γραικῶν δι' οἵανδήποτε αἰτίαν, ἢ ἐὰν μετέλθῃ βίαν
 καὶ καταπίεσις ἢ συναινέσῃ νὰ ὑπερβῇ ἢ ἐπισκευῆ τὸ ὕψος ἢ τὸ εὖρος
 κατὰ σπιθαμὴν ἢ δάκτυλον ὑπὲρ τὰς προτέρας διαστάσεις, ἔστω γνω-
 στὸν ὅτι εἶνε βεβαία ἢ ἄμεσος ὑμῶν τιμωρία. Διὰ ταῦτα ἐκδίδωμι τὸ
 ὑψηλὸν τοῦτο φερμάνιον καὶ διατάσσω δι' αὐτοῦ ὅπως μηδεὶς γίνηται
 πρόσκομμα εἰς τὴν κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον ἐπισκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἀ-

γιάσματος, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ ἄνευ
 οὐδεμιᾶς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως.

Πρὸς δὲ διατάσσω, ἅμα λαβόντες τὸ ὑψηλὸν τοῦτο φερμάνιον νὰ
 πράξητε κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ νὰ ἀποφεύγητε τὰ ἐναντία
 ταῖς διατάξεις αὐτοῦ. Οὕτω ποιεῖτε πεποιθότες εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν
 Μου μονόγραφον.

Τῆ 15 Ζηλαδὲ 1209.

II.

Σεβαστὲ ὑπουργὲ Μουσίρη, περιφανέστατε, τάξις τοῦ κόσμου, ὕψυ-
 νούστατε, διευθυντὰ τῶν τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, εὐθυφρονέστατε, κυ-
 βερνήτα τῶν ἀνθρωπίνων ὑποθέσεων, κανὼν τῆς τοῦ Κράτους οἰκοδο-
 μῆς καὶ εὐκλείας, ἔρεισμα τῶν στηλῶν τῆς εὐδαιμονίας καὶ τοῦ μεγα-
 λείου, περιεζωσμένε διαφόρους δωρεὰς καὶ χάριτας, Ἀρχιστράτηγε Βε-
 ζίρη μου Χοσρέβ πασσᾶ, εἶη διαρκὲς τὸ μεγαλεῖόν σου. Καὶ σοῦ, συνε-
 τώτατε τῶν μουσουλμάνων δικαστῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτο-
 χε τῶν ἱερονομικῶν ἀποφάνσεων, κληρονόμε τῆς σοφίας προφητῶν καὶ
 ἀπεσταλμένων, αὐξήθειᾳ αἱ ἀρεταί. Καὶ σοῦ, τύπε τῶν ἐνδόξων καὶ
 προκρίτων, διδάσκαλε τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Διβανίου, ἐπιστάτα τῶν
 ἰδιαιτέρων Αὐτοκρατορικῶν οἰκοδομῶν Ἀβδούλ Χαλίμ, αὐξήθειᾳ ἡ δόξα.
 Ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου αὐτογράφου ἔστω γνωστὸν ὑμῖν ὅτι,
 συνωδᾶ τῷ προηγουμένως ἐκδοθέντι ὑψηλῷ βασιλικῷ Μου Ἰραδὲ δια-
 τάσσοντι τὴν ἐπισκευὴν τῆς Ἐκκλησίας Βαλουκλῆ κειμένης ἐκτὸς τῆς
 πύλης Σηλυβρίας, μετὰ ἐξέτασιν, ἐπιτοπίως γεννημένην διὰ τοῦ ἱεροῦ
 νόμου καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῶν οἰκοδομῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Οἴκου,
 ἐνῶ ἐσκάπτοντο τὰ περίξ τῆς ρηθείσης ἀπεκαλύφθησαν ἀρχαῖα θεμέλια
 καὶ ἄλλα τινὰ ἐρείπια τῆς κατηρειπωμένης ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ
 δὲ ἡ τῆς εἰρημένης Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς θεμελίων ἀνε-
 γερσις καὶ ἀνοικοδόμησις δύναται νὰ προξενήσῃ οἰκονομίαν ἐν τῇ δα-
 πάνῃ, διὰ τοῦτο ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν προσαρ-
 τημάτων αὐτῆς Μοὶ καθυπέβαλεν αἴτησιν, δι' ἧς αἰτεῖται καὶ πρρα-
 καλεῖ νὰ ἐκδοθῇ ὑψηλὸς βασιλικὸς μου Ἰραδὲς, διατάσσω ν' ἀνοικοδο-
 μηθῇ ἢ ἐν λόγῳ Ἐκκλησία ἄνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως ἐπὶ

τῶν ἀρχαίων αὐτῆς θεμελίων καὶ νὰ μείνη ὅπως ἦτο καὶ πρὶν ἀνέπαφον τὸ ἀγίασμα τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἐρχόμενον. Ζητηθείσης ἐπιστήμως πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν Αὐτοκρατορικῶν Μου οἰκοδομῶν, ὑπέβαλεν οὗτος ἔκθεσιν, δι' ἧς δηλοῦται ὅτι ἀπεστάλησαν ἐπιστήμονες ὑπάλληλοι πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ ἐξετάσαντες εὖρον ὅτι, ἐνῶ ἀνέσκαπτον τὰ περίξ τῆς αὐλῆς τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἰσοπεδώσωσι πρὸς τὴν ἐπιράνειαν τῆς ὁδοῦ ἀφῆρεσαν τὸ χῶμα τῆς αὐλῆς, τὸ κείμενον ὡς ἀνδρον ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἀγιάσματος, ὡς δεικνύεται ἐν τῷ ὑποβληθέντι σχεδίῳ. Ἡ αὐλὴ ἀφ' ἐνός μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἀνδρῶν εἶναι πήχεων 3 καὶ 1/2 καὶ ἀφ' ἑτέρου 6 καὶ 1/2. Σὺν τῷ ἀνδρῶν δὲ ἔχει πλάτος 22 καὶ μῆκος 32, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγιάσματος, ἐν τῇ αὐλῇ, εὐρέθησαν τοῖχοι ἀρχαίας οἰκοδομῆς καὶ φλιά καὶ ἐρείσματα αὐτῆς καὶ μία θύρα. Ὅθεν εἶνε ἀνάγκη νὰ γείνη ἐκ νέου ἐξέτασις ἐπιτοπίως διὰ τοῦ Σερί. Παραπεμφθείσης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Σερί, μετέβη ὁ Ἐλ-Σεῖδ Μουχαμμέδ Ἀβδούλχαλίμ, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῶν σοφῶν, οὗ ἀξήθειή ἡ δόξα, μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Μουχαμμέδ Ταχίρ καὶ Μουχαμμέδ, πρὸντων καὶ ἄλλων Ὁθωμανῶν ἐμπειροπραγμάτων. Καταμετρήσαντες δὲ καὶ ἰδόντες εὖρον ὅτι εἶνε ὡς ἀνωθι ἐρρέθη σὺν τῷ ἀνδρῶν κατὰ πλάτος 22 καὶ κατὰ μῆκος 32 πήχεων ἦτοι ἐν συνόλῳ ἀνδρον καὶ αὐλὴ πήχεων τετραγ. 704 καὶ τοῖχοι παλαιοὶ κατρεπωμένῃς ἐκκλησίαις κείμενοι πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς αὐλῆς, ὧν πήχεων ἡ περιοχὴ κατὰ μῆκος εἶνε 22 πήχεων καὶ κατὰ πλάτος 8 πήχεων, ἦτοι πήχεων τετραγωνικῶν 176. εὐρέθησαν δὲ τρεῖς φλοιαὶ θύρας, τὰ ἐρείσματα αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ θεμέλια τῶν τοίχων τῆς αὐλῆς. Ὁ ρηθεὶς ἀρχιγραμματεὺς τὰς ἐπιτοπίως παρ' αὐτοῦ ληφθείσας σημειώσεις ἐμφάνισας εἰς τὸ ἐνδὸν συμβούλιον ἐξέθηκε, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν συνέταξεν ὅπως εἶδον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξεδόθη ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστοῦ. Ἐρωτηθεὶς δ' αὐτὸς ὁ Σεῖχούλ-Ἰσλάμης Μεκί Ζοδὲ Μουσταφᾶ Ἀσῆμ, οὗ διαρκεῖς εἶχαν αἱ ἀρεταί, περὶ τοῦ συνωδᾶ τῷ ἱερῷ νόμῳ πρακτεῖν ἀπεφάνητο διὰ ρήτρας ἱερᾶς τῆς δε ὅτι, «ἐὰν καταστραφῇ καὶ ἐρημωθῇ ἐκκλησίαις τις ἐν τινι χώρῃ οἱ χριστιανοὶ δύνανται ἄνευ προσθήκης τινὸς ἢ ἀφαιρέσεως συμφώνως τῇ ἀρχικῇ νὰ ἐπισκευάσωσι τὴν ρηθεῖσαν ἐκκλησίαν». Ὅθεν συνωδᾶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἱεροῦ νόμου, ἐξεδόθη καὶ ὑψηλὴ βασιλικὴ Μου διαταγὴ παραχωροῦσα τὴν ἄ-

δειαν τῆς ἐπισκευῆς τῆς ρηθείσης Ἐκκλησίας. Δυνάμει λοιπὸν τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς καὶ τῆς ἐννοίας τῆς ρηθείσης ἱερᾶς ρήτρας διατάσσω νὰ ἐνεργηθῇ, καὶ ἐξεδόθη ἡ ἱερὰ Μου αὕτη διαταγὴ παραχωροῦσα τὴν ἄδειαν. Ἐκ βασιλικῆς ἄρα χάριτος ἀπονέμεται καὶ παραχωροῦμεν τὴν ἄδειαν, συνωδᾶ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἱεροῦ νόμου, ὅπως ἡ ρηθεῖσα Ἐκκλησία ἀνοικοδομηθῇ καὶ ἐπισκευασθῇ κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος καὶ ὕψος καὶ ἐμβαδὸν συμφώνως τῇ ἀρχικῇ καταστάσει, καὶ μηδὲ κατὰ σπιθαμὴν ἢ δάκτυλον νὰ ὑπερβῇ τα ἀρχικὰ ὄρια καὶ θεμέλιο. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῆς ἀνοικοδομήσεως μηδεὶς τολμήσῃ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Γραικῶν ἄσπρον ἢ ὄβολον ἐπὶ ὑποσχέσει καὶ ἀδείᾳ δοθησομένη πρὸς ἀνέγερσιν νέων ὄλως καὶ μὴ ἀρχῆθεν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν. Οἱ τολμήσαντες ἢ πειρώμενοι νὰ διαπράξωσι τὴν πράξιν ταύτην εἶνε πρόδηλον ὅτι θὰ ἐπιπλήττωνται καὶ θὰ ὑπέχωσιν εὐθύνας. Σὺ λοιπὸν, ἀρχιστράτηγε καὶ ἐπιστάτα, ἅμα λαβὼν γινῶσιν τούτου, νὰ ἐνεργῆς καὶ πράττης κατὰ τὰ ἀνωθι διατεταγμένα, καὶ ν' ἀποφεύγῃς καὶ νὰ προσέχῃς μὴ τυχόν τὰ ἐναντία γείνωσι. Διὰ τοῦτο ἐξεδόθη τὸ ὑψηλόνυμον Μου Φιρμάνιον, δι' οὗ διατάσσω καὶ ἐντέλλομαι ὑμῖν ὅπως ἅμα λαβόντες αὐτὸ, ἐνεργήσητε συμφώνως μετὰ τὸ ὑψηλὸν περιεχόμενον αὐτοῦ· καὶ νὰ πείθησθε εἰς τὰς ἐν αὐτῷ διατάξεις, καὶ συνωδᾶ αὐταῖς νὰ ἐνεργῆτε καὶ νὰ ἀποφεύγητε τὰ ἐναντία αὐταῖς. Οὕτω ποιεῖτε πεποιθότες ἐπὶ τῷ ἱερῷ αὐτοκρατορικῷ Μου μονογράμματι.

Τῇ 1 Τζιμαζιούλ Ἐββελ 1249.

Κ.

Δικαστὰ τοῦ Γαλατᾶ, δικαιοτάτε καὶ ἰκανώτατε τῶν Ὁθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγέ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὁθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμος τῶν γνώσεων Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, θεία εὐδοκία καὶ συνάρσει πιστῆ, ἀξήθειή ἡ ἀρετὴ σου· καὶ σοῦ ἀρχηγέ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ τύπε καὶ ὑπογραμμέ τῶν ἐνδόξων περιδλέπτων, καὶ σοῦ Βοεβόδα τοῦ Γαλατᾶ, ἀξήθειή ἡ δόξα. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω ὑμῖν γνωστὸν ὅτι ἐξεδόθη ὑψηλὴ βασιλικὴ Μου

διαταγή ὅπως οἱ ἀνάπηροι καὶ ἀόματοι τοῦ Γραικικοῦ καὶ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους ἐγκαθιστῶνται εἰς τὰ Νοσοκομεῖα. ἀποστελλῶνται δὲ εἰς τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, ὅσοι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὑγιῶς ἔχουσι, καὶ ἐμποδίζονται οἱ τοιοῦτοι τοῦ ἐνοχλεῖν τὸν κόσμον ἐπαιτοῦντες. Προσέτι παρηγγείλαμεν εἰς τε τὸ Γραικικὸν καὶ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον, ν' ἀποπέμπωνται οἱ ἐπαῖται, οἱ περιερχόμενοι ἐν τῇ ὑψηλῇ Πρωτευούσῃ Μου ἀσκόπως καὶ ἄνευ ἔργου, φύγεργοι ὄντες καὶ φυγόπονοι καὶ τὴν γεωργίαν ἀποστέργοντες, νὰ ρυθμίσωσι δὲ ὡς καὶ πρὶν τὰ Νοσοκομεῖα αὐτῶν, ἐν οἷς νὰ εἰσάγωνται ὅσοι χρόνια πάθη πάσχοντες, ἀναγκάζονται νὰ ἐπαιτῶσι πρὸς συντήρησιν ἐαυτῶν. Κατ' αὐτὰς ὁμοίως ὁ πατριάρχης τῶν Γραικῶν, ὑπέβαλεν αἴτησιν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι οἱ ἐκ γήρατος καὶ ἀσθενείας ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καταστάντες, ἐγκατεστάθησαν εἰς κατάλληλα μέρη, ἐκανονίσθησαν δὲ τὰ περὶ συντηρήσεως καὶ διατροφῆς αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐμποδίσθησαν νὰ περιφέρονται ἐν ταῖς ἀγυαῖς καὶ ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Πρὸς δὲ, τῶν θεραπείας δεκτικῶν εἰσυχθέντων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, ἐκανονίσθη καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς νοσηλείας αὐτῶν.

Πλὴν ἀλλ' ὁμοίως τὰ Νοσοκομεῖα αὐτῶν ἀπὸ τίνος χρόνου εἶναι ἐγκαταλειμμένα καὶ κατέστησαν ἐτοιμόρροπα χεῖροντα ἐπισκευῆς. Τὸ Γραικικὸν ἔθνος ἀνέκαθεν κέκτηται τρία Νοσοκομεῖα, κείμενα ἐν Γαλατῶ, Σταυροδρομίῳ καὶ Ἑπταπυργίῳ, νομίζοντες δ' ὅτι οἱ ξένοι θὰ γίνωσι πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν λόγῳ Νοσοκομείων, ἐκλιπαροῦσι νὰ ἐκδοθῇ ἡ ὑψηλῆ Μου βασιλ. διαταγή, ἵνα μηδεὶς γίνηται πρόσκομμα καὶ κώλυμα καὶ μηδεὶς ἐπεμβαίη εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν λόγῳ Νοσοκομείων. Ὅθεν ἐξεδόθη ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν Μου χάρτιον, διατάσσον τὴν ἐπισκευὴν τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων, κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν, μηδενὸς ἐπεμβαίνοντος. Αἰτία λοιπὸν, δι' ἣν ἐδόθη ἄδεια πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων, εἶναι, ἐγκαταστάντες οἱ ἀσθενεῖς ἐν τοῖς Νοσοκομείοις, νὰ μὴ περιφέρονται ἐν ταῖς ἀγυαῖς καὶ ἀγοραῖς, ἐνοχλοῦντες τὸν κόσμον. Ὅθεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τῶν ἐπισκευῶν, μηδεὶς τολμήσῃ νὰ λάβῃ χρήματα, ὑπισχνούμενος ὅτι θὰ πραραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἀνοικοδομηθῶσι τὰ ἐν λόγῳ Νοσοκομεῖα παρὰ τὰ ἀρχικά αὐτῶν ὅρια. Τοῦτο εἶναι ἐναντίον τῆς θελήσεώς Μου.

Σὺ λοιπὸν δικασ. ἀ. καὶ σὺ ἀρχηγὲ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ σὺ Βοεβόδα,

ἀμα λαβόντες γνῶσιν τῆς διαταγῆς Μου, μήτε ὑμεῖς, μήτε ἕτερός τις νὰ ἐμποδίσῃτε τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ Γαλατῶ κειμένων Νοσοκομείων τῶν Γραικῶν κατὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν, μηδὲ νὰ ἐπιτρέψῃτε τινὶ τὴν ζήτησιν χρημάτων, ἀλλὰ νὰ προσέχητε οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ὑπερβῇ ἡ ἐπισκευὴ τὰ ἀρχαῖα ὅρια· ἐὰν δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ληφθῶσι χρήματα, ἡ τιμωρία ὑμῶν εἶναι ἄρρευκτος. Οὕτω γινώσχετε, καὶ ἀναλόγως ἐνεργεῖτε καὶ ἀπορεύγετε τὰ ἐναντίον τῆς βασιλικῆς Μου θελήσεως.

Διὰ τοῦτο ἐξεδόθη τὸ ὑψηλόνυμόν Μου Φερμάνιον. Διατάσσω ἀμα τῇ λήψει αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃτε συμφώνως πρὸς τὸ ὑψηλὸν περιεχόμενον τοῦ Φερμανίου Μου, καὶ ν' ἀποφεύγητε τὰ ἐναντία αὐτῶ. Οὕτω ποιεῖτε, πεποιθότες εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Μου μόνόγραφον.

Τῆ 30 Ζιλ. καδὲ 1207.

Λ.

Πρόκριτε τοῦ Χριστιανικοῦ ἔθνους Δημητράσκε, αὐξηθείη ἡ σύνεσις σου. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς ταύτης αὐτοκρατορικῆς Μου διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι συνωδὰ τῷ προηγουμένως ἐκδοθέντι ὑψηλῷ βασιλικῷ Ἰραδὲ Μου εἶχον διατάξει οἱ μὲν ἀνάπηροι καὶ ἀόματοι ἐκ τῶν ὑπηκόων Μου νὰ ἐγκαθιστῶνται ἐν τοῖς Νοσοκομείοις, νὰ ἀποστελλῶνται δὲ εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ὅσοι ἐκ τῶν ὑπηκόων Μου ὑγιῶς ἔχουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἵνα μὴ ἐνοχλῶσι τοὺς λοιποὺς ὑπηκόους Μου. Καὶ πρότερον δὲ δι' ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου Φερμανίου κοινοποιηθέντος τῷ τε Γραικικῷ καὶ τῷ Ἀρμενικῷ Πατριαρχεῖῳ, διέταττον ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ πατρίδας τῶν ὅσοι τῶν ὑπηκόων Μου ὄντες ὑγιεῖς καὶ ἱκανοὶ περὶ τὸ πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν μένουσιν ἄνευ ἐργασίας καὶ περιφέρονται τῆδε κάκεισε ἀσκόπως ἐν τῇ ὑψηλῇ Αὐτοκρατορικῇ Μου καθέδρᾳ. Διέταττον δὲ συνάμα νὰ ρυθμίσωσι καὶ τακτοποιήσωσι τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἐπαναγάγωσιν αὐτὰ εἰς τὴν προηγουμένην τῶν κατάστασιν, καὶ τοὺς πάσχοντας χρόνια πάθη καὶ ἐπαιτοῦντας πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν νὰ ἐγκαθιστῶσιν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις.

Εἰ καὶ συνωδὰ τῇ ὑψηλῇ Μου ταύτῃ διαταγῇ ἐβελτιώθη ἡ περὶ τῆς ὀ λόγος κατάστασις, ἕνεκα ὅμως τῆς ἀπό τινος ἐγκαταλείψεως τῶν Νοσοκομείων καταστάτων ἐτοιμορρόπων, ἠτήθη δι' ἀναφορᾶς τοῦ πατριάρχου τῶν Γραικῶν τε καὶ Ἀρμενίων ἡ ἐκδοσις Αὐτοκρατορικοῦ ὑψηλοῦ Ἰραδὲ διατάσσοντος, μηδεὶς νὰ γίνηται κώλυμα καὶ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ρηθέντων ἐτοιμορρόπων Νοσοκομείων. Κατὰ συνέπειαν ἐξεδόθη ἐπὶ τούτῳ ὑψηλὸς βασιλικὸς Μου Ἰραδὲ διατάσσων νὰ μὴ παρεμβληθῇ κώλυμα καὶ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐν Γαλατᾶ καὶ Πέραν καὶ ἐν Ἐπταπυργίῳ καὶ ἔξωθεν τοῦ Ναρλί-καπού κειμένων Γραικικῶν καὶ Ἀρμενικῶν Νοσοκομείων.

Ἄλλ' εἰ καὶ βελτιώθη ἡ κατάστασις τῶν πασχόντων καὶ τῶν φιλασθένων ἐπαίτων τῶν ἐγκατασταθέντων ἐν τοῖς Νοσοκομείοις καὶ κωλυθέντων τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἐπαίτην, φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε δυνατὴ ἡ αὐστηρὰ ἐπιτήρησις καὶ τάξις, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπετεύχθη τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα· διότι καὶ σήμερον ἔτι βλέπομεν ὅτι περιφέρονται ἐν ταῖς ἀγυαῖς καὶ ἀγοραῖς οἱ ὑπὸ χρόνιων παθῶν κατεχόμενοι.

Ἀναντιρρήτως ἡ κατάστασις αὕτη φύσει τε καὶ νόμῳ διεγείρει βδελυγμίαν καὶ ἀποτροφὴν, ὅσον δὲ σύντονα καὶ ἂν ᾔηται τὰ περὶ τῶν ἐν λόγῳ Νοσοκομείων μέτρα, ἐὰν μὴ καταβληθῇ μείζων φροντις καὶ μέριμνα περὶ τὴν νοσηλείαν τῶν ἀσθενῶν, δὲν θὰ προκύψῃ ἀγαθόν τι ἀποτέλεσμα. Πασίγνωστον δὲ εἶναι ὅτι ἡ βελτιώσις τοιούτων Νοσοκομείων θέλει γίνοιτο πρόξενος ὠφελειῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους Μου. Ἡ βελτιώσις αὕτη δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ προσλήψεως ἰατρῶν ἐμπείρων καὶ ἱκανῶν, δυναμένων νὰ ἀσκῶσι τὴν ἐπιστήμην των, νὰ διδάσκωνται ἐκ τῆς πείρας, καὶ νὰ ἀσχολῶνται περὶ τὴν πρακτικὴν ἀνατομίαν. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ὑψηλὴν Μου Αὐτοκρατορικὴν καθέδραν ἐρχόμενοι ἰατροί, καὶ ταύτην σπουδάσαντες καὶ ἀποφοιτήσαντες ἐκ τῶν πανεπιστημίων Ἀλλῆς τῆς Σαξωνίας καὶ ἄλλων πόλεων ἐκ πείρας ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι πολὺ σφάλλονται περὶ τὴν θεραπευτικὴν, τὴν διάγνωσιν τῶν διαφόρων κρᾶσεων, καὶ τὴν γνῶσιν ἐκάστου κλίματος καὶ ἐκάστης χώρας. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περιστάσεως ταύτης, εἶναι ἀναμφισβήτητον καὶ ὁμολογούμενον παρά τε τῶν ἰατρῶν καὶ παρά τῶν συγγραφέων ὅτι ἡ σκόπιμος ἀσκη-

σις τῆς ἰατρικῆς ἐξαρτᾶται ἐξίπνυτος ἐκ τῆς ἐν τόπῳ γινομένης σπουδῆς καὶ παραδόσεως. Ἐπὶ τῇ βᾶσει ταύτῃ ἐν πάσῃ χώρᾳ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐπιμέλειαν καταβάλλουσι πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐπιστημόνων, ἰδρύνοντες Νοσοκομεῖα καὶ ἰατρικὰς σχολὰς. Οὕτω καὶ ἐν τῷ ὑψηλῷ αὐτοκρατορικῷ Μου Κράτει ἐὰν καταβληθῶσι τοιαῦται προσπάθειαι, μεγάλως θὰ συντελέσωσιν εἰς πλείονα φωτισμὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἰατρῶν, ἐφ' ἑξῆς δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες ν' ἀσχοληθῶσι περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην διδασκόμενοι τε καὶ διδάσκοντες, θὰ γίνωνται ἱκανοὶ περὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ θὰ αὐξάνη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ἀναμφισβητήτως θὰ ἐπενέγκῃ μεγάλης ὠφελείας εἰς τε τὸν αὐτοκρατορικὸν Μου στρατὸν, καὶ ἐν γένει εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους Μου, καὶ θὰ ἐπισπᾶσθαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὅμως χάριν τῆς εὐρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις σχολείοις γνώσεων δέον νὰ ὑπάρχῃ ἀλληλογραφία μετὰ τῶν ἰατρῶν τῶν Νοσοκομείων τῆς Εὐρώπης, πρὸς παράθεσιν καὶ ἀντιπαραβολὴν τῶν ἐκ πείρας καὶ πράξεως προσγιγνομένων γνώσεων, διὰ τοῦτο ὑπὲρ σκοπίμου διεξαγωγῆς τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης ἀπαιτοῦνται ἄλλαι τε γνώσεις καὶ δὴ καὶ ἀνατομία.

Ἄλλ' αἱ ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχουσαι ἰατρικαὶ Ἡμῶν σχολαὶ δὲν ἐπικροῦσιν εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ὅθεν χάριν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀνεθέμεθα εἰς τὸ Γραικικὸν ἔθνος τὸν διορισμὸν διευθυντοῦ, πρὸς ἐπιτήρησιν καὶ ἐποπτεῖαν, ἐκλεγχομένου ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐχόντων ὑπόληψιν πιστῶν δὲ ὄντων, ζηλωτῶν, ἱκανῶν, καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τοιαύτας ἐπιστήμας καὶ μαθήσεις.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι φανερόν ὅτι σὺ εἶσαι πεπροικισμένος διὰ τοιούτων προσόντων, ὅτι θὰ καταβάλῃς πᾶσαν προσπάθειαν καὶ δεξιότητα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου ὑψηλοῦ Ἰραδὲ, ὅτι εἶσαι πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος, καὶ ὅτι ἐὰν διορισθῆς ἐπιστάτης καὶ διευθυντῆς χάριν τοῦ ρηθέντος σκοποῦ, ἀναμφισβητικῶς θὰ καταβάλῃς προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, πρὸς ταχεῖαν μόρφωσιν καὶ αὐξήσιν ἐπιστημόνων, διὰ ταῦτα διατάξαμεν νὰ διορισθῆς ἰσόβιως διευθυντῆς καὶ ἐπιστάτης ἐπὶ τοῖς ἐξῆς ἔσοις.

Διὰ ἀναφορᾶς σου ἐσφραγισμένης νὰ αἰτήσης τὰ χρειώδη ὑπὲρ τῆς ἐν Κουρού Τσεσμέ σχολῆς τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων, τῆς τῇ φροντίδι καὶ ἐπιμελείᾳ σου διαταχθείσης καὶ ρυθμι-

σθείσης. Νὰ αἰτήσης τὰ χρειώδη ὑπὲρ τῶν ἀπὸ τοῦδε ἐξ ἀνάγκης ἰδρυ-
θησομένων ἰατρικῶν σχολῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἐπιτετραμμένοι τὴν
κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπιτήρησιν τῆς τάξεως τῶν εἰρημένων καθι-
δρυμάτων καὶ Νοσοκομείων νὰ πείθωνται καὶ νὰ ἔπωνται τῇ γνώμῃ σου.

Ἐν συνοικίαις δὲ ὅτων δῆποτε χριστιανῶν, ὅταν ἐγείρωνται Νοσοκο-
μεῖα καὶ σχολαὶ ἐπιστημῶν καὶ μαθήσεων, ἢ ἐπισκευάζονται καὶ ἐπε-
κτείνωνται τὰ ὑπάρχοντα Νοσοκομεῖα, διατάσσομεν νὰ μὴ παρέχωσι
πράγματα αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἐπὶ προφάσει καταγγελίας πῶν γει-
νιαζόντων, ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου, μηδὲ ν' ἀπαιτῶσι φόρους καὶ τὰ
παραπλήσια. Οὐδεμίᾳ δὲ ἀρχῇ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύναται νὰ εἰσερ-
χεται εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, οὐδὲ νὰ ἐπεμβαίῃ καὶ νὰ ἀνθίσταται εἰς τὴν
εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν, καὶ μεταφορὰν οἴνου, καὶ ἄλλων ἀναγκαίων τοῖς
ἐν λόγῳ Νοσοκομείοις, οὐδὲ νὰ λαμβάνῃ ὄβολον παρὰ παντός εἰσερχο-
μένου ἢ ἐξερχομένου ἀσθενοῦς λόγῳ δασμοῦ ἢ φόρου. Οἱ δὲ τοὺς ἰατροὺς
κωλύοντες ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, συκοφαντοῦντες ὅτι
ἐγένοντο ἐν ἐπιγνώσει αἴτιοι τοῦ θανάτου τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος δέον
νὰ τιμωρῶνται αὐστηρῶς.

Καθ' ἣν δὲ θέσιν κεῖνται τὰ Νοσοκομεῖα, εἰς χωροφύλαξ δέον νὰ φυ-
λάττῃ αὐτόθι, ὡς σκοπὸς ἐκτελῶν τοὺς ἐν τούτῳ τῷ Ὑψηλῷ Ἰραδὲ
Μου, κατακεχωρημένους ὄρους, καὶ μὴ παραβαίνων τὴν γνώμην τοῦ δι-
ευθυντοῦ. Τὸ δημόσιον ταμεῖον (μπέϊτ-ουλ-μὸλ) ὀφείλει νὰ μὴ ἐπεμβαί-
νῃ εἰς τὰ τῶν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἀποθησκόντων. Ἐπὶ τῷ διορισμῷ σου
τούτῳ ἐξεδόθη τὸ παρὸν αὐτοκρατορικὸν Μου χάρτιον. Πρὸς ἐκτέλεσιν
τῶν ἀνωτέρω ἐδόθησαν ἰδιαιτέρως αἱ δέουσαι βασιλικαὶ Μου διαταγαὶ
καὶ παραγγελίαι πρὸς τὸν Ἀρχιναύαρχον, τὸν Ἰσταμπὸλ καδησί, τὸν ἀρ-
χηγὸν τοῦ τάγματος τῶν Γενιτσάρων, τὸν ἐπιστάτην τῶν Ἀνακτορικῶν
κλήπων (Μποστανζή-πασί) καὶ τὸν Βοεβόδα τοῦ Γαλατᾶ. Διετάξαμεν συ-
νάμα, ἀφοῦ κοινοποιήθῃ ἡ ὑψηλὴ Μου διαταγὴ εἰς τὰ ὑποδειχθέντα μέρη,
καὶ καταγραφῇ ὅπου δεῖ νὰ σοὶ ἐγχειρισθῇ ἐν ἔγγραφον ἰσχυρὸν ἵνα προσ-
άγῃς αὐτὸ ἐν ὧρα ἀνάγκης. Διὰ ταῦτα ἐκδίδεται τὸ παρὸν Ὑψηλὸν Μου
Φιρμάνιον ἵνα σοὶ ἐγχειρισθῇ, ἐπικυρεῖν, κεκοσμημένον μὲ τὸ αὐτοκρα-
τορικὸν Μου χάρτιον.

Τοιαύτη εἶναι ὀριστικῶς ἡ Αὐτοκρατορικὴ ἰμῶν θέλησις δηλαδὴ ἢ
ἀκριβοῆς ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω λεπρομερῶς ἐκτεθέντων, θὰ ληφθῇ δὲ

ὑπ' ὄψιν ἢ διὰ σφραγιδὸς σου ἐσφραγισμένη αἰτησί σου καὶ θὰ ἐπιδα-
φιλεύσῃ σοὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἰμῶν ἐπιείκεια ἐλευθερίας καὶ προνομίας.
Οὐδέποτε δὲ συνάδει πρὸς τὴν βασιλικὴν Ἰμῶν ἐπιθυμίαν πᾶτα παρὰ
τὰ ἀνωτέρω ἐνέργεια καὶ πράξις. Ἄμα δὲ λαθὼν γνῶτιν, ὅτι τὸ πε-
ρισχόμενον τοῦ αὐτοκρατορικῶ Μου τούτου Φιρμάνιου ἐκοινοποιήθη εἰς
τὸ Πατριαρχεῖον, νὰ προσπαθήσῃς νὰ ἀναδείξῃς σεαυτὸν μετὰ τῆς ἰ-
διαζούσης σοὶ περινοίας καὶ ρεκτικότητος, καὶ νὰ προσέγῃς μὴ τυχόν
ἐνεργηθῇ πράξις τις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Φιρ-
μάνιου Μου.

Ἐπὶ τούτῳ ἐξεδόθη τὸ ὑψηλὸν Μου Φιρμάνιον. Διετάξα δὲ νὰ σοὶ ἐγ-
χειρισθῇ τὸ παρὸν Φιρμάνιον, εἰς ὃ πρέπει νὰ πείθῃται καὶ νὰ συμμορ-
φῶσαι πρὸς τὸ περιεχόμενον, ἀποφεύγων νὰ ἐνεργῇς καὶ πράττῃς τὰ
ἐναντία, καὶ γινώσκων νὰ ἐμπιστευθῆται εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μου μο-
νόγραμμα.

Μ.

*Καλλιπικὸς ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης*

Τὸ καλὸν οὐκ ἔστι μὲν ὅτι καλὸν, ὡς ὁ σοφὸς παλαιὸς ἀποφάνεται
λόγος, καὶ οὐδέποτε τῆς ἰδίας ἐξιττάμενον φύσεως μεταπίπτει εἰς τοῦ-
ναντίον· ἀλλ' ἀνετεροίωτα διαμένει αἰεὶ καὶ ταῖς ποικίλαις τοῦ χρόνου
μεταβολαῖς ὅλως ἀνάλωτα, οὐδ' ἂν φωραθῆῃ πῶς μὴ τοιαῦτα, ὅπως
ἀληθῶς γε τοιαῦτα πεφύκασι, καὶ μὴ τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν ψευδόμενα
κατασοφίζοντος τὴν ἀλήθειαν φαντασίαν μόνον ἐπαινουμένην, καὶ δό-
κησιν καλοῦ παρεχόμενα. Καὶ τούτῳ μὲν ἡμεῖς γε τὸν ἀντεροῦντα
οὐκ εἶναι οἰόμεθα, οὐ μὴν οὐδ' ὅτι τῆς προσηκούσης ἐπιμελείας τὸ
πᾶν δυναμένης ἐν πᾶσι καὶ πρὸς τέλος ἀγούσης τῶν καλῶν ἕκαστον
τὸ εἰκεῖον, καὶ τοῦτ' αὐτὸ κάλλιστον ἀποτελούσης, καὶ παντελῶς ἀ-
νεπίληπτον, ἑαυτῶν μὲν καλλίω καὶ τελειότερα ἀσδεικνυνται, εἴ τις
αὐτῶν κατ' ἀξίαν ἐπιμελοῖτο καὶ προνοίας ἀξιώῃ διηγεκοῦς καὶ κηδε-
μονίας, ὡσπερ ἀμείλει τούναντίον ἐπὶ τὸ χεῖρον οἷον ὑπορρέοντα ὀπι-
σλοβατοῦσι, καὶ καταφέρονται τοῦ τέλους, ὃ παρὰ πᾶσιν ἐπιεικῶς τῶν
ὄντων ἐκάστῳ ἀγαθὸν ὁμολόγηται, ἀφίστάμενα ἐξ ἀμελείας τε, καὶ

ὀλιγωρίας τοῖς πᾶσι λυμαινομένης, καὶ ἐμποδῶν γενομένης ἐπὶ τὴν πρόοδον. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα μαρτυροῦντα πιστοῦνται τοῦ λόγου ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐν πλείστοις ἂν ὅσοις καλὰ τε καὶ καλλίω καὶ κάλλιστα τὰ αὐτῶν κατίδοιμεν παρὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον τῇ ἐπιμελείᾳ οἷον ἀρδευόμενα ἐπιδιδόναι εἰς αὕξησιν, καὶ τοῦ καλοῦ δὲ πάλιν οὐδέποτε ἐκπίπτοντα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ τε καὶ πεφυκότα καὶ νομιζόμενα ἐξίτηλα ὁμως παντάπασιν ἀπομαραινόμενα, καὶ εἴπερ εἶπεῖν οἷόν τε, ἀποξηραίνόμενα ἄκαρπα ἐξ αὐχμοῦ τῆς χρειώδους ἐπιμελείας, ὅποταν παρορᾶται ὀλιγωρούμενα, οὐ δὴ κἂν τῷ, περὶ οὗ ἡμῖν ἤδη ὁ λόγος, πρὸς ὅπερ ὅτῃ καὶ τὰ εἰρημένα ἀναβεβλήμεθα. "Ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ὅπως εὐχρηλικαὶ ἐντολαὶ καὶ λόγοι θεόφθεγκτοι, καὶ παραβολὴ δὲ Κυριακῆ, οὔτε τὸν Λευίτην, οὔτε τὸν ἱερέα πλησίον τοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καταβαίντος καὶ ὑπὸ ληστῶν αἰκισθέντος, κἂν τῇ ὁδῷ τραυματίου κατακεκλιμένου ἀποφαινομένη, τὸν δὲ ποιήσαντα τὸ ἔλεος μετὰ τοῦ ἀνθρώπου Σαμαρείτην, ἀλλὰ καὶ τῆς φύσεως αὐτῆς ἀπαράτρεπτος νόμος οὐ τὸ φιλογενὲς καὶ φιλάδελφον μόνον, ἀλλὰ καθόλου τὸ φιλόανθρωπον ὑπαγορεύει ἀναγκαϊότατον, καὶ πρὸς τὴν τοῦ εἴδους διαμονὴν συντελεστικώτατον· τούτου μὲν οὐκ ἂν ἐξαρνοί, οὐδ' οἱ λόγοι παντάπασιν ἄμοιροι γένοιτο, καὶ μακρηγορεῖν περὶ τούτου εἰκαῖον ἔλως καὶ μάταιον. "Ὅτι δὲ τῆς ὀφειλομένης παρὰ πάντων πρὸς τὸ ὁμοειδὲς εὐεργετικῆς ῥοπῆς, καὶ διαθέσεως· χαρακτηριστικὸν μάλιστα, κἂν ταῖς παρ' ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον εὐποιΐαις τάξιν τὴν πρώτην δικαίως ἔσχηκε, καὶ ἀληθῆς αὕτη ἡ φιλανθρωπίας ἐπίδειξις· εἴ τις καμνόντων ἐπιμελοῖτο, καὶ θεραπευτικὸν ἑαυτὸν καὶ ἐπικουρητικὸν παρέχοιτο· τὰ δὲ εὐαγγελικὰ περίσθησι λόγια τοῦ πατρὸς, εὐλογημένους ἀποκαλοῦντα τοὺς πινῶσιν, ἢ διψῶσιν, ἢ γυμνητεύουσιν, ἢ ἐγκλιθεῖν τοῖς ταλαιπωροῦσιν, οὗς δηλ. καὶ νόσοι χαλεπαὶ εἰκότως ἐκ τούτων γε κατατρίβουσι, καὶ συλλήθδην τοὺς ἀσθενέσιν ἐπακύνοντα· καὶ ἐπισκεπτομένους καὶ τούτοις κληρονόμοις τῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἡτοιμασμένης βασιλείας γενέσθαι ἐπαγγελλόμενα, ἢ τοὺς πρὸς ἔλεον τῶν τοιούτων ἀκάμπτους ἀπελήλακεν ἀποκλείοντα. Καὶ ταῦτα εἰκότως· εἰ γὰρ τῶν συμπιπτόντων ἀνθρώποις ἀνιαρῶν καὶ ἀποθυμίων τὸ σχετικώτατον ἀναμφιλέκτως καὶ ἐπαχθέστατον εἴ τις νοσήμασιν ὀμιλοῖ καὶ κατατρίβουσι καὶ πρὸς τοῦτό γε πάντων εὐφορώτατα τᾶλλα, ὅποσα περὶ ἡμῖν δυστυχεῖσθαι

συμβέβηκεν, οὐδ' ἔστιν ὅτι μᾶλλον, ἢ περὶ τὸ ὑγιαίνειν σπουδάζεται τοῖς νοῦν ἔχουσι, δικαίως καὶ ὁ τῶν νοσοῦντων ἐπιμελούμενος καὶ θεραπευτικῶς ἐκείνους ἀνακτᾶσθαι πειρώμενος ἀπάντων φιλανθρωπότατος καὶ περὶ τὸ ὁμοειδὲς εὐεργετικώτατος κρίνεται, καὶ ἐτόιμη αὐτῷ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἡ ἀπόλαυσις πρόκειται, καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ εὐλογίας ὁ τοιοῦτος ἡξίωται. Φύσει μὲν οὖν καλὸν καὶ αἰεὶ καλὸν καὶ τοῦ καλοῦ οὐδέποτε ἐκπίπτον ἡ τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις καὶ τούτων, εἰ ξένοι εἶεν, καὶ πενία συζῶντες καὶ τῶν ἀναγκαίων ἀπορία ἀντεξετάζου· το καὶ ἐνδεία, ἐλεεινότητον γὰρ που καὶ οἰκτιστον θέαμα ἀν' ἰπαις, δεινοῖς προσπαλαίοντες ἀβρωστήμασι, καὶ χαλεπαῖς κατατρίβουσι· νόσοις, ὑπαίθροιοι δ' ἐν ἀγυιαῖς καὶ λεωφόροις ἀνγλεῶς κατακείμενοι· βοσκημάτων τρόπον, θεραπεῖαις οἰκιστῶν ἄμοιροι, καὶ μᾶλλον ἐκ τούτου τῆς τῶν ἀναγκαίων πολλάκις στέρσεως, ἢ περὶ τῆς νόσου ἔργον γινόμενοι, ἀλγεινοτάτην δὲ τούτην θείαν καὶ ἀηδῆ ἐν τῇ βασιλευσῆ ταύτῃ τῶν πόλεων μάλιστα· διὰ τὸ πολυάνθρωπον ταῖς ἀπάντων ὄψεσι προκειμένην περιγράφοντες· πολλάκις ἢ τε καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ σύμπαν δὲ τὸ εὐαγὲς ἡμῶν γένος Νοσοκομεῖα ἀποδέδειχεν ἐν τε τῇ Πόλει καὶ Γαλατᾶ ἐπὶ ὑποδοχῇ ξένων τε καὶ ἀπορουμένων, ὅποσοι νόσοις κατατρίβουσι, ἢ ἄλλως ἡκρωτηριασμένοι τε καὶ ἀνάπηροι· πάντοιας ἐστέρηται περιθάλψεως, ὅπου τῆς δυνατῆς ἀπολαύοντες νοσοκομίας καὶ ἐπισκέψεως οἱ μὲν ἰάσιμα νοσοῦντες τὴν ὑγίαν ἐπαναλήφονται, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ μοῖραν, τὸ δὴ λειόμενον, γενήσονται τῆς νόσου ἀνάλωμα, ὅσοι δ' ἀνίατα, καὶ ἰατρικὴν ὑπερβαίνοντα θεραπείαν, ἀλλὰ γοῦν ῥᾶον ἂν καὶ κατὰ ἄνθρωπον τοῦ ζῆν ἀπαλλάττοντο, ἀλλὰ μὴ κτηνηδὸν ἀτημέλητοι ἀποθνήσκουσιν. ἀλλ' ἡ περὶ τοῦ οὕτως ἔχοντας ἐκκλησιαστικῆς τε ἄμα, καὶ πρὸς σύμπαντος τοῦ γένους προμήθεια καὶ ἡ λιπαρῆς πρόνοια καλὸν οὔσα ἀναντιρρόγως, καὶ τῶν πρωτείων πρὸς τῶν καλῶν ἀμιλλωμένη τὰ πρώτιστα, παροραθεῖσά γε ὁμως τῇ τοῦ χρόνου προόδῳ, καὶ παραμεληθεῖσα, ὡς μήποτε ὠφελεν, αὐτὴ μὲν καθ' ἑαυτὴν τοῦ καλῶς ἔχειν ἥκιστα μεταπέπτωκεν ἀνόνητος· δὲ τοῦ σκοποῦ ἡστοχηκυῖα καὶ ἄκαρπος ἀποβέβηκε· καὶ πάλιν ἦν ἰδεῖν ἀπανταχοῦ τῆς Πόλεως ξένους, ἀπόρους, ἀποβέβηκε· καὶ πάλιν ἦν ἰδεῖν ἀπανταχοῦ τῆς Πόλεως ξένους, ἀπόρους, νοσοῦντας, ἀναπήρους τε καὶ λελωδημένους, ὑπαίθρους, ἀστέγους, καθ' ὁδὸν ὡς ἔτυχεν ἐρριμμένους ἀθλίως, καὶ τὰ λοιπὰ πνέοντες, καὶ δυσ-

θανατοῦντας. Ἐν οὕτως οὖν ἀθλιότητος ὄντων καὶ κακοδαιμονίας τῶν κατὰ τοὺς ἀσθενοῦντας, τῶν πενήτων καὶ ξένων οἰκτρῶς παρεωραμένων, ἅτε δὴ τῶν μὲν Νοσοκομείων ὑπὸ πανδαμάτορι τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ διὰ μακροῦ ἀνεπίσκευον, τοῦτο μὲν τῶν ἐφεστώτων ὀλιγωρία, τὸ δὲ καὶ ἴσως καὶ διότι πολιτικῶς ἢ ἐπισκευὴ ἀπηγορεύετο, αὐτῶν δὲ τῶν νόσῳ πεπονημένων, ἢ ἄλλως λελωθημένων, ἤτοι κατακειμένων ἐν ταῖς ὁδοῖς τραγικώτατα, ἢ ὅποι τύχοι ἀλωμένων, ὥστε εἰδεχθέστατόν τε καὶ δυσειδέστατον τοιόνδε προσπίπτον ταῖς ὄψεσι θέαμα οἶκτον καὶ ἔλεον ἐπισπάσασθαι τῶν κρατούντων ἐφ' οὕτως ἀθλίως κακουχομένους, ὅποσοι νοσήμασι κατασκελετεύοντο, καὶ ἐπεγεῖραι αὐτοὺς τὸ φιλόανθρωπον, πρὸ δέκα ἡδὴ ἐτῶν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Γερασίμου, ὁ κραταιότατος ἡμῶν Ἄναξ ἐπιφορὸς φύσει πρὸς οἶκτον, καὶ φιλοανθρώπως τῶν νοσοῦντων, ἢ ἄλλοις περιπετῶν δυστυχήμασιν ἐπικουρητικός, παραμυθίαν αὐτοῖς κηδεμονικῶς πρυτανεύων, δι' ἱεροῦ πρυσκυνητοῦ ἐγγράφου προσταγματος, ὅσοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀγυρτάζοντες, κὰν ταῖς ὁδοῖς μεταιτουῦντες πορίζονται, τούτων τοὺς μὲν ὑγιαίνοντος καὶ ἀκεραίους τὸ σῶμα, καὶ πρὸς ἐργασίαν ἐπιτηδείους, καθάπερ κηρῆνας ἀργούς καὶ λωθητῆρας, πρὸς βίαν τῆς βασιλευσύτης ἐκέλευσαν ἀπελαυνομένους εἰς τὰς σφετέρους ἀποπέμπεσθαι πατρίδας, ὅπου τῶν καθ' ἡμέραν οὐκ ἀπορήσουσιν ἐργαζόμεναι ὅποσοι δὲ ἤτοι ὑπὸ χρόνιων λελωθημένοι παθῶν, ἢ ἄλλαις περιπετεῖαι ἀφήρηται τὸ ἐργατικόν, ἢ ὅλως ἐπικουρίας ἐν ἀσθενείᾳ ἐνδεεῖς παρὰ πόλλυνται, τούτων δὴ χάριν ὅπως ἔχωσι μὲν οὐ κατάγωνται, ἔχωσι δὲ τοὺς παραμυθουμένους καὶ ταῖς χρεῖας αὐτῶν ἐπαρήγοντας τῶν Νοσοκομείων ἐπέταξε τοῦ τε κατὰ τοῦ Πεγυόγλου, καὶ τὸν Γαλατᾶν, καὶ τὸ Ἐπταπύργιον τὴν διάθεσιν, καὶ τὴν ἐπισκευὴν προσεπιστρέψας αὐτῶν ἀκώλυτον, ἐπειδὴ ἀνηγγέλη κατασεσθρωμένα ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τοῖς ἐνδαιτωμένοις ἔχοντα κίνδυνον. Τὸ δὲ βασιλικὸν ἐκεῖνο ἔλεος ἦ τε τοῦ Χριστοῦ ἁγία Ἐκκλησία, καὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὅποσοι προΐσταντο ἀφορμὴν ποιησάμενοι, ὧν τὰ πρῶτα εἰκότως ἐφέρετο ὁ τόθ' ἐρμηνεύων τῇ κραταίᾳ βασιλείᾳ, καὶ πρωταίτιος ἀναμφιλέκτως, καὶ αὐτουργὸς τηλικούτου τοῦ ἀγαθοῦ τοῦδε, ὁ τῆς μακαρίας γενόμενος λήξεως μπεγιζαπὲς Γεώργιος Μουρούζης, οὐ μᾶλλον διὰ τὸ τοῦ ἐρμηνέως τέλος λαμπρὸς, ἢ περινοῖα ἀπαραμίλλω, καὶ ἀρετῆς ἠθικῆς ὅ' ἅμα καὶ πολι-

τικῆς περιουσία καὶ μεταχρήσει πραγμάτων ἀπαραβλήτῳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τῷ πρὸς τὸ εὐποιεῖν καθ' ἕκαστά τε καὶ κοινῇ ἐπιφορωτάτῳ τὸ παρὰ πᾶσι περίβλεπτόν καὶ περιώνυμον ἐσχηκῶς, καὶ κλέος ἀπολιπόμενος αἰδιδιον, ἐξ ὧν τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τῆς μεγαλεπιβόλου ἐκείνου, καὶ μεγαλοουργοῦ φύσεως ἀγαθοεργιῶν ἐπειράθησαν αὐτὸς τε οὖν ἐκεῖνος ὁ μέγας ἀληθῶς ἡμῖν ἐν ἀπαλῇ τῇ τηλικία ἀνὴρ, καὶ μεγάλων ἐπήβολος καὶ κατορθωτικὸς ἀγαθῶν μετὰ τῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ διὰ χειρὸς τότε ἐχόντων, καὶ ὅσοι ἅμα διεῖπον τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Ἀνακτορικῆς φιλοανθρωπίας νουνεχῶς ἀπονάμενοι εἰς ταῦτόν συνελθόντες ὁπῶσα ἂν πρὸ ὁδοῦ γένοιτο εἰς τὴν τῶν Νοσοκομείων σύστασιν καὶ διαμονὴν καὶ εἰς τὸ τοῦπιόν εὐδιάθετον ἐβουλεύοντο βίβιν ταύτην πρὸς τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ ἀπόρους τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἀρχὴν προνοίας τιθέμενοι. Μετὰ πολλὰς γοῦν καὶ ἐπεξεργασμένας τὰς σκέψεις ὁπότα τοῦ σκοπούμενου ἀνωστικώτατα διὰ δύο πατριαρχικῶν συνοδικῶν σιγγιλλίων ἐπὶ τοῦ αἰδιόμου ἐκείνου πατριάρχου κυροῦ Γερασίμου τὰ δεξάντα συμβάλλεσθαι ἐπεκύρωσαν, ἐν οἷς τὸν ἔξω τῶν τῆς πόλεως τειχῶν πλινθεπτον ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, Παλικλί δὲ ἐπιλεγόμενον, πρότερον μὲν ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας Δέρκων τελουῖντα, ἄρτι δ' ἐν ταῖς πατριαρχικοῖς κατελεγεμένον σταυροπηγίαις, μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀγιάσματος τοῖς Νοσοκομείοις προσθέντες αὐτόν τε, καὶ τοῦ ναοῦ τὴν ἐπιστισίαν πέντε τῶν ἐπισημωτέρων εὐλογημένων βουφειῶν ἐπέστρεψαν, γουναράδων, τζεβαχερτζιδων, Χίων τζοχατζιδων, χαταίτζιδων, καὶ ἀπατζιδων ἀφέντες αὐτοῖς, οὓς ἂν ὀριστιδὴν αἰεὶ ἢ ἐξ αὐτῶν, ἢ ἐκ τῶν ἄλλων βουφειῶν ἐγκρίνωσιν ἀνδρας φιλοθίους καὶ φιλαδέλφους, τούτους ἀνατιθέμενοι τοῦ κηροῦ καὶ τῶν Νοσοκομείων ἅμα τὴν προνοίαν. Οἱ δὲ τοῦ ἀπὸ ἐλεημοσυνῶν καὶ ἄλλων ἐτησίων προσόδων τῷ ναῷ γιγνομένου τὸ ὑπόλοιπον μετὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκπλήρωσιν παραλαμβάνοντες πρὸς τὰς χρεῖας ἀποχρῆσθαι τῶν Νοσοκομείων ἐτάχθησαν. Καὶ ὅλως, ἵνα μὴ τηνάλλωι τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀποκναίωμεν μακρὰν ἀποτείνοντες, ἐν ἑπτὰ κεφαλαίοις τὰ τότε καλῶς διατιθέντα ἐκτέθεινται ἐν ταῖς δυσὶ σιγγιλλίοις ἐκεῖνοις πρόχειρον ἔχουσιν ἐν τῷ πατριαρχικῷ κώδικι τὴν ἀνάγνωσιν. Γοιαύτης δὴ τῆς τότε καὶ τηλικαύτης κατὰ βασιλείον δόγμα καὶ ἔλεος γενομένης τῆς περὶ τὰ Νοσοκομεία προνοίας, καὶ πόρων προσεξευρεθέντων ἄλλων ποικίλων πρὸς

τοῦ σκοπούμενου τῆς ἐξανύσεως τὴν εὐμάρειαν, ἐλπίδες μὲν μεγάλας ὑπέκειντο προόδου τοῦ πράγματος εἰς τὸ ἀνελλιπές τε καὶ τέλειον, ἄνθρακες δ' ἡμῖν ὁ θησαυρὸς ἀναπέφηνε καὶ ἐξ ὠδίνων μεγάλων ὁ παρσιμιακὸς μῦς ἀποτετίκται· οὐ μόνον γὰρ τὸ τοῦ τόπου ἀνεπιτήδειον, καὶ τὸ ἀπροσφυῖς δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἐν τῷ Γαλατᾶ Νοσοκομείου, καὶ τοῦ ἀέρος τὸ νοσηρὸν καὶ πνιγῶδες τῇ προθέσει προσίσταται, ἔλλα καὶ τὸ τῶν ἐν αὐτῷ τε ἐκείνω, καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ νοσηλεύειν τεταγμένων τοὺς ἀσθενούντας, καὶ θεραπεύειν ὀλίγων ἐν σμικροτάτοις καταγείοις οἰκίμασι θυρίδα μόνην ταπεινὴν πρὸς εἴσοδον ὑπηρετοῦσαν καὶ ἐξοδον, καὶ εἰσπνοὴν ὀλιγίστου πάνυ καὶ γλίσχρου ἀέρος, δι' ἧς καὶ φῶς εἰσρέει ἀμυδρὸν, ὡς ἔτυχε πολλοὺς καὶ τούτους ἀσθενήμασι ποικίλοις προσομιλοῦντας, ὅλον ἐγκαθειργνύντων ἀπεριέργως καὶ ἐπιμελείας οὐδὲν μεταδιδόντων τῆς προσηκούσης, οὐθ' ἱματίων εὐκαίρου μεταμφιέσεως, ἢ μεταβολῆς στρωμνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδεμνίων φροντιζόντων τὸ σύνολον, ὥστε φθειρῶν βρῶμα, ἢ γε βραδείας καὶ δυσώδους τῆς ἐκ τῶν ὀφύρων νόσων ἀποφορᾶς ἐλσεινῶς ἀνάλωμα τοὺς πάσχοντας γίνεσθαι· τάχα δὲ καὶ ἰατρῶν ἀμέλεια, ἢ ἀντιδότων, καὶ φαρμάκων ἀπὸ σφόδρας συμβάλλεται ἀθλίως πρὸς τὴν ἀπώλειαν. Πάλιν οὐ τὸ καλὸν, καλὸν μὲν διαμένει, καὶ ἀξιόγαστον, εἰς τὸ ἀνόνητον δὲ καὶ ὄλω· ἀλυσιτελὲς περιέστηκε· τούτου δ' οὐδὲν ἂν αἰτιασάμεθα ἕτερον, ἢ ὅτι οὐδεὶς πω εἰς δεῦρο πρὸς τοῖς εἰρημένους βρουφετίοις καὶ τῶν ἐκ φύσεως μὲν τὸ συστὸν ἡμμοιρηκῶτων καὶ φρόνιμον, ἐκ παιδείας δὲ καὶ πολυμαθείας προσειληφῶτων τὸ ἐξεταστικὸν καὶ περίεργον καὶ βασιανιστικὸν ἅμα, ὀπόση ἢ αὐξήσις καὶ τροφή τοῖς νοσήμασιν, ἢ λώθησις αὐτῶν καὶ παντελῆς θεραπεία, ἀποδέδεικται τῶν Νοσοκομείων ἔφορος, ἵν' ἂν ἐμφρόνως τε καὶ σὺν λόγῳ κολούη μὲν καὶ ἀναστέλλῃ τὴν τῶν παθῶν πρόδον, ἐπάγων δὲ τὰ βοηθήματα πρόσφορα προσεπιφέρῃ, εἰ δυνατὸν, καὶ τὴν ἴαριν. Ἐπὶ φρούδῳ δὲ αὐθις οἰχομένῳ ἡμῖν τῷ καλῷ, καὶ ἐψευσμέναις ταῖς ἐλπίσιν εἰς τούναντίον τῷ σκοπούμενῳ, μικροῦ δεῖν παλιμπετοῦς περιτετραμμένου τοῦ πράγματος, ἀθυμούντων ἡμῶν καὶ κατωδύνων ἐκ τοῦ εἰκότως, καὶ εἴτις ποθὲν ἐξευρεθεῖη λύσιν μὲν τῶν ἀντιπιπτόντων δυσχερῶν βουλευομένων, ἐπὶ τὸ βῆρον δὲ τῆς διαίτης καὶ ἀνειμένον πως τοῖς δυστυχοῦσι βελτίωσις, ὡς ἀπὸ μηχανῆς ἐκ νέου φιλόθροπος βασιλικὴ κηδεμονία καὶ ἔλεος ὀπόσα μὲν κωλυ-

τικὰ τῇ προθέσει τῆς ἐπὶ τὸ πρόσω ἐπιδόσεως ἐξελέανε καὶ τὸ τέλειον, τὸν γνόφον δ' ἡμῖν τῆς ἀθυμίας καὶ κατηφείας ἐπὶ κακῶς φερομένοις τοῖς Νοσοκομείοις διέλυσε, ὡς, προϊόντος τοῦ λόγου, δηλώσομεν. Ἐν οὕτῳ γὰρ πονηρᾷ καὶ ταλαιπώρῳ τῇ διαίτῃ διάγοντες οὐκ ἀπορία, καὶ νόσοι ἐκεῖσε ὡς ἐπὶ θεραπείᾳ καὶ ἰάσει συνελαύνουσι, καὶ ἀπαλάττοντες κάκιστα, ἐπειδὴ ἀνηγγέλθησαν τῷ βασιλικῷ κράτει τάχιστα, οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενοι, εἰ μηδὲν τι εἰς παραμυθίαν οἱ κακοδαιμονούντες ἀπώναντο καὶ ψυχαγωγίαν, ἐξ ὧν κηδεμονικῶς ἐπινοήσας προσεπεδαφιλεύσατο, καὶ ἄλλην πρὸς ἐκείνοις χρηγίαι πολλὴν τοῦ σκοποῦ κατάρτιστικὴν καὶ καταστατικὴν ἐπὶ τὸ τέλειον προσεπεμέτρησεν ἡδὴ ἐτέρων δύο προσκυνητῶν ἱερῶν θεσπισμάτων ἐκδόσει, τῷ αὐτογράφῳ βασιλικῷ σημείῳ τὸ κῦρος ἐχόντων ἔμπεδον, τοῦ μὲν πρὸς τε τὸν ὑψηλότατον Καπετὰν πασά, καὶ σοφώτατον Ἰσταμπὸλ ἐφέντη, καὶ τοὺς ἐνδόξους Γενιτζᾶρ ἀγασή, καὶ Ποσταντζήπαση, καὶ Γάλατα βοϊβόδαση, τοῦ δὲ πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον καὶ περιφανέστατον πεγζατὲ κ. Δημήτριον Μουρούζην, δι' ὧν μετὰ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὡς εἴρηται, προεκδεδομένου καὶ ἐλαφρὰν δὲ τινα μέμψιν, διότι ἐξ ἀμελείας καὶ παροράσεως οὐδὲν τι πλέον ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κηκουχομένων ἐξήνυσται, ἐπιδεικνύμενος ὀπόσον ἐπωρελὲς καὶ ἐπάναγκες, ἢ ἄτροπος περὶ τὰ Νοσοκομεία καὶ σύντονος ἐπιμέλεια ἐκ παραθέσεως τῶν τε συμβαινόντων ἐκ τούναντίου καὶ ὄψει καὶ ἀκοῇ ἀηδῶν, καὶ ἐν ὁδοῖς θηρυβώδους ὀχληρότητος τῶν μεταιτούντων ὀλολυγῆς, καὶ οἴων αὐ, καὶ ἡλικίων ὑποτείνει τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας, τῆς ἀναγκαίας προνοίας εἰπερ τυγχάνοιεν, ἰατρῶν ἀπληκρῖθωκότων τὴν τέχνην ἐπιστασία, ἄσκησιν ἐν αὐτοῖς ποιουμένων ἐνδηλεχῆ, καὶ θεωρίαν προσήκουσαν ἀνατομικὴν, καὶ ὅσα περὶ τῆς κράσεως καὶ ἰδιοτήτων τοῦ κλίματος καὶ τοῦ περιέχοντος διαφορᾶς κατὰ τόπους καὶ ὥρας τὰς ἐτησίους κανόνες ἰατρικοὶ παρατηρεῖν ὑπερρεούουσιν, ἅμα δὲ καὶ ἄλλους λόγῳ καὶ πείρᾳ ἐκδιδασκόντων ἐπ' ἀδείας τὰ δέοντα ἐν τοῖς τοῦ καθ' ἡμᾶς κατ' ἐξαιρέσιν γένους Νοσοκομείοις οὐδεμίαν ὡς ἔχοντας ἀφορμὴν τῶν εἰρημένων ἀπείργουσιν εὐλογον· μετὰ γοῦν ταῦτα καὶ ἄλλ' ἄττα τοῦ λόγου τὸ μῆκος φεύγοντες παραλείπομεν τὴν τῶν Νοσοκομείων ἐπιστασίαν καὶ πρόνοιαν τῷ εἰρημένῳ ἐκλαμπροτάτῳ πεγζαδὲ ἀνατίθησι, καὶ τοῦτον μελεδωνόν, καὶ εὐθυντῆρα ἐφίστησι

διὰ βίου ἐπὶ τὸ βέλτιον, ᾧ καὶ τὸ πιστὸν προσμαρτυρεῖ καὶ ἐχέ-
φρον καὶ φιλομαθὲς καὶ φιλόκαλον καὶ φιλεργὸν ἅμα, καὶ πρὸς τῆς ὑ-
ψηλῆς βουλῆς τὴν ἐξάνυσιν ἐχέγγυον, καὶ δι' ἀναφορᾶς τέλος ἐνσφραγι-
στοῦ ἀναγγέλλειν ἀφήσει τὰ ἀεὶ δοκοῦντα αὐτῷ πρὸς τε διαμονὴν καὶ
καταρτισμὸν τοῦ κατὰ τὸν Κουρούτζεσμὲν ἄρτι συνεστῶτος διὰ τῆς αὐτοῦ
ἐμμόνου προστασίας μεγάλου τοῦ καθ' ἡμᾶς γένους Μουσείου καὶ τὸ εὖ-
θετον δὲ καὶ διαρκές, καὶ συντήρησιν τῶν τε παλαιῶν, καὶ εἴποτε δεήσει,
Νοσοκομείων ἐτέρων, ἢ ἰατρομουσείων σύστασιν προὔργου ἂν καὶ συντε-
λεσικὰ γενήσονται καθυποβάλλων ἅμα αὐτοῦ τοῖς βουλήμασι καὶ οἷς
ἂν γινώσκῃ συντείνουσι πρὸς τὰ εἰρημένα ὁπόσους ἂν περὶ τὸ γένος οἷον
συνεργούς αὐτῷ πρὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ οἰκονομίαν ἀποδεικνύη, οἷς καὶ
ἀπαγορεύει ῥητῶς μηδὲν τι παρὰ τὴν γνώμην ἐκείνου ποιεῖν καὶ ἐπί-
κρισιν. Ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ ἀνεπηρέαστον παντελῶς καὶ πάντῃ ἀπαρεμ-
πόδιστον ἐπιχορηγεῖ, εἴποτε ἢ καινῶν ἄλλων νοσοκομείων οἰκοδομῆς ὅ-
που περ ἂν ὑποτελεῖς χριστιανοὶ τυγχάνουσι τὰς οἰκῆσεις ποιούμενοι,
ἢ τῶν ἤδη ὑφιστάτων χρεῖα καταλάβοι ἐπισκευῆς καὶ ἐκτάσεως, καὶ
ἅμα ἀτέλειαν μηδενὶ μηδὲν ἐπὶ μηδεμιᾷ προφάσει ἀπαιτεῖν ἐπιτρέπων
καὶ τῆς εἰς ἐκεῖνα εἰσόδου ἀπείργων, ὅσοις ἢ κατὰ τὸν τρόπον διοικήσεως ἐπι-
τέτραπται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀκώλυτον τῶν ἀσθενῶν τὴν εἰσκομιδὴν καὶ
ἐκκομιδὴν, καὶ τῶν νεκρῶν ἐκφορὰν καὶ εἰσαγωγὴν δὲ ὅποσα χρειώδη
διακελεύεται, καὶ τὴν μέχρις ὀβολοῦ ὡς δῆθεν τεταγμένου, καὶ νενομι-
σμένου δικαίου ἕνεκα τούτων τινὸς ἀποτρέπει εἴσπραξιν, καὶ ποιήνῃν προσ-
επιτίθησιν, εἴ τις τοῖς ἰατροῖς ὁποῖανδήποτε ἐπιφέρει ἐπήρειαν, ὡς δὴ ἐ-
πιβεβουλευκόσι τινὶ θάνατον. Καὶ μὴν καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν Νοσο-
κομείων ἐκάστου ἕνα τῶν ἐφιστάτων τῆ κατὰ τὸν τρόπον εὐταξίᾳ ἐνεργούν-
των καὶ φύλακα τῶν εἰρημένων ὑπὸ τῷ πεγίζαδὲ ἐφόρῳ καθίστησιν.
Ἐπὶ δὲ πᾶσι καὶ τῷ τὴν φυλακὴν τῆς οὐσίας τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ θνη-
σκόντων, ὡς παρακαταθήκης, ὃν Πείτουλματζὴν ἢ τῶν Ὀθωμανῶν οἰ-
δε διάλεκτος, δημοσίᾳ πεπιστευμένῳ ἐπιβάλλειν ὅπως χεῖρα τῆ τῶν ἐν ταῖς
Νοσοκομείοις, ἢ ἐπηρεάζειν ἀπείρηται ἐν τοῖς βασιλικοῖς ἐκείνοις θεσπίσμα-
σιν, ὧν ἡ περίληψις δι' ὑψηλοῦ ἐτέρου ὀρισμοῦ, ἢ πουργουλιτοῦ καὶ πρὸς
τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς ἱερὰν ἀδελφότητα, τὸ περὶ τὸ
ἡμέτερον χριστιάνυμον πλήρωμα βασιλικὸν ἔλεος, καὶ τὴν τῶν κοινῶν
μουσειῶν τε καὶ νοσοκομείων τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεγζαδὲ εὐαγγελίζο-

μένου ἐφορείαν, καὶ τῶν θεσπισμάτων ἐπιτάττοντος τὴν φυλακὴν ἀπα-
ράτρεπτον, ἅμα δὲ καὶ τὴν καταγραφὴν ἐπὶ διηγετικῆς μνήμῃ ἐν τῷ ἱερῷ
κώδικι. Τοιαύτης οὖν καὶ τηλικαύτης τῆς περὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμέτερον
γένος πεπειραμένης βασιλικῆς κηδεμονίας, καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἀσθενοῦσι
τῶν ἀδελφῶν ἀμελῶς παρεωραμένοις ἐς δεῦρο ἀπαλλαγέντες μὲν ἀθυ-
μίας, καὶ μεταβαλόντες ἐπὶ τὸ εὐθυμον, ὡς πάντως πρὸς ἀνέσεως αὐτῶν
εἰς τὸ λοιπὸν ἐπιτευξομένων, καὶ προμηθείας, καὶ περιθάψεως ὑπὸ
προστάτῃ καὶ ἐπόπτῃ καὶ διοικητῇ, οἷα τε περιβλέπτῳ πεγζαδὲ Δη-
μητρίῳ Μουρούζη, ᾧ καὶ ὁ κραταιότατος ἡμῶν Ἄναξ ἀρετὴν πᾶσαν
προσμαρτυρεῖ δικαιοτάτα τῷ προκειμένῳ κατάλληλον καὶ ἡμῖν δὲ αὐ-
τοῖς διὰ πολλῶν πολλάκις ἢ ἐκ τῶν ἔργων ἀπέδειξε πείρα μετὰ τοῦ
φιλομαθοῦς καὶ φιλόλογου φιλοκάλου τε καὶ φιλογενοῦς καὶ ἀπαρά-
μιλλον ἅμα πλουτοῦντα τὴν φρόνησιν, καὶ ἄσκητον δὲ προθυμίαν, καὶ
ἀνένδοτον ἐπιμέλειαν ἔχουσα περὶ πάνθ' ὅποσα τοῦ γένους κοσμητικὰ,
καὶ κοινὴν παρεχόμενα τὴν ὠφέλειαν, καὶ πάντων ὑπερφροντίζοντα ἐμ-
φρονέτατα. Ἐπὶ τοιαύταις οὖν ταῖς ἐλπίσι διὰ τὰς κατηριθμημένας ἐν
συνόψει τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὰς περιχαρεῖς μὲν ἐκ σκυθρωπῶν καὶ γήθους
πλήρεις γενόμενοι σύμπαντες, ὡς δῆπου τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν, οἷς
δυστυχεῖται τὰ κατὰ τὸν βίον, οὐκέτι ἐν στερήσει παραμεληθησομέ-
νων, ὧν χρήζουσιν, ἀποθαυμάσαντες δὲ τὰ δυνατὰ καὶ τὴν βασιλικὴν
περὶ τὸ ὑπήκοον εὐμενεστάτην καὶ κηδεμονικὴν καὶ φιλάνθρωπον πρό-
νοιαν, καὶ τῶν ἡλεημένων καὶ ἡδὴ τῷ γένει τὴν ἀφθονίαν καὶ μέγε-
θος, καὶ χεῖρας ἀνασχόντες ἰκετιδὰς πρὸς Θεὸν, κατὰ χρέος, ὑπὲρ τοῦ
κραταιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος, καὶ ὑπερευξάμενοι τοῦ κράτους αὐτοῦ δια-
μονὴν ἀραρυῖαν, καὶ ἀκράδαντον στήριξιν, καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκας, καὶ
τρόπαια, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἐπειδὴ πρῶτον τὸν ὑψηλὸν ὀρισμὸν κατὰ
τὸ προστεταγμένον ἡμῖν ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἀνεγράψαμεν κώδικι, δεῖν
ἐγνωμεν τοῖς βασιλικοῖς στοιχοῦντες ἐντάλμασι, καὶ δι' ἡμετέρου πα-
τριαρχικοῦ συνοδικοῦ Σιγιλλίου ἐπιδείξασθαι τὴν ἀποδοχὴν τοῦ βασιλι-
κῶς ἀποδεδειγμένου τῶν Νοσοκομείων καὶ κοινῶν τοῦ γένους Μουσειῶν
φροντιστοῦ καὶ ἐφόρου πεγζαδὲ κ. Δημητρίου Μουρούζη, καὶ ὅτι ἀσμέ-
νοις οὕτως ἡμῖν ἡ βασιλικὴ αὐτῆ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος ἐγένετο αἴ-
ρεσις, ὡστ' ὑπὸ χαρμονῆς ἀνακραγεῖν «καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ»,
ἅτε ὁ ἡλαδὴ ἐκ θείας ἐπιπνοίας προαχθέντος εἰς τοῦτο τοῦ κραταιοτά-

του καὶ γαληνοτάτου ἡμῶν ἄνακτος· ἐξῆς δὲ τὰ ἐν τοῖς τοῦ μακαρίτου κυροῦ Γερσίου δυοὶ Σιγίλλιοι περὶ τῶν Νοσοκομείων, ὡς εἴρηται, ἐπικυροῦντας μηδὲν μὲν αὐτῶν ἀνατρέψαι, ἐπὶ τὸ βέλτιον δ' ὡς οἶόν τε, καὶ προακτικώτερον πρὸς τὸ τέλειον τῇ τοῦ βασιλικῶς ἀποδεδειγμένου ἐφόρου γνώμῃ καὶ ἐπικρίσει μεταρρυθμίσασθαι. Καὶ δὴ τέως μὲν πρὸς τοῖς ἐκ τῶν πέντε εἰρημένων συστημάτων τῶν τεχνητῶν, καὶ ἐμπόρων ἐπιτρόπων συνοῖσον ἔδοξεν ἡμῖν τε καὶ τῇ αὐτοῦ ἐκλαμπρότητι, δύο μὲν ἐκ τῶν Πανιερωτάτων ἀγίων ἀρχιερέων, δύο δ' ἐκ τῶν εὐγενεστάτων ἀρχόντων, οὓς ἂν αὐτὸς αἰεὶ δοκιμάζῃ προστεθῆναι, ἐφ' ᾧ μὲντοι πάντας τοὺς ἐπιτρόπους τοὺς δε τοῖς δοκοῦσι προσαρμύζεσθαι τῷ ἐφόρῳ, καὶ μηδὲν τι παρ' ἅπερ ἂν ἐγκρίνη αὐτοὺς ἕτερα πράττειν, καθ' ἃ τὸ βασιλικὸν ἔχει διάταγμα. Οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν ἐν τοῖς ἐπιτρόποις τεταγμένοι δύο, ἓνα τῶν ἐν τῇ γειτνιαζούσῃ ἐκκλησίᾳ τῶν Νοσοκομείων ἐκάστῳ ἱερέων, ὃν ἂν μᾶλλον εὐσυνείδητον καὶ φιλόκαλον κρίνωσιν ἐλόμενοι, ἐπισκεψάντων τὴν τῶν καμνόντων τῆς παρὰ τῶν ὑπηρετούντων ἐπιμελείας συνεχεστέραν ἐπίσκεψιν, ὡς ἂν παρ' ἐκείνου, εἴ τι τῶν δεόντων παραμελεῖται, ἐκπυθάνομενοι τῷ ἐφόρῳ προσαγγέλλοντες τὸ αἰεὶ ἐλλείπον ἀναπληρῶσι διὰ τῆς αὐτοῦ ἐκλαμπρότητος. Πρὸς δὲ καὶ τῶν ἐκ γειτόνων οἰκούντων τοῖς εἰρημένοις Νοσοκομείοις χριστιανῶν, ὃς ἂν ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ βίου ὀρθότητι γνωριώτερος καὶ εὐθύτητι γνώμης, ἐπιτετάχθω ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς καθ' ἡμέραν εἰ οἶόν τ' ἐπιτικοπὴ μὴ τι τῶν δεόντων λανθάνη παρορώμενον καὶ ἀμαρτανόμενον.

Καὶ τέως μὲν ταῦτα προστεθῆναι, οἷς τὰ ἀρχαιότερα δύο Σιγίλλια περιέχει, ὡς συντελεστικώτερα τῷ τε ἐκλαμπροτάτῳ ἐφόρῳ καὶ ἡμῖν σύμπασιν δέδοκται κατὰ χώραν ἀπαρעχειρήτων διαμενόντων τῶν ἄλλων· εἰ δὲ καὶ τινα ἄλλα προσεπινοήσῃ τῷ χρόνῳ ἢ ἀγγινουστάτη αὐτοῦ ἐκλαμπρότης βελτίωσιν μὲν τοῦ πράγματος καὶ προκοπὴν ἐπὶ τὸ λῶον καθυπισχνούμενα, τῆς ἐκκλησιαστικῆς δὲ συνδρομῆς πῶς δεόμενα, καὶ πρὸς τὴν τούτων ἐξάνυσιν προθυμοτάτους ἑαυτοὺς παρέξομεν ἐπιδεικνύμενοι αἰεὶ τὴν ἐφ' ἡμῖν φιλότιμον ἐπιμέλειαν ἀπροφάσιζον. Ἡμεῖς μὲν οὖν ταῦτα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμετέρᾳ, πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ ῥήτρᾳ ἀποφαινόμενοι τοῖς τ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς αἰεὶ ἐπιγιγνομένοις παρακατι-

θέμεθα καὶ ἐντελλόμεθα τὸ διὰ παντὸς ἀπαρעχειρήτων, καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς ἀπαράτρεπτον, αὐτῶν τε τούτων, καὶ τῶν βασιλικῶν θεσπισμάτων, ἐφ' οἷς περ καὶ τάδε ἦδραστα· ὡς ἐφ' ἐξοαίας καὶ ἀστεμφοῦς βάσεως· εἰ δὲ ποτέ τις ταῦτά πως ἀνατρέψαι καὶ ἀνασκευάσαι, ἢ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀντικρυς, ἢ τὰ τοῦ ἀφανοῦς καὶ λεληθότως ἐπιχειρήσειε διὰ κηκοήθειαν καὶ γνώμην πονηρὰν καὶ διάττροφον καὶ μισόκαλον, ἡμεῖς βλάτφημον ἂν οὐδὲν, ἢ φλαῦρον κατ' αὐτοῦ εἴποιμεν. Ἴστω μὲντοι γε ὁ τοιοῦτος, ὁποίου ἂν τύχη ὢν βαθμοῦ τε καὶ τάξεως, οὐ μόνον αὐτὸν βασιλικῇ δικαίᾳ ὑπάξων ὀργῇ ὡς βασιλικοῖς καὶ τούτοις ἐπ' ὠφελείᾳ κοινῇ ἀντιβαίνων δόγμασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς θείας ἀγανακτήσεως ἐν τε τῷ μετὰ τοῦ σώματος βίῳ, καὶ τῷ μετ' ἔπειτα οὐκ ἀπείρατος διηγενησόμενος, ὡς ὁμοῦτε μὲν χωρῶν θεσμοῖς ἀλύτοις τῆς φύσεως, ἀπογυμνῆς δὲ, φασί, τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀνέδην θεσφάτου ἀντικρυς εὐαγγελικῆς παραβάτης ἐντολῆς ἀντικαθιστάμενος ἐξηρητῆσθαι διαγορευούσης τοῦ φιλανθρώπου, καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν τοὺς τε Προφήτας, καὶ τὸν νόμον δὲ σύμπαντα.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πέμπτῳ

κατὰ μῆνα Μάϊον, ἐπιμεθήσεως ὀγδόης.

Ν.

Ἄρθιμος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμεικὸς Πατριάρχης.

Πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπιδείκνυται τὰς περιθάλψεις τοῖς ἐνδεέσι, καὶ γρεῖν ἔχουσι, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔξαρνος γένοιτο τῆς μητρικῆς φιλοστοργίας αὐτῆς· ἢ τε γὰρ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ αὐτῆς χορηγία ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀδιάλειπτος, καὶ ἡ πρὸς τὰ κοινὰ τοῦ γένους Νοσοκομεία προστασία διηνεκῆς μέρος δ' οὐσιῶδες, καὶ πολλὴν μὲν τὴν πρόνοιαν τῆς Ἐκκλησίας θερμότερον δὲ τὸν ζῆλον τῆς ἱεραῆς ἀδελφότητος ἐμφαῖνον προδήλως ἐστὶ καὶ ἡ πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ταχθεῖσα συνδρομὴ περὶ τὴν σύστασιν τοῦ τῶν ἐνδεῶν κιθωρίου, ἐν ἧ ὅσα οἱ ἐνδημοῦντες ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν

λοιπῶν διαφόρων τάξεων λαϊκῶν προσεκτῶντο ἀπὸ τῶν συνήθων καθε-
 ζαχάρων, τῶν προσαγομένων αὐτοῖς παρὰ τῶν ἐν ἐπαρχίαις ἀποκαθι-
 σταμένων ἀρχιερέων, ταῦτα εἰς ἄσπρα μετρητὰ περιληφθέντα, καὶ ἀνα-
 λογισθέντα τῷ κιβωτίῳ ἐτάχθησαν ἀποδίδοσθαι, φασὲν δὲ ἐκ τῶν ἐ-
 παρχιῶν τῆς α' τάξεως γρόσια τρεῖς χιλιάδες, ἐκ τῶν τῆς β' δύο χιλιά-
 δες, καὶ ἐκ τῶν τῆς γ' χίλια, ἐπὶ τὸ διανέμεσθαι εἰς ἐνδεεῖς καὶ ἀπό-
 ρους τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἴνα δὲ καὶ περὶ τὰ κοινὰ τοῦ γένους Νο-
 σοκομεῖα ἔγκαιρος ἐκ τῆς πράξεως αὐτῆς προσγένηται συνεπικουρία, ἐ-
 πετράπη ἔκτοτε ἢ μὲν ἐποπτεία γενικῶς τοῦ κιβωτίου τῇ ὀλοκληρίᾳ
 τῶν τοῦ Νοσοκομείου ἐφόρων, ἢ δὲ μερικωτέρα διοικήσεις κατὰ λόγον ἐ-
 πιτροπῆς τέσσαρσιν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τῆς ὀλομελείας αὐτῆς ἐγκριθεῖσι, καὶ
 τόμῳ συνοδικῷ ἐπικεκύρωται τὰ τῆς πράξεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ μετὰ τὴν
 ἐξ ἀπροόπτου πρὸ δύο ἐτῶν συμβάσαν τῶν δεινῶν ῥῆξιν, καὶ τὴν ἐν-
 σκήψασαν παγχάλεπον συμφορὰν, ἅπας μὲν σχεδὸν τῶν Νοσοκομείων
 πόρος ἐξέλιπε, δεινὴ δὲ καὶ ἀδυσώπητος κατεπηνέχθη αὐτοῖς ἢ τῶν δα-
 νειστῶν θλίψις, καὶ τὰ τῆς ἀνάγκης αὐτῶν εἰς βαθμὸν μέγιστον ὑπερ-
 ἐξήρθη, ἔδοξεν ἀναγκαίως περιελθεῖν αὐτοῖς τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς
 διείληπται, τοῦ κοινοῦ προσόντα, καὶ προτιμηθῆναι τῆς πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς
 χορηγίας, ἵνα μὴ ἔργον τοιοῦτον θεάρεστον μετὰ μυρίων πόνων ὀφείλει
 μόλις κατορθωθὲν καὶ ἀκμάσαν ἐξίτηλον γένηται, ἄλλως τε οὐδὲ ἐπαι-
 σθητῆς ἀναλόγως οὔσης τῆς εἰς τοσαῦτα πρόσωπα καὶ ὀλοκλήρου ἐκπε-
 πτωκυίας φαμηλίας μεριζομένης ἐκ τοῦ κιβωτίου ἐλεημοσύνης· τί γὰρ
 ἂν καὶ ἀπόναιντο, ἀπειροπληθεῖς ὄντες, καὶ λαμβάνοντες ἀνὰ πέντε,
 καὶ δέκα γρόσια ἢ καὶ πλείω τούτων κατ' ἐνιαυτόν; αὕτη δὲ ἢ εἰς
 τοσοῦτους διαμεριζομένη ἀφαιρὰ χορηγία ὁμοῦ ἐνωθεῖσα, καὶ τοῖς
 Νοσοκομείοις προσηλωθεῖσα, πολὺ, καὶ τὸ πᾶν αὐτὸ διεπράξατο, ἀπαλ-
 λάξασα τῆς παντελοῦς πτώσεως καὶ ἐρημώσεως τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ συν-
 απαλλάξασα τὴν τε Ἐκκλησίαν αὐτὴν καὶ τὸ γένος τῆς ἐπομένης δυσφη-
 μίας καὶ κατακρίσεως. Καίτοι δὲ, τούτων οὕτως ἀναμφιλέκτως ἐχόντων,
 οὐκ ἀνεκτὸν μέντοι ἔδοξεν ἀπαραμύθητον παντάπασι παραλιπεῖν καὶ τὸ
 μέλος αὐτὸ τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐ-
 τῶν τὴν ἐνοῦσαν αὔθις ἐξευρεῖν συνδρομὴν καὶ παραμυθίαν ἐμέλησει
 ἡμῖν τε καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἱερᾶ ἀδελφότητι καὶ τοῖς τιμιωτάτοις ἐπι-
 τρόποις τε καὶ προκρίτοις, πολλοῖς καὶ ταῦτα πιεζομένοις ἀνάγκαις

καὶ μερίμναις ἀνεκτότοις συνεχόμενοις, πῶς μὲν τὰ τοῦ κοινοῦ ἀθλίως
 ἔχοντα καὶ εἰς ἀμηχανίαν ἐσχάτην ὑπορρέοντα δειαθείημεν, πῶς δὲ
 τὰ ἑαυτοῦ διοικονομήσειεν ἕκαστος, ὅσον ἀποζῆν, ἅτε ἐπὶ διετίαν ὄλην
 τραχυνομένων τῶν ἀναφυσῶν γνωστῶν περιστάσεων, καὶ ἐπιτεινου-
 σῶν τὰς τοῦ βίου ἀνάγκαις· ἐνθεν τοι συνόδου τετάρτης συγκροτηθείσης,
 καὶ σκέψεως περὶ τοῦ πρακτέου γενομένης ἀκριβοῦς, δεῖν ἔγνωμεν,
 τὴν μὲν σύστασιν τοῦ κιβωτίου, τὴν διὰ τοῦ συνοδικοῦ τόμου ὀρισθεῖ-
 σαν ἀνατρέψαι καὶ καθελεῖν διὰ τὰς εἰρημέναις αἰτίας, ὥστε οὔτε εἶ-
 ναι τούντεῦθεν, μήτε καλεῖσθαι κιβώτιον· τὴν δὲ ἐκ μέρους τῶν λαμ-
 βανόντων ἐπαρχίας ἀρχιερέων λόγῳ φιλοτιμίας πρὸς αὐτὰ, ἦτοι ἐπὶ
 τοῖς ἐπτακοσίοις πεντήκοντα τῆς α' τάξεως γρόσια δύο χιλιάδας, ἐπὶ
 τοῖς πεντακοσίοις τῆς β' χίλια τριακόσια τριάκοντα τέσσαρα, ἐπὶ τοῖς
 διακοσίοις πεντήκοντα τῆς γ' ἑξακόσια ἑξηκονταεξ καὶ ἡμισυ, καὶ ταῦτα
 δίκαια λογίσασθαι τῶν Νοσοκομείων ἀπαραχάρακτα καὶ ἀπραποίητα.
 Τὸ δ' ἀνῆκον τοῖς ἐνδημοῦσιν ἀγίοις ἀρχιερεῦσιν ἐκ τῆς καχβεζαχά-
 ρεως εἰς ἀνάλογον καὶ τοῦτο χρηματικὸν ἀριθμὸν ἐκτετιμηκότες, ἀνα-
 θέσθαι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τάξεις καὶ τοῦτο τρεῖς, ἦτοι τῆς
 μὲν α' χίλια γρόσια, τῆς δὲ β' ἑξακόσια ἑξηκονταεξ, τῆς δὲ γ' τριακό-
 σια τριακονταπρία, μετὰ προσδιορισμοῦ ἀπὸ συμπαθοῦς καὶ φιλοπτώχου
 γνώμης κοινῆς ἐξηρητημένου, διανέμεσθαι τὰ προσποριζόμενα ταῦτα
 εἰς ἐνδεῆ καὶ πενόμενα πρόσωπα ἐν ταῖς ὀρισμέναις δυσὶ προθεσμίαις
 τῆς τοῦ ἐτησίου ἐλέους χορηγίας, ἐν τε τῇ τῶν γενεθλίων καὶ ἐν τῇ
 τοῦ θεοῦ Πάσχα κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ. Ἐπὶ τούτοις οὖν καὶ γράφοντες
 ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱεροτάτων ἀρχιερέων
 καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ
 συλλειτουργῶν, ἵνα, τοῦ προσεκδοθέντος ἐκείνου τόμου τοῦ περὶ τῆς συ-
 στάσεως καὶ ὑπάρξεως τοῦ τῶν ἐνδεῶν κιβωτίου διαγορευόντος ἀκύρου
 μένοντος καὶ ἀνισχύρου καὶ σύμπαν κατηρημένου, καὶ μηδεμίαν τούν-
 τεῦθεν σημασίαν, ἢ ἰσχὺν ἔχοντος, ὀφείλωσιν οἳ τε νεωστὶ ἐν ἐπαρχίαις
 χειροτονούμενοι καὶ οἱ μετατιθέμενοι καὶ προβιβαζόμενοι κανονικῶς
 ἀρχιερεῖς ἀποδιδόναι ὡς δικαίωμα ἄφευκτον εἰς τὰ κοινὰ τοῦ γένους Νο-
 σοκομεῖα, οἱ μὲν τῆς α' τάξεως γρόσια δύο χιλιάδες ἐπτακόσια πεντή-
 κοντα (ἃ δὲ καὶ συνειλημμένως θεωρούμενα, εἰσὶ τὰ τῆς φιλοτιμίας, καὶ
 τὰ λόγῳ καχβεζαχάρεως ἀνέκαθεν εἰθισμένα, ὡς ὁ λόγος φθὰς ἐδήλω-

σεν) οί δὲ τῆς β' χίλια ὀκτακόσια τριάκοντα τέσσαρα, οί δὲ τῆς γ' ἑννεακόσια δεκαῆξ καὶ ἥμισυ, καὶ λαμβάνειν παρὰ τῶν τιμιωτάτων τῶν Νοσοκομείων Ἐφόρων ἐνδεικτικὴν τῆς ἐξοφλήσεως τούτων ἀπόδειξιν, μηδὲν μέντοι βραδύνοντες καὶ προφρασιζόμενοι, ἀλλὰ τὸν ἐνόντα ποιούμενοι τρόπον, ἀμέσως μετὰ τὴν χειροτονίαν, ἢ τὴν μετὰθεσιν αὐτῶν καὶ ἐπιδεικνύμενοι τὴν ἀξιόχρεων αὐτῶν φιλοτιμίαν καὶ προθυμίαν περὶ τὰ θεάρεστα καὶ ψυχωφελῆ σπουδάσματα, καὶ οἷον εἰπεῖν τὴν ἀπόδοσιν ταύτην ποιούμενοι ἀπαρχὴν τῶν θεοφιλῶν καὶ τὸ χαρακτῆρι αὐτῶν ἀνηκουσῶν πράξεων, ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι καὶ περὶ τὴν ἐξοφλήσιν τῶν εἰς τὸ κοινὸν παραπλησίῳ λόγῳ ἀνηκόντων, καὶ ἀποδιδόναι, εἰ μὲν τῆς α' τάξεως τύχῳσιν ὄντες γρ. χίλια, εἰ δὲ τῆς β' ἑξακόσια ἑξήκοντα ἑπτὰ, εἰ δὲ τῆς γ' τριακίσια τριάκοντα τρεῖς, ἅτινα ἔχουσι λογίζεσθαι χάριν τῶν πρὸς παραμυθίαν ἐξηπορημένων καὶ ἐνδεία κατατρυχομένων ὁμογενῶν. Ταύτην τὴν διάταξιν διὰ κοινῆς συμπνοίας καὶ εὐχαρίστου συγκαταθέσεως ἐξεθέμεθα, πραγματευομένην ἀναλόγως τῷ καιρῷ καὶ τῇ τῶν περιστάσεων δυσκλιρίᾳ, τὴν τε παραμυθίαν τῶν ἐνδεῶν, καὶ πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν κοινῶν τοῦ γένους Νοσοκομείων, καὶ τὴν περιθαλψίν τῶν ἐκεῖ εἰσχομιζομένων καὶ κατακειμένων ἀσθενῶν καὶ ἐξηπορημένων ὁμογενῶν, τῶν εἰς μόνην τὴν ἡμετέραν φροντίδα καὶ πρόνοιαν μετὰ Θεὸν ἐνατενιζόντων, ὡς δεινὸν καὶ σχέτλιον, μᾶλλον δὲ καὶ κατάκριτον ἡγησάμεθα παριδεῖν καὶ ἀντιπαρελθεῖν ὑπὸ μικροψυχίας καὶ φειδωλείας, ὡς ὁ παρὰ τῷ ἱερῷ εὐαγγελίῳ ἱερεὺς καὶ Λευΐτης. Καὶ ταύτην ἡμῶν τὴν συνοδικὴν καὶ κοινὴν ὁροθεσίαν τε καὶ τομογραφίαν βουλόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἔχειν τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ καιρῷ ἀπαράλλακτον καὶ ἀμεταποίητον, καὶ διενεργεῖσθαι ἀεὶ ὡσαύτως, ἀγρύπνοις ὁμμάτων βολαῖς, ἐπιστατοῦντος τοῦ κατὰ καιροῦ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διέποντος, καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν Νοσοκομείων. Ὅς δ' ἂν, καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων γνώμης σκαιότητι καὶ ἀτέγκτω ψυχῇ, ἢ ἀίσχροκερδίᾳ ἐλαυνόμενος, ἢ ἰδιορρύθμια νικώμενος, τολμήσῃ κακοδοῦλως μέχρι καὶ τῆς κεραίας αὐτῆς ἀνατρέψαι καὶ διασεῖσαι τὰ οὕτως ὠρισμένα καὶ δεδογμένα, ἢ κολοβῶσαι, ἢ ζημίαν τινὰ ἐπενεγχεῖν τοῖς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ κατακειμένοις καὶ πάσχουσιν, ἢ τοῖς ἄλλοις πενομένοις ἐλαχίστοις

ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ θλίψιν αὐτοῖς ἐμποιῆσαι, μὴ ἀνέγκλητος γένοιτο τῷ Θεῷ· ἐξέλθει δ' οὗτος ἐν τῷ κρίνεσθαι συγκαταδεδικασμένος τῇ τῶν ἀσυμπαθῶν καὶ ἀσπλάγγων μερίδι, τῇ παραπεμπούσῃ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, ὅτι καὶ ἀσθενῆ καὶ πεινῶντα καὶ διψῶντα καὶ ξένον, καὶ γυμνὸν αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν οὐ μόνον ἀπώσατο καὶ παρεῖδεν, ἀλλὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ταῦτα προθυμηθέντων τὴν ἀγαθοεργίαν ἐπεχείρησε ματαιῶσαι κατὰ τρόπον ἀντίθεον. Ὅθεν καὶ ὁ παρῶν ἡμέτερος πατριρχικὸς καὶ συνοδικὸς ἀπελύθη τόμος, κηταστρωθεὶς κἂν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς διηνεκῆ ἐνδειξιν, καὶ μόνιμον παράστασιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐαχγ', κατὰ μῆνα Ἰανουάριον, ἰνδικτιῶνος ια'.

† *Καισαρείας Ἰωαννίκιος. † Ἡρακλείας Ἰγνάτιος. † Κυζικίου Ζαχαρίας. † Χαλκηδόνας Καλλίνικος. † Βεργίας Μεθόδιος. † Λαρισσῆς Μελέτιος. † Ἀγκύρας Μεθόδιος. † Σοφίας Ἰωακείμ. † Ἀθήνων Μακάριος. † Γάρον καὶ Χώρας Λεόντιος. † Σίφρου Καλλίνικος.*

III.

*Γρηγόριος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

Περὶ ἐλέους κἀνταῦθα πρόκειται ἡμῖν σκοπὸς, ἀδελφοῖς ἐπικουρῆσαι πάσχουσι· περὶ γὰρ πενήτων καὶ ἐνδεῶν ὁ λόγος, ὅσοι νόσοις χαλεπαῖς περιπίπτοντες, καὶ ἀρρώσθημασι δεινοῖς προσπαλαίοντες, οὐκ ἔχουσιν οὐθ' ὅποι ὑποδύντες νοσηλευθῶσιν, οὐθ' ὅπως ἄλλης τινὸς θεραπείας καὶ ἐπισκέψεως τύχῳσιν, ἄλλ' ἀνηλεῶς ἐν ὑπαίθροις ἀπόλλυνται, καὶ ταῦτα ἐπὶ παραβάσει θεῶν καὶ ἱερῶν ἐντολῶν καὶ ἐπιταγμάτων, ἅταῦτα ἐπὶ κατὰ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διέποντος τοῦ κατὰ καιροῦ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διέποντος, καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν Νοσοκομείων. Ὅς δ' ἂν, καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων γνώμης σκαιότητι καὶ ἀτέγκτω ψυχῇ, ἢ ἀίσχροκερδίᾳ ἐλαυνόμενος, ἢ ἰδιορρύθμια νικώμενος, τολμήσῃ κακοδοῦλως μέχρι καὶ τῆς κεραίας αὐτῆς ἀνατρέψαι καὶ διασεῖσαι τὰ οὕτως ὠρισμένα καὶ δεδογμένα, ἢ κολοβῶσαι, ἢ ζημίαν τινὰ ἐπενεγχεῖν τοῖς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ κατακειμένοις καὶ πάσχουσιν, ἢ τοῖς ἄλλοις πενομένοις ἐλαχίστοις

στειρήσεως, ὡς κοινῆς νόσου τοῦ γένους ἡμῶν φροντίς καὶ ἄοκνος ἐπιμέλεια καταβάλλεται ἀεὶ παρὰ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιτροπευόντων καὶ ἀγρόπνως ἐπιμελουμένων ἐπιστατῶν καὶ ναζιρηδῶν καὶ λοιπῶν φιλογενῶν, εἴ πως πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἄλλην τινὰ πρόσδοτον εἰς ταῦτα προσπορίσειεν· ἦν γὰρ τὸ τῶν Νοσοκομείων τούτων θεῖον ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ἔνταλμα καὶ ἐπίταγμα μὴ τῆς ὀφειλομένης παρ' ἡμῶν προνοίας καὶ ἐπιμελείας τύχη, οὐδὲ τὰ πάθη καὶ αἱ νόσοι τῶν ἀσθενούντων πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν χριστιανῶν θεραπείας καὶ ἐπιμελείας καὶ ἐπίσκεψως ἀξιώθησονται· ἐπεδόθη γὰρ ἤδη ἡμῖν, καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἀγία καὶ ἱερᾶ συνόδῳ πρὸς συνήθη ἐκκλησιαστικὴν ἐπικύρωσιν τε καὶ κατοχύρωσιν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιθλέπτου πεγζαδῆ καὶ διερμηνέως τοῦ βασιλικῆς στόλου κυρίου Παναγιωτάκη Μουρούζη, ἡμετέρου κατὰ πνεῦμα υἱοῦ λίαν ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου ἐν γράμμα ἀποδεικτικόν, γεγραμμένον μὲν κατὰ τὸ τρέχον ἄωρ' σωτήριον ἔτος μαΐου α', περιέχον δὲ τάδε· αὐτὸ γὰρ ρεΐσιδες καὶ καρaboκυρίοι τῶν κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον καὶ Αἰγαῖον πέλαγος τὸν πλοῦν ποιουμένων καὶ ταξιδευόντων νηῶν καὶ καρabίων ἔμχθον ἀπὸ τε τῶν ἐκδοθέντων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων καὶ ἀπὸ κοινῆς φήμης, ὅτι πρότερον μὲν τὰ κατὰ τὸν Γαλατᾶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κείμενα Νοσοκομεία καὶ Ὀσπιτάλια ἐστεροῦντο ἐμπείρων ἰατρῶν καὶ ἰατρικῶν φαρμάκων καὶ δοκίμων ὑπηρετῶν, καὶ λοιπῶν πρὸς περίθαλψιν ἀναγκαίων, καὶ ἀπέθνησκον πολλοὶ τῶν ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς παρορῶμενοι, ὕστερον δὲ κατὰ κοινὴν τοῦ γένους πρόβλεψιν τῶν προκριτωτέρων καὶ ἐπιμέλειαν ἐγένετο φροντίς διὰ τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω μεταρρύθμισιν καὶ πρόοδον τῶν Νοσοκομείων τούτων, καὶ διωρίσθησαν ἐν αὐτοῖς ἐμπειροὶ ἰατροὶ καὶ δόκιμοι ὑπηρεταί, καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσθενούντων, ὥστε τοῖς τε ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς ξένοις πτωχοῖς καὶ μάλιστα τοῖς ναύταις καὶ γκεμιτζίδες εὐπορον καὶ πρόχειρον εἶναι εἰσέρχασθαι ἐν τοῖς κοινοῖς ταῦτοις Νοσοκομείοις ἐλευθέρως πρὸς ἐπίσκεψιν, καὶ θεραπεύονται ἀδαπάνως καὶ ἀνεξόδως, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἐξ ἀνάγκης δαπανᾶται ἐν αὐτοῖς μεγίστη χρηματικὴ ποσότης, πάντων καταβαλλόντων τὸ κατὰ δύναμιν, ἔγνωσαν καὶ αὐτοὶ συνεισενεγκεῖν εἰς αὐτά τι, ὡς δικαιότεροι καὶ αὐτοὶ τῆς τοιαύτης καταβολῆς, ἵνα θεραπεύωνται ἀ-

δαπάνως οἱ ἐν τούτοις εἰσκομιζόμενοι ταλφάδες αὐτῶν ἀσθενούντες, διὸ καὶ ὑπέσχεοντο διδόναι τοῖς ἐπιτρόποις τῶν Νοσοκομείων τούτων ἐν ἐκάστῳ ταξιδίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ δηλονότι καὶ ἐξόδῳ τῶν εἰς Μαύρην θάλασσαν καὶ Αἰγαῖον πέλαγος πλεόντων καρabίων αὐτῶν ἀνά δέκα γρόσια· ταῦτα μὲν οὖν περιεῖχε τὸ ἐπιδοθὲν ἡμῖν πρὸς ἐπικύρωσιν ὑποσχετικὸν γράμμα, πλήθος ὑπογραφὰς ἔχον τῶν εἰρημένων χριστιανῶν ρεΐσιδων καὶ καρaboκυρίων, μεθ' οὗ προσηρέχθη ἡμῖν καὶ ἔγγραφος ἀξίωσις τῆς αὐτοῦ περιθλέπτου ἐκλαμπρότητος, ἀποφαινομένη κατ' ἐνθεον ζῆλον, ὅτιν δεῖ ἔχειν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα τοῖς προστάταις καὶ διοικητὰς τῶν Νοσοκομείων, καὶ δηλοποιούσα ὅσην κατέβαλε πρόνοιαν εἰς συνδρομὴν καὶ παρακίνησιν τῆς ἀπὸ τῶν ρεΐσιδων καὶ καρaboκυρίων εἰς αὐτὰ γενομένης προσόδου λόγοις ἐνθέοις καὶ χριστομιμήτοις ἀναπειθούσα αὐτούς τε καὶ ἄλλους ὅτι πλείστους πρὸς καταβολὴν καὶ συνεισφορὰν, ὅ,τι ἂν ἕκαστος δύνηται, καὶ ἐπομένως ἀξιοὶ ἐπικυρωθῆναι καὶ ἐκκλησιαστικῶς τὴν ἔγγραφον ταύτην ὑπόσχεσιν τῶν ῥηθέντων ρεΐσιδων καὶ καρaboκυρίων δι' ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σιγγιλιώδους συνοδικοῦ γράμματος, πρὸς τελείαν διαμονὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑπεσχημένων, τοῖς δὲ ῥηθέντας ρεΐσιδας καὶ καρaboκυρίους τῶν κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον καὶ Αἰγαῖον πέλαγος διὰ βασιλικῆς προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ πλεόντων καὶ ταξιδευόντων πλοίων καὶ καρabίων διδόναι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἄφ' ἐκάστῳ ταξιδίῳ αὐτῶν, εἰσόδῳ τε καὶ ἐξόδῳ δηλονότι ἀνά γρόσια δέκα, τῆς συλλογῆς τῶν χρημάτων τούτων γενομένης, παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦς περιθλέπτου διερμηνέως τοῦ βασιλικῆς στόλου, καὶ χορηγουμένης τοῖς προστάταις τῶν ῥηθέντων Νοσοκομείων πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ χρῆσιν τῶν ἐν αὐτοῖς κατακειμένων ἀσθενῶν. Ἀποδεξάμενοι οὖν τὴν εὐλογον καὶ θεοφιλῆ τῆς αὐτοῦ περιθλέπτου ἐκλαμπρότητος ἀξίωσιν, ὑπ' ὅψιν ἔχοντος τὴν ἐν τῷ φοβερῷ κριτηρίῳ περὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν ἐπιταγὴν τε καὶ ἐξέτασιν, καὶ τὸν διακαῆ περὶ τὰ κοινωφελῆ ἔργα πατρῶον ζῆλον θαυμάσαντες, ἐπευχθήμεν αὐτῇ τὰ εἰκότα, καὶ γράφοντες γνώμη κοινῇ καὶ συνοδικῇ μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἀποφαινομεθα, ἵνα τὸ εἰρημένον ἐνυπόγραφον ὑποσχετικὸν περὶ τοῦ διδομένου ἐλέους ἐν τοῖς Νοσοκομείοις γράμμα τῶν ρεΐσιδων καὶ καρaboκυρίων τῶν κατὰ τὸν Εὐξείνου Πόντον καὶ

Μαύρην θάλασσαν καὶ Αἰγαῖον πέλαγος ταξιδευόντων πλοίων καὶ καρ-
 βίων τὸ κατὰ τὴν ἁμαίτου τοῦ αὐτοῦ σωτηρίου ἔτους γεγραμμένον, ἔχη
 τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀμεταποίητον καὶ διαφυλάτ-
 τηται ἀπαράβατον, ἐνεργουμένων ἀπαρασαλεύτως τῶν ἐν αὐτῷ ὑποσχέ-
 σεων τῶν χριστιανῶν· οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ὑπισχνούμενοι εὐσεβεῖς χριστια-
 νοὶ ρεῖτιδές τε καὶ καρaboκύριοι ἀποδιδῶσιν ἀναντιρρήτως καὶ ἀπροφα-
 σίστως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τῷ κατὰ καιροῦ περιβλέπτῳ διερ-
 μνηεῖ τοῦ βασιλικῆς στόλου ἐφ' ἐκάστῳ ταξιδίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ δηλονότι
 καὶ ἐξόδῳ τῶν κατὰ τὴν Μαύρην θάλασσαν καὶ Αἰγαῖον πέλαγος τὸν
 πλοῦν ποιουμένων πλοίων καὶ καρβίων ἀνά δέκα γρόσια, ἅτινα ἔχουσιν
 ἀποταμιεύεσθαι καὶ δίδοσθαι τοῖς προστάταις καὶ ἐπιτρόποις τῶν ῥη-
 θέντων Νοσοκομείων πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ χρῆσιν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσθε-
 νούντων χριστιανῶν. Ὅσοι οὖν καὶ ὁποῖοι τῶν χριστιανῶν ὁποιασοῦν
 τάξεως καὶ βαθμοῦ φυλάξουσιν ἀπαράβατα τὰ ἐν τῷ ὑποσχετικῷ ἐκεί-
 νῳ γράμματι διὰ τοῦδε τοῦ ἱεροῦ σιγιλλιώδους ἐπικυρωθέντα καὶ βε-
 βαιωθέντα, συμπράττοντες καὶ βοηθοῦντες ἕκαστος, ὅ,τι ἂν δύνηται
 λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τὰ ῥηθέντα κοινωφελῆ Νοσοκομεῖα, οἱ τοιοῦτοι ὡς
 κοινωφελεῖς, καὶ ὡς ἐπιτελοῦντες τὰς θείας ἐντολὰς τοῦ Κυρίου Παν-
 τοκράτορος, αὐτοὶ τε καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἔχοιεν τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ,
 Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἀξιωθεί-
 ησαν τῆς ἐκ δεξιῶν μερίδος ἐν τῇ φρικτῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κληρονομήσειαν τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῦ βα-
 σιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, οἱ ἐπισκεψάμενοι τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐ-
 πιτελέσαντες τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολὰς, ἔχωσιν ἴλεον τὸν ἀδέκαστον
 καὶ ἀπροσωπόληπτον κριτὴν ἐν τῇ φρικτῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ· ὅστις δὲ καὶ
 ὁποῖος τῶν χριστιανῶν, μικρὸς ἢ μέγας, ἱερωμένος ἢ λαϊκός, ὁποιασοῦν
 τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ ποτὲ ἀνελεῖν καὶ ἀνατρέψαι τὰ διὰ τοῦ
 παρόντος σιγιλλιώδους ἐν τῷ ὑποσχετικῷ γράμματι ἐπικυρωθέντα, φα-
 νερώς ἢ ἀφανῶς, ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, ἢ διακλωῦσαι καὶ παρεμποδίσαι
 ὅπως τὸν διδόμενον παρὰ τῶν χριστιανῶν ἐκείνων ἔλεον εἰς τὰ Νοσο-
 κομεῖα ὁ τοιοῦτος ὡς κοινοβλαβῆς καὶ ἀντίπαλος πρὸς τὰς θείας ἐντο-
 λὰς, καὶ ὡς παραβάτης τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐναντίος τοῖς
 χριστομιμητοῖς καὶ κοινωφελέσι κατὰ συνοδικὴν ἀπόφασιν θείοις ἔργοις,
 ἀφωρισμένος εἴη παρὰ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ κατηραμένος

καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ τυμπανιαῖος, καὶ πά-
 σαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος, καὶ ἐνοχος τοῦ
 πυρὸς τῆς γεέννης καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. Ταῦτα ἀπεφάνθη
 καὶ κεκύρωται συνοδικῶς· εἰς γοῦν τὴν περὶ τούτων ἐνδειξιν καὶ δι-
 νεκῇ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ
 συνοδικὸν σιγιλλιώδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν καὶ τῷ ἱ-
 ερωῦ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ ἐ-
 δόθη εἰς τὰ ῥηθέντα κατὰ τὸν Γαλατᾶν Νοσοκομεῖα πρὸς νόμιμον παρά-
 στασιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἕκτῳ, κατὰ μῆνα Νοέμ-
 βριον, ἐπινεμήσεως δεκάτης.

Γρηγόριος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Κιουσαρείας Φιλόθεος. † Εφέσου Διονύσιος. † Ἡρακλείας Με-
 λέτιος. † Κνζίκου Μακάριος. † Νικομηδείας Ἀθανάσιος. † Νι-
 καίας Δαριήλ. † Χαλκηδόνος Ἰερεμίας. † Δέρκων Γρηγόριος.
 † Θεσσαλονίκης Γεράσιμος. † Προύσης Ἀρθίμος. † Βεβροῖας Χρύ-
 σαρθος. † Ἀθηῶν Γρηγόριος. † Ἀγκύρας Ἰωαννίκιος. † Φιλα-
 δελφείας Δωρόθεος. † Προϊλάβου Παρθένιος. † Ἐλασσῶνος Ἰω-
 αννίκιος.

○.

Συνφθὰ τῇ διαταγῇ τῇ ἐγγραφεῖσθαι ἐν τῇ προμετωπίδι τῆς ἀναφορᾶς
 τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν τῶν εἰς λοιμικούς ὄρισμένων
 Γραικικῶν Νοσοκομείων Χ'. Ἀνέστη υἱοῦ Παρασκευᾶ, καὶ Χατζῆ Χάμμα
 υἱοῦ Φάχρη, καὶ Δημητράκη υἱοῦ Ζαφείρη, καὶ Γεωργάκη υἱοῦ Καρ-
 τάλῃ, καὶ Σωτήρη υἱοῦ Ἀνέστη, ἐμφανισθεῖς ὁ Μουσταφᾶς Νουρῆ ἐφέ-
 δης υἱὸς Χουσεῖν, εἰσπράκτωρ προσόδων βακουφίου (ἀφιερωμάτων) ὡς ἐπί-
 τροπος ἐπισήμως διωρισμένος ἐπὶ δικαστηρίου, ὑπὸ τοῦ Ἰσᾶ ζαδὲ Ἐλ-
 Σειδ Μουχαμὲδ Σααδὸ εδδίν, περιωνύμου διδασκάλου, συνάμα δὲ καὶ διαχει-
 ριστοῦ τῶν βακουφίων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τεμένους τοῦ μακα-
 ρίτου Σουλτάνου Βαγιαζήδ (ὃς γαῖαν ἔχει ἐλαφρᾶν), εὐρισκομένων ὑπὸ
 τῇ προστασίᾳ καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Α. Ὑψηλότητος Σεῖχου. Ἰσλάμη,

ἐμφανισθεὶς λέγομεν εἰς τὸ ἱερὸν συμβούλιον, παρουσία καὶ τοῦ Σωτήρη, ἐνὸς τῶν διαχειριστῶν τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων, εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς, δι' ἧς ἄγονται οἱ ἀσθενεῖς εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τῶν Γραικῶν, τὰ κείμενα ἐξώθεν τοῦ Ἑπταφυργίου, κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν, εἶναι καὶ ὁδὸς, δι' ἧς πολλοὶ διέρχονται, καὶ γυναῖκες καὶ νήπια, οἱ διαχειρισταὶ τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων, φόβῳ καταληφθέντες, μὴ τυχόν, Θεὸς φυλάξαι, διαδοθῆναι ἢ νόσος καθυπέβαλον αἰτήσιν εἰς τοὺς πόδας τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ ἐξελιπάρησαν τὴν μετάθεσιν τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων εἰς ἄλλο μέρος, καὶ ἐξεδόθη ὑψηλὴ βασιλικὴ διαταγὴ, καὶ ἐνεχειρίσθη εἰς τοὺς ρηθέντας διαχειριστὰς ὑψηλὸν Φιρμάνιον, κεκοσμημένον διὰ τοῦ ἐκλάμπρου Αὐτοκρατορικοῦ Αὐτογράφου. Ὅθεν συνφθὰ τῇ βασιλικῇ ταύτῃ διαταγῇ, ἡ Φρόσω, θυγάτηρ Ἀνέστη, καὶ σύζυγος Τριανταφύλλου, ἐπιστάτου τσιφλικίου ἔχουσα ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῆς ἓνα τόπον ἐπονομαζόμενον Κιουτσούκ-χαρμάν-γερί κείμενον ἐν τῷ μικρῷ Βαλουκλίῳ, καὶ μακρὰν τῶν μερῶν, δι' ὧν διέρχεται συνήθως πολὺ πλῆθος, καὶ τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων, συνορεύοντα ἐξ ἐνὸς μετὰ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γενικοῦ ἐξελεγκτοῦ τῶν οἰκονομικῶν (Δεφτερτάρ) Ἀλῆ Βέη ἐφένδη, ἐξ ἄλλου μετὰ τοῦ λαχανοκήπου τοῦ Βελῆ ἐδδὴν ἐφένδη ζαδὲ, καὶ ἐξ ἄλλου μετὰ τοῦ νεκροταφείου τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἐκ τετάρτου μετὰ τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ἔχοντα δὲ ἔκτασιν κατὰ μῆκος καὶ πλάτος πήχεων τετραγωνικῶν 8,000, ὑπαγόμενον εἰς ἀγροτικά μὴ ἐστεγασμένα κτήματα τοῦ ρηθέντος βακουφίου, ὄντα κιναρόκηπον, καὶ τελούντα ἐτήσιον ἐνοίκιον 600 ἄσπρα παραχωρεῖ αὐτὸν τῇ ἰδίᾳ συγκαταθέσει καὶ συναίνεσει· ἐπειδὴ δὲ ὁ τόπος οὗτος εἶναι κατάλληλος καὶ πρόσφορος πρὸς ἀνεγερσιν Νοσοκομείου, ἤδη ἤρξαντο οἱ Γραικοὶ τῆς οἰκοδομῆς, συνφθὰ τῷ σχεδίῳ τῷ σχεδιασθέντι ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τῶν Αὐτοκρατορικῶν οἰκοδομῶν, μέλλοντες νὰ καταβάλωσι τὰ τῆς οἰκοδομῆς ἔξοδα ἐκ τῶν χρημάτων, ἅτινα εἶναι ὠρισμένα ὑπὸ τοῦ ρηθέντος Γραικικοῦ ἔθνους ὡς ἔξοδα οἰκοδομῆς Νοσοκομείων. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς τόπος ἐξαρτᾶται ὑπὸ τοῦ ρηθέντος βακουφίου, ὁ δὲ ρηθεὶς Σωτήριος, διαχειριστὴς τοῦ ρηθέντος Νοσοκομείου ἐξητήσατο, συμφώνως τῷ παραδεγμένῳ συστήματι καὶ τοῖς ἀναλόγοις παραδείγμασι, νὰ πληρῶνωσι καὶ ἕτερον ποσὸν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ρηθέντος σὺν τοῖς 750 γροσίοις, ἅτινα μέχρι τεῦδε πληρῶνουσιν, ἵνα μὴ παρέχωσι πράγματα καὶ ἐπεμ-

βαίνωσιν οἱ ἐπιστάται τῶν ὑδάτων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, ἦτοι 245 γροσία ἀκόμη· δηλαδὴ ἐν συνόλῳ νὰ πληρῶσωσι τὸν ἐτήσιον φόρον εἰς χίλια γροσία, καίτοι ἀρχίθην τὸ ἐνοίκιον τοῦ ρηθέντος βακουφικοῦ τόπου, ἦτο μόνον 5 γροσία, τὸ δὲ προκαταβληθὲν ἦτο 3,000 γροσία. Ὅστε διὰ τὴν γενομένην προσθήκην καὶ αὐξήσιν τοῦ ἐτήσιου ἐνοικίου, ἐξητήσαντο οἱ διαχειρισταὶ τῶν ρηθέντων Νοσοκομείων νὰ ὀρισθῆ τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν (Μουκαταὰ) ἀνὰ γροσία 1,000 ἐτησίαν πληρωμὴν. Ἐπομένως δ' ἐξητήσαντο νὰ ἀνεγείρωσιν ἐπὶ τοιούτοις ὄροις ἐπὶ τοῦ ρηθέντος τόπου εὐρύχωρον Νοσοκομεῖον, ἀπολύτως ἰδιόκτητον, ἐξώθεν δ' αὐτοῦ καὶ περίξ νὰ φυτεύωσι δένδρα· ἐπειδὴ οὐδὲν βλέπω κώλυμα ἢ λόγον δικαιολογούντα τὴν μὴ ἀνεγερσιν Νοσοκομείου ἐν τῷ ρηθέντι τόπῳ, καὶ ἐπειδὴ εἰ ἀνευ οἰκοδομῶν τόποι δέον νὰ κατοικίζωνται, τὸ δ' ἐτήσιον αὐτῶν ἐνοίκιον ὀριζόμενον εἰς ἓν ποσὸν κατ' ἀποκοπὴν, ὡς ἄνω εἴρηται, συμφέρον καὶ ὠφέλιμον τυγχάνει τῷ βακουφίῳ, διὰ τοῦτο ἀπαιτῶ, ὡς διαχειριστῆς (μουτεβελῆς) τοῦ ρηθέντος βακουφικοῦ τόπου, νὰ ἐκδοθῆ ἄδεια εἰς τὴν κατ' ἀποκοπὴν ἀπότισιν τοῦ ἐτήσιου ἐνοικίου χίλια γροσία κατ' ἔτος.

Τῆς καταθέσεως καὶ ἀπαιτήσεως ταύτης τοῦ ρηθέντος ἐπιτρόπου Μουσταφᾶ Νουρῆ ἐφένδη ἐπικυρωθείσης καὶ βεβαιωθείσης ὡς ἀληθοῦς ὑπ' Ὀθωμανῶν, ὧν τὰ ὀνόματα τυγχάνουσι καταγεγραμμένα ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ, ἐδόθη ἄδεια εἰς τὸν Νουρῆ ἐφένδη κατὰ τὸν ζητηθέντα παρ' αὐτοῦ ὡς ἄνωθεν ἐμνημονεύσαμεν τρόπον. Ὅθεν ὁ ρηθεὶς ἐπίτροπος ἀντὶ 3,000 γροσίων προκαταβολικῶς πληρωτέων, καὶ ἀντὶ 1,000 γροσίων ἐτήσιου κατ' ἀποκοπὴν ἐνοικίου, ἀπὸ πρώτης Ῥετζέπ 1252, ὡς ἐπίτροπος ἐμισθώσατο εἰς τὸν εἰρημένον Σωτήριον διαχειριστὴν, οὗτος δ' ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἀνεγείρῃ καὶ οἰκοδομήσῃ Νοσοκομεῖον εὐρύχωρον, νὰ φυτεύσῃ δὲ περίξ καὶ δένδρα. Τὸ προκαταβολικῶς πληρωτέον ποσὸν τῶν 3,000 γροσίων κατεβλήθη εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ρηθέντος βακουφίου ἐκ χρημάτων τῶν Νοσοκομείων τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους. Ὅθεν πρὸς ἄρσιν τῆς τῶν ὑδροτῶν Νοσοκομείων τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους. Ὅθεν πρὸς ἄρσιν τῆς τῶν ὑδροτῶν Νοσοκομείων τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους. Μετετέθη τὸ ἀνέκαθεν νόμων ἐπεμβάσεως εἰς τὸ ἀρχαῖον Νοσοκομεῖον, μετετέθη τὸ ἀνέκαθεν καταβαλλόμενον ποσὸν τῶν 750 γροσίων ἐκ τοῦ ἀρχαίου Νοσοκομείου εἰς τὸ ἐκ νέου ἀνεγερθησόμενον, ὥστε τὸ ταμεῖον τοῦ βακουφίου οὐδ' ὀβολὸν θὰ ζητῆ τοῦ λοιποῦ ἐκ τοῦ ἀρχαίου Νοσοκομείου. Τὰ δὲ 750 γροσία μετὰ τῶν 250 γροσίων ὀρισθέντων ὡς κατ' ἀποκοπὴν ἐγγείου

φόρου, τὰ ἐν συνόλῳ δηλ. 1,000 γρόσια θὰ καταβάλλωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ βακουφίου ἐγκαίρως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἢ προφάσεώς τινος. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐγκαίρην ταύτην καταβολὴν τῶν 1,000 γροσίων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ βακουφίου ὑπέσχετο ὁ ρηθεὶς διαχειριστὴς Σωτήρης, διὰ ταῦτα ἀπεφασίσθη νὰ ἐγχειρισθῇ αὐτῷ τίτλος ἐσφραγισμένος παρὰ τοῦ ρηθέντος βακουφίου πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν ἄνω ρηθέντων.

Τῆ 5 Ρετζέπ 1252.

Ἐξελεγκτῆς (Ἐφορος)

ΜΟΥΧΑΜΜΕΔ ΑΡΙΦ.

II.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ἀρξαμένης ἀπὸ 1 ἀπριλίου τοῦ 1837 καὶ περατωθείσης

τῆ 1 ἰανουαρίου τοῦ 1839.

Ἐσοδα

Προσφοραὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ συστήματος . . . . . »	150825.—
Προσφοραὶ ἐμπορικοῦ συστήματος . . . . . »	54017.50
Ἀφιερώματα καὶ ἐλέη ἀτομικὰ . . . . . »	44280.—
Προσφοραὶ διαφόρων συστημάτων . . . . . »	225219.50
Τὸ κεντρικὸν ταμεῖον πρὸς ἐξίσωσιν . . . . . »	530428.—

Γρ. 1004770.—

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ἀρξαμένης ἀπὸ 1 ἀπριλίου τοῦ 1837 καὶ περατωθείσης

τῆ 1 ἰανουαρίου τοῦ 1839.

Ἐξοδα

Ἄσα ἐμετρήθησαν εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῆς οἰκοδομῆς κκ. Γ. Φωτιάδην καὶ Δημ. Ἀναγνώστου, ὡς αἱ ἀποδείξεις αὐτῶν ἀπὸ ἀριθ. 1 μέχρι 148 . . . . . Γρ.	996361.50
» τῷ παπᾷ Κυρίλλῳ διὰ σύναξιν τῶν συνεισφορῶν τῶν διαφόρων συστημάτων ἀντὶ 2 0]0 . . . . . »	4000.—
» τοῖς γραμματεῦσι Μιχαήλ Πριμικηρίῳ, Ἀνδρονίκῳ καὶ Κωστάκῃ . . . . . »	900.—
» τοῖς κλητῆρσι καὶ εὐταξίαις διὰ τοὺς κόπους των . . . . . »	1462.—
» τοῖς ὑπουργ. Ἰωάν. καὶ Λεωνίδ. εἰς κατάστιχα, μελάνην, χάρτην, ἀγωγιάτικα κλπ. . . . . »	250.—
» Ζημίαι προκύψασα ἀπὸ μονέδα . . . . . »	556.50
	1240.—
	<u>Γρ. 1004770.—</u>

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΒΑΛΟΥΚΛΙΟΥ
ἀρχαιμένης ἀπὸ 15 Ιουλίου τοῦ 1833 καὶ περατωθείσης
τῇ 1 Ιουλίου τοῦ 1835.

Ἔσοδα

	Γρ.
Προσφορά τοῦ οἴκου. πατριάρχου καὶ ἀ- πάσης τῆς τῶν ἀρχιερέων χορείας κατὰ τὸ γεν. βιβλίον τῆς ἐφορίας	43000
» Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Μεθο- δίου καὶ τινων Ἱεροσολυμιτῶν . . .	1410
» ὑψηλοτάτου αὐθ. βοεβόδα Οὐγ- γροβλαχίας κ. Ἀλεξάνδρου . . .	5000
» κ. Στεφανᾶκη Βογορίδου . . .	2500
» ἄρχ. λογοθέτ. κ. Νικ. Ἀριστάρχου	1000
» συστήμ. τῶν εὐρωπ.πραματευτῶν	52050
» » τῶν Μουστεμενίδων . . .	11801
» » διαφόρων ἐσναφίων . . .	416622
» τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις χριστιανῶν	431292
» χριστιανῶν ἐν Βαλουκλίῳ διὰ χει- ρὸς χ' Μανωλάκη Καμάρα . . .	91090
» Κ. Κυριακοῦ Ζαχρεδζῆ διὰ τὰ τέ- μνα τοῦ ἁγιάσματος . . .	7500
» διαφόρων ὁμογενῶν καὶ πώλησις τινων περισσευμάτων ἐν τῇ Βα- λουκλίῳ . . .	6763
» ὁμογενῶν ἐξ ἑνδεκα ἐπαρχιῶν . . .	12911
» ὁμογενῶν ἔτι διὰ χειρὸς τοῦ χ' Μανωλάκη . . .	14689
» συστήματος τῶν λαδάδων . . .	3735
» » τῶν σαράφιδων . . .	1000
» τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μηλὸς βέη . . .	5000
Ἐμέτρησεν ἔτι τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῶν Νοσοκομείων πρὸς ἐξίτωσιν . . .	510083
	<u>Γρ. 1027446</u>

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΒΑΛΟΥΚΛΙΟΥ
ἀρχαιμένης ἀπὸ 15 Ιουλίου 1833 καὶ περατωθείσης
τῇ 1 Ιουλίου τοῦ 1835.

Ἔξοδα

Ἔσοδα ἐμετρήθησαν τοῖς κκ. χ' Μανω- λάκη Καμάραν καὶ Κωνσταντῖνον Ἰωάνου ἱππικτῆζην μὲ τοὺς ἀπο- δεικτικὰς αὐτῶν τεσκερέδες . . .	Γρ. 940420.50
» τῷ Δημητρίῳ Ζωγράφῳ διὰ τὰς εἰκόνας τοῦ τε ναοῦ καὶ τοῦ ἁγιά- σματος . . .	» 18200.—
» τῷ Κωνσταντίνῳ Βοδινῷ διὰ χαλ- κογραφίαν τῶν εἰκόνων τοῦ ναοῦ καὶ τῶν φυλλάδων . . .	» 13727.—
» τῷ Κυριακῷ καρεγλᾷ καὶ ταλια- δούρῳ διὰ στασίδια, ἀναλόγια καὶ κουβούκλιον τοῦ Ἐπιταφίου . . .	» 4700.—
» τῷ Ρήγγᾳ Ζωγράφῳ διὰ τινὰς εἰ- κόνας μαρμαρίνας . . .	» 2810.—
» εἰς ἱερὰ σκεύη τοῦ ναοῦ, ἱερὰς ἐν- δυμασίας καὶ εἰς μάλαγμα διὰ χρῦσωμα τοῦ ἱεροῦ ναοῦ διὰ χει- ρὸς Φωτίου καὶ Γεωργίου δζεβαερ- δζῆ . . .	» 8626.50
» εἰς εὐπρέπειαν τοῦ μεγάλου ναοῦ, ἁγιάσματος καὶ κελλίων, εἰς ταξι- τάρην καὶ λειπά λιανικὰ ἔξοδα . . .	» 14657.—
Ἔτερα πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς 31 δεκεμβρίου τοῦ 1835 σωτηρίου ἔτους . . .	» 24305.—

Γρ. 1027446.—

Ρ.

Τὸ Γραικικὸν ἔθνος ἤτησατο νὰ ὀρισθῇ σιτηρέσιον κρέατος καὶ εἰς τὰ Γραικικὰ Νοσοκομεῖα, ὅπως γίνεται ἡ χάρις αὕτη εἰς τὰ Ἀρμενικά. Ὅθεν ἐξεδόθη ὑψηλὸς βασιλικὸς ἰραδὲς πρὸς παροχὴν κρέατος καὶ εἰς τὰ Γραικικὰ Νοσοκομεῖα, ὅπως γίνεται καὶ πρὸς τὰ Ἀρμενικά. Δυνάμει λοιπὸν βασιλικῆς διαταγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων, ἐξητήθησαν πληροφορίαι παρὰ τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου τῶν δαπανῶν, καὶ ἀπήντησε τοῦτο δι' ὑποσημειώσεως ὅτι, καθὼς στέλλεται σιτηρέσιον κρέατος εἰς τὰ Ἀρμενικά Νοσοκομεῖα, οὕτως ὀρίσθη καὶ χάριν τῶν Γραικικῶν, δυνάμει βασιλικῆς διαταγῆς, παροχὴ κρέατος 15 ὀκάδων καθ' ἑκάστην, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 17 Ζιλκαδὲ 1258 ἡμερομηνίας τοῦ ὑψηλοῦ βασιλικοῦ Φερμανίου, ἀνάγκη δὲ εἶναι νὰ σταλῇ εἰς τὸ Γραικικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον τιμῆμα τὸ ἀναγκαῖον ἀποδεικτικόν. Ἐπειδὴ δὲ κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν διετάχθημεν νὰ δώσωμεν τὸ ἀναγκαῖον ἀποδεικτικόν, κατεγράφη εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον, καὶ ἀπὸ 17 Ζιλκαδὲ 1258 θὰ ἀποστέλληται καθ' ἑκάστην 15 ὀκάδες κρέατος εἰς τὰ Γραικικὰ Νοσοκομεῖα.

Εἰς ἔνδειξιν ἐδόθη τὸ ἀποδεικτικόν τοῦτο εἰς τὸ Γραικικὸν Πατριαρχεῖον.

Τῆ 29 Ζιλκαδὲ 1258.

Σ.

Τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἀηλοποιούμεν ὅτι ὁ ἐξωθεν τοῦ Ἑπταπυργίου ἀγρὸς κείμενος πλησίον τοῦ Νοσοκομείου τῶν Γραικῶν, κτῆμα ὡν τοῦ μοναστηρίου Μαργριακοῦπ, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις, συνορεύει, συνωδὰ τῷ σχεδίῳ, ἐξ ἑνὸς μὲν μετὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Βαλουκλή, ἐξ ἄλλου δὲ μετὰ τοῦ Νοσοκομείου τῶν Γραικῶν, ἐξ ἄλλου δὲ μετὰ τοῦ νεκροταφείου τῶν Γραικῶν, ἐξ ἄλλου μετὰ τῆς νέας ὁδοῦ, ἧτις ἀνεῖχθησεται ἐν ἑτέρῳ ἀγρῷ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου καὶ ἐξ ἄλλου μετὰ τοῦ κήπου τοῦ Ἀναστασίου. Ἐκ τῆς γωνίας τοῦ τοίχου τοῦ ῥηθέντος Νοσο-

κομείου μέχρι τοῦ νεκροταφείου τῶν Γραικῶν εἶναι πήχεις 110, ἐκ δὲ τοῦ νεκροταφείου μέχρι τῆς μεγάλης ὁδοῦ πήχεις 10' 4"]2. Ὁ ἕτερος ἀγρὸς τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ ῥηθέντος Νοσοκομείου μέχρι τῆς μεγάλης ὁδοῦ εἶναι πήχεων 180, ἐν συνόλῳ 15,620 πήχεων τετραγωνικῶν· ὁ ἐν λόγῳ ἀγρὸς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν μετεβιβάσθη ὀριστικῶς εἰς τὸ Γραικικὸν ἔθνος, τὸ δὲ ἀντίτιμον ἐλήφθη πλήρες καὶ ἀνελλιπὲς ἀπὸ τὸ Γραικικὸν Πατριαρχεῖον. Ὅθεν ὁ ἀγρὸς, οὗ τὰ σύνορα καὶ τὴν ἔκτασιν ἄνωθι διεγράψαμεν εἶναι κτῆμα ἐξ ἀγορᾶς τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους, τὸ δ' Ἀρμενικὸν ἔθνος οὐδὲν ἔχει δικαίωμα κατοχῆς καὶ κυριότητος ἐπ' αὐτοῦ. Ὅθεν ὑπισχυόμεθα, καὶ ὑποχρεούμεθα ὅτι θὰ μεταγράψωμεν καὶ μεταβιβάσωμεν τὸν ἐν λόγῳ ἀγρὸν εἰς οἰονδήποτε ὄνομα θὰ δεῖξῃ τὸ Γραικικὸν Πατριαρχεῖον, θὰ ἐκτελέσωμεν δὲ πάσας τὰς διατυπώσεις, αἵτινες δεόν νὰ γένωνται εἰς τὸ Ἐδικάρι καὶ θὰ δώσωμεν τὸ τακρίρι. Εἰς ἔνδειξιν ἐδόθη τὸ παρὸν ἐγγράφον ἐσφραγισμένον εἰς τὸ Γραικικὸν Πατριαρχεῖον.

Τῆ 21 ὀκτωβρίου 1291 καὶ 3 Σεββάλ 1292.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου
ΝΕΡΣΕΣ.

Τ.

1) Αἴτησις πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον.

Ὁ Ὑψιστος καὶ πανάγαθος Θεὸς διαφυλάττει τὸν κραταιότατον, μεγαλειότατον, εὐσπλαγχνικώτατον καὶ γαληνότατον ἡμῶν ἄνακτα ἐκ τῶν θλίψεων τοῦ κόσμου τούτου, καὶ παρέχει ὑγιάν ἀμετάπτωτον καὶ εὐδαιμονίαν τῇ Ὑμετέρᾳ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι, πρὸς αἰδίων δόξαν τοῦ ὑψηλοῦ Κράτους, πρὸς εὐημερίαν τῶν ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν αἰγίδα πιστῶν Αὐτῆς ὑπηκόων, καὶ πρὸς ὄλεθρον τῶν ἐχθρῶν καὶ κακοβούλων τῆς δυναστείας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ἀμήν.

Ἡμεῖς οἱ εὐσεβῶς ὑποφαινόμενοι πιστῶς ἀφοσιωμένοι Γραικοὶ ὑπήκοοι τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, τολμῶμεν νὰ ἐκλιπαρήσωμεν τὴν Ὑμ. Μεγαλειότητα περὶ τῶν ἐπομένων. Τὸ ἔθνος ἡμῶν κέκεται ἐντὸς τοῦ Ἐγρι-Καποῦ Μοναστηρίου ἐπονομαζόμενον Μοναστήριον Φρενοκομείου, ὁπερ ἀπὸ 90 ἐτῶν μέχρι σήμερον οὐδέποτε ἐπεσκευάσθη. Ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου ὑπάρχουσιν ἐξ ὀμμάτων, ἅτινα κατεστήσαμεν

φρενοκομεία, ἐν οἷς ἐνοσηλεύοντο οἱ φρενοβλαβεῖς τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ τοῖχοι καὶ αἱ στέγαι τῶν ἐν λόγῳ δωματίων ἀπὸ τινος χρόνου κατεστράφησαν ὑπὸ συχνῶν ὑετῶν, τὰ δωμάτια κατήνησαν ἀκατοίκητα καὶ ἄχρηστα τῷ ἑαυτῶν προορισμῷ. Καὶ μέχρι τοῦδε μὲν ὑπεμένομεν ὁπωσδήποτε. Ἐσχάτως ὁμως, ὑποχωρησάντων τῶν θεμελίων τῶν ῥηθέντων δωματίων, ἡ ἐπιτήρησις τῶν φρενοβλαβῶν κατέστη ἀδύνατος, κυλιομένων τῶν δυστυχῶν ἐντὸς βορβόρου, καὶ καθ' ἑκάστην εἰς ὄλεθρον θανάτου ἐμπίπτόντων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κόσμου. Ἡ κατάστασις αὕτη βεβαίως θὰ συγκινήσῃ τὴν οἰκτιρμονα ψυχὴν τοῦ φιλολάου ἡμῶν ἄνακτος, καὶ θὰ εὐδοκήσῃ, ἐν τῇ εὐσπλαγχνίᾳ Αὐτῆς, πρὸς νοσηλείαν καὶ περιποίησιν τῶν φρενοβλαβῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἡμῶν ἔθνους, νὰ ἐκδώσῃ ὑψηλὴν Αὐτοκρατορικὴν διαταγὴν, διατάσσουσαν τὴν ἐπισκευὴν, ἂν μὴ τοῦ ῥηθέντος Μοναστηρίου, τοῦλάχιστον ὁμως τῶν ῥηθέντων δωματίων μετὰ ἐξέτασιν τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Αὐτῆς οἴκου καὶ ἀνοικοδομήσιν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν θεμελίων, διότι ἐν τοῖς ῥηθείσι δωματίοις ἐνδιητῶντο καὶ ἐνοσηλεύοντο οἱ πάσχοντες τὰς φρένας Γραικοί.

Εὐελπιστοῦμεν, Μεγαλειότατε, ὅτι ἐν τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἐπεικέῖα καὶ μακροθυμίᾳ Ὑμῶν, θὰ εὐδοκήσητε νὰ διατάξῃτε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ῥηθέντος φρενοκομείου.

Ὑποσημειούμεθα βαθυσεβίστως, ὑπὸ τῆς Υ. Μεγαλειότητος
οἱ Γραικοὶ κάτοικοι τῆς συνοικίας Ἐγρὶ-Καποῦ.

2) ἐξακριβωθήτω ἐὰν ὑπάρχῃ διαταγὴ τις ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τούτῳ καὶ καταγεγραμμένη ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μουδιβαρίου.

Γραικοί, ἐμφανισθέντες εἰς τὸν κριτὴν Κωνσταντινουπόλεως Ζεῖν-ελ-Ἀβεδὶν, οὗ ἀυξηθείσαν αἱ ἄρεται, κατέθησαν τὰ ἐπόμενα. Ἐν τῇ περιφρουρητῷ Κωνσταντινουπόλει ἐντὸς τοῦ Ἐγρὶ Καποῦ, ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀβδζὶ-Βεῖ, ὑπάρχει ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας, μένουσα ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως. Προϊόντος τοῦ χρόνου, αἱ στέγαι καὶ πλεῖστα μέρη τοῦ τοίχου τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας τέλεον ἐρημνίσθησαν καὶ κατέρρευσαν, καὶ τινα δὲ μέρη εἶναι ἐτοιμόρροπα. Διὰ τοῦτο ἐκλιπαροῦσι μετὰ ἐξέτασιν ἐπιτόπιον, διὰ τοῦ Σερῆ, νὰ ἐκδοθῇ

ἀπόφασιν ἱεροδικαστικὴ καὶ προσταγὴ ἱερὰ, διατάσσουσα τὴν ἐπισκευὴν τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας, μηδεὶς δὲ νὰ ἐπεμβαίη καὶ γίνηται πρόσκομμα εἰς τοῦτο. Συνωδὰ δὲ τοῖς διατάξεσι τοῦ ἐκδοθέντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ φερμανίου, σὺ ὁ Κριτὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐξέδωκε δικαστικὴν ἀπόφασιν διαλαμβάνουσαν ὅτι μετέβητε εἰς τὴν ῥηθείσαν κατηρειπωμένην ἐκκλησίαν, τὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας, κειμένην ἐντὸς τῆς πύλης Ἐγρὶ Καποῦ, ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀβδζὶ-Βεῖ, καὶ οὔσαν ἀπὸ ἀλώσεως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Γραικῶν, μετὰ τοῦ Ἀλῆ διορισθέντος κλητῆρος, οὗ ἀυξηθείη ἡ τιμὴ καὶ τὸ κλέος, καὶ μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἴκου Μουχαμμέδ, οὗ ἀυξηθείη ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος, καὶ μετὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ Μουχαμμέδ καὶ μετὰ τῶν ὑπαλλήλων Χουσεῖν, καὶ Ἐλ-Χατζὶ Μουχαμμέδ καὶ μετὰ τοῦ ἑτέρου Μουχαμμέδ καὶ συγκροτηθέντος συμβουλίου, πρρουσίᾳ Ὀθωμανῶν, συγκειμένου ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ῥηθείσης συνοικίας, καὶ ἐκ τῶν γειτνιαζουσῶν αὐτῇ, ἀποδειχθέντος δὲ τῇ ἀνακοινώσει 63 Ὀθωμανῶν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐκκλησία εἶνε ἀρχαία, μετὰ ἐπισταμένην ἐξέτασιν καὶ ἐξέλεγχσιν ἐβεβαιώθη καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι αἱ στέγαι τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας τέλεον κατεστράφησαν, καὶ πλεῖστα μέρη τῶν τοίχων κατεκρημνίσθησαν, καὶ τινα μέρη κατέστησαν ἐτοιμόρροπα. Ἐπομένως, ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ καὶ ἀνακοινώσει τῆς Ὀθωμανικῆς κοινότητος, κατεμετρήθησαν καὶ ἐσημειώθησαν, μετὰ μεγάλης προσοχῆς, τὰ ἐπισκευῆς καὶ ἀνοικοδομήσεως χρῆζοντα μέρη. Ὅθεν ἐπειδὴ ἐξέδωκε ἀπόφασιν, δι' ἧς δηλοῦται ὅτι ἐκλιπαροῦσιν οἱ ῥηθέντες Γραικοί, συνωδὰ τῇ ἱερᾷ ῥήτρᾳ, ἣν ἔχουσιν ἀνά χειρός, τὴν ἐκδοσὶν ὑψηλοῦ βασιλικοῦ Μου φερμανίου, κεκοσμημένου διὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ αὐτογράφου καὶ διατάσσοντος τὴν ἐπισκευὴν τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχικὴν κατάστασιν τοῦ κτιρίου, ἐπὶ τῷ ὄρω μῆτε προσθήκη τις μῆτε ἀφαίρεσις νὰ γείνη ἐν τῇ ἀνοικοδομήσει, συνωδὰ λοιπὸν τῇ ἀποφάσει σου, ἀδείας ὑπαρχούσης κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, διατάσσω νὰ ἐπισκευασθῇ ἡ ῥηθείσα ἐκκλησία, μῆτε εὐρυνομένη, μῆτε ἀνυψουμένη, καὶ μηδεὶς ἀντενεργεῖτω εἰς τὴν ἀνοικοδομήσιν.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διβαρίου, ἡ ἀνωθὶ ὑψηλὴ διαταγὴ ἐξεδόθη τῇ Ραμαζάν (. . . .) 1140.

3) Ῥήτρα.

Ἐὰν αἱ στέγαι καὶ οἱ περιβάλλοντες τοῖχοι ἀρχαίας ἐκκλησίας, κει-

μένης ἔν τινι χώρᾳ, ὡς καὶ αἱ στέγαι καὶ οἱ τοῖχοι τῶν ἐν αὐτῇ δω-
ματίων, τῶν χρησιμευόντων πρὸς ἐγκυτάσταςιν καὶ νοσηλείαν φρενο-
βλαβῶν, καταστραφῶσι, γείνη δὲ ἀναγκαία ἢ ἀνοικοδόμησις καὶ ἐπι-
σκευὴ αὐτῶν, οἱ χριστιανοὶ δύνανται νὰ ἐπισκευάσωσιν ἄνευ προσθήκης
τινός, εὐρύσεως ἢ ἀνυψώσεως ;»

« Ἀπάντησις »

(Ὑπογραφή).

« Δύνανται ».

ΜΟΥΧΑΜΜΕΔ ΖΕΪΝΕΛ ΑΒΕΔΙΝ.

4) Πρὸς τὸν σεβαστὸν κριτὴν Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς
τὸν ἔντιμον ἀρχηγὸν τοῦ τάγματος τῶν Γενιτσάρων,
καὶ πρὸς τὸν ἔντιμον ἀρχιτέκτονα.

Τῆς παρούσης αἰτήσεως ὑποβληθείσης δι' ἐκθέσεως εἰς τοὺς πόδας τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ Μου θρόνου, ἐξεδόθη ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν Χάττιον
διατάσσον νὰ αἰτηθῇ ἀπόφανσις ἱερονομικῆ, ἐὰν δ' ἐπιτρέπη ὁ ἱερός νό-
μος, μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν, νὰ δοθῇ ἄδεια πρὸς ἐπισκευήν, συμφώνως
τῇ ἀρχικῇ καταστάσει. Ἐπειδὴ δὲ ἐξεδόθη παρὰ τῆς αὐτοῦ ὑψηλότητος,
τοῦ φύλακος τῶν νομολογικῶν ἀποφάνσεων τοῦ Σεΐχουλι-Ἰσλάμη ἱερά
ρήτρα, δυνάμει αὐτῆς νὰ γείνη ἐπιτόπιος ἐξέτασις ἐπισταμένως ἐὰν αἱ
στέγαι καὶ οἱ τοῖχοι καὶ τὰ δωμάτια καὶ τὸ Νοσοκομεῖον τῆς ρηθεί-
σης ἐκκλησίας εἴνε κατερειπωμένα καὶ κεκρημισμένα. Ἐπομένως ἐὰν
ἀποδειχθῇ ὅτι ὄντως εἴνε κατερειπωμένα καὶ κεκρημισμένα, καὶ ἔχου-
σιν ἀνάγκην ἐπισκευῆς, διατάσσω νὰ συνταχθῇ ἐπὶ τούτῳ ἀληθῆς ἐκθεσις.

Τῇ 15 Ζιλκαδὲ 1230.

5) Ὁ ὑποφαινόμενος εὐχέτης τῆς Ὑ. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειό-
τητος, λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ὑποβάλω εἰς τοὺς πόδας τοῦ Αὐ-
τοκρατορικοῦ Ὑμῶν Θρόνου τὰ ἐπόμενα·

Ἐπίκομεν τῷ ἐκδοθέντι ὑψηλῶν ὑμῶν Αὐτοκρατορικῶν Ὑμῶν φερμανίῳ,
οὗ ἡ προμετωπίς κεκοσμημένη τυγχάνει διὰ λέξεως, γραφείσης ὑπὸ τῆς
βασιλικῆς Ὑμῶν χειρὸς, καὶ ἐπικυρούσης τὴν ἐν τῷ ὀπισθεν τῆς αἰτή-
σεως διαταγὴν τῆς Ὑ. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, αἰτήσεως ὑπο-
βληθείσης ἤδη εἰς τοὺς πόδας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὑμῶν Θρόνου. Ἡ δια-
ταγὴ τῆς Ὑ. Μεγαλειότητος ἔχει αὐτολεξεί ὡς ἐπομένως· « ἡ πικροῦτα

αἰτήσις ὑπεβλήθη δι' ἐκθέσεως εἰς τοὺς πόδας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου
θρόνου, καὶ ἐξεδόθη ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Μου χάττιον, διατάσσον νὰ
αἰτηθῇ ἀπόφανσις ἱερονομικῆ, ἐὰν δ' ἐπιτρέπη ὁ ἱερός νόμος, μετὰ ἐπιτό-
πιον ἐξέτασιν, νὰ δοθῇ ἄδεια πρὸς ἐπισκευήν συμφώνως τῇ ἀρχικῇ κα-
ταστάσει. Ἐπειδὴ δὲ ἐξεδόθη παρὰ τῆς αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ φύλα-
κος τῶν νομολογικῶν ἀποφάνσεων, τοῦ Σεΐχουλι-Ἰσλάμη, ἱερά ρήτρα,
δυνάμει αὐτῆς νὰ γείνη ἐξέτασις ἐπισταμένως, ἐὰν αἱ στέγαι καὶ οἱ
τοῖχοι καὶ τὰ δωμάτια καὶ τὸ νοσοκομεῖον τῆς ρηθείσης ἐκκλησίας
ἦνε κατερειπωμένα καὶ κεκρημισμένα· καὶ ἐπομένως ἐὰν ἀποδεχθῇ ὅτι
πράγματι εἶναι κατερειπωμένα καὶ κεκρημισμένα, καὶ ὅτι ἔχουσιν ἀ-
νάγκην ἐπισκευῆς, διατάσσω νὰ συνταχθῇ ἐπὶ τούτῳ ἀληθῆς ἐκθεσις ».

Ἐπίκομεν, λέγομεν, τῇ ἄνωθι ὑψηλῇ διαταγῇ τῆς Ὑ. Μεγαλει-
ότητος, μετέβημεν εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας ἀρχαίαν ἐκκλη-
σίαν, τὴν οὔσαν ἀπὸ ἀλώσεως ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τῶν Γραικῶν, καὶ κει-
μένην ἐντὸς τοῦ Ἐγρί Καποῦ, ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀβδζι Βεῦ, μετὰ τοῦ
γραμματέως Ἀρίφ ἐφένδη, διορισθέντος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Ἱεροδικα-
στηρίου, καὶ τοῦ ἐντίμου ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος τῶν Γενιτζάρων Σου-
λεϊμάν Ἀγᾶ, καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ὑμῶν Οἴκου
Ἀλῆ-Ριζᾶ-βεῦ, καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτῷ ὑπαλλήλων Ἐλ-Σεϊδ-Μου-
χαμὲδ Ῥασίμ καὶ Μουχαμὲδ Ἐμίν, καὶ τοῦ μεταίας τάξεως γραμμα-
τέως Μουσταφᾶ Χασμὲδ ἐφένδη. Παρόντων δὲ καὶ ἐκ τῶν κατοίκων,
τῶν γειτνιαζόντων τῇ ρηθείσῃ ἐκκλησίᾳ ἦτοι τοῦ Ἰμάμη τῆς ρηθείσης
συνοικίας Μουχαμὲδ ἐφένδη υἱοῦ τοῦ Μιχμούδ, τοῦ φιαλοπώλου Ἀλῆ
ἀγᾶ υἱοῦ Μουχαμὲδ, τοῦ κφεπώλου Χατίπ Ὀγλού Ἐλσεϊδ Μουσταφᾶ
ἀγᾶ υἱοῦ Μουχαμὲδ, τοῦ τουρτουτζῆ Μουχαμὲδ ἀγᾶ υἱοῦ Χουσεϊν,
τοῦ Χασάν Μπέσα υἱοῦ Μουσταφᾶ, τοῦ Μουτεβελῆ (διαχειριστοῦ) τῆς
ρηθείσης ἐκκλησίας καὶ σισρορῶραπτου Ἀναττασίου υἱοῦ Σπύρου καὶ
τῶν ἐπιτρόπων τῆς ρηθείσης ἐκκλησίας σισρορῶραπτῶν Νικολάου υἱοῦ
Κοσμᾶ καὶ Σταύρου υἱοῦ Γεωργίου, ἐγένετο ἐπιτόπιος ἐξέτασις τῆς
ρηθείσης ἐκκλησίας μετὰ τῶν πέριξ ὀρίων αὐτῆς. Καταγράψαντες δ' ἐπὶ
τόπου, κατὰ τὸ σχέδιον τὸ-ἐπισυνημμένον ταύτῃ τῇ ἀποφάσει τοῦ εὐ-
χέτου τῆς Ὑ. Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ἐλθόντες μετὰ τῶν
ἀξιοπιστῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀποσταλέντων παρὰ τοῦ Σερῆ εἰς τὸ Ἱερο-
δικαστήριον, ἀνήνεγκαν καὶ κατέθηκαν ὅσα καὶ ὅπως ἀληθῶς εἶδον· ὅτι

δηλαδή ἡ στέγη τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας, ἔχουσα μῆκος 31 πήχεων καὶ πλάτος 15 πήχεων καὶ 17 δακτύλων εἶναι ἐτοιμόρροπος· ὅτι στῆ-
λαί τινες τῆς ἐκκλησίας ἐφθάρησαν καὶ ἐσάπησαν καὶ χρῆζουσιν ἐπι-
σκευῆς καὶ ἀνανεώσεως, καὶ ὅτι τὸ προστέγασμα τὸ ὠρισμένον πρὸς
δέσιν φρενοβλαβῶν κείμενον δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ἐκκλησίας ἔχον μῆκος 20,
πλάτος 4 1/2 καὶ ὕψος 3 πήχεων καὶ κεκρημισμένον ὃν δεῖται ἀνοι-
κοδομήσεως, συμφώνως τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ καταστάσει. Καὶ τὸ ἐξωθεν
δὲ τῆς μεγάλης θύρας τῆς ἐκκλησίας κείμενον προστέγασμα μήκους
9 πήχεων καὶ 5 δακτύλων καὶ πλάτους 2 πήχεων καὶ 18 δακτύλων
κατηρειπωμένον ὃν χρῆζει ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐπισκευῆς. Καὶ τὰ
ἐξωθεν δὲ τῆς ἐκκλησίας καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν κείμενα καὶ ἀνέκαθεν
εἰς τοὺς ἱερεῖς ὠρισμένα διώροφα δωμάτια ὡς καὶ τὰ ἐπισυνημμένα τού-
τοις τριώροφα, ὄντα ἀρχῆθεν οἰκία καὶ κτήσις χριστιανικῆ, ἀπὸ τριά-
κοντα δὲ ἢ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν ὠρισμένα εἰς ἱερεῖς καὶ
ὄντα κατηρειπωμένα χρῆζουσιν ἐπισκευῆς. Ἄλλ' ὁμως ὁ μουτεβελῆς
καὶ οἱ ἐπίτροποι τῆς ῥηθείσης ἐκκλησίας ἤτησαν τὰ κρημίσωσι τὰ
ῥηθέντα δωμάτια καὶ τὴν ῥηθεῖσαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τοῦ ὑλικῆς αὐτῶν νὰ
οἰκοδομήσωσι πέντε ἰσόγαια δωμάτια, περιβαλλόμενα μὲν ὑπὸ τοίχου
λιθίνου, πήχεων τεσσάρων, στεγαζόμενα δὲ διὰ πλίνθου καὶ ἔχοντα
προαύλιον καὶ δύο ἀναγκαῖα. Τὰ δὲ δύο δωμάτια τὰ ὠρισμένα πρὸς νο-
σηλείαν φρενοβλαβῶν, κείμενα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἐκκλησίας μετὰ δύο
ἀναγκαίων κάτωθεν, ἔχοντα μῆκος 10 πήχεων καὶ 6 δακτύλων καὶ πλά-
τος 7 πήχεων καὶ 6 δακτύλων καὶ ὕψος 4 1/2 πήχεων, καταστάντα
μὴ κατοικήσιμα καὶ περιελθόντα εἰς ἐρήμωσιν, χρῆζουσαν ἀνοικοδομή-
σεως συνφθὰ τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν καταστάσει, ἔνθα δὲ κεῖται ἐξώστης εἶναι
ἀνάγκη ν' ἀνεγερθῇ τοῖχος. Ὁ δὲ μεθ' ἐτίνας πλυνὸς ὁ ὠρισμένος εἰς
ἀσθενεῖς πρὸς πλύσιν τῶν ἱματίων αὐτῶν δηλαδή ἔχων μῆκος 14 πή-
χεων καὶ 17 δακτύλων, καὶ πλάτος 4 πήχεων καὶ ὕψος 4 πήχεων,
καὶ τὸ δωμάτιον τὸ ἐπισυνημμένον τῷ πλυνῷ ὠρισμένον εἰς τοὺς ἀπο-
θνήσκοντας τῶν ἀσθενῶν, καὶ ὁ τοῖχος ὁ εὐρισκόμενος ἐν τῇ ῥηθείσει
πλατεῖᾳ πάντα ταῦτα κατηρειπωμένα καὶ κεκρημισμένα ὄντα, ὡς καὶ
αἱ πλίνθοι τοῦ τοίχου τοῦ πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν μεγάλην θύραν τῆς ἐκ-
κλησίας, χρῆζουσιν ἐπισκευῆς.

Ἡ ἄνωθι ἀπόφασις ἐγένετο ἐν τῷ Δικαστηρίῳ Κωνσταντινουπόλεως
τῇ 25 Ζιλ.-καδὲ 1230.

Β.

Πολλῶν ὑπερανειστηκότων εὐεργετημάτων, ὧν ἀπολαμβάνειν
ἀφθόνως παρὰ τῆς κοινῆς εὐεργετιδος ὑπεράγνου μητρὸς τοῦ Θεοῦ Λό-
γου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἀξιούμεθα, ἀμνημονεῖν μὲν οὐχ ὅπως ἀνόσιον
ἀλλὰ καὶ βλάβης οὐ τῆς τυχούσης περὶ τὰ καίρια παραίτιον, εὐγνω-
μονεῖν δὲ καὶ τὸν ἐνόντα τρόπον ἐπιδείκνυσθαι προσεπισπεύδειν δίκαιόν
τι καὶ ἐπωφελές, μᾶλλον δὲ χρέος χρεῶν ἀπάντων ἀφυκτόν τε καὶ ἀνα-
πόδραστον παντὶ τῷ εὐσεβοῦντι. Ταύτη τοι καὶ ἡμεῖς οἱ τοὺς οἴκας
τῆς ἡγεμονίας ταύτης θεόθεν ἐπιτραπέντες τῇ μετὰ τὸν Θεὸν προστάτιδι
καὶ κηδεμόνι, πάντων δὲ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ ὑπερτέρα παντανάσση
καὶ μόνῃ μεσιτρίᾳ ἡμῶν πρὸς τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱὸν προσάγειν ἐπει-
γόμενοι κατ' ἀξίαν μὲν οὐ, τοῦτο γὰρ πάντως ἀνέφικτον, ἧ δ' ἔχομεν
ὁ καὶ Θεῷ φίλον, μικρὸν δηλαδή τῆς εὐγνώμονος ἡμῶν διαθέσεως εὐά-
ρεστα αὐτῇ διαπράξασθαι ἡμῖν αὐτοῖς ἐπευχόμεθα, καὶ θαρρόντως προσί-
ομεν εὖ εἰδότες, ὡς μικρὰ μεγάλοις ἀντεπιμετρεῖται Θεός. Τῷ οὖν κατὰ
τὴν βασιλεύουσαν εὐαγεῖ ναφ τοῦ Ἐγρί-καπι τῆς Ἱπεραγίας ἡμῶν Θεο-
τόκου, ἐν ᾧ οἱ εὐσεβῶς προσιόντες τῇ θαυματουργῇ αὐτῆς εἰκόνη παντο-
δαπῶς καρποῦνται τῶν ἱαμάτων, εὐρόντες διὰ χρυσοβούλλου ἐτήσιόν τι-
να χορηγίαν παρεχομένην ἀπὸ τῶν αὐθεντικῶν ἡμῶν βαμμάτων ἀργυ-
ρίου γρόσια διακόσια, κηροῦ δὲ ὀκτάδες εἴκοσι πρὸς τοῖς πέντε, καὶ ὀκτά-
δες ἐλαίου πεντήκοντα, ἐντελλόμεθα δίδοσθαι κατ' ἔτος διὰ τῶν ἐν τῇ
βασιλευούσῃ ἡμετέρων εὐγενεστάτων ἀρχόντων καπουκεχαγιαδῶν τοῖς
ἐπιτρόποις τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ παρὰ πάντα τὸν χρόνον τῆς ἡγεμο-
νίας ἡμῶν ἀνελλιπῶς τε καὶ ἀπαρτρέπτως, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη. Ἐφ' ᾧ
ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον αὐθεντικὸν χρυσοβούλλον χειρὶ τῇ ἰ-
δίᾳ, καὶ σφραγῖδι ἡμετέρᾳ αὐθεντικῇ σσημασμένον.

Ἐξεδίθη τῷ ἄ ἔτει τῆς ἐν Μολδαβίᾳ ἡμετέρας ἡγεμονίας, ἐν τῇ αὐθεν-
τικῇ ἡμῶν καθέδρᾳ τοῦ Ἰασίου, τῷ αψγγ' ἔτει τῷ σωτηρίῳ, κατὰ μῆνα
Νοέμβριον.

*Νεόφυτος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

Τῶν ὅσα κατὰ κόσμον ἐπ' ἀγαθῶ σκοπῶ καὶ θεοφιλεῖ ζήλῳ διενεργεῖται πραγμάτων ἐκκλησιαστικῶν ὁμοῦ καὶ πολιτικῶν οὐδὲν ἀπρονόητον οὐδὲ ἡμελημένον τῇ θεῇ προνοίᾳ μεμένηκε διὰ τέλους, οὔτε μὴν ὄλως παραχωρεῖ καὶ ἐγκαταλείπει. Θεὸς ὁ παντόφως οἰκονομῶν ἕκαστα, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἰθύων, καὶ διεξάγων τὰ καθ' ἡμᾶς εἰς προὔπτον ὄλισθον κινδυνεῦσαι καὶ τὴν ἄλλως ματαιωθῆναι, ἅπερ ἐξαιρετικῶς τῶν ἄλλων μάλιστα ὡς ἐπ' ἀρρώγει θεμελίῳ τῷ Παναγίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, τὴν πρώτην κάταρξιν εἰληφότα συνέστη καὶ ἀπηρτίσθη εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῦ ἱερά τεμένη καὶ θεῖα σκηνώματα· ἀλλὰ καὶ τοι συγχωρεῖ τὰ πολλὰ κριμάτων ἀνεξιχνιάστοις ὁδοῖς αὐτοῦ, περιστατικαῖς δυσχεραῖαις καὶ ἐναντίοις συναντήμασι καὶ συμπτώμασι περιπίπτειν τὰ ὁμολογουμένως ὄντα καλὰ, ἔμπης οἷα δὴ σοφὸς οἰκονόμος ὁδοποιῶν τρίβον τῇ ἐδῶ αὐτοῦ, καὶ τὸν προσήκοιτα καιρὸν ταμιεύων τοῖς πράγμασι, μετὰ τὴν ὀπωδήπως προσβολαῖς ἐναντία ἐπενεχθεῖσαν ἐκείνοις κάκωτιν, βράδιαν καὶ πρόσφορον τὴν ἴαριν καὶ εὐμαρῶς μετασκευάζων, καὶ μεταμείδων τὰ ἴσχυρα εἰς εὐθέα, καὶ τὰς τραχείας εἰς ὁδοὺς λείας κατὰ τὸ λόγιον, ἀποκαθίστησι δυνατὰ τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὡς ὀργάνῳ καὶ μέτῳ ἀγαθῇ προαιρέσει καὶ θεοφιλεῖ γνώμῃ ἀνδρῶν φιλευσεβῶν, καὶ περὶ τὰ θεῖα εὐλαβῶν εἰς ἐνδειξιν τῆς θείας αὐτοῦ παντοδυναμίας καὶ θαυμάστωσιν τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ προσχρῶμενος. Εἰς τί δὲ ταῦτα προανακέρυσται, ἤδη γενήσεται δῆλον.

Ἐπειδὴ γὰρ ὁ σεπτὸς καὶ θεῖος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Σούδας ναὸς κατὰ τὸ Ἐγρί καπὶ, ἐν ᾧ τὰ μεγάλα ὄντως καὶ ὑπερφυῖ θαυμάσια καὶ τεράστια οὐ διαλείπει ἀκαταπαύστως διενεργεῖσθαι, καὶ ὡς ἐκ τινος πηγῆς ἀειβρύτου τῆς ἐν αὐτῷ τεθεσαυρισμένης θεομητορικῆς εἰκόνας ποταμηδὸν ἀενάως προχεῖσθαι ἰάσιμα νάματα τοῖς πιστοῖς, ὅσοι χαλεπαῖς ἀρρώστιας καὶ νοσηροῖς ἐξεταζόμενοι πάθεσι, καὶ δὴ καὶ πνεύμασιν ἀκαθάρτοις διανοχλούμενοι, εἰ μόνον εἰς αὐτὸν ὡς κοινὸν νοσοκομεῖον καὶ ἄμισθον ἰατρεῖον μετὰ πίστεως καὶ εὐ-

λαθείας προσδράμωσι δευθέντες, ταχέως τὰς ἰάσεις λαμβάνουσι, καὶ σωτηρίας ἐπιτυγχάνουσι, ἔφθασε τοιοῦτος σεβάσμιος ὢν καὶ τοσαῦτα θαύματα βρύων μετὰ τὸ οἰκοδομηθῆναι τε καὶ ἀνεγερθῆναι ἐκ βάθρων καὶ θεμελιῶν πρὸ χρόνων ἰκανῶν ἤδη δι' ἀπροσεξίαν καὶ ἀβουλίαν τῶν κατὰ θεῖαν συγχώρησιν τῇ οἰκοδομῇ αὐτοῦ ἐπιστατησάντων, καὶ ἀπερισκέπτως τὰς ἐπ' αὐτῇ ἐξόδους ποιησαμένων βαρυτάτῳ φορτίῳ χρεῶν πολυαριθμῶν ὑποπεσεῖν καὶ εἰς κίνδυνον ὀλισθῆσαι θεραπείας σχεδὸν ἀνεπίδεκτον, κἀντεῦθεν ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ καὶ προμηθείᾳ τῶν τότε πατριαρχούντων καὶ κοινῇ προσπάθειαι τῆς ἱερᾶς τῶν συναδελφῶν Ἀρχιερέων ὁμηγύρεως, συνδρομῇ τε καὶ βοήθειᾳ τοῦ ὀρθοδόξου συστήματος τῆς πόλεως ταύτης τοῦ κινδύνου ἀπαντηθέντες, ἀνεκουφίσθη τέως τοῦ βάρους, καὶ ὕφεσιν ὁ τοῦ χρέους ὄγκος ἐλάμβανε, καὶ πρὸς διόρθωσιν ἐβλεπε· ἀλλὰ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς εἰς τὸ ἀντίξουν ἀποκλινάσας, οὐκ εἶδαμεν ὅπως ὁ εἰρημένος ναὸς, ἐπιστάταις καὶ διοικηταῖς ἑτέροις ἐγχειρισθεῖς χάριν διορθώσεως καὶ κυβερνήσεως ὄνθεν τοῦ ὑποληφθέντος χρέους αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ ἐλαφρωθῆναι τῆς ἐνοχῆς, καὶ ἀνεθῆναι τοῦ ἐπιβριθοντος αὐτῷ βάρους εἰς τὸναντιον περιετράπη, καὶ ὀπισθάρμητον μικροῦ δεῖν τὸ κακὸν ἐγεγόνει διὰ τὰς ἐπισυμβάσας περιστατικὰς τοῦ καιροῦ ἀντιπνεύσεις, καὶ τὴν ἀλυσιτελῆ προστασίαν τῶν κατὰ διαδοχὴν τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ἐπιτετραμμένων, ὧν μὲν ἀναχωρησάντων, ὧν δὲ ἐπαποθανόντων, καὶ εἰς οὐδὲν δέον συντελεσάντων, καὶ τελευτῶν εἰς ἐτιμειζονα βυθὸν χρέους ὁ ναὸς κατεφέρετο, καὶ εἰς αὐξήσιν τοῦ χρέους προυκεχωρήκει ταῖς κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τῶν τόκων προσθήκαις πληθυνόμενον τε καὶ κορυφούμενον, καὶ ἦν ἄρα τὰ τῆς θεραπείας αὐτοῦ ἐργώδη προδήλως καὶ ἄπορα καὶ τὰ τῆς κυβερνήσεως παντοίως δυσέλπιστα, εἰς κίνδυνον μονοουχί τοῦ πράγματος ἀφορώντος, μηδεμίαν ἀντιληπτικῆς χειρὸς ἀναφαινομένης, ἀλλ' ὅπερ ἐφθήμεν ἐν προομιῶν εἰπόντες, Θεὸς ὁ ἐξ ἀπόρων πόρους εὐρίσκων καὶ ἐν ἀμηχάνοις ὑπάρχων εὐμήχανος, ἰδέφ ὄμματι ἄνωθεν ἐπιβλέψας, καὶ τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν ἀποστείλας παραδόξως, καὶ παρ' ἐλπίδας τὸν πρόσφορον τῆς διορθώσεως ὠκονόμησε τρόπον, καὶ ἀντικρὺς νεύσας εἰς τὰς καρδίας τῶν εὐσεβείας καὶ ζήλου Θεοῦ τροφίμων πνευματικῶν καὶ γνησίων τέκνων κατ' ἐξίχρητον τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ εὐσεβεστάτου ψημί καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου ἐξ ἀποβή-

των τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ μεγάλου Λογοθέτου τοῦ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα, καὶ λοιπῶν προκρίτων τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, καὶ εὐγενεστάτων ἀρχόντων τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης, διεθέσμανε τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διήγειρε τὸς σφῶν θεοφιλεῖς προαιρέσεις εἰς ἀντίληψιν καὶ εὐκαιρον βοήθειαν τοῦ θείου τούτου ναοῦ, οἷτινες εἰς ἓν συνελθόντες καὶ αὐθόρμητοι κινήθεντες, σκέψιν προὔβαλλοντο πρὸς ἀλλήλους, καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο συνετήν, καὶ μετὰ κοινῆς συναινέσεως καὶ ὁμοφώνου γνώμης διορισάμενοι ἀπεφάναντο καὶ φροντίδα σύντονον κατεβάλλοντο, ὅση δύναμις, ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἐνότων τὰ πρὸς σύστασιν καὶ κνθέρνησιν αὐτῷ προνοῆσαι. Καὶ ὁῦν ἐκ κοινῆς συνεισφορᾶς πληρώσαντες ἐπὶ χειρᾶς ἕκαστος ἐξ ἰδίων εἰς μέσον ἀνά μίαν ἀναλογοῦσαν ποσότητα πουργείων, ἐξώφλησαν τὰ πρὸς διαφόρους δανειστάς ὀφειλόμενα χρέη τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, ἱκανῆς ποσότητος ὄντα, καὶ ἀνεδέξαντο ἀράμενοι τὸ βάρος ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπὶ τοιοῦτῳ προθέσεως, καὶ γνώμη λυσiteloῦντι σκοπῷ, ἵνα καὶ τὴν ἐπιστασίαν ὁμοῦ καὶ διοίκησιν τοῦ ναοῦ μετὰ χειρᾶς αὐτῶν προσλαβόντες, προνοητικῶς ἔχωσιν οἰκονομεῖν καὶ ἰθύνειν τὰ κατ' ἐκείνον προσφόρως, καὶ πρὸς τὸ εὐθετον κυβερνᾶν τε, καὶ διεξάγειν μέχρις ἂν, Θεοῦ συναρμομένου καὶ εὐδοκοῦντος, ὁδοποιηθῇ κατὰ μικρὸν καὶ εὐοδοθῇ διὰ χειρὸς καὶ ἐπιστασίας αὐτῶν τὸ σκοπούμενον τέλος τῆς τελείας διορθώσεως καὶ ἐξοφλήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ χρέους, ἀπὸ συνάξεως τῶν ἐμπιπτόντων τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ εἰσοδημάτων· οὕτω δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς σκοπήσαντες, καὶ γνωμοδοτήσαντες μετ' ἀλλήλων περὶ τοῦ πρακτέου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ὑποθέσεως, ἀνήγγειλαν ἐπομένως τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ ἡμᾶς ἱερᾶ τῶν συναδέλφων Ἀρχιερέων ὁμηγύρει τὴν τοιαύτην θεοφιλῆ αὐτῶν καὶ φιλευσεβῆ γνώμην, αἰτησάμενοι ἐγγράφως παρ' ἡμῶν ἐπικυρωθῆναι αὐτήν, καὶ ἀσφαλισθῆναι μετὰ καὶ τινῶν προσδιορισμῶν τε καὶ ζητημάτων ἐκ μέρους αὐτῶν προβληθέντων, καὶ συνοδικῶς παρ' ἡμῶν στερχθέντων τε καὶ ἀποδειχθέντων, ὡς εὐλογοφανῶν τε καὶ ἀρεστῶν καὶ ἀξίων ἀποδοχῆς, ἃ τε πρὸς χρήσιμον καὶ ἐπωφελεῖς τέλος ἀπονευόντων, καὶ πρὸς ἀγαθὸν καὶ θεοφιλῆ ὀφωρώντων σκοπὸν τῆς ἐλπίζομένης ἔσεσθαι σὺν Θεῷ κυβερνήσεως καὶ καταστάσεως ἀγαθῆς. Τούτου χάριν ἡ μετριότης ἡμῶν, κοινῇ καὶ συνοδικῇ γνώμῃ καὶ ἐπι-

κρίσει τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, διὰ τοῦ παρόντος πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπικυρώσεως γράμματος, διορίζεται καὶ ἀποφαίνεται, ἵνα οἱ ῥηθέντες ἀνωτέρω πρόκριτοι τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐαγοῦς ἐκκλησιαστικοῦ κλήρου καὶ προὔχοντες τῶν τῆς πολιτείας ἀρχόντων, ὡς προνοηταὶ καὶ ὑπερασπισταὶ καὶ δεφέντορες οἴκοθεν ὀρμηθέντες τοῦ διαληφθέντος θείου ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σούδας εἰς τὸ Ἐγρεὶ καπὶ, καὶ ἐξ ἰδίων σπεύσαντες ἐπαρκέσαι καὶ βοηθῆσαι ἐπὶ τῇ πληρωμῇ καὶ διορθώσει τοῦ ἐπιφορτισθέντος χρέους αὐτῷ καὶ εὐλόγως δικαιούμενοι τυχεῖν ὧν προὔβαλλοντο καὶ ἠτήσαντο ὑπάρχωςι καὶ διαμένωσιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ παρὰ πάντων γινώσκωνται κύριοι καὶ ἐξουσιασταὶ καὶ ἐγκρατεῖς καὶ διοικηταὶ τοῦ σεβασμίου τούτου ναοῦ, καὶ ἔχωσι τὴν ἐπιστασίαν καὶ διοίκησιν καὶ δεσποτείαν αὐτοῦ ἀναπόσπαστον καὶ ἀναφαίρετον παρὰ παντὸς προσώπου, ἔχοντες πᾶσαν ἄδειαν καὶ αὐτοτελῆ ἐξουσίαν ἀποκαθιστᾶν ἐκ μέρους αὐτῶν ὃν ἂν ἐξ ἰδίας προαιρέσεως βουληθῶσιν ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἢ ἱερατικοῦ καταλόγου εἰς τὸ ἐπισκέπτεσθαι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ ἐνορίκην, καὶ ἐκτελεῖν ἐν αὐτῇ πᾶσαν ἱεροπραξίαν, εἰδήσει καὶ προτροπῇ πατριαρχικῇ ἡμετέρα, συνάγειν τε καὶ παραλαμβάνειν πάντα τὰ ἐμπίπτοντα ἐνοριακᾶ τε, καὶ ἐξωθεν ἀπὸ ἐλεημοσύνης καὶ βοηθείας τῶν χριστιανῶν ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα, καὶ ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι τὴν ἐνδεχομένην διορθώσιν καὶ κνθέρνησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χρέους κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς εὐλογοφανῆ τῆς ὀρθῆς δαιτήσεως τρόπον, ἕως οὐ δι' ἐπιστασίας καὶ προμηθείας αὐτῶν οἰκονομηθῇ σὺν ἀντιλήψει Θεοῦ ἡ τελεία τοῦ χρέους ἀποπλήρωσις καὶ ἐξοφλήσις, περὶ οὗ ἐγένετο συμφωνία καὶ ὑπόσχεσις μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τῶν εἰρημένων ἀρχόντων, συνοδικῶς ἀποφανθεῖσα, καὶ ἀμεταθέτως φυλάττεσθαι ὀφειλομένη παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὥστε δηλαδὴ ἐνῶ εὐρίσκεται ὑπὸ ἐνοχὴν χρέους ὁ εἰρημένος οὗτος ναὸς, μηδεμίαν γίνεσθαι ἀπαίτησιν ἐμβατοικίου, ἢ ἐνόχλησιν ἡγνιαοῦν ἐν αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, οὔτε μὴν ἱερεῖς καὶ προεστῶτας ἑτέρους ὀλοτελῶς διορίζεσθαι καὶ προβάλλεσθαι εἰς ἐπίσκεψιν δῆθεν τοῦ εἰρημένου ναοῦ, ἐξουσία πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ, ἐκτὸς μόνου τοῦ διωρισμένου εἰς τοῦτο καὶ ἀποκαταστάντος προσώπου κοινῇ γνώμῃ καὶ

ἀρεσκεία τῶν ἐπιστατούτων ἀρχόντων, ἀλλ' ἔχει μένειν ὁ ναὸς πάντῃ ἀσύδοτος καὶ κατὰ πάντα ἀνενόχλητος καὶ ἀνεπηρέαστος μέχρι τῆς τελείας ἐλαφρώσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ ἐπικειμένου χρέους αὐτῶ. Τούτων οὖν οὕτω συμφωνηθέντων καὶ διορισθέντων καὶ κυρωθέντων μετὰ κοινῆς ἡμῶν συνοδικῆς διασκέψεως καὶ ἀμεταθέτου γνώμης καὶ ἀποφάσεως, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν γράμμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς βεβαιώσεως καὶ ἐπικυρώσεως, κατησφαλισμένον πατριαρχικῇ ἡμετέρα ὑπογραφῇ καὶ μαρτυρίᾳ τῶν ἱερωτάτων συναδέλφων ἀρχιερέων, καὶ ἐδόθη τοῖς διαληφθεῖσιν εὐγενεστάτοις ἄρχουσι, καὶ ἐπιστάταις τοῦ αὐτοῦ σεβασμίου ναοῦ, καταστρωθὲν κἀν τῷ ἱερῷ κώδῃκι τῆς καὶ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψμ'.

† *Καισαρείας Παρθένιος.* † *Νικαίας Καλλιπικος.* † *Ἡρακλείας Γεράσιμος.* † *Χαλκηδόνος Καλλιπικος.* † *Κυζίκου Ἀνανίας.* † *Κρήτης Γεράσιμος.* † *Νικομηδείας Θεόκλητος.* † *Παλαιῶν Πατρῶν Γεράσιμος.*

X.

Καλλιπικος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Περὶ σπουδάστα μὲν εἰσι πάντως καὶ ἐπαινετὰ τὰ κατὰ θεῖον σκοπὸν αἰεὶ συντελούμενα ἀγαθὰ. Τὸ δὲ προνοεῖσθαι τῶν ἱερῶν εὐκτηρίων οἰκων καὶ θεῖων σκηνωμάτων, καὶ ἐλεεῖν καὶ βοηθεῖν ὅλαις δυνάμεσι καὶ συνιστᾶν οὐ μόνον ἐπαινετὸν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον. Διὸ καὶ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἴδιον καθέστηκεν ἐπαγρυπνεῖν ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας τῶν ἀπανταχοῦ ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς εἰς τὰ πρόσω αὐξήσεως αὐτῶν καὶ ὠφελείας, καὶ τούτων μάλιστα τῶν ἐχουσῶν τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς καὶ μεγαλειότητος, καὶ τὴν θεοφιλῆ διοίκησιν, διεξαγωγὴν τε καὶ πιστὴν οἰκονομίαν διὰ πανευγενῶν καὶ ἀξιολόγων προσώπων κατ' ἔρωτα θεῖον αἰεὶ ἐπιμελουμένων καὶ ἐφορευόντων ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν καὶ διαμοῆς. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ ἱερά ἐκκλησία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου Σούδας ἐπιλεγομένης ἢ κειμένη ἐντὸς τοῦ Ἐγρί-καπι, ἐνταῦθα τῆς Πόλεως ἔχει ἐκ παλαιοῦ οὐ μόνον τὴν ἔνδον καὶ περὶ αὐτὴν ἐνορίαν, τὰς οἰκίας δηλονότι, κήπους καὶ λειμῶνας, ἐργαστήρια καὶ ἀπλῶς πάσας τὰς κατοικίας τῶν ἐκεῖ εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξω τῆς πύλης τοῦ κάστρου ἀρχομένην ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐγρί-καπι μέχρι τῆς τοῦ Ἐδιδνέ-καπι πύλης, ἐν ἣ κεῖνται καὶ τὰ μνημεῖα τῶν τεθνεώτων, καὶ ἀπὸ τοῦ κάτω μέρους ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐξω πύλης τοῦ Ἀγι-θασάρ, καὶ ἐκτεινομένην ἐπέκεινα καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐγροῦπ, ἀρχομένων οὕτω τῶν ὀροθεσιῶν τῶν ἔσω καὶ ἐξω ἐνοριῶν αὐτῆς καὶ περιοριζομένων, περιγραφομένων τε ἅμα καὶ γνωριζομένων ἐν ἀσφαλείᾳ κατὰ τὸ σενέτιον τοῦ βακουφίου τοῦ Σουλτάν Παγιαζίτ, ὄντων ἀνέκκλετον, ὡς διείληπται, αὐτῆς τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, διεξαγομένων τε ὑπὸ τὴν διοίκησιν, ἐπίσκεψίν τε καὶ προστασίαν τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων, ἐπιστατῶν καὶ προεστώτων αὐτῆς. Ἀλλ' ἐκ τίνος καιροῦ οὐκ οἶδαμεν ὅπως διὰ τὰς συμβάσας ἐκεῖ ἀκαταστασίας καὶ ἀλληλομαχίας, παραμελησάντων τῶν τότε ἐπιστατῶν τῆς ὀφειλομένης ἐπιμελείας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διορισμένων ἐκκλησιαστικῶν τῶν ὀφειλομένων αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργημάτων, παρηκολούθουν ὅσημέραι οὐ μόνον ἀταξίαι, ἀλλὰ καὶ διάφορα ἄτοπα, ὡς μὴ ἐπιδεικνυμένων ἑκατέρων τὴν πρέπουσαν καὶ ἀναγκαίαν προσοχὴν καὶ ἐπιμελίαν. Διὸ οἱ κατὰ ζῆλον ἐνθεον, ἀναλαβόντες τὴν φροντίδα τῆς ἐκκλησίας ταύτης πανευγενέστατοι ἄρχοντες, ἡμέτεροι κατὰ πνεῦμα υἱοὶ ἀγαπητοὶ καὶ περιπόνητοι, ὡς ἔφοροι αὐτῆς καὶ ναζιριδες προθύμως πάνυ ἔσπευσαν διευθετῆσαι καὶ οἰκονομῆσαι ἀξιοπρεπῶς τὰ τῆς ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ἀσφαλίσασθαι τὰ τῶν ἐνοριῶν αὐτῆς, καὶ ἐκ μέρους ποιῆσαι τὰς ὅπως ποτὲ συμβάσας ἐξ ἀμελείας παρεκτροπᾶς. Καὶ κατὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ αἰτησιν τῆς αὐτῶν εὐγενείας ὡς πρὸς θεοφιλῆ σκοπὸν ἀφορῶσαν τῆ πολυκαιρινῆ, καὶ χρονίῳ ἀμελείᾳ τοῦ παλαιοῦ σιγγλιώδους γράμματος μὴ εὐρεθέντος πρὸ χρόνων τινῶν ἤδη ἐξεδέδοτο ἐκκλησιαστικῆ ἡμῶν ἀπόδειξις ὀριζομένη, καὶ ἐντελλομένη τοῖς προεσῶσι καὶ ἱερεῦσι τῆς ἐκκλησίας ταύτης φυλάττειν τὰ καθήκοντα τῷ ἱερατικῷ αὐτῶν ἐπαγγέλματι, ἐν τοῖς μνημείοις διημερεύειν καὶ προσέχειν, καὶ δέχεσθαι τὰς ἐκφορὰς τῶν λειψάνων τῶν εὐσεβῶν, καὶ τὰς προσφορὰς τῶν κολλύβων, καὶ τοὺς προσερχομένους χριστιανούς τοὺς βουλομένους ψάλλεσθαι καὶ διδασθαι

τρισάγιον ἐπὶ τῶν μνημείων τῶν τεθνεώτων ἀδελφῶν χριστιανῶν ὅτι τοῦτο ἔργον αὐτοῖς ἀπαραίτητον, ἅτε δὴ ἐπιτετραμμένον ἐκ παλαιοῦ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας. Καὶ κατὰ τὴν προγενομένην ἐκείνην ἔγγραφον ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν ἐπιταγὴν ἤρθη ἐκ μέσου ἡ παρεισφρήσασα ἐξ ἀμελείας ἀταξία καὶ ἡ ἐγγινομένη θλίψις τοῖς ὁμογενέσιν ἡμῶν εὐσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις. Καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς ἐπιτελοῦσι προθύμως καὶ ἀόκνως τὰ ἐπιτετραμμένα αὐτοῖς ἐκκλησιαστικὰ ὑπουργήματα ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ ἔσω τε καὶ ἔξω αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, ὡς διωρισμένοι γνήσιοι ἐκκλησιαστικοὶ αὐτῆς ὑπουργοί· διωρίσθη δὲ καὶ σκαπτῆρ, ἵνα διημερεύων ἐν τοῖς τόποις τῶν μνημείων πρόχειρος ἢ διορῶνται καὶ σκάπτειν τὰ μνημεῖα πρὸς βράδιαν κηδεῖαν καὶ ἐνταφιασμὸν τῶν ἀποιχομένων, καὶ τῶν τῆδε μεταστάντων εὐσεβῶν. Καὶ ταῦτα πάντα εὐσεβῶς καὶ καλῶς ἐγένοντο τῇ ἀόκνῃ σπουδῇ καὶ συντόνῳ ἐπιμελείᾳ τῶν πανευγενεστάτων ἐφόρων καὶ ναζιριδῶν αὐτῆς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διευθετήθησαν ἐπ' εὐσταθείᾳ καὶ ἀρίστη διοικήσει καὶ πιστῇ οἰκονομίᾳ καὶ αὐτῆς τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς ἐμπέδωσιν αὐτῶν, ἀσφάλειάν τε διηνεκῆ καὶ διαμονὴν ἐδέησεν ἐκδοθῆναι τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγίλλιδες ἐν μεμβράναις ἐπικυρωτικὸν γράμμα. Τούτου χάριν, καὶ γράφοντες συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐπικυροῦμεν προηγουμένως τὰς ἔσω καὶ ἔξω ἐνορίας τῆς ῥηθείσης ἱεραῆς ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Σούδας ἐπιλεγομένης κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ σενετίου τοῦ βακουφίου τοῦ Σουλτὰν Παγιαζίτ, ἵνα μένωσιν ἀναφαίρετοι καὶ ἀναπόσπαστοι ἀπ' αὐτῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ παρεχόμεθα πληρεξούσιον τὴν ἀδειαν πρὸς τοὺς πανευγενεστάτους ἄρχοντας, ἐφόρους καὶ ναζιριδας αὐτῆς, ὅπως ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔχωσιν, ὡς ἀνέκαθεν, τὴν φροντίδα τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐπιμελούμενοι κατὰ ζῆλον ἔνθεον τῆς εὐσταθείας αὐτῆς καὶ τῆς ἀρίστης διοικήσεως τῶν ἐνοριῶν αὐτῆς ἔσω τε καὶ ἔξω διοριζόμενοι ὃν ἂν ἐθέλωσι σκαπτῆρα, μεζαρτζὴν κοινῶς λεγόμενον, ἵνα σκάπτῃ τὰ μνημεῖα, πρὸς κηδεῖαν καὶ ἐνταφιασμὸν τῶν λειψάνων τῶν κοιμηθέντων εὐσεβῶν, μηδένα ἔχοντες ποτε τὸν ἐναντιούμενον, ἢ ἀντιλέγοντα τὸ παράπαν περὶ τὰς διοικήσεις καὶ οἰκονομίας τῆς ἐκκλησίας ταύτης καὶ τῶν συνημμένων ἀναπο-

σπάστως ἔσω τε καὶ ἔξω ἐνοριῶν αὐτῆς, μηδὲ εἰς τὴν αὐτοβούλητον τῆς εὐγενείας αὐτῶν κατὰ καιροὺς ἀποκατάστασιν, καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ εἰρημένου μεζαρτζῆ. Καὶ τελευταῖον ἀποφαινόμεθα ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα καὶ οἱ κατὰ καιροὺς διοριζόμενοι τῇ ἐλλογῇ καὶ συναινέσει τῆς αὐτῶν εὐγενείας προεστῶτες καὶ ἱερεῖς, καὶ ἀποκαθιστάμενοι ἐκκλησιαστικῶς ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἔχωσιν ἀγρυπνον τὴν φροντίδα καὶ ἐπιμελείαν, ἐπὶ τὸ ποιεῖν προθύμως τὰ ἱερατικὰ ὑπουργήματα κατὰ τὸ σφῶν αὐτῶν ἐπάγγελμα, καὶ διανυκτερεύειν ἐν τοῖς κελλείοις αὐτῶν, καὶ διημερεύειν οἱ διορισθέντες δύο ἱερεῖς, ὡς τέτακται, ἐν τοῖς ὅροις τῆς ἔξω ἐνορίας αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, καὶ δεχέσθαι τὰς ἐκφορὰς τῶν λειψάνων τῶν εὐσεβῶν ἐπὶ τὸ ἐνταφιάζειν τοὺς νεκροὺς, καὶ τὰς προσφορὰς τῶν κολλύβων, καὶ τοὺς προσερχομένους χριστιανούς τοὺς εὐσεβῶς βουλομένους διδασθαι τρισάγιον δι' εὐχῆς ἱερατικῆς ἐπὶ τῶν μνημείων τῶν ἀποιχομένων ἀδελφῶν αὐτῶν χριστιανῶν καὶ προσηκόντων τῷ γένει ὅτι ἔργον αὐτοῖς μόνοις ἀπαραίτητον ἐξειδιασμένως ἀνέκαθεν ἐπιτετραμμένον ἐπιτελεῖν τὰ τοιαῦτα ἱερατικὰ ὑπουργήματα χωρὶς τοῦ εἶναι ἄλλους ἀγνωρίστους ἱερεῖς διημερεύοντας ἢ παρεδρεύοντας ἐν αὐτοῖς τοῖς μνημείοις τοῖς περιωρισμένοις ἐν τοῖς ὅροις τῆς καθόλου ἔξω ἐνορίας αὐτῆς τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἐγρί-καπι, καὶ τοὺς τοιοούτους ὁπῶσποτε τολμήσοντες ξένους ἱερεῖς διαπράξασθαι παρ' ἐνορίαν, καὶ ἐπιτελέσαι ἱερατικὸν τι ὑπουργήμα, ἐνταφιάσαι δηλονότι, ἢ δεξασθαι προσφορὰν κολλύβων, ἢ δοῦναι τρισάγιον ἐπὶ τῶν μνημείων τῶν τεθνεώτων διαμένειν ἀργούς πάσης ἱεροπραξίας, καὶ ὑπὸ παιδείαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπευθύνους, καὶ γνωστούς γενομένους πρὸς τὴν ἐκκλησίαν παιδεύεσθαι ὀριμωτέρως. Ταῦτα ὡς νόμιμα καὶ ἀναγκαῖα ἐπ' ἀρίστη διοικήσει εἰς εὐστάθειαν αὐτῆς τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας ἐξετέθησαν ἐν τῷ παρόντι, ἵνα οἱ ἔφοροι καὶ ναζιριδες αὐτῆς ἐν πληρεξουσιότητι ἐπιστατοῦντες διευθετῶσι καὶ οἰκονομῶσιν ἀγρύπνως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐταξίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς εὐνομίας τῶν ἐνοριτῶν χριστιανῶν, καὶ ποιῶσιν ἐλευθέρως τε καὶ ἀνεμποδίστως διοριζόμενοι καὶ ἀποκαθιστῶντες ἐπὶ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ ὃν ἂν βούλωνται σκαπτῆρα, ἢτοι μεζαρτζὴν, ἐξαρτῶμενον ἀείποτε τὸν τοιοῦτον τῆς προστασίας καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν πανευγενεστάτων ἀρχόντων καὶ ναζιριδῶν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ τοὺς διοριζο-

μένους κατὰ καιρούς ἐπιτρόπους τοῦ παγκαρίου τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας μηδὲν παρὰ τὰ διατεταγμένα ποτὲ πράσσοντας, ἢ ἐργαζομένους ἄνευ ἀδείας καὶ συναινέσεως τῆς αὐτῶν εὐγενείας. Ὅσοι δὲ τῶν χριστιανῶν ἱερωμένοι, ἢ λαϊκοί, ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ, τολμήσωσι καθ' οἶον-δήποτε τρόπον ἀναιρέσαι τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῶς ἐκτεθέντα, σκάνδαλά τε καὶ ταραχὰς προξενῆσαι, καὶ φατρίας συστήσασθαι, καὶ ἐπιμιχθῆναι τοῖς μὴ ὄλως ἀνήκουσιν αὐτοῖς, καὶ διασεῖσαι τὸν ῥυθμὸν καὶ τὴν καλὴν διοίκησιν αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, καὶ φανῶσιν ἀντιπράττοντες ταῖς ἐπιλογαῖς καὶ ἀποκαταστάσεσι τῶν ἱερέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων, καὶ αὐτοῦ τοῦ σκαπτῆρος, ἢ τοῦ μεζρχτζῆ, καὶ φωραῖωσι σκανδαλοποιοὶ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως, καὶ φιλοτάραχοι, καὶ πολέμιοι τῆς εὐσταθείας καὶ ἀρίστης διοικήσεως αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας· οἱ τοιοῦτοι, ὅποιοι ἂν ᾦσιν, ὡς κακόβουλοι καὶ κακεργάται ἀφωρισμένοι ὑπάρχουσιν ἀπὸ Θεοῦ κτλ. Ταῦτα μὲν οὖν ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς, εἰς δὲ τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιωδὲς ἐν μεμβράναις ἐπιχυρωτικὸν γράμμα καταστρωθὲν κἄν τῷ ἱερω Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη τοῖς εὐγενεστάτοις ἐφόροις τε καὶ ναζίρισι τῆς κατὰ τὸ Ἐγρί-καπι ἱεραῆς ἐκκλησίας τῆς Σούδας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐτῷ, κατὰ μῆνα Μάρτιον ἐπινεμήσεως ζ'.

¶

*Κύριλλος ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

Κοινοῦ προστάτου ἰδιαίτατον καὶ περισπούδαστον ἔργον ἐπιμελείας τὰ πάντα ἀξιοῦν, τῆς τε εὐρύθμου καὶ καλῆς διοικήσεως τῶν ἐπιτετραμμένων αὐτῷ φροντίζειν, καὶ τὴν ἐπωφελῆ κατάστασιν ἐκάστῳ πρυτανεύειν. Τὰ γὰρ ἀπρονόητα πολλαχῶς διακινδυνεύεται. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὰ τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ Ἐγρί-καπι εἰς βελτίονα ἤδη μεταρρυθμίσθη κατάστασιν, καὶ ἀνετέθη τῇ ἀγρύνῳ ἐπιστάσι τῶν τιμιωτάτων ἐφόρων τῶν κοι-

νῶν ἐνταῦθα Νοσοκομείων, οὐκ ἀπεικὸς ἔδοξεν ἡμῖν ἐν κεφαλαίοις ὀρίσασθαι ὅσα τῷ ἐν αὐτῇ προεστῶτι καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπουργοῖς φυλάττειν προσήκει καὶ μετὰ τῆς δεούσης ἐκτελεῖν προσοχῆς. Καὶ δὴ γράφοντες ἐκκλησιαστικῶς, ὀρίζομεθα καὶ ἀποφαινομεθα τὰ ἑξῆς. Α'. Ὁ ἐν αὐτῇ τῇ ἱεραῇ ἐκκλησίᾳ προεστῶς ἀποδίδους τοῖς ἐπιτρόποις τὸ ὄρισμένον αὐτῷ ἐμβατοίκιον ἔχει συνάγειν ἀπαρεμποδίζως παρὰ τῶν ἐνοριτῶν εὐσεβῶν τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ κύρια καὶ τυχηρὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα· ἀπὸ δὲ τῶν χάριν ἰάσεως εἰσαγομένων ἀσθενῶν καὶ φρενολήπτων οὐκ ἔχει ἄδειαν ἀπαιτεῖν οὐδὲν μέχρι καὶ ἐνὸς ὀβολοῦ. Β'. Οἱ δύο ἐφημέριοι λαμβανέτωσαν ἀπὸ τοῦ παγκαρίου τὰ τεταγμένα αὐτοῖς μηνιαῖα, ὡσαύτως καὶ ἀνά ἐν γρόσιον διὰ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν τετραευαγγελίων· περὶ δὲ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀναγνώσεων τῶν ἄλλων συνήθων εὐχῶν, οἷον τῶν ἐξορκισμῶν, τῶν ἔνδεκα ἐωθινῶν καὶ τῶν τοιούτων μὴ ἐχέτωσαν ἄδειαν ἀπαιτεῖν οὐδὲν, ταῦτα γὰρ καὶ ἀδωροδοκῆτως ὀφείλει γίνεσθαι παρ' αὐτῶν, ὡς καὶ πρότερον· ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τῶν ἀσθενείας σωματικαῖς καὶ σατανικαῖς ἐνεργείαις κατειλημμένων ἄδειαν ἐχέτωσαν ἀπαιτεῖν, καθὰ δὴ καὶ ὁ προεστῶς αὐτῶν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. Γ'. Καὶ οἱ τὰ νῦν εὐριπτόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἱεραῇ ἐκκλησίᾳ ὑπηρέται, ὁ κινδηλάπτης φημὲν, καὶ ἡ πρὸς ὑπουργίαν τῶν ἀσθενῶν διορισθεῖσα γυνὴ, ἢτοι παραμάννα ἔχουσι πληροῦσθαι παρὰ τοῦ παγκαρίου, χωρὶς τοῦ ζητεῖν ὄλως, ἢ λαμβάνειν παρὰ τῶν πασχόντων οὐδὲν. Δ'. Ἐπειδὴ νεωστὶ διωρίσθησαν τοῖς τε ἀρρώστοις καὶ τοῖς τῶν φρενῶν ἐξεστηκόσι καὶ παρομοίως πάσχουσι στρώματα καὶ σκεπάσματα, καὶ προσφορά τῆς ἀναγκαίας τροφῆς δις τῆς ἡμέρας, μὴ ἐχέτωσαν ἄδειαν οἱ ἐπιστάται ἀπαιτεῖν τι παρ' αὐτῶν ἕνεκα τούτων, ἀλλὰ γινέσθωσαν πάντα δωρεάν, ἢ τε εἴσοδος αὐτῶν καὶ περίθαλψις, καὶ ἡ τροφή καὶ αἱ τῶν εὐχῶν ἀναγνώσεις ὡς εἴρηται. Εἴ τι δ' ἐξ οἰκείας προαιρέσεως εἰσερχόμενοι ἢ ἐξερχόμενοι οἱ ἀσθενοῦντες προσενέγκοιεν αὐτοῖς λαμβανέτωσαν ἀκωλύτως καὶ ἀρκείσθωσαν. Εἰ καὶ τελευταῖον· ἔστω ὀφειλὴ τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ παγκαρίου τῆς ἱεραῆς ταύτης ἐκκλησίας διδόναι ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς καθαρὸν διὰ καταπίπτου λογαριασμὸν ὄλων τῶν ἐξόδων καὶ τῶν προαιρετικῶν ἀφιερωμάτων πρὸς τοὺς τιμιωτάτους τῶν Νοσοκομείων ἐφόρους καὶ ἐπιτρόπους, ὡσπερ τοῦτο γίνεται καὶ παρὰ τῶν γραμματικῶν τῶν φυλακῶν καὶ

Ὁσπιταλίων, ἐπὶ τὸ καταγράφεσθαι εἰς τὸ γενικὸν κατάστιχον, καὶ γίνεσθαι καταφανεῖς τὰς δαπάνας καὶ προσόδους. Ταῦτα τοίνυν, ὡς ἀναγκαῖα καὶ εὐλόγα, ἐπωφελῆ τε καὶ τοῖς πάσχουσι ἀδελφοῖς ἡμῶν ἀνεσεως καὶ παραμυθίας περιποιητικὰ κριθέντα, γνώμη κοινῇ κεφαλαιωδῶς ἐξεθέμεθα, ἵνα φυλάττωνται παρὰ τοῦ προσετώτος καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἱεραῆς ταύτης ἐκκλησίας, καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ὑπουργῶν ἀπαράτρεπτα καὶ ἀπαρσάλευτα· ἐφ' ᾧ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν ἀποφαντικὸν καὶ ὀροθετήριον ἐξεδόθη γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τοῖς ἐφόροις τῶν Νοσοκομείων πρὸς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰιε'.

Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ, Ἰνδικτιῶνος Γης.

Ω.

Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κων]πόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἐν πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ἔστιν ἰδεῖν ἐκκλησιαστικῆς προνοίας ἀγρυπνόν τε καὶ ἀδιάλειπτον, καὶ ὅσον ἡ κοινὴ μήτηρ φιλοστόργοις περιθάλψει διέπει ταῦτα καὶ συντηρεῖ καὶ ρυθμίζει δεόντως καὶ διατίθει πρὸς τὸ βέλτιστον, πολλῶ δὲ τῶν ἄλλων δείκνυται κατατιθεμένη τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ ἱερῶν ἐκκλησιῶν, καὶ μάλιστα τῶν τὴν ἄμεσον αὐτῆς προστασίαν ἐπιγραφόμενων. Συνίστησι μὲν οὖν αὐτὰς διαφόρως, καὶ πᾶν τὸ εἰς δύναμιν καταβάλλεται ὑπὲρ τῆς εἴτε ἐπισκευῆς, εἴτε καὶ ἀνεγέρσεως αὐτῶν, ὅτε καὶ τούτου γένοιτο χρεία, ἵνα τὸ ὑπερύμνητον ἐν αὐταῖς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ νυμφίου αὐτῆς εὐλογῆται ἀκαταπαύστως καὶ δοξάζεται ὄνομα, πνευματικῶς ἀγιαζῶνται αἱ συνερχόμενοι καὶ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι διὰ προσευχῆς εὐσεβεῖς· κηδεταὶ τῆς εὐπρεπείας αὐτῶν καὶ εὐταξίας, ὡς τὸ ἀντίτυπον οὗσης τῆς οὐρανίου διακοσμῆσεως, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον πραγματεύεται καὶ διενεργεῖ, οἷα κεφαλὴ τούτων οὖσα καὶ ἀρχή, καὶ ὡς εἰπεῖν κέντρον, εἰς ὅπερ αὐταὶ ἀπευθύνονται. Ἄλλ' ὅτι μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἰδιαιτέρα καὶ δικαιότερα ἢ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας προστασία καὶ μέριμνα, οὐκ ἔστιν ὅστις ἀμφισβητήσειεν εὐφρονῶν, εἰ μὴ

τις ἀμβλυώττων, ἥτοι πάθους ἠττημένος ἄλλως πως οἶεται. Πρὸς τί δ' ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος προανακέκρουσται; αὐτίκα ἐκ τῶν ἐφεξῆς δῆλον. Σώζεται μὲν γὰρ πρὸς ταῖς λοιπαῖς ἱεραῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐλέφ Θεοῦ καὶ τῆδε τῆ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων περιτωθείσαις καὶ ἱερά ἐκκλησία πεπλουτισμένη ἀρχαιοτάτῃ εἰκόνι τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου φερούσῃ τὸ ἔκτυπον, καὶ κατ' ἀρχαίαν τινὰ ἐπινομίαν Σούδα ἐπιφημιζομένη, κεῖται δὲ πρὸς τὸ μέρος τῆς πύλης τοῦ Χαρσίου, τῆς καὶ Ἐγκαρσίας ἐπωνομαζομένης, καὶ μετὰ ταῦτα Ἐγρί-καπι, ὅπου ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐν τῇ παραλίᾳ καὶ Νεώριον ἦν, καὶ ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐξ ἱερογραφικῶν ἱστοριῶν πάμπολλα θαύματα καὶ τεράστια ἐτελοῦντο ἀνεκαθεν ἐν τῷ αὐτόσῃ ἐκ παλαιοῦ ἰδρυμένῃ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εὐαγεῖ καὶ περιδόξῳ τούτῳ σηκῷ. Ἐπ' αὐτὴν δὲ καὶ ἤδη τὴν ἱεράν ἐκκλησίαν, ὡσπερ ἐπὶ τὴν προβατικὴν κολυμβήθραν, συρρεῖ καθ' ἐκάστην πληθὸς ὁμογενῶν τε καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρρώσθημασι ποικίλοις προσπαλαίοντες, καὶ ἔστιν ἰδεῖν ἄπειρα τὰ θαύματα βρύουσαν τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τοῖς μετὰ πίστεως ἐπικαλουμένοις τὴν χάριν τῆς Θεομήτορος, οὐχ ὡς ἡ τοῦ Σιλῶμ, κατὰ καιροῦ τοῦ Ἀγγέλου καταβαίνοντος ἐπ' αὐτὴν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, μάλιστα δὲ τοῖς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένοις, ἢ ἄλλως τῶν ἰδίων ἐξεστηχόσι φρενῶν καὶ παραλογιζομένοις ἐνεργοῦσαν τὴν θαυματουργὴν δύναμιν πάντες ἂν ὁμολογήσαιεν εὐσεβῶς μυρίοις παραδείγμασι τὴν ἀλήθειαν συνιστῶντες. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐπίπαν τὰ τῆς ἱεραῆς εἰκόνας, ἵνα μὴ τὰ καθ' ἕκαστα λέγοντες διατρίβωμεν, ἢ ἄλλως φανῶμεν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειροῦντες καὶ λόγῳ περιγράψαι βουλόμενοι τὰ πᾶσαν ἀθροπίνην ὑπεραίροντα ἔννοιαν, ἀριθμὸν τε νικῶντα καὶ πίστει μόνῃ τιμώμενα καὶ σιγῇ. Τὰ δὲ τῆς συνημμένης, καὶ ἀνεκαθεν ὑποτελούσης τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας ἐνορίας, ὡς εὐδῆλον καὶ ἐκ τινος πατριαρχικοῦ σιγίλλου ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ αἰοδίου προκατόχου ἡμῶν κυρίου Καλλινίκου ἐκδεθέντος, οὕτως περιγράφεται. Σύγκεινται γὰρ ἐξ ἐνοριῶν δύο, τῆς μὲν ἐντὸς τοῦ Ἐγρί-καπίου κειμένης καὶ περὶ αὐτὴν οὗσης, τῆς δὲ ἐκτὸς, καὶ ἡ μὲν οἰκίαις εὐσεβῶν, καὶ ἐργαστηρίοις, καὶ δὴ καὶ λειμῶσι καὶ κήποις συγκεκρότητα, ἡ δὲ τοιοῦτον μὲν οὐδὲν ἔχει, ἐξιδιάζεται δ' ἱκανὴν ἔκτασιν τόπου, καὶ τὰ μνημεῖα τῶν κεκοιμημένων ὁμογενῶν, ἀρχεται μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ Ἐγρίκαπίου, ἐκτείνεται

δὲ μέχρι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ ἐπιφημιζομένης, ἔνθα καὶ ὁ τόπος ὁ εἰς ταφήν· κάτωθεν δὲ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἔξω πύλης τοῦ Ἀϊβασαρίου, περατοῦται μέχρι τοῦ Ἐγριουπίου καὶ ἔτι πρὸς. Οὕτω δὴ τῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ὑποτελούσης αὐτῇ ἐνορίας ἐχόντων, ἐμέλησε δεόντως τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ περὶ τῆς ἀναλόγου πρὸ χρόνων διοικήσεως. Διόπερ οὐ τοῖς τυχοῦσι καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας καὶ ἐφορίας ἐπετρέπετο, ἀλλ' αἰετίσι τῶν εὐπατριδῶν τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων καὶ τὰ πρῶτα φερόντων τοῦ γένους, πεῖράν τε πραγμάτων ἐκκλησιαστικῶν κεκτημένοις καὶ τὰ πρόσφορα γινῶναι τε καὶ διαπράξασθαι ἱκανοῖς, οἵτινες ἀναλαμβάνοντες ἐκ διανοχῆς δι' ἐκκλησιαστικῆς ἀποδείξεως τὴν ἐφορίαν αὐτῆς καὶ προστασίαν ἐξετέλουν μετὰ ζήλου καὶ τῆς ἐνοῦσης ἐπιμελείας ὅσα εἰς ἀρίστην αὐτῆς ἐσωτερικὴν τε ἅμα καὶ ἐξωτερικὴν οἰκονομίαν τείνοντα κατὰ κινερούς εὐεπηθόλους ἐνέκριναν, συμπράκτορι καὶ συνεργῷ τῇ πάντοτε ἐτοιμῇ ἐκκλησιαστικῇ δυνάμει προσχρόμενοι. Καὶ τούτου ἐναργέστατον δεῖγμα τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ σιγιλλιῶδει διαλαμβανόμενα, δι' αὐτὸς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὅσα πρὸς τὴν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν τῶν ἐν αὐτῇ ἱερατευόντων, καὶ τὴν ἐντελεστάτην ἐκπλήρωσιν τοῦ σφῶν ἐπαγγέλματος συμβαλλεται, ὁροθεῖται, καὶ πᾶσα ἐνδεχομένη κατάχρησις ἀπειργεταί προνοητικῶς ἐπὶ προστίμῳ βαρυτάτης παιδείας. Ἄλλ' ἢ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον διευθύνουσα ἐκκλησιαστικὴ πρόνοια, καὶ τὰ θαυμασιώτερα περὶ αὐτῆς τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας διφκονόμησεν νῦν τῇ ἄνωθεν συναρωγῇ καὶ τῷ ἀπείρῳ ἐλέει τοῦ ἐπὶ πέτραν ἀρραγῆ ἰδρῦσαντος αὐτῇ ἀρχιτέκτονος καὶ πανσόφου κηδεμόνος. Ὑπὸ γὰρ τῆς παλαιότητος ἐν πολλοῖς μέρεσι κατασθρωθείσης τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας καὶ μὴτ' ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ ψύχους, μῆτε τῶν καταρρήγνυμένων ὄμβρων τοὺς ἐκκλησιαζομένους φυλάξασθαι ἱκανῆς οὕτη, ἐν χρόνῳ τε γενομένης κινδύνου καταπεσεῖν, ἦν ἰδεῖν ἐλλεινότερον καὶ οἴκτιστον θέαμα, τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν εὐσεβεῖς καὶ ἄλλους τοὺς ὑπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν κατεχομένους, ἐπὶ θεραπείᾳ εἰσκομιζομένους, ὡς ὁ λόγος φθᾶς ἐδήλωσεν ἐρριμμένους ἀθλίως, ὑπαίθρους καὶ μηδεμιᾶς περιθάλψεως καὶ ἀνέσεως μῆτε ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ, μῆτε ἐν θέρει καὶ καύσωνι ἠξιωμένους, ἀλλὰ βοσκημάτων τρόπον κειμένους ψυχορραγοῦντας τὰ πολλὰ καὶ λειποψυχοῦντας, καὶ μὴ ἔχοντας ὄπη ὑποδύντες σωθῶσι. Πρὸς ταῦτα οὐ μόνον ἡμεῖς περιαλγεῖς, καὶ κατόδυνοι, ὡς εἰκόσ,

καθ' ἑαυτοὺς ἐβουλεύομεθα τὸ πρακτέον, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς ἐνορίας ἐκείνης κάτοικοι εὐσεβεῖς καιρία βεβλημένοι τῇ λύπῃ προσέδραμον πολυλάκις τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίᾳ τῇ τῶν εὐσεβῶν πάντων μητρὶ, καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς τούτοις ἀναγκαιοτάτην ἀντίληψιν περιπαθῶς ἐξητήσαντο. Καὶ δὴ κοινῆς συνελεύσεως ἄπαξ καὶ δις συγκροτηθείσης καὶ σκέψεως ἀκριβοῦς γενομένης μετὰ καὶ τῶν περιφανεστάτων προύχόντων τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ τῶν τιμιωτάτων τοῦ κοινοῦ ἐπιτρόπων, ἔγνωμεν ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀποδύσασθαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, πᾶσάν τε δυσχέρειαν παριδεῖν, καὶ ἐν οἷς μὲν ἐρήριπτο μέρεσιν ἡ ἱερὰ αὐτῇ ἐκκλησία ἐπισκευὴν, ἐν οἷς δὲ τέλεον ἐπεπτώκει τὴν ἐκ βάρων ἀνέγερσιν διαπράξασθαι· ἐφ' ᾧ καὶ διὰ δουλικῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς πρὸς τὸ βασίλειον Κράτος, ὅπερ εἶη ἀήττητον καὶ θριαμβεῖον εἰς αἰῶνας αἰώνων, καθ' ἣν πρόκειται ἡ ἔναρξις τοῦ θεοφιλοῦς τούτου ἔργου, καὶ ἴδοιμεν ὅσον οὐπω αἴσιον καὶ τὸ τέλος. Ἴνα δὲ καθ' εἰρημὸν καὶ τάξιον ἀρίστην θαίνῃ τὰ ἐνδοξα ταῦτα καὶ θεοφιλῆ ἐγχειρήματα καὶ σπουδάσματα, καὶ καλῶς γίγνηται τὰ καλὰ καὶ πρὸς τῇ παραμυθίᾳ καὶ πνευματικῇ ἀνεκφράστῳ ἀγαλλιάσει, ἧς ἐμφοροῦνται μεθ' ἡμῶν οἱ εὐσεβεῖς ἐνοριῖται διὰ τὴν θαυμαστὴν ταύτην ἀλλοίωσιν, ἧτις ἔργον ἀτεχνῶς τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἵνα καὶ οἱ κάμνοντες ἡμῶν ἀδελφοὶ τελειοτάτην ἔχωσι τὴν ἐπίσκεψιν καὶ περίθαλψιν, κέκριται καὶ ἀπεφάνθη μεταρρύθμισθῆναι τὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἱεραῆς ταύτης ἐκκλησίας, ἐνωθῆναι δηλονότι αὐτὴν καὶ προσηλωθῆναι τοῖς ἐνταῦθα κοινοῖς τοῦ γένους Νοσοκομείοις, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων διεξάγεσθαι τοῦ λοιποῦ τῶν κοινῶς ἐκλεγομένων καὶ ἀριστίνδην ἀποκαθισταμένων. Ὅτι δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ πανταχόθεν εὐλογον ἅμα καὶ δίκαιον συνεφέλκεται ἡ προτεθεῖσα μεταρρύθμισις αὐτῇ αὐτόθεν εὐέλεγκτον· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν εἰσκομιζομένων οἱ πλείους τοιαύτη περιπεπωκότες ἐνδεία εἰσίν, οἷα καὶ οἱ ἐν τοῖς Νοσοκομείοις κατακειμένοι, καὶ ὅτι τὸ ἀποδειχθὲν τῶν φρενολήπτων τοῦτο ταμεῖον, ἀντίστροφόν ἐστιν, οἶονεὶ πρὸς τὸ τῶν ἀσθενούντων Νοσοκομείον; Καλὸν οὖν ὡςπερ ἐν τούτῳ ταυτίζεσθαι, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἀπολαμβάνειν ἐπιστάσιαν τε καὶ οἰκονομίαν, ἄλλως τε καὶ τὸ ἐνδόν θατέρου μέρους τῇ παρ' ἐτέρου προσθήκῃ καὶ βοήθειᾳ παραμυθούμενον σώζοιτο ἂν, ὅπερ καὶ τῇ ἱεραῇ ἐκείνῃ ὑποσημαίνεται ῥήσει «ἀδελφός ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ἐστὶν ὄχυρά»·

καὶ «ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν ἕνα τοὺς δύο» εὐαγγελικῶς διδασκόμεθα. Καὶ τοίνυν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἱερά ἐκκλησία τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου Σούδας ἐπιλεγομένης, ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς συνηνωμένη ἀδιασπᾶστος καὶ προσηλωμένη ἀδισλύτως τοῖς κοινοῖς τοῦ γένους Νοσοκομείοις, καὶ διοικῆται καὶ διεξάγεται θεοφιλῶς παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς εὐγενεστάτων ἐφόρων τῶν Νοσοκομείων, καὶ τῶν ἀριστίνδην ἐκλεγομένων τε καὶ καθισταμένων ἐπ' αὐτοῖς ἐπιτρόπων, πάντων ὁμοῦ τούτων ἀναγομένων, ὡς εἰκός, πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον διέποντα. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι οὗτοι διευθύνειν ἀγρύπνως, ρυθμίζειν τε καὶ συντάττειν μετὰ ζήλου ἐνθέου τὰ τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας, καὶ τὰ τοῦ παγκαρίου σῦτῆς, καὶ διοικεῖν πάντα ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως, καὶ ἐπαρκεῖν ταῖς χρεῖας τῶν εἰσχομιζομένων ἐν αὐτῇ χάριν ἰάσεως ἀσθενῶν, αἰρεῖσθαί τε, χρεῖας γενομένης, καὶ ἐκλέγειν ἐκ τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπους τοὺς μᾶλλον τιμίους καὶ εὐὑπολήπτους, καὶ τούτους διὰ τῆς συνήθους πατριαρχικῆς ἀποδείξεως διορίζεσθαι, ἐπὶ τὸ συνάγειν τὰ κύρια καὶ τυχερὰ τῆς ἐκκλησίας δικαιώματα, καὶ διδόναι πρὸς αὐτοὺς καθαρὸν καὶ ἀκριβῆ ἐτησίως τὸν λογαριασμὸν, ὃν ἔχουσι καὶ οὗτοι παραδιδόναι, καὶ ἐμφανίζειν μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν Νοσοκομείων πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς περιφανεστάτους προὔχοντας τοῦ γένους ἡμῶν, μηδένα ἔχοντας ἐπὶ τούτοις τὸν ἀντιλέγοντα καὶ ἐναντιούμενον καθ' οἷονδῆποτε τρόπον. Ἐπικυροῦντες δὲ καὶ τὸ διαληφθὲν ἐκκλησιαστικὸν σιγιλλιωδὲς ἐν μεμβράναις γράμμα, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν τὸ κατὰ τὸν προλαβόντα Αὐγουστον μῆνα ἐκδοθὲν, καὶ ἐν πέντε κεφαλαίοις ὀριζόμενον ὅσα μετὰ τῆς δεούσης ἀκριθείας καὶ προσοχῆς τηρητέα τῷ τε προεστῶτι τῆς ἐκκλησίας, τοῖς δυσὶν ἐφημερίοις, τοῖς ὑπουργοῖς, τοῖς περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν πασχόντων τεταγμένοις, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐπιτρόποις τοῦ παγκαρίου ἀποφαινόμεθα, ὅπως ἔχωσι τὸ ἐνεργὸν καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον καὶ ἐμμένωσιν αὐτοῖς ἀπαρεγκλίτως οἱ τε διοριζόμενοι παρὰ τῶν ἐφόρων ἐπίτροποι καὶ οἱ κατὰ καιροὺς προεστῶτες τῆς ἱεραῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ ἄλλοι ὑπουργοί, μηδὲν πρὸς τὰ ἐν ἐκείνοις ὠρισμένα πράσσειν,

ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἐπιμελούμενοι τῆς ἀνέσεως, καὶ περιποιήσεως τῶν εἰσχομιζομένων, καὶ πρὸ πάντων τῆς ἀμέμπτου καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς ἑαυτῶν, ἵνα μένωσιν ἀνώτεροι καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς δικαίας παιδείας. Ταῦτα πάντα μετ' εὐχαρίστου διαθέσεως καὶ ἀνεκλαλήτου χαρᾶς ἐπὶ τῇ εὐτυχηθείσῃ ἡμῖν ἐλλείθει θεῖῃ ἀνακτορικῇ ταύτῃ εὐσπλαγχνίᾳ ἀπεφάνθη συνοδικῶς καὶ κεκύρωται, ὡς ἀφορῶντα προδήλως εἰς εὐρυθμίαν καὶ ἀρίστην διοίκησιν τῆς ἱεραῆς ταύτης ἐκκλησίας, καὶ ἀξιόχρεων ἐπὶ πᾶσι περίθαλψιν τῶν ἀπόρων ἡμῶν ἀδελφῶν. Ὅστις δὲ καὶ ὁποῖος τῶν ἀπάντων εἴτε ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου, εἴτε ἐκ τοῦ συστήματος τῶν λαϊκῶν τολμήσῃ καθ' ὅποιονδῆποτε τρόπον διασπᾶσαι, καὶ διαλύσαι τὴν δι' ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινῆς τῶν προὔχόντων τοῦ γένους προνοίας καὶ προμηθείας γενομένην αὐτὴν ἔνωσιν τῶν Νοσοκομείων μετὰ τῆς ἱεραῆς ἐκκλησίας καὶ διασεῖται τι τῶν ἐκπεφασμένων περὶ τῆς ἀρίστης ἀρμονίας καὶ διοικήσεως αὐτῆς καὶ περὶ τῆς ἀνέσεως τῶν πασχόντων καὶ εἰσχομιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν χριστιανῶν, καὶ ἀνατρέψαι μέχρι κεραίας, ἢ ἐνόχλησιν τινα καὶ ἐπήρειαν ἐπενεγκεῖν τοῖς τὴν οἰκονομίαν ταύτην ἐπιτετραμμένοις, ὁ τοιοῦτος, ὡς ἀλαζών, ἰδιόρρυθμος καὶ πολέμιος τῶν κλητῶν καὶ θεαρέτων κάτορθωμάτων ἀφορισμένος ὑπάρχει παρὰ τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνοῦ Θεοῦ κτλ. Ἐπὶ τούτοις οὖν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν ἐπικυρωτικὸν καὶ διατακτικὸν γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας εἰς διηνεκῆ ἐνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αἰεῖ, κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, ἐπιμεμήτεως δ'.

ΑΑ.

Δικαστὰ τῆς πόλεως, δικαιοτάτε καὶ ἱκανώτατε τῶν Ὁθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὲ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὁθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμο τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεῖα εὐδοκίᾳ καὶ συνάρσει πιστῆ, ἀυξηθείη ἡ ἀρετὴ σου. Καὶ σὺ ἀρχηγὲ τοῦ τόγματος τῶν

Γενιτσάρων, οὐ ἀύξηθείη ἡ δόξα. Ἐκ τῆς ὑψηλῆς βασιλικῆς Μου διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι ἅμα τῇ εἰς τὸν Ὀθωμανικὸν θρόνον αἰσία ἀναβάσει Μου, τῇ 11 Ρετζέπ 1203 προσέταξα ν' ἀνανεωθῶσιν ἅπανοι αἱ διαταγαί· ὅθεν ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν τῇ ὑψηλῇ πρωτεύουσῃ Μου μητροπολίται ὑπέβαλον εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Μου Διδάνιον ἀναφορὰν ἐσφραγισμένην, δι' ἧς ἀναφέρουσιν ὅτι οἰκονόμος τις διορισθεὶς ἐπίτροπος παρὰ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Φρενοκομείου Γραικῶν κειμένου ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Μου, ἐντὸς τῆς πύλης Ἐγρί-καπου, παρεμποδίζετο ὑπὸ τῶν Γενιτσάρων ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν θρησκευτικῶς νενομισμένων αὐτοῖς, καὶ ὅτι κωλύουσιν αὐτὸν νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰς οἰκίας τῶν χριστιανῶν συνωδὰ τοῖς ὅροις τοῦ ὑψηλοῦ Μου βερατίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶς παρ' αὐτοῖς νενομισμένων, καὶ παρέχουσιν αὐτῷ πράγματα καταπιέζοντες αὐτόν. Οἱ ρηθέντες χάριν τῶν πτωχῶν καὶ χάριν τῆς αἰσίας εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς Μου, τῇ 8 Ζιλκαδὲ 1187, ἐξήτησαντο ν' ἀνανεωθῇ ἡ προηγουμένως ἐκδοθεῖσα ὑψηλῇ Μου διαταγή. Ὅθεν ἐξετασθέντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Μου θησαυροφυλακείῳ διαφυλαττομένων, ἐν οἷς καταχωρίζονται οἱ κατ' ἀποκοπὴν φόροι οἱ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων, ἐγνώσθη ὅτι ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ μητροπολίται εἶχον ὑποβάλει αἴτησιν ἐνσφράγιστον εἰς τοὺς πόδας τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Μου θρόνου, δι' ἧς ἐδήλουν ὅτι ἐν τῷ ὑψηλῷ βερατίῳ τῷ δοθέντι αὐτοῖς, ρητῶς λέγεται μηδεὶς ἐπεμβαινέτω καὶ μηδεὶς γινέσθω πρόσκομμα εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὰς οἰκίας τῶν χριστιανῶν πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικῆς ἱεροπραξίας καὶ θρησκευτικῶν διατυπώσεων, καὶ συνωδὰ τοῖς ὅροις τοῦ ὑψηλοῦ βερατίου ὁ οἰκονόμος διωρίσθη προεστὼς τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐντὸς τῆς πύλης Ἐγρί-καπου, τῆς ὑπαγομένης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου, καὶ ὠρισμένης πρὸς περίθαλψιν φρενοβλαβῶν, ἀσθενῶν, ἀναπήρων τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἱερατεύων ἐν τῇ ρηθείᾳ ἐκκλησίᾳ, καὶ περιερχόμενος τὰς χριστιανικὰς οἰκίας, ἠρωτήθη ὡς ἀπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ, τοῦ κειμένου πλησίον τῆς ρηθείσης ἐκκλησίας· «Σὺ διατί περιφέρεσαι ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν; ἡμεῖς δὲν δίδομεν πρὸς τοῦτο ἄδειαν»· οὕτως ἐκώλυον αὐτὸν νὰ εἰσέρχεται εἰς χριστιανικὰς οἰκίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ὅθεν ἐ

ρηθεὶς ἐξελιπάρησε τὴν ἐκδοσὶν ὑψηλῆς Μου διαταγῆς, ὅπως μὴ παρέχωσι πράγματα τῷ ρηθέντι οἰκονόμῳ ἱερεῖ οἱ ἐκ τοῦ ρηθέντος σταθμοῦ. Ἐγένετο σημείωσις ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς αἰτήσεως τοῦ πατριάρχου, ὅτι πολλάκις ἐξεδόθη ὑψηλῇ βασιλικῇ Μου προσταγὴ διατάσσουσα μηδεὶς τῶν δικαστῶν καὶ τῶν τοποτηρητῶν αὐτῶν καὶ τῶν διοικητῶν τῶν πόλεων καὶ τῶν προκρίτων καὶ τῶν ὑδρονόμων καὶ ἄλλων ἐνίμων προσώπων νὰ γίνηται πρόσκομμα εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς περιερχομένους τὰς οἰκίας τῶν χριστιανῶν ἐν γνώσει τοῦ πατριάρχου πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν πράξεων κατὰ τὰ νενομισμένα αὐτοῖς. Συνωδὰ λοιπὸν τῇ ἱερᾷ διαταγῇ τοῦ μακαρίτου βασιλέως πατρός Μου Σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν, (ὃς γαῖαν ἔχει ἐλαφρὰν), τῇ ἐκδοθείσῃ τῇ 23 Ζιλκαδὲ 1185, εἶχεν ἐκδοθῆ καὶ ὑψηλῇ βασιλικῇ Μου προσταγὴ τῇ 6 Ζιλκαδὲ 1190. Ἡ τελευταία αὕτη προσταγὴ ἐσημειώθη εἰς τὸ περιθώριον τῆς αἰτήσεως τοῦ πατριάρχου.

Ὅθεν ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει διαταγὴ τις ἐναντία ταῖς προηγουμέναις, διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει καὶ κώλυμά τι πρὸς ἐκ νέου ἐπικύρωσιν καὶ ἀνανέωσιν αὐτῶν. Διέταξα λοιπὸν ν' ἀνανεωθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ διαταγαί, καὶ ἅμα λαβόντες τὴν ἱεράν Μου ταύτην ἀπόφασιν νὰ ἐνεργῆτε συνωδὰ τῷ ὑψηλῷ περιεχομένῃ αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ δώσητε ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐναντίαν αὐτῆς ἐνέργειαν. Οὕτω ποιεῖτε, πεποιθότες ἐπὶ τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μου μονόγραμμα.

Τῇ 13 Ζιλχίτζε 1207.

BB.

Δικαιοῖατε καὶ ἱκανώτατε τῶν Ὀθωμανῶν δικαστῶν, καὶ ἀρχηγὲ τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀθωμανῶν, πηγὴ ἀρετῆς καὶ γνώσεως, κάτοχε τῶν ἱεροδικαστικῶν ἀποφάνσεων καὶ τῆς θρησκείας, κληρονόμο τῶν γνώσεων προφητῶν καὶ ἀποστόλων, θεῖα εὐδοκία καὶ συνάρσει πιστῆ, δικαστὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀύξηθείη ἡ ἀρετὴ σου.

Ἐκ τῆς ὑψηλῆς Μου ταύτης διαταγῆς ἔστω σοι γνωστὸν ὅτι γενομένης τῆς εἰς τὸν ὑψηλὸν Ὀθωμανικὸν θρόνον αἰσίας ἐνθρονίσεώς Μου τῇ 11 Ρετζέπ τῷ 1203 τῆς ἐγείρας, διέταξα ν' ἀνανεωθῶσι γενικῶς ὅλαι αἱ

προηγούμεναι διαταγαί. Κατὰ συνέπειαν ἐπειδὴ ὁ πατριάρχης τῶν Γραικῶν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μητροπολίται καθυποβάλλοντες αἴτησιν ἐνσφράγιστον εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτοκρατορικὸν Μου Διβάνιον ἐκλιπαροῦσι συνεπεῖα τῆς αἰτίας ἐνθρονίσεώς Μου εἰς τὸν ἐνδοξὸν καὶ ὑψηλὸν Ὀθωμανικὸν θρόνον, γενομένης τῆ 8 Ζιλκατὲ τοῦ ἔτους 1187, ὅπως ἀνανεώσω τὴν προηγούμενην ὑψηλὴν βασιλικὴν Μου διαταγὴν ἀφορῶσαν τὴν διαδικασίαν τῶν συγγενῶν τῶν ἀποθανόντων ἐν τῷ Φρενοκομείῳ κειμένῳ ἐν Ἐγρί-καπου, μετὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φρενοκομείου ἐνώπιον τοῦ βεζύρου, καὶ νὰ μὴν ἐνοχλῶνται παρὰ τῶν δικαστηρίων, καὶ νὰ μὴ φορολογῶνται οἱ ἱερεῖς τοῦ ρηθέντος Φρενοκομείου· νὰ νοσηλεύωνται δὲ ἐν τῷ ρηθέντι Φρενοκομείῳ οἱ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καὶ οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι τοῦ γραικικοῦ ἔθνους. Κατὰ συνέπειαν ληφθέντα ὑπ' ὄψιν τὰ βιβλία τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Μου θησαυροφυλακείῳ, ἐν οἷς εἶναι καταγγεγραμμένα τὰ βιβλία τῶν ἐπισκόπων, ἐγνώσθη ὅτι ὁ Γραικὸς πατριάρχης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μητροπολίται καθυπέβαλον αἴτησιν ἐνσφράγιστον εἰς Ἐμέ, δι' ἧς αἰτήσεως ἐδήλουν ὅτι ἔχοντες ἐν Ἐγρί-καπι ἀνάκαθεν μίαν ἐκκλησίαν μετὰ παρακειμένου Φρενοκομείου, νοσηλεύονται ἐν αὐτῷ οἱ ἀνίκανοι περὶ τὴν ἐργασίαν καὶ οἱ ἀόμματοι καὶ ἀσθενεῖς καὶ παράφρονες. Καὶ ὅτι παρὰ τὸ παραδεγεμένον παρ' αὐτοῖς σύστημα διορίζεται εἰς ἡγούμενος ὡς ἐπίτροπος ἐκ μέρους τοῦ ρηθέντος πατριάρχου. Ἐνῶ δὲ δὲν πρέπει οὐδεὶς ν' ἀναμιγνύηται εἰς τὰ τοῦ ρηθέντος Φρενοκομείου, ἐπειδὴ ὁμῶς πολλάκις τυγχάνει ὥστε οἱ ἐν τῷ ρηθέντι Φρενοκομείῳ ἐγκατασταθέντες ἐνδεεῖς καὶ ἀσθενεῖς καὶ παράφρονες ἀποθνήσκοντες ἀφίνουσι συγγενεῖς καὶ κληρονόμους κακοὺς καὶ στρεφθόδικους ἀνθρώπους, οἵτινες μεταχειριζόμενοι ὡς ὄργανον τὸ κληρονομικὸν αὐτῶν δικαίωμα, ἕκαστος αὐτῶν διατεινόμενος ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἰδικὸς του γνήσιος συγγενῆς καὶ ὅτι ὅταν εἰσῆχθη εἰς τὸ Φρενοκομεῖον εἶχε τσαῦτα καὶ τσαῦτα χρήματα καὶ ἐπιπλα, καὶ ὅτι ἐνῶ ὁ ἀληθὴς συγγενῆς τοῦ ἀποθανόντος ἦτον ὁ ἴδιος ὁ ἡγούμενος τοῦ Φρενοκομείου τὰ παρέδωκεν εἰς ἄλλα πρόσωπα, προσκαλοῦν τὸν ἡγούμενον εἰς τὰ τυχόντα ἱεροδικαστήρια καὶ μετὰ μυστικῆς δολοπλοκίας προσπαθοῦσι νὰ ζημιώσωσι τὸν ἡγούμενον.

Διὰ ταῦτα ὁ ρηθεὶς πατριάρχης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μητροπολίται καθικέτευσαν δι' αἰτήσεως αὐτῶν ὅπως τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοι στρεφθόδικοι

καὶ κακοὶ ἄνθρωποι μὴ τολμῶσι νὰ κλητεύωσι τὸν ρηθέντα ἡγούμενον εἰς τὰ τυχόντα ἱεροδικαστήρια, ἀλλ' ἡ διαδικασία αὐτῶν μετὰ τοῦ ἡγουμένου νὰ γίνηται ἐνώπιον τοῦ βεζύρου.

Ὅθεν ἐπειδὴ ἐγνώσθη ὅτι προηγουμένως διέταξα ὅτι τοῦ λοιποῦ οἰκιδήποτε δίκαι ἤθελον ἀναφυῆ, εἴτε κατὰ τοῦ πατριάρχου, εἴτε κατὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων καὶ ἐπιτρόπων καὶ ἀνθρώπων αὐτῶν, νὰ μὴ εἰσακούη τὰς τοιαύτας δίκας οὐδὲν ἱεροδικαστήριον, ἀλλὰ μόνον τὸ αὐτοκρατορικὸν Μου Διβάνιον.

Δυνάμει (λοιπὸν) τῶν ὄρων τῆς τε προηγούμενης Μου διαταγῆς ὡς καὶ τῆς διαταγῆς τῆς ἐκδοθείσης παρὰ τοῦ αἰοδίου πατρός Μου Σουλτάνου Μουσταφᾶ Χάν, (ὃς γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν) τῆ 23 Ζιλκαδὲ τοῦ 1185 τῆς ἐγείρας, ὡς καὶ ἐπομένως ἐπὶ τῆ βάσει τῆς προηγούμενης ἐκδοθείσης διαταγῆς παρὰ τοῦ ἀειμνήστου θείου Μου σουλτάνου Ἀπδούλ-Χαμίτ-Χάν, (ὃς γαῖαν ἔχοι ἐλαφρὰν) ἐξητήσαντο ὅ τε ρηθεῖς πατριάρχης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μητροπολίται τὴν ἀνανέωσιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῶν.

Ὅθεν ἐντέλλομαι καὶ διατάσσω ὥστε μηδεὶς ἐνεργείτω ἐναντίον τῶν ρηθεισῶν διαταγῶν ἃ τε μηδενὸς ἀπευκταίου ὑπάρχοντος. Εἰς τρόπον ὥστε ἅμα λάβητε τὴν παροῦσάν Μου ὑψηλὴν διαταγὴν, νὰ πείθησθε εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς καὶ νὰ ἐνεργῆτε συνωδὰ αὐταῖς, καὶ νὰ μὴ συγκατατεθῆτε νὰ ἐνεργῆτε ἐναντίον τῶν διατάξεων τῆς παρούσης.

Οὕτως εἰδότες νὰ πείθησθε εἰς τὸ ἱερὸν Αὐτοκρατορικὸν Μου χάττιον.

ΓΓ.

Κύριλλος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἰατροὺς μὲν καὶ κυβερνήτας ἢ τοῦ μάλιστα ἀρρώστοῦντος θεραπεία καὶ ἢ τοῦ κινδυνεύοντος ἀρωγὴ πρόθυμος ὁμολογούμενον σπεύδασμα, τῷ δὲ πνευματικῇ προστασίαν ἀνωθεν εὐληφότε ἢ συντήρησις τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν πρώτιστον ἔργον καὶ σκοπιμώτατον τέλος συνωμολόγηται. Ὡσπερ δὲ τοῖς μὲν εἰς θεραπείαν τῶν σωμάτων ἡσχημένοις ἢ εἰς τὸ σύμμετρον τῆς ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως τῶν στοιχείων πραγματευομένη κατάστασις ἄριστον, τοῖς δὲ πηδάλιούχοις ἢ τῶν ἐννόμων πρόσφορος χρῆσις σοφόν, οὕτω δὴ καὶ τῷ τῆν

ἐκκλησιαστικὴν κυβέρνησιν ἐγκεχειρισμένῃ ὁ τῆς οἰκονομίας λόγος περὶ τὰ κακοήθη καὶ δυσχερῆ, καὶ ἡ κατάλληλος τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασιν, ἀνώσει τε καὶ ἐπιτάσει, προσθήκαις καὶ ἐλλείψεσι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἐπινοουμένη θεραπεία ἐπαινετὸν καὶ σωτήριον. Τοιαύτην οἰκονομίαν καὶ θεραπείαν ἀρμόδιον ἔγνωμεν ἤδη μετὰ κοινῆς σκέψεως χρῆσασθαι καὶ περὶ τὰ χρέη τῆς ἐν Γαλατᾷ ἐκκλησίας τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου. Αὕτη γὰρ ὑπὸ παλαιότητος σαθρωθεῖσα καὶ ἐρείπιον γενομένη ἔχρηζεν ἀνακαινίσεως· ὅθεν καὶ φιλοκάλω σπουδῇ τοῦ χριστωνύμου πληρώματος καὶ ἀδείᾳ βασιλικῇ, κεχορηγημένη εὐμενῶς δι' ὑψηλοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ, πατριαρχοῦντος τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ Καλλινίκου πρὸ χρόνων ἐκ βάθρων ἀνεγερθεῖσα, εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται κάλλος, φιλοτέχνως ἐκαλλιεργήθη. Ἐπεὶ δὲ περὶ τὴν οἰκοδομὴν περίπου τὰ τριακόσια πουργεῖα τῶν ἄσπρων ἐκ δανείου σὺν τόκῳ ἐλήφθησαν, ὑπέπεσεν ἕκτοτε ὑπὸ χρέους ἐνοχὴν, κἀντεῦθεν δέον ἐμπιστευθῆναι τὴν οἰκονομίαν τῶν δοσοληψιῶν αὐτοῖς ἀνδράσι ζηλωταῖς καὶ ἀξιοπίστοις, τούναντίον συνέπεσε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνακουφίζεσθαι κατ' ὀλίγον τὴν ἱεράν ἐκκλησίαν τοῦ χρέους ἐκείνου ἐκ τῶν εἰσοδημάτων, ἱκανῶν κατ' ἔτος προσπεριζομένων διὰ τὴν ἔξοχον τῶν χριστιανῶν καὶ μάλιστα τῶν θαλασσοπορούντων εὐλάβειαν, ἐκ τοῦ ἐναντίου νέα προσετίθεντο χρέη ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς, πανταχόθεν ἀμελουμένης τῆς ἐν τούτῳ ἀναγκαιοτάτης ἐρεῦνης, καὶ μηδεμιᾶς, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, φαινομένης προνοίας, ὥστε μεταξὺ πέντε ἢ ἕξι χρόνων ἀπολεσθείσης εἰς τὸ παντελὲς τῆς τοσαύτης ἐπετείου προσόδου, συνέβη κορυφωθῆναι τὸ χρέος εἰς ὑπέρογκόν τινα βαθμὸν, δηλ. εἰς ἑξακόσια πουργεῖα τῶν ἄσπρων κεφάλαια μόνον, καὶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πουργεῖα τὰ δεδουλευμένα τούτων διάφορα. Ὅθεν ἀγωγῆς πολλῆς καὶ καταβοῆς ἐκ μέρους τῶν δανειστῶν κινήθεισας, ἅτε μὴ ἐξικνούμενων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων οὐδὲ πρὸς αὐτὴν τῶν ἐτησίων διαφόρων τὴν ἀπόδοσιν, μετεῤῥυθμίσθη τὰ τῆς ἐπιτροπικῆς διοικήσεως ἐπὶ τοῦ παναγιωτάτου προκατόχου ἡμῶν κύρ Ἰερεμίου, καὶ κατὰ κοινὴν καὶ συνοδικὴν ἐκλογὴν ἀναλαβὼν τὴν τῆς δοσοληψίας οἰκονομίαν ὁ ἄρχων πιπτάρης Βαρελδζίπασης ἡμέτερος κατὰ πνεῦμα υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ἐπιστατήσας ζήλω ἐνθέῳ καὶ προθυμίᾳ διαπύρῳ, πολλὰ τε πονήσας, καὶ δυσχερείας οὐ μικρὰς ὑπερβάς, ἠδυνήθη συνεφαπτομένης αὐτῷ τῆς χάριτος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου

ποιήσασθαι ἑκπτῶσιν, ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων ἐν διαστήματι χρόνων τριῶν καὶ ἡμίσεως σχεδόν, ἀποδοῦς καὶ διάφορα ἱκανὰ περίπου τὰ ἑκατὸν πουργεῖα καθάπερ ἀπέδειξε συνοδικῶς, ἐμφανίσας ἡμῖν τὰς ἐξωφλημένας διακοσίων πουργίων ὁμολογίας, ἃς καὶ ἰδιοχείρως διεῤῥήξαμεν, οὗ ἕνεκα καὶ τῶν ἐπαξίων εὐφρημιῶν καὶ τῶν συνοδικῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν ἠξίωται· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν ἀνεξορλήτων κεφαλαίων ὁ ἀριθμὸς, κατὰ καὶ τοὺς ἐμφανισθέντας ἡμῖν λογαριασμοὺς καὶ τὸ περιληπτικὸν ἐκάστης ὁμολογίας κατάστιχον, περίπου τα τετρακόσια πουργεῖα ἐξικνεῖται, τούτων δὲ τὰ διάφορα εἰς οὐ μικρὸν ὄγκον ἐξηρημένα, χρῆζουσιν ἔτι οἰκονομικωτέρας τινὸς προμηθείας καὶ συναντιλήψεως, ἣ τε παρὰ τῶν ἐχόντων λαμβάνειν βίᾳ ἐπιμονωτάτη καὶ ἀδυσώπητος, πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἀλλογενῶν ἀθρόον ἐπαναστάντων, ἐγκειμένων τε καὶ καταβοώντων καὶ τὰ ἀπεικαιοτάτα ἐπαπειλούντων, ἀναγκαιοτάτη κατεφάνη ἢ ἐκ τῶν ἐνόητων ἀνυπέροχτος θεραπεία τοῦ πράγματος καὶ διορθώσις, καὶ ἀπαραίτητος ἡ εὕρεσις τρόπου οἰκονομίας, πραγματευομένου τὴν τε ἀπόδοσιν τῶν χρεῶν καὶ τὴν ἀπλλαγὴν τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν ἐπαπειλουμένων ἀνηκέστων δεινῶν. Καὶ δὴ συνόδου ἐπὶ τούτῳ ἄπαξ καὶ οἷς γενομένης, καὶ τελευταῖον συνελεύσεως πληρεστάτης συγκροτηθείσης, παρουσιάζοντος ἐν αὐτῇ τοῦ ἐνοδοξοτάτου καὶ περιφανεστάτου ἄρχοντος μεγάλου διεραμηνευτοῦ τῆς κρατικῆς βασιλείας, υἱοῦ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῖν λίαν ἀγαπητοῦ καὶ περισπουδάστου κυρίου Ἰακώβου Ἀργυροπούλου, καὶ πάντων τῶν ἐν πράγμασι περιφανῶν τοῦ γένους προϋχόντων, καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, λόγων τε πολλῶν προβληθέντων, καὶ τοῦ πράγματος πανταχόθεν διαθασανισθέντος, μετὰ κοινῆς ἐπιστατικῆς ἐρεῦνης καὶ σκέψεως οὐδεὶς ἕτερος ἐπὶ τοσοῦτον ἔδοξεν ἀνύσιμος τρόπος καὶ συντελεστικός πρὸς τοῦ σκοποῦ τὴν εὐδωσιν, εἰμὴ ὁ οἰκονομικώτατος οὗτος· κέκριται γοῦν καὶ ἀπεφάνθη, γνώμη κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ πάντων συγκαταθέσει, ἵνα ὅσα ἀπλήρωτα δεδουλευμένα διάφορα τῶν παρελθόντων, εἴτε πολλῶν εἴτε ὀλίγων χρόνων, λογισθῶσιν ἕως τῆς 15' αὐγούστου τοῦ τρέχοντος 15' σωτηρίου ἔτους πάντα πρὸς τεσσαράκοντα τὸ πουργεῖον, καὶ οὕτω λογισθέντα, τὰ μὲν ἡμίση τῆς ἀθροισθείσης ποσότητος καταργηθῶσι διόλου καὶ ἀφείθῃσι, τὰ δὲ παραλειπόμενα ἡμίση προστεθῶσι συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὸ κεφάλαιον ἐκάστης

ὁμολογίας, ἀνκνεωθῶσι δὲ ἅπασαι αἱ ὁμολογίαι, ἀνακεφαλαιουμένων ἐν αὐταῖς ἡμίσεων, ὡς εἴρηται, διαφόρων, καὶ ὀρισθῆ ἔποχῃ ἢ ἐ' αὐγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐπὶ συμφωνίᾳ τρέχειν τούντεῦθεν τὸ χρονικὸν διάφορον τῆς διαλαμβανομένης ποσότητος ἐν ἐκάστη ὁμολογίᾳ πρὸς τεσσαράκοντα, καὶ ἐνστάσης τῆς προθεσμίας μετὰ τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν, πληροῦσθαι μὲν αὐτὸ σῶον καὶ ἀνελλιπές, ἐκπίπτειν δὲ καὶ τὸ πεμπτημόριον, ἐκ τοῦ ὄλου κεφαλαίου τῆς ὁμολογίας, ὥστε ἐξορληθῆναι ἅπην τὸ χρέος ἐν πενταετεί διαστήματι· αἱ δ' ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ὁμολογίαι σημαίνονται ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν παρευρεθέντων ἐν τῇ συνελεύσει ἑπτὰ τιμιωτάτων ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τοῦ τε Χοτζᾶ Λαμπίκη σαββᾶφη, τοῦ μισερ Θεοδοσίου, τοῦ κῦρ Χριστοδούλου τερζίπαση, τοῦ ἄρχοντος πιττάρη κῦρ Παναγιωτάκη, τοῦ κῦρ. Ἀνέστη σανδαλδζῆ, τοῦ κῦρ Νικολάου Λεβιδῆ, καὶ τοῦ κῦρ Χ' Παναοῦ, καὶ σφραγιζόμεναι τῇ σφραγίδι τῆς ἱεράς ἐκείνης ἐκκλησίας, ἐπιθεθαῖωνται πατριαρχικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅπως ἔχωσι πανταχόθεν τὸ ἀσφαλές καὶ ἀνύποπτον. Καὶ τὴν μὲν ἐπιτροπίαν τοῦ παγκαρίου τῆς ἱεράς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔχωσιν, ὡς καὶ πρότερον, οἱ ἐκλελεγμένοι τῶν ἐνοριτῶν καὶ δι' ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως διορισμένοι, συνάγοντες παρὰ τῶν φιλοκάλων ὁμογενῶν ἐλέη καὶ τὰ ἐμπύπτοντα κύρια καὶ τυχηρὰ δικαιώματα, μὴ ἔχωσι μέντοι ἄδειαν αὐτοὶ μηδὲ διάφορα πληροῦν, μήτε ἐκ τῶν κεφαλαίων ἐκπίπτειν, ἀλλὰ ποιοῦντες τ' ἀναγκαῖα ἐκκλησιαστικά δαπανήματα, τὰ εἰς ἀγορὰν ἐλαίου δηλονότι καὶ κηροῦ, ὀφείλουσι καταγράψαι τὰ λοιπὰ ἐν καθαρῷ καταστίχῳ, καὶ ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς τοῖς διαληφθεῖσιν ἑπτὰ, καὶ ἐχειρίζειν ἐκ τοῦ καταστίχου τὰ συνηγμένα, οἵτινες ἐν τῷ τέλει τοῦ χρόνου εἰς ἐν συνερχόμενοι, ἔχουσιν ἀποδιδόναι τὰ διάφορα τῶν ὁμολογιῶν, ἐξοφλοῦντες καὶ τὸ πεμπτημόριον τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὴν ἀνωτέρω κοινὴν καὶ συνοδικὴν ἀπόφασιν, ἐμμένοντες αὐτῇ ἀπερικλονήτως καὶ ἐνεργοῦντες ἀπαραλλάκτως μετὰ χριστιανικῆς συνειδήσεως καὶ προθυμίας ἀόκνου. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς κατὰ πολλὴν ἀνάγκην, οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐν ἀρχῇ παροράσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπιγενομένων κατ' ἐκείνην τὴν ἐνορίαν γνωστῶν περιστάσεων καὶ ὀλεθρίων πυρκαϊῶν ἀποτελεσθεῖσαν ἄλλως τε οὐδὲ κατὰ καινοτομίαν ἐξηνέχθη ἢ γενικὴ αὕτη ἀπό-

φασιν. Ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἄλλοις ἰδεῖν οὐκ ὀλίγοις τοιαύτας οἰκονομίας καταλλήλως τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασιν ἐφαρμοθείας τῇ κατ' ὀφειλὴν ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ καὶ προμηθείᾳ ἵνα μὴ εἰς τὸ διόλου ἀνοικονόμητον καὶ θεραπείας ἀνεπίδεκτον τέλος τῇ τοῦ καιροῦ ὀλιγωρίᾳ περιίστανται τὰ ἐξ αὐτῆς ἐξερτώμενα. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς ἀπελύθη τόμος, καταστρωθεὶς κἂν τῷ Κώδικι τῆς ῥηθείης ἱεράς ἐκκλησίας τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Θαυματοουργοῦ. αἰεὶ κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος Γ.

† Ὁ Καισαρείας Φιλίσθεος. † Ὁ Ἐφέσου Διονύσιος.
 † Ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος. † Ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος.
 † Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος. † Ὁ Νικαίας Ἰωαννίκιος.
 † Ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος. † Ὁ Τορρόβου Μακάριος.
 † Ὁ Νεοκαισαρείας Μελέτιος. † Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός.
 † Ὁ Παροναξίας Ἰερόθεος. † Ὁ Πόσρας Καλλίνικος.

▲▲.

Σωφρόνιος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νίας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῆς ἐκκλησιαστικῆς περὶ πάντα προνοίας περισπούδαστον ἔργον τελεῖ τὸ συνιστᾶν ὑπερφερόντως καὶ κρατύνειν ὡς ἐνεττι τὰ μετὰ ζήλου χριστιανικοῦ συντελούμενα θεοφιλῆ ἔργα, μάλιστα δὲ τὰ εἰς εὐστάθειαν τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν συμφερόντως ἐξειργασμένα. Διὸ καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων προσαγομένας τῶν φιλοχρίστων καὶ φιλοκάλων ἀνδρῶν αἰτήσεις εὐμενῶς ὑποδεχομένη ἢ κοινὴ αὕτη πνευματικὴ προστατίς οὐκ ἀπαναίνεται καὶ διὰ γραμμᾶτων αὐτῆς σιγγιλλιωδῶν τὴν ἀναγκαῖαν αὐταῖς ἐπιμνηστεύειν ἀσφάλειαν καὶ ἐμπέδωσιν πρὸς διηνεκῆ καὶ ἀμετάτρεπτον συντήρησιν τῶν θεαρέστων αὐτῶν κατορθωμάτων, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ποιούμεθα. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κατὰ τὸν Γαλατᾶν κειμένη ἱε-

ρὰ ἐκκλησία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου πρὸ ἱκανῶν χρόνων, ἦτοι κατὰ τὸ παρεληλυθὸς αὐτῶν σωτήριον ἔτος ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου τὸ τρίτον πατριαρχεύοντος, κοινῇ γνώμῃ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν προύχοντων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους συνήνεται καὶ προσηλώθη τοῖς κοινοῖς ἐθνικοῖς ἡμῶν Νοσοκομείοις διὰ λόγους ἀναγκαίους ἐκφερομένους ἐν τῇ τῆνικαῦτα ἐκδοθέντι πατριαρχικῇ καὶ συνοδικῇ σιγιλλιώδει γράμματι, ἵνα δηλ. διὰ τὸ ὑποκείσθαι αὐτὴν εἰς ἐνοχλήν, χρεῶν ὑπερόγκων τύχῃ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς διὰ τῆς καλῆς ἐπιστασίας καὶ οἰκονομίας τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τῶν Νοσοκομείων, μετὰ δὲ ταῦτα, ἦτοι τὸ αὐτῶν, σωτήριον ἔτος ἐπὶ πατριαρχείας τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Γρηγορίου διαλυθείσης καὶ καταργηθείσης τῆς ἐνώσεως ταύτης, αἰτήσῃ τῶν τιμιωτάτων ἐφόρων ὡς μὴ ἐπαρκούντων τῇ ἀπαιτούμενῃ καλῇ ἐπιστάσει αὐτῆς ἕνεκα τῆς τότε ἀρξασμένης ἀνοικοδομῆς τῶν Νοσοκομείων, ἡ ῥηθεῖσα ἱερά ἐκκλησία ὡς χρῆζουσα δραστηρίου καὶ θερμουργοῦ προστασίας εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπερόγκων χρεῶν ἀνετέθη καὶ ἀφωσιώθη ὁ ἀ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος πρὸς τὸ εὐλογημένον σύστημα τῶν καπῆλων, καθὰ τότε ἐνεκρίθη ἐκκλησιαστικῶς, προτραπέντων τῶν τιμιωτάτων πρωτομαγιστῶρων καὶ προκρίτων χριστιανῶν καπῆλων ἀναλαβεῖν τὴν διαίτησιν καὶ πᾶσαν τὴν ἐπιστάσιν αὐτῆς. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἡ ἱερά αὕτη ἐκκλησία διεπομένη καὶ κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ εὐλογημένου ῥουφετίου τῶν καπῆλων, ἐπειδὴ διὰ τῆς φρονίμου ἐπιστασίας καὶ καλῆς οἰκονομίας αὐτῶν ἀπῆλλακται τέλεον τῶν χρεῶν, οἱ τιμιωτάτοι πρωτομαγιστῶρες καὶ πρόκριτοι τοῦ συστήματος τούτου ἐμφανισθέντες ἤδη δι' ἀναφορᾶς αὐτῶν τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς παρέστησαν ἀναγγεῖλαντες, ὅτι ὡς ἐκπληρωθέντος τοῦ κυρίου σκοποῦ, καθ' ὃν ἡ ἱερά αὕτη ἐκκλησία προανατίθεται τῇ συντεχνίᾳ αὐτῶν, δηλονότι τοῦ ἐπιχειμένου αὐτῇ χρέους ἀποσβεσθέντος, ἀποδιδάσει μὲν αὐτὴν τῇ προστασίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἐλευθέραν καὶ ἐν καλῇ καταστάσει οὔσαν, παρακαλοῦσι δὲ ὅπως πρὸς μείζονα αὐτῆς εὐστάθειαν καὶ βελτίωσιν, καὶ ἵνα μὴ αὐτὴ εἰς χρεῶν προσοχθίσῃ ἐνοχλήν δι' ἐνδεχομένης καταχρηστικῆς διοικήσεως, ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἄμεσον διαχείρισιν καὶ προστασίαν τῆς ἐφορίας τῶν κοινῶν τοῦ γένους Νοσοκομείων, ἀναντιρρή-

του ὄντος, ὅτι διὰ τῆς ἐμολογουμένης φιλογενείας καὶ τοῦ ζήλου αὐτῆς, καὶ τὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ βελτιωθήσονται, καὶ τοῖς Νοσοκομείοις ὀφελος ἀποχρῶν κατορθωθήσεται διὰ τῆς ἀρίστης οἰκονομίας τῶν εἰσοδημάτων αὐτῆς δεόμενοι ἐπὶ τούτοις, ἵνα ἐξ αὐτῶν χορηγῶνται τούντεῦθεν εἰς μὲν τὰ σχολεῖα τοῦ Γαλατᾶ γρόσια 12,000 ἐτησίως, εἰς δὲ τὸ ἐν Φερτέκι, χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου, παρθηναγωγεῖον γρόσια 6000. Ἐνθεν τοι σκεψάμενοι συνοδικῶς τοῖς μὲν εἰρημένοις χριστιανοῖς τοῦ εὐλογημένου ῥουφετίου τῶν καπῆλων, ὡς μετὰ ζήλου χριστιανικοῦ ἐπιμεληθεῖσιν ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ῥηθέντος ἐκκλησιαστικοῦ χρέους, τὰς πατριαρχικὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐπεδαφιλεύσαμεν ἀντάξιον αὐτοῖς τὴν παρὰ Θεοῦ ἀντιμισθίαν ἐξαίτησάμενοι, κραιδόντες δὲ τὸ πρόβλημα αὐτῶν περὶ τῆς πρὸς τὰ κοινὰ τοῦ γένους Νοσοκομεία προσηλώσεως τῆς ἐκκλησίας ταύτης σύμφωνον τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, τοῦ μὴ διακινδυνεῦσαι ἐν ἀμφιβόλοις τὰ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς διακυβερνήσεως αὐτῆς, ἔτι δὲ καὶ τὴν θερμὴν αὐτῶν ὑπὸ φιλοκάλου καὶ φιλογενοῦς γνώμης προσενεχθεῖσαν παράκλησιν ἐπὶ τῇ χορηγίᾳ τῶν εἰρημένων χρηματικῶν ποσῶν εἰς τὰ ἐξονομασθέντα κοινωσελῆ ἐκπαιδευτήρια οὐχ' ἤττον ἐγκρίναντες, καθ' ἣν ἀείποτε ἐνδεικνύεσθαι προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν πνευματικῶν ἡμῶν τέκνων ἀπεδεξάμεθα εὐμενῶς πρόδρομον εὐρόντες καὶ τὴν σύμφωνον συγκητάθεισιν τῶν τιμιωτάτων ἐφόρων τῶν κοινῶν τοῦ ἡμετέρου γένους Νοσοκομείων ἐπὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὴν καλὴν διαχείρισιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς ῥηθείσης ἱερᾶς ἐκκλησίας ὑποσχεθέντων πληροῦν ἐγκαίρως καὶ τὰ ὀρισθέντα τοῖς εἰρημένοις κοινωφελῆσι καταστήμασιν ἐτησίως χρηματικὰ βοήθημα. Τούτων τοίνυν ἀποφαιθέντων κοινῇ συνοδικῇ διαγνώσει, ἔγνωμεν κρατῦναι καὶ ἐπικυρῶσαι τὴν περὶ τῆς ὀρίως ἀποφαιθείσης καὶ διὰ τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος. Καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἱερά ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου κειμένη ἐν Γαλατᾷ ὑπάρχη ἀποδοῦ τοῦδε καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἀνατεθειμένη ὀλοσπῶς, καὶ προσηλωμένη πρὸς τὰ κοινὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους Νοσοκομεία, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς τιμιωτάτοι αὐτῶν ἐφοροὶ ὑπάρχωσι καὶ γνωρί-

ζωνται παρὰ πάντων τέλειοι προστάται καὶ ἐπιστάται καὶ διοικηταὶ αὐτῆς διατηρουμένων μὲν τοῖ τῶν κυριαρχικῶν προνομίων τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ὅφειλε δὲ ἡ κατὰ καιροῦς ἐφορία διακυβερνᾶν ἀγρύπνως πάσας τὰς χρηματικὰς αὐτῆς ὑποθέσεις καὶ δοσοληψίας, φροντίζειν τε τοῦ καλλωπισμοῦ αὐτῆς καὶ τῆς εὐπρεπείας, ποιεῖν τε τὰς ἀναγκαίαις ἐπισκευὰς αὐτῆς τε καὶ τῶν κελλείων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς οὐδένα ἔχουσα τὸν ἐνοχλοῦντα, ἢ ὅλως ἐπιμιγνύμενον ἔχει δ' ἐκλέγειν καὶ ἐπιτρόπους αὐτῆς οὓς ἂν ἐγκρίνη καὶ βούληται ἀναγνωρίζομένη καὶ ἐκκλησιαστικῶς, οἵτινες ἔχουσιν ἀναφίρεσθαι πρὸς τὴν αὐτῶν τιμιότητα περὶ πάσης χρηματικῆς ὑποθέσεως τῆς ἱερᾶς ταύτης ἐκκλησίας. Παραλαμβάνουσα δὲ ἡ ἐφορία τῶν Νοσοκομείων πάντα τὰ ἐκ τοῦ παγκαρίου αὐτῆς ἀποφερόμενα εἰσοδήματα κύρια καὶ τυχερὰ, ὀφείλει πληροῦν ἐξ αὐτῶν τὰ συνοδικῶς ἐγκριθέντα, ἦτοι τοῖς μὲν σχολείοις τοῦ Γαλατᾶ γρόσια 12,000, τῷ δὲ ἐν Φερτέκι παρθεναγωγείῳ γρόσια 6,000 ἐτησίως καὶ ἀδιακόπως, δαπανωμένων τῶν λοιπῶν περιττευόντων εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν Νοσοκομείων, καὶ ὡς δικαίων αὐτῶν θεωρουμένων, ὀφείλουσα ἐπὶ τούτοις ἐμφανίζειν κατ' ἔτος τοῦς λογαριασμοὺς τῆς ἐκκλησίας ταύτης πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίαν. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ὅς δ' ἂν καὶ ὁποιὸς τῶν ἀπάντων, ἱερωμένος ἢ λαϊκός, γνώμης σκαιότητι καὶ ἀλαζονείᾳ νικώμενος τολμήσῃ ποτὲ κρυφίως ἢ φανερώς καθ' ὁλονδήτινα τρόπον διασεῖσθαι ἢ μεταποιήσιν τινα καὶ ἀλλοιώσιν σκευωρῆσαι καὶ καταπραΰξει, ἢ ὅλως ἀντιστῆναι καὶ ἀντιτάξεσθαι τοῖς ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐκπεφρασμένοις, καὶ θελήσῃ ἐπήρειάν τινα καὶ ἐνόχλησιν ἐπενεγεῖν τῇ ἐφορίᾳ τῶν Νοσοκομείων, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος ὑπάρχη παρὰ τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῆ φύσει μόνου Θεοῦ κτλ. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηγετικὴν τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ Κώδῃκι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη τοῖς κατὰ καιροῦς τιμιωτάτοις ἐφόροις τῶν κοινῶν τοῦ ἡμετέρου γένους Νοσοκομείων.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐξὸδ' κατὰ μῆνα Ὀκτώμηνιον, ἐπινεμήσεως Η'.

ΕΕ.

(ἴδε σελ 99-100, σημ.)

Εὐλογημένοι χριστιανοί:

Διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν ἐγκυκλίου πληροφοροῦμεν, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆ Μεγαλειότης ὁ ἐνδοξος καὶ εὐεργετικὸς καὶ ἐλεήμων βασιλεὺς, τὸ καταφύγιον τοῦ κόσμου, ὁ αὐθέντης ἡμῶν Σουλτᾶν Μαχμούτ, πρὸς ταῖς λοιπαῖς εὐεργεσίαις προσέθηκε καὶ ταύτην τὴν χάριν, διατάξει Αὐτοκρατορικῶς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγιάσματος τοῦ Βαλουκλίου. Γνόντες λοιπὸν τὸ τοιοῦτο, ὑψώτατε πρὸς τὸν Ἰψιστον χεῖρας ἰκέτιδας, καὶ εὐχρήθητε πρὸς τὸν Ἰψιστον πλάστην, ἵνα δωρήσῃτε αὐτῷ ζωὴν πολυχρόνιον καὶ στείλωσθαι τὴν βομφίαν αὐτοῦ κατὰ τῶν πολεμίων, Ἀμήν.

Ἐσχάτως ἐρεύνης ἐπιτοπίου γενομένης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας Βαλουκλίου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐναρξίς τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς· ἐπειδὴ δὲ ἡ οἰκοδομὴ γενήσεται διὰ μεγάλων δαπανῶν, προτρέπεσθε πάντες, ἵνα συνδράμητε, καὶ ὅ,τι δύναται ἕκαστος προσέριητε, ἐν μὲν τῷ Φαναρίῳ τοῖς προκρίτοις Χ' Ἀνέστη καὶ Χ' Χάννα Φάχρη τοῖς ἐφορευούσιν ἐπὶ τοῦ Νοσοκομείου, ἐν δὲ τῷ Βαλουκλίῳ τοῖς ἐκεῖσε διωρισμένοις ἐπιτρόποις Χ' Μονολάκη καὶ Κωνσταντίνῳ Ἰπλικτζῆ. Οὕτω γινώτε καὶ ποιεῖτε κατὰ τὰ γεγραμμένα· αἱ δ' εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τοῦ αὐθέντου ἡμῶν πατριαρχοῦ εἴησαν ἐφ' ὑμᾶς.

ΖΖ.

Ἡ δημοσιευομένη ἐνταῦθα σημείωσις περὶ τῆς ἐν Ἰψωμαθείοις πυρκαϊᾶς τοῦ 1782 ἐχορηγήθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν κυρίων Νικολάου καὶ Ἀλεξάνδρου υἱῶν τοῦ ἀοιδίου Δημητρίου Φωτιάδου. Ἐκδίδομεν αὐτὴν διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰψωμαθείοις ἡμετέρων ἐκκλησιῶν, καὶ ἴσως θὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὴ ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἱστορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς πόλεως, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ

προσγενομένων καταστροφῶν καὶ ἀλλοιώσεων τῶν ἐκ διαφορῶν πυρκαϊῶν. Τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης μνημονεύει ὁ ἡμετέρος χρονολογὸς Ἀθανάσιος Κομνηνὸς Ὑψηλάντης, παραδίδει δ' ἐν τῇ χρονολογίᾳ αὐτοῦ ταῦτα: «δυσσαρεστοῦνται οἱ δημόται κατὰ τοῦ βεζίρη καὶ κατὰ τοῦ γυναικαδέλφου του Τζελεπῆ ἀγά. Ὅθεν τῇ νυκτὶ τῆς ἐνδεκάτης τοῦ Αὐγούστου, ξημερώνοντας Πέμπτη, βάνουν πάλιν κοντάκι εἰς τὸ κλουτσούκ Μουσταφᾶ πασσᾶ προχωρεῖ οὖν ἡ πυρκαϊὰ καὶ κατακαίει καὶ τὸν μαχαλὲν ὄλον αὐτὸν καὶ τοὺς μαχαλαῶδες τοὺς περὶ τὸ Οὐν-καπάνι, Ζεϊρέκι, Βεφᾶ-μεϊδάνι, Τιργιακί-τσαρσισί, Σεχζαδέπαση, ἕως εἰς τὸ Μουρεκεπτζιλέρ-καπισί, παλαιούς καὶ νέους ὁδοῦδες τῶν γιαννιτζάρων, Χασάν-πασσᾶ-χάνι, Ἀγά-καπισί, Μεθλεβιχανὲ, Κανταρτζήδες, Τόπ-καπισί, Ἀκ-σεράϊ, Σουλτάν-Μεχμέτη, Πιζδουγάν-κεμερλί, τὸ ἔξω Γενί-καπί, Δαούτ-πασσᾶ-καπισί, εἰς τὰ Ὑψωμαθεῖα τὰ ἐναπολειφθέντα ἀπὸ τὴν πρώτην πυρκαϊάν, Γεδι-κουλέ καὶ Σηλύβρι-καπουσί, καὶ ἀναμφιβόλως κατεκάη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως καὶ ἔτι πρὸς». (Ἴδε τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν, σελ. 628). Προσθέτομεν ὅτι ἡ ἄλλη πυρκαϊὰ συνέβη ἐν Ὑψωμαθεῖσι τῇ 15 ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατ' αὐτὴν δὲ ἀορίστως ὁ Κομνηνὸς λέγει ὅτι «κατεκάησαν σπίτιν ῥωμαίικα καὶ ἀρμένικα καὶ δύο ἐκκλησίαι· ἀλλ' ἡ τῶν Ἀρμενίων ἐκκλησίᾳ ἡ λεγομένη Σουλτάν-μοναστηρὶ δὲν ἐκάη». Πυρκαϊῶν δύο μνημονεύει καὶ ὁ μακρὸς Σκαρλάτος Βυζάντιος («Κωνσταντινούπολις» τόμ. Α', σελ. 140) τῆς μὲν τῇ 12 ἰουλίου 1782, ἀορίστως ἀναφερομένης, ὅτε, **δωδεκακις χεῖλεσε οὐκέτι ἐκάησαν**, τῆς δὲ τῇ 9 αὐγούστου, τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἡ ὁποία ἠφάνιστε τὰ δύο τρίτα τῆς πόλεως. Πιστὴν εἰκόνα ταύτης εἶδει εἰς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος ὁ γράψας τὴν παροῦσαν σημείωσιν, Πασχάλης Στεφάνου ὀνομαζόμενος. Ἴδου αὕτη:

«† 1782 ἔτος, αὐγούστου 10: 1196 σενὲ, ῥαμαζὰν 12: τὴν τετράδη τὸ βράδυ, τὴν νύκτα, πέμπτη ἐξημέρωμα, 3 ὥραις τῆς νυκτός, ἐγειρεν γιαγκίρι (πυρκαϊὰ) ἀπὸ μέσα στὸ Τζουπαλί, καὶ ἐκάγησαν Σουλτάν Μεχμέτη, Σαρατζχανὰς, Λαλελί, Καζασκέρη, Σταμπὸλ ἐφέντη, Σατὶκ μουλλὰ τοῦ Ἀράπ ζαδὲ τσοῦ υἱοῦ, τοῦ Ἀγά-καπισί, τοῦ Νακήπη καινούργιο τὸ ἔφκιανε, οἱ δύο μεγάλοι τῶν Γενιτσάρων κουραπιετζέδες, Σεχ-ζαδὲ

τζαμί, Καβάφιδες, Καπαματζίδες, Ἀκ-σαράι, στοὺς Ἁγίους Θεοδώρους ἢ ἐκκλησίᾳ. Παρασκευὴ 3 ὥρας τῆς ἡμέρας. Καὶ Τζελλὰτ τσεσιμέ, Ταβούτ-πασᾶ, Ἐτ-γεμιζ, καὶ εἰς τὰς 10 τὴν παρασκευὴν τὸ βράδυ τὸ τζαμί εἰς τὸ Σουλτάν-Μοναστηρὶ, εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαόν μου (ἢ ἐκκλησίᾳ), ὁ Ἅγιος Κωνσταντίνος μου καὶ ἡ Ἁγία Ἐλένη μου ἢ ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἱεροχώρι (δηλαδὴ λέγει τὴν Μορὴν τοῦ Στουδίου ἐν Ὑψωμαθεῖσι), Ἀράπ-κουγιού, Ἐργὰτ παζάρι, Ἐπιὰ Γουλάδες, ὡς τὴν πόρταν τοῦ κάστρου· σβύνεται τὸ σάββατον 9 ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ σβύνεται [ἀφοῦ] 66 ὥραις ἐκαίγονταν γῆς Μαδιάμ. Φοῦροι δὲν εἶναι, τζεσιμέδες δὲν εἶναι, κερὸν δὲν εἶναι, ψομι δὲν εἶναι. Οἱ Χριστιανοὶ οἱ καιμένοι ἔξω εἰς τὰ μνημόρια κάθονται γυμνοὶ, τζιτζίδοι, ὄλος ὁ κόσμος χαυμένοι. Ἄνθρωποι κἀηκαν ἕως 4000 χιλ. Ἐξ Μάρμαρα Γοργοπηγῆ (παραφθεῖρει δηλ. τὴν ὀνομασίαν Γοργοεπήκοος) Παναγία μου ἢ ἐκκλησίᾳ ἐκάγηκεν· καὶ Ῥωμαῖοι καὶ Τούρκοι ἐσβύστηκαν. Τῆς Πόλεως ἀπὸ τὰ 4 τέσσαρα μερικὰ τὰ τρία ἐκάγηκαν. Καὶ γενοῦ μοι ἰλιως, Θεέ μου, ἡμέρα τὸν πολλὰ ἁμαρτωλὸν μιὰρὸν Πασχάλη τοῦ μακαρίτου Στεφάνου τοῦ υἱοῦ, καὶ ὁ Ἅγιος καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς τὰ δώση τὸ Πανάγιόν του ἔλκος ὄλους τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς καὶ Τούρκους. Ἀγαθὴ ὑπομονή. Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν.

Καὶ τὸ Ἱεροχώριτζαμί κἀηκεν ὄλον. 29 σπήτια βακούργιμας, μὲ ἐν παχιζέ, ὄλα ἄσπρα 1455 ιζαρές τὸν μῆνα.

8 ἐκκλησίαις κἀηκαν. Ἅγιοι Ἀρχιστράτηγοι. Ἅγιοι Θεόδωροι. Ἐξ Μάρμαρα ἢ Ἁγία Γοργοπηγῆ. Ἅγιος Πολύκαρπος. Ἁγία Ἀνάληψις. Ἅγιος Γεώργιος Παρμάκαπη, Ὑψωμαθεῖα. Ἅγιος Νικόλαος. Ἅγιος Κωνσταντίνος καὶ Ἐλένη.»

ΗΗ.

ΕΤΗΣΙΟΙ

ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

γενόμεναι παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ 1794
μέχρι τοῦ 1883 σωτηρίου ἔτους.

Ἔτη	Γρόσια	Ἔτη	μεταφορὰ γρ. 438327,32
1794=	12439,06	1817=	37217,25
1795=	11725,03	1818=	39791,09
1796=	13344,35	1819=	44577,04
1797=	13085,35	1820=	45792,04
1798=	13112,11	1821=	7197,04
1799=	15873,26	1822=	5193,12
1800=	15365,27	1823=	7134,—
1801=	15327,69	1824=	18344,31
1802=	14936,66	1825=	37310,26
1803=	19887,75	1826=	30424,22
1804=	19615,90	1827=	44648,37
1805=	16999,54	1828=	49497,25
1806=	21512,69	1829=	
1807=	18577,54	1830=	
1808=	16454,09	1831=	113176,20
1809=	17514,—	1832=	
1810=	14538,06	1833=	326141,10
1811=	18277,75	1834=	
1812=	24008,24	1835=	
1813=	25466,39	1836=	207117,30
1814=	31921,29	1837=	202966,10
1815=	34782,15	1838=	210134,20
1816=	33565,—	1839=	199051,10
μεταφ. γρ. 438327,32		μεταφ. γρ. 2064044,11	

ΕΤΗΣΙΟΙ

ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

γενόμεναι παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ
τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ 1794
μέχρι τοῦ 1883 σωτηρίου ἔτους.

Ἔτη	μεταφ. γρ. 2064044,11	Ἔτη	μεταφ. γρ. 9961023,21
1840=	202958,—	1863=	437049,20
1841=	218333,—	1864=	434646,10
1842=	232097,20	1865=	423466,10
1843=	220655,10	1866=	405331,30
1844=	221353,—	1867=	343445,20
1845=	256880,20	1868=	334177,30
1846=	243286,—	1869=	353786,30
1847=	275558,20	1870=	349518,—
1848=	312125,30	1871=	489629,20
1849=	311420,30	1872=	456937,—
1850=	327950,30	1873=	466245,10
1851=	303725,10	1874=	383809,30
1852=	272860,—	1875=	390901,10
1853=	248038,30	1876=	325064,30
1854=	250006,10	1877=	280869,10
1855=	461310,10	1878=	663965,10
1856=	546907,30	1879=	468511,10
1857=	534364,20	1880=	286831,20
1858=	565086,10	1881=	266907,—
1859=	559057,20	1882=	284872,10
1860=	476049,—	1883=	250032,10
1861=	434536,30		
1862=	422418,—		
μεταφ. γρ. 9961023,21		Γρ. 18057021,20	

Σημ. Δὲν περιλαμβάνονται ἐνταῦθα αἱ ἀμέσως εἰς τὸ κεντρικὸν
ταμεῖον γενόμεναι προσφοραί.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Ἐν ταῖς Προσθήκαις ταύταις ἐκρίναμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν παρατηρήσεις ἀφορώσας εἰς τινὰ χωρία τῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων τοῦ Παραρτήματος καὶ εἰς μαρτυρίας ξένων περὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Κατόπιν καταχωρίζομεν καὶ σπουδαιότατον ἔγγραφον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτάνου Σελίμ Α', ἐν ἀρχαῖς τοῦ ΙΖ' αἰῶνος ἀπολυθὲν, ὅπερ ἐκ τῆς παρ' αὐτῷ συλλογῆς ἐγγράφων ἐπέδωκεν ἡμῖν ὁ φίλος κ. Μ. Ι. Γεδεών. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πραγματεύεται καὶ περὶ τῶν τότε ἐν Γαλατᾷ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ ἀναφέρει τρόπον τινὰ τὴν σύστασιν Νοσοκομείου τινος στοιχειωδестаτοῦ τῶν Γραικῶν ἐν Γαλατᾷ. Μετὰ τοῦτο, καθηκόντως, ἐκδίδομεν ἀφιερωτήριον τοῦ μακαρίτου Χάννα Φάχρη, μεθ' ὃ δέκα ἐπίσημα ἔγγραφα, φωτίζοντα ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς ἱστορίας χωρία τινὰ, ἴδια δὲ τὰς σχέσεις τῶν καλιφῶν πρὸς χριστιανούς αὐτοκράτορας. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, δι' ὧν κλείεται τὸ παρὸν βιβλίον, μετεγλώττισεν εἰς τὴν γραφομένην ἡμῶν γλῶσσαν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς ἱστορίας τοῦ Φεριδδούν βέη ὁ Γεώργιος Παπαῦ Εὐγενίου, διδάκτωρ τῶν νόμων. Πλήρης συλλογὴ τοιούτων ἐπισήμων γραμμάτων θέλει φωτίσει τὴν ἱστορίαν τῶν τοιούτων σχέσεων, ἀν δὲ ὁ Ὑψιστος χαρίσῃται ἡμῖν ὑγείαν προθύμως θέλομεν συμπληρώσει τὴν τοιχύτην συλλογὴν, χάριν τῶν φιλιστόρων, τὰ ὅποια θὰ ἐκδώσωμεν ἐν ἰδιαιτέρῳ τομιδίῳ.

Προσθήκη εἰς τὰς σελ. 63—65.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Νοβογορόδ Ἀντώνιος, καθ' ὃν καιρὸν ἦτο μοναχός, ἐπεσκέφθη τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ ἔτη 1200—1204 καὶ πολλὰ περίεργα γράφει περὶ αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν περιέργων κατατάσσεται καὶ τὸ ἐξῆς ἐδάφιον τῆς περιηγήσεως αὐτοῦ πραγματευόμενον περὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα μὴ παρ' ἄλλου τινος ἱστορικοῦ βυζαντινοῦ μαρτυρούμενα χρήζουσιν ἐρεῦνης καὶ κυρώσεως, ἐδημοσιεύθη δὲ περίληψις ἀναλυτικὴ πῶς τοῦ ὅλου βιβλίου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Πασπάτη ἐν τῷ ἀξιαναγνώστῳ Ἡμερολογίῳ «Ποικίλη Στοᾶ» ἐν Αθήναις ἐκδιδομένῳ, τοῦ ἔτους 1884, ἀπὸ σελίδος 360 ἕως 364. Ἴδου τὸ τεμάχιον.

«Πέρα τῆς Ἰσπιγᾶς εἶναι τὰ λείψανα καὶ τὸ αἶμα τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, ὡς καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐν τῇ κώμῃ τῆς Ἰσπιγᾶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου, εἰκονίζεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἐφύετο ροδέα, ἐν τῇ ἐβδομάδι τῆς ἀποκρέω, ὅσάκις ὁ καιρὸς ἦτον ὑγρός. Ἄπαντες συνήρχοντο ἵνα τὴν ἴδωσιν. Ἔμεινε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μέχρι Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. Ἐπὶ τῆς Ἰσπιγᾶς εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ μεγάλου. Πλησίον ταύτης ἔζη ὁ Κωνσταντῖνος ὁ ἐν σώματι ἐμφανισθεὶς τῷ αὐτοκράτορι, τῷ διατάξαντι τὸν Πατριάρχην ἵνα τὸν εἰσάγῃ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἀνεγείρῃ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καὶ μονὴν. Ὁ Κωνσταντῖνος οὗτος ἦτο πρότερον Ἑβραῖος, ἰθαππίστη καὶ ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Στεφάνου, τοῦ νέου. Πλησίον εἶναι ἡ μονὴ τοῦ Μαντακίου, καὶ παρ' αὐτὴν ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ αὐτοκράτορος Κιρσάκ. Πλησίον κεῖται τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Δανιὴλ τοῦ στυλίτου, ἐπὶ βουνοῦ. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς στήλης μετὰ τοῦ Δανιὴλ ἐκάθησεν ὁ Ἀκάκιος, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ εὐρίσκεται ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ.

Πέρα τῆς Ἰσπιγᾶς εἶναι ἡ μονὴ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου. Ἐκεῖ μοναστῆς τις ἔζη ἐπὶ στήλης καὶ ἀνήγειρε τὴν μονὴν ταύτην. Δὲν ὑπάρχει χωρίον ἐκεῖ ἡ Ἁγία Θεοτόκος ἀνεφάνη ἅπασι εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς ταύτης καὶ διέταξεν αὐτὸν νὰ διδῇ ἐλεημοσύνην. Ὁ ἡγούμενος ἔγραψεν ἐπὶ τινος χάρτου νὰ διδῆται ἐλεημοσύνη, ἐφ' ὅσον καιρὸν διατηρεῖται ἡ μονὴ αὕτη. Μέχρι σήμερον δίδεται εἰς πάντα ἄνθρωπον ἐ-

δῶ προσερχόμενον, τεμάχιον ἄρτου, ζωμός κρέατος καὶ ποτήριον οἴνου. Πᾶς χριστιανὸς ἀναχωρῶν διὰ τὰ Ἱεροσόλυμα ἢ ἐκεῖθεν ἐρχόμενος, τρώγει ἐκεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν. Γραικοὶ προσέτι τρώγουσιν ἐκεῖ».

Προσθήκη εἰς τὴν σελ. 65.

Προκειμένου περὶ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὁ Νικόδημος εὔρεν εἰς ἀγιορειτικούς χειρογράφους Συναξαριστὰς ὅτι ἐτελεῖτο τοιαύτη ἑορτὴ τὴν 9 Ἰουλίου. Οἱ λοιποὶ Συναξαρισταὶ καὶ οἱ μέχρι τοῦ χρόνου τούτου τετυπωμένοι δὲν ἀνέγραφον ἑορτὴν τοιαύτην.

Προσθήκη εἰς τὰς σελ. 99—100.

Ὁ ἀναγνώστης βλέπει ὅτι καθ' ὃν καιρὸν ἠκοδομεῖτο ὁ νῦν ὄρωμενος ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἀπόδειξις τῆς Μ. πρωτοσυγκελλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στελλομένη εἰς τὴν συνοικίαν Ὑψωμαθίων ἦν ἀνάγκη νὰ γραφῆ διὰ ἑλληνικῶν χαρακτήρων εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἐντεῦθεν ἄρα συμπεραίνομεν ὅτι μέχρι πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ταύτης ἦσαν μικρασιανοὶ λαλοῦντες τὴν τουρκικὴν. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τῶν Ὑψωμαθίων ἐπωνυμεῖτο «Ἁγιος Κωνσταντῖνος τῆς Καραμανίας». Ὁμοίως ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἐξ Μαρμάρων ἢ πρὶν λαλουμένη γλῶσσα ἦτον ἡ Τουρκικὴ, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1763 ὁ πατριάρχης Σαμουὴλ Χαντζερῆς ἐκδίδων σιγίλλιον περὶ τῆς τότε συστηθείσης σχολῆς τῶν Ὁρθοδόξων τῆς συνοικίας ταύτης ἀπέλυσεν αὐτὸ γεγραμμένον εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, ὡς σώζεται ἐν τοῖς Πατριαρχικοῖς κώδεξι.

Προσθήκη εἰς τὴν σελ. 225.

Ἐν τῷ στίχῳ 24 ἀπαντᾶται ἡ λέξις *παράπολα*. Οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τῆς λέξεως *προάστεια* ἔλεγον καὶ ἔγραφον *παραπόλια* καὶ *παράπολα*, σχηματίζοντες κακοζήλως τὴν λέξιν ἐκ τῆς *παρὰ* καὶ *πόλις* = *παρὰ τὴν πόλιν*.

Προσθήκη εἰς τὴν σελ. 230.

Ἡ λέξις *Βαλουκλή* ἀπαντᾶται τὸ πρῶτον πρὸ διακοσίων σχεδὸν ἐτῶν ἐν τουρκικῷ γράμματι. Τὸ ἀρχαιότερον πατριαρχικὸν γράμμα τοῦ 1727 δὲν ὀνομάζει Βαλουκλή = δηλ. «πηγὴν ἰχθυόεσσαν», ὡς οὔτε βυζαντινὸς τις χρονογράφος ἀναφέρει τὴν ὑπαρξιν ἰχθυοδίων ἐν τῇ ζωοπαρόχῳ ταύτῃ πηγῇ.

Μετάφρασις τοῦ Βαφουκναμὲ Δούκα Πέτρου (Σοφριανοῦ) ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ πρωτοτύπου, κατὰ τὸ ἐξαχθὲν ἐκ τῶν κωδίκων τοῦ Δίχὰτ καλεμὶ ἐπίσημον ἀντίγραφον. (ἐν Ματῶ, 1882).

Αἰτία καὶ ἀφορμὴ εἰς γραφὴν τοῦ παρόντος ἱεροῦ βιβλίου καὶ πλουσίου καὶ σεβαστοῦ τόμου εἶναι ἡ ἐξῆς:

Τὸ καύχημα τῶν ὑποτελῶν, ὁ ἐκ τοῦ Γαλατᾶ Δούκας Πέτρου, χριστιανός, παρατηρήσας ἐταστικῷ ὄμματι καὶ ἰδὼν τοὺς ἐκ τοῦ φθαρτοῦ τούτου κόσμου εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταβαίνοντας προγόνους, ἀπογόνους, ὁμήλικας, καὶ ἐννοήσας ὅτι καθ' ἅπαντας τοὺς θείους νόμους καὶ τὰς θρησκείας, καὶ ἴτως ἐν ὄλαις ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς καιροῖς τὸ ἀφιέρωμα ἔχει αἰωνίως ἀδιακόπους τὰς ὠφελείας καὶ μέχρι τῆς δευτέρας παρουσίας ἀτελεύτητα τὰ ἀποτελέσματα, (ὁ Ὑψιστος ἰδηγῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν·) προῦθυμήθη νὰ ἀφιερῶσθαι καὶ ἀναθέσθαι περιουσίαν, σκοπῶ εἰλικρινεῖ καὶ προθέσει ἀδόλφ, ἐν καταστάσει καὶ χρόνῳ καθ' ὃν ἡ λόγῳ καὶ ἔργῳ διαχείρισις ἰσχύει καὶ ἡ κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον κυριότης ἐπιτρέπεται, ἐκ τῶν κτημάτων αὐτοῦ τῶν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος ἀφιερωτηρίου ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν αὐτοῦ εὐρισκομένων.

Ἐν εἶναι οἶκος τριώροφος· δεξιόθεν τοῦ κάτω πατώματος καὶ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ μεσαίου ὑπάρχει ἐξοδος εἰς τὴν ὁδόν, τὸ κάτω πάτωμα περιέχει τρία μαξένια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐπ' αὐτῶν τρεῖς θαλάμους, ἐν μιᾷ γωνίᾳ ἀναγκαῖον καὶ φρέαρ, ἐν μαχζένιον ἔχον ἄνωθεν δύο θαλάμους καὶ ἀλλαχοῦ ἀναγκαῖον. Τὸ μέσον πάτωμα περιέχει σοφά, καλούμε-

νον κατὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀφιερωτοῦ Κάμενα, ἓνα θάλαμον καλούμενον Καμάρα, δύο μαγειρεῖα, τέσσαρας θαλάμους καὶ τρία ἀναγκαῖα. Τὸ δὲ ἄνω πάτωμα περιέχει σοφᾶ καλούμενον Κάμενα, πέντε θαλάμους καὶ δύο ἀναγκαῖα. Ὁ οἶκος οὗτος κεῖται πλησίον τῆς ὁδοῦ τοῦ Γαλατᾶ τῆς καλουμένης Λόντζα, καὶ συνορεύεται ἐκ τεσσάρων μερῶν μετὰ τῶν κτημάτων τοῦ Λούζη Σουβούν Δουνγιᾶ, Ζατογιαδέστο καὶ Ἀντωνίου καὶ Ἀνδρέου Δέστα.

Ἔτερον, οἶκος κείμενος ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαλατᾶ τῇ καλουμένη Σικρίντζκο, καὶ περιέχων ἐργαστήριον καὶ μαχζένιον καὶ ἀναγκαῖον, καὶ ἐπάνω αἴθουσαν καὶ ἀναγκαῖον· ὁ οἶκος οὗτος ἐκ δύο μὲν μερῶν περιορίζεται ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων δύο ὑπὸ βακουφίου τῆς ἀγίας Σοφίας.

Ἔτερον, οἶκος κείμενος ἐν τῇ ῥηθείσῃ συνοικίᾳ Σικρίντζκο, περιέχων θάλαμον κάτω καὶ ἄνω καὶ ἀναγκαῖον, συνορεύεται δὲ ἐκατέρωθεν μὲ ὁδὸν, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων δύο μερῶν μὲ τὸ βακουφί τῆς ἀγίας Σοφίας καὶ μὲ τὸ μούλκι τοῦ Ζανοτορίντζα.

Ἔτερον, τέσσαρα μαχζένια κείμενα ἐν τῇ συνοικίᾳ Βαλικ-παζάρ-καπουσοῦ τοῦ Γαλατᾶ, ἐπ' αὐτῶν τέσσαρες θάλαμοι καὶ τέσσαρα ἀναγκαῖα, ἥτοι δι' ἕκαστον θάλαμον ἐν ἀναγκαῖον, συνορεύονται ἐκατέρωθεν μὲ ὁδὸν, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο μερῶν μὲ τὸ βακουφί τοῦ Νουρεδδίν-βέη καὶ μὲ τὸ μούλκι τοῦ Δημητρίου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Λάσκαρη.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγαῖ τοῦ Γαλατᾶ, περιέχων μύλον ἐντὸς μάχζενίου, στρεφόμενον δι' ἡμίονου, ἐπάνω δὲ δύο θαλάμους καὶ ἐν ἀναγκαῖον. Περιορίζεται ἐκατέρωθεν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, τοῦ βακουφίου ἀγίας Σοφίας, καὶ τῶν Σιτίζο καλουμένων φακουφίων τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ.

Ἔτερον, οἶκος κείμενος ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγαῖ, περιλαμβάνων μαχζένιον καὶ ἐν αὐτῷ φούρνον καὶ ἐπάνω μετὰ ἀναγκαίου θάλαμον. Περιορίζεται ἐκ δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ βακουφίου τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας Σιτίζο, καὶ ἐκ τῶν δύο ἄλλων μερῶν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ καὶ ἐκ τοῦ βακουφίου τῆς ἐκκλησίας . . . Ἀντωνίου.

Ἔτερον, Οἶκος ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ Ἀγαῖ, περιέχων ἐργαστήριον καὶ ἐπάνω θάλαμον. Περιορίζεται ἐκατέρωθεν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, καὶ ἐκ

τῶν ἄλλων δύο μερῶν ὑπὸ βακουφίου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ, καὶ κενῆς γῆς.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῇ ῥηθείσῃ συνοικίᾳ Ἀγαῖ περιέχων μαχζένιον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ φούρνον, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ μετὰ ἀναγκαίου χοτζερέ καὶ ἐπ' αὐτῶν δύο χοτζερέδες μετὰ δύο ἀναγκαίων. Περιορίζεται δὲ ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, τοῦ μουλκίου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ, τοῦ μουλκίου τοῦ Γιαχγιᾶ τζελεμπῆ πὶν ἀβασῆ βέη Τουπί, καὶ τοῦ μουλκίου τοῦ παπᾶ Μακαρίου.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῇ πόλει Γαλατᾶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀργίντζλα, περιέχων μαχζένιον μετ' ἀναγκαίου καὶ ἐπάνω αὐτοῦ αἴθουσαν, καὶ περίβολον· περιορίζεται ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, σουλτανικοῦ μαχζενίου διὰ ναυτικὴν ὕλην, καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέρας ὁδοῦ ἐξειδικασμένης διὰ τοὺς μύλους, περὶ ὧν κατωτέρω γίνεται λόγος.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀργίντζλα, περιέχων θάλαμον κάτω καὶ ἀναγκαῖον καὶ ξύλινον χοτζερέ. Περιορίζεται ἐκατέρωθεν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ καὶ τοῦ μουλκίου Ἀντωνίου, ἐκ δὲ τῶν δύο ἄλλων μερῶν ἐκ τοῦ βακουφίου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῇ ῥηθείσῃ συνοικίᾳ Ἀργίντζλα, περιέχων θάλαμον κατώγειον, ἀναγκαῖον καὶ περίβολον. Περιορίζεται ὑπὸ εἰδικῆς ὁδοῦ τοῦ μουλκίου τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνίου, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ βακουφίου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ.

Ἔτερον, τρεῖς μύλοι ἐν τῇ ῥηθείσῃ συνοικίᾳ Ἀργίντζλα στρεφόμενοι δι' ἡμίονου, περιέχουσιν ἄνωθεν τοῦ μέσου αὐτῶν αἴθουσαν καὶ τρεῖς φούρνους ἄρτων, τρία φρέατα, τρεῖς ἀχυρῶνας, δύο χοντζερέδες, δύο ἀποθήκας καὶ τρεῖς περίβολους, ὧν τινὲς περιέχουσι καρποφόρα δένδρα. Περιορίζονται ὑπὸ τῆς εἰρημένης εἰδικῆς ὁδοῦ, ὑπὸ ἐτέρας εἰδικῆς ὁδοῦ, κοινῆς μετὰξὺ τοῦ ῥηθέντος ἀφιερωτοῦ καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως Γαλατᾶ καὶ ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος σουλτανικοῦ μαχζενίου.

Ἔτερον, οἶκος περιέχων δύο κατωγείους καὶ δύο ἀνωγείους θαλάμους καὶ περίβολον· εὐρίσκεται ἐν τῇ εἰρημένῃ συνοικίᾳ Ἀργίντζλα καὶ περιορίζεται ὑπὸ τοῦ Πύργου τοῦ Γαλατᾶ, τοῦ σουλτανικοῦ μαχζενίου, τοῦ βακουφίου τοῦ ῥηθέντος ἀφιερωτοῦ καὶ τοῦ μουλκίου τοῦ Χρυσούλα Μιχαήλ.

Ἔτερον, μαγαζεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Καρακιογ τοῦ Γαλατᾶ, συνορευόν ἑκατέρωθεν μὲ δημοσίαν ὁδόν, καὶ ἐξ ἄλλου μὲ τὸ σουλτανικὸν πουργάζι καὶ μὲ τὸ μούλκι τοῦ Ἀντωνίου Σπύρου.

Ἔτερον, οἶκος παρὰ τὸ λουτρὸν τοῦ ῥηθέντος Καρακιοῖ περιέχων μῦλον στρεφόμενον δι' ἡμιόνου καὶ φούρνον ἄρτων καὶ φρέαρ καὶ δύο ἀνωγείλους χοτζερέδες, περιοριζόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ γυναικωνίτου τοῦ νέου προσκυνήματος «Μεσδζι-ι-αζεδετ», ὑπὸ δημοσίας ὁ οὐ, καὶ ὑπὸ τῶν μούλκιων τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Γιάννη.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἐχώρισεν ἀπὸ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ἀφιέρωσε τὸ καλῖτερον τῆς περιουσίας καὶ τὸ τιμιώτερον τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐξήκοιτα πέντε χιλιάδες δραμιῶν, νόμισμα ἀργυροῦν τρέχον τῆς ἐποχῆς, καὶ παρέδωκε τοῦ μουτεβελῆ, ἔθηκε δὲ ὄρον ἵνα ὁ μουτεβελῆς τὸ ῥηθέν ποσὸν ἀνταλλάξῃ πρὸς ἀκίνητα τὰ ἐπωφελέστερα τῷ βακουφίῳ, φυλάξῃ δὲ αὐτὸ μέχρι τῆς ἀνταλλαγῆς μὴ δίδων οὐδενὶ κερδοσκοπίας χάριν.

Ἔτερον τῶν ἀφιερωμένων κτημάτων, ἐργαστήριον κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Ἐπιβάταις τῆς κωμοπόλεως Σηλυβρίας καὶ καλούμενον ἐν τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ Πεζιρχανέ, περιοριζόμενον δὲ μεσημβρινῶς ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος χωρίου, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν μερῶν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ.

Ἔτερον, οἶκος ἐν τῷ ῥηθέντι χωρίῳ Ἐπιβάταις περιέχων κατώγειον θάλαμον καὶ φούρνον. Παρκλείπονται τὰ ὄρια αὐτοῦ ὡς γνωστοῦ ἐπιτοπίως ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ῥηθέντος ἀφιερωτοῦ.

Ἔτερον, μῦλος παρὰ τὸ χωρίον Ἐπιβάταις στρεφόμενος διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ Τζεβιρλή-δερὲ καὶ οὗτος δὲν χρῆζει περιγραφῆς, καθόσον ὅλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ αἱ πέτραι εἶναι γνωστα ἐπιτοπίως ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ.

Ἔτερον, ἐργαστήριον κείμενον ἐν τῷ χωρίῳ Κανὰτ τῆς κωμοπόλεως Σηλυβρίας, καλούμενον τουρκιστὶ Πεζιρχανέ, καὶ περιοριζόμενον πανταχόθεν ὑπὸ κενῶν γαιῶν.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ὤρισε τὴν ἀνταλλαγὴν αὐτῶν πρὸς ἄλλα ἐπωφελέστερα, ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

Ἔτερον, οἶκος κείμενος ἐξω τῆς ῥηθείσης κωμοπόλεως, περιλαμβάνων ἄνω καὶ κάτω δύο ἐργαστήρια καὶ κῆπον μετὰ δένδρων καρποφόρων τε καὶ μὴ, περιοριζόμενος ἐκ τεσσάρων μερῶν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ.

Ἔτερον, μαγαζεῖον ἐκ τῶν μαγαζεῖων τῆς ἀποβάθρας τῆς κωμοπόλεως Σηλυβρίας, καὶ δύο ἀποθήκαι, μὴ χρῆζοντα περιγραφῆς, καθόσον τὰ ὄρια, τὰ παραρτήματα, τὰ δίκκια καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτοῖς εἰσι γνωστὰ ἐπιτοπίως ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἀφιερωτοῦ.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ὤρισε ὡς ἐξῆς τὴν καλλίτην τῷ τρόπῳ διαχείρησιν τῶν λεπτομερῶς εἰρημένων ἐθκαφίων (ὁ Ἰψίτος τὸ προῖον αὐτῶν ποιησάτω πλούσιον).

Νὰ δίδωνται τῷ μουτεβελῆ καθ' ἐκάστην ὅπως ἐξοδεύῃ διὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκας πέντε δραμία ὡς μουτεβελῆ τῷ ναζίρη τέσσαρα δραμία καθ' ἐκάστην ὅπως ἐξοδεύῃ διὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκας τοῖς πτωχοῖς τῶν Χριστιανῶν, ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ βακουφίου, (ἐκτὸς τῶν συγγενῶν, ὑπὲρ ὧν ὀρίζονται κατόπιν σιτηρέσια, καὶ ἐκτὸς τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπαιτούντων καὶ τῶν ἀρνησιβρήτων), καθ' ἐκάστην δραμία δέκα, ἤτοι ἀνά ἓν ἐκάστην.

Τῷ Κώστῳ Πέτρου, ἀδελφῷ τοῦ ἀφιερωτοῦ, αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας, καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς του τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς, καθ' ἡμέραν δραμία πέντε.

Τῷ Πέτρῳ υἱῷ Τζανάκη ἀδελφοῦ τοῦ ἀφιερωτοῦ, αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας, καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς αὐτοῦ τοῖς ῥηθεῖσι πτωχοῖς, καθ' ἐκάστην δραμία δύο.

Τῇ ἀδελφῇ τοῦ εἰρημένου Πέτρου Εὐφροσύνη Τζανάκη αὐτῇ ἐν ὄσφρζῃ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτῆς τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς, καθ' ἐκάστην δραμιον ἓν.

Τῷ Μανουῆλ Ἀντωνίου, ἄλλου ἀδελφοῦ τοῦ ἀφιερωτοῦ, αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας, καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς αὐτοῦ τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς καθ' ἡμέραν δραμία πέντε.

Τῷ ἀδελφῷ τοῦ ῥηθέντος Μανουῆλ Πέτρῳ Ἀντωνίου αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἀπὸ

γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς αὐτοῦ, τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς, καθ' ἑκάστην δράμια τρία.

Τῷ Ἀντωνίῳ υἱῷ Μιχαλάκη υἱοῦ τοῦ Ἀντωνίου ἀδελφοῦ τοῦ ἀφιερωτοῦ, αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας, καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς αὐτοῦ τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς, καθ' ἑκάστην δράμια τρία.

Τῷ Γεωργίῳ ἐτέρῳ υἱῷ τοῦ εἰρημένου Μιχαλάκη Ἀντωνίου, αὐτῷ καὶ μετ' αὐτὸν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας καὶ μετὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς γενεᾶς αὐτοῦ τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς καθ' ἑκάστην δράμια δύο.

Τῷ πρὸς ὃν οἱ χριστιανοὶ ἀπευθύνονται ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς ὑποθέσεσι, καλουμένῳ ἐν τῇ χυδαίᾳ γλώσσῃ *Πατρικ*, καθ' ἑκάστον ἔτος δράμια ἑκατὸν πενήκοντα.

Ταῖς ἐν Γαλατᾷ τρισὶν Ἐκκλησίαις, τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἑτησίως ἀνά ἑκατὸν εἴκοσι πέντε δράμια, ὅπως καθ' ἑκάστον Σάββατον οἱ ἱερεῖς ἐκάστης αὐτῶν ποιῶσι δέησιν ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ.

Τῷ κανδηλάπτῃ τοῦ τάφου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ κατὰ μῆνα δράμια ἑπτὰ.

Διὰ τὸ κανδήλιον ἑτησίως πενήκοντα ὀκάδες ἐλαιόλαδον.

Αἱ εἰρημέναι δραχμαὶ (δράμια) εἶναι τὸ τρέχον ἀργυροῦν νόμισμα τῆς ἐποχῆς.

Ὁ μουτεβελῆς τοῦ βακουφίου τὸ μετὰ τὰ εἰρημένα ἔξοδα ὑπόλοιπον τῶν προϊόντων τῶν ῥηθέντων ἐθκαφίων ὀφείλει νὰ δαπανᾷ εἰς διατήρησιν τῶν ἀκινήτων καὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος, ὅταν τύχῃ ἔλλειμμα, φυλάττων τὸ ἐκ τῶν ἐξόδων περίσσευμα διὰ τὴν ῥηθεῖσαν διατήρησιν καὶ διὰ καιρὸν ἀνάγκης, ἐὰν δὲ τὸ μετὰ τὰ εἰρημένα ἔξοδα ὑπόλοιπον δὲν ἐξαρκῆ εἰς διατήρησιν τῶν ἀκινήτων καὶ εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος, προτάσσεται τότε ἡ διατήρησις καὶ ἡ συμπλήρωσις ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔξοδα, ἐκτὸς τῶν διὰ τοὺς ῥηθέντας πτωχοὺς, ἐὰν δὲ τὰ βακούφια δὲν ἔχωσιν ἀνάγκην διατήρησεως καὶ συμπληρώσεως, καὶ ἐὰν τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν δὲν ἀρκῶσιν εἰς ὅλην τὴν εἰρημένην δαπάνην, προ-

τάσσονται ἐν τοῖς ἐξόδοις οἱ πτωχοὶ τῶν πλουσίων· ἐὰν δὲ δὲν ἀρκῶσιν εἰς αὐτοὺς, τότε οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ πτωχότεροι τῶν πτωχῶν προτάσσονται τῶν ἄλλων, οἱ πλησιέστεροι τῶν ἤττον πλησίων. Ὅροι ἔγκυροι, νόμιμοι, ὠρισμένοι, σαφεῖς, σεβαστοί.

Ἐπίσης ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς Δούκας ὑποτελῆς, ἀφιέρωσε τῇ συζύγῳ αὐτοῦ Θωμαῆ, θυγατρὶ Μανουῆλ, οἰκίαν κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ ἁγίου Γεωργίου ἐν Γαλατᾷ, περιλαμβάνουσαν ἀνώγεια καὶ κατώγεια δωμάτια, φρέαρ, ἀναγκαῖον, κῆπον μὲ δένδρα καρποφόρα καὶ μῆ, καὶ περίβολον, περιοριζομένην δὲ ἐκατέρωθεν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο μερῶν ὑπὸ τοῦ μουλκίου τῆς Περτουμῆς Φραντζέσκου καὶ τῆς Εἰρήνης Ἀγγέλου.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ὠρισεν ἵνα ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἡ ῥηθεῖσα Θωμαῆ κατοικῆ ἐν τῷ ῥηθέντι ἀφιερωμένῳ οἴκῳ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε συζευχθῆ μετ' ἄλλου, ἐὰν ὅμως ἤθελε συζευχθῆ μετ' ἄλλου, ὁ μουτεβελῆς νὰ ἀποβάλλῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ ῥηθέντος οἴκου καὶ νὰ παύῃ αὐτὴν ἀπὸ τὸ ὡς ἐξῆς ῥηθήσεται ναζαρέτι.

Ὁ ῥηθεὶς οἶκος, μετὰ τὸν θάνατον τῆς Θωμαῆς, ἡ ἀφ' οὗ ὁ μουτεβελῆς ἀποβάλλῃ αὐτὴν ἐν περιπτώσει συζευξέως αὐτῆς μετ' ἄλλου, προσαρτηθήτω εἰς τὰ εἰρημένα βακούφια, τὸ δὲ εἰσοδήμα αὐτοῦ μετ' ὄλων τῶν ὀρίων, τῶν δικαιωμάτων, τῶν ὁδῶν, τῶν ὑδροχοῶν, τῶν ὑποκειμένων καὶ τῶν παραρτημάτων, ὃν ἀλγθὲς βακούφιον, δαπανάσθω εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ εἰσοδήματος τῶν εἰρημένων βακουφίων.

Ἐπίσης ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἀφιέρωσεν οἶκον κείμενον ἔξω τοῦ τείχους τοῦ Γαλατᾷ, παρὰ τὴν γωνίαν τοῦ μακαρίτου Ἰσκενδέρ-πασᾶ καὶ συνορεύοντα μετὰ τοῦ μουλκίου τοῦ εἰρημένου ἀφιερωτοῦ, ἔχοντα δὲ κατώγειον θάλαμον καὶ ἐπ' αὐτοῦ αἴθουσαν.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἐχώρισεν ἐκ τῶν καλιτέρων πραγμάτων αὐτοῦ καὶ τῶν τιμιωτέρων κτήσεων αὐτοῦ νόμισμα εἴκοσι χιλιάδων δραμίων τρέχον τῆς ἐποχῆς καὶ παρέδωκε τῷ μουτεβελῆ, ὀρίσας τὸ ἤμισυ τοῦ ποσοῦ, ἧτοι τὰς δέκα χιλιάδας δράμια διὰ τοὺς χριστιανοὺς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην δανείου. Ὁ ἀφιερωτῆς ὠρισεν ἵνα ὁ μουτεβελῆς δανείζῃ ἀξιοπίστοις ὑποτελέσι χριστιανοῖς δι' ἐνεχείρου ἰσχυροῦ καὶ πλουσίου ἐγγυητοῦ μὲ καλὸν δάνειον, νὰ μὴ δίδῃ δὲ εἰς ἀπατεῶνας καὶ μὴ δυνάμενους νὰ πληρώσωσι.

Τὸ ἤμισυ τῶν εἰρημένων δραμιῶν, ἤτοι τὰς δέκα χιλιάδας, ὤρισε νὰ δανείζη ὁ μουτεβελῆς τοῖς Χριστιανοῖς αἰχμαλώτοις ὅπως ἐξαγοράσωσιν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ διαρρήξωσι τὴν δουλείαν, νὰ δανείζη δὲ, ὅταν ὑπάρχη χριστιανὸς αἰχμάλωτος ἀπηλλαγμένος δόλου καὶ ἀπάτης· ὁ δὲ δανεισθεὶς αἰχμάλωτος νὰ πληρώνη βαθμηδὸν ἐκ τῆς ἐργασίας του.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἀφιέρωσε τὸν ἐν τῇ προειρημένη συνοικίᾳ Ἀρζίν-τλα οἶκον, συνορευόμενον ἐκατέρωθεν ὑπὸ δημοσίας ὁδοῦ καὶ σουλτανικοῦ μαχζενίου, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο μερῶν ὑπὸ εἰδικῆς ὁδοῦ διὰ τὸ σουλτανικὸν μαχζένιον, καὶ περιέχοντα ὑπὸ μίαν στήγην πέντε ξυλίνας αἰθούσας, μεγάλητέρας καὶ μικροτέρας, ὤρισε δὲ ἵνα οἱ ἀσθενεῖς ἐκ τῶν ξένων πτωχῶν Χριστιανῶν ἐνδιαιωθῶνται ἐν τῇ μεγαλητέρᾳ ἐκ τῶν πέντε αἰθουσῶν, ἕως οὗ θεραπευθῶσιν ἢ ἀποθάνωσιν, ὤρισεν ἵνα ἐν τῇ αἰθούτῃ ταύτῃ παραμένῃ νοσοκόμος γυνὴ ὅπως φέρη ὕδωρ τοῖς ἀσθενέσι, καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀνάπτῃ πῦρ καὶ κανδήλαν καὶ πλύνη, τὰ ἐνδύματα καὶ καθαρῖζῃ τὰ ἐπιπλα τῶν ἀσθενῶν.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἐχώρισεν ἐκ τῶν καλητέρων πραγμάτων καὶ τιμιωτέρων κτήσεών του εἴκοσι χιλιάδας δραμιῶν ἀργύρου καὶ παρέδωκε τῷ μουτεβελῆ ὡς ἀφιέρωμα ἐγκυρον καὶ νόμιμον καὶ ὡς κληροδοτήμα σαφὲς καὶ σεβαστὸν, ὤρισε δὲ ἵνα ὁ μουτεβελῆς ἀνταλλάξῃ τὸ ποσὸν τοῦτο πρὸς ἀκίνητα ὅπου καὶ ἂν ὦσιν, ἐὰν ᾖναι χρήσιμα, νὰ μὴ δώτῃ δὲ οὐδενὶ ὁδολὸν ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου λόγφ κερδοσκοπίας ἢ δανείου, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃ αὐτὸ μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀνταλλαγῆς εἰς ἀκίνητα.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ὤρισεν ἵνα τὰς τέσσαρας ταύτας αἰθούσας καὶ τὸ ῥηθὲν ποσὸν μεταχειρισθῇ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν διαφόρων ἰστιγλαλίων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν, (ὁ Ὑψιστος εὐλογησάτω τὸ προῖον αὐτῶν)· προσδιώρισε δὲ τῇ εἰρημένῃ νοσοκόμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος τριακόσια δράμια· διὰ τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον θὰ πίνωσιν οἱ ἀσθενεῖς ἑτησίως δράμια πενήκοντα· διὰ τὴν κανδήλαν τῆς καταικίας τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ Πεζιρ-γιαγὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἑκατὸν δράμια· εἰς ἕνα ἄνθρωπον καλούμενον ἐλληγιστὶ παππᾶς, ὅστις λέγεται . . . . . διακόσια δράμια ἑτησίως, ὅπως ἐνταφιάζῃ ἀσθενεῖς τοὺς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἀποθνήσκοντας· διὰ ξύλα πρὸς θέρμανσιν ἐν ἀνάγκῃ τῶν ἀσθενῶν δράμια ἑτησίως ἑκατὸν πενήκοντα. Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς προσδιώρισε πεντακόσια δράμια

ἑτησίως δι' ἐκεῖνον, ὅστις θέλει σηκώνει τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐκ τῶν ἀσθενῶν, ὅστις θέλει τοὺς μεταφέρει καὶ θέλει σκάπτῃ τὸ μνήμα αὐτῶν.

Ὁ ῥηθεὶς ἀφιερωτῆς ἀφιέρωσε τεσσαράκοντα δράμια ὡς τιμὴν τοῦ κανναβῆ διὰ τὰ στρώματα τῶν ἀσθενῶν, τοῦ τουρκιστὶ λεγομένου κε-νεβίρ· τεσσαράκοντα δράμια διὰ τὰ ἐφαπλώματα, καὶ δεκαπέντε δράμια ὡς τιμὴν τοῦ λεγομένου τουρκιστὶ κίρπασῆ διὰ τὰ μαξιλάρια.

Ὁ εἰρημένος ἀφιερωτῆς ὤρισεν ἵνα διὰ τοῦ ἐπιλοῖπου τῶν εἰρημένων δραμιῶν (νομίσματος ἀργυροῦ τῆς ἐποχῆς κυκλοφοροῦντος ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ), ἀνανεῶνται τὰ εἰρημένα ἐπιπλα ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης πενταετίας.

Ὁ εἰρημένος ἀφιερωτῆς ὤρισεν εἰς ἑαυτὸν τὸ τεβλιγέτι (ἐπιτροπείαν) τῶν εἰρημένων βακουρίων καὶ τὸν διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν μουτεβελῆ (ἐπιτρόπου)· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ τῷ Μανουήλ υἱῷ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀντωνίου, καὶ μετ' αὐτὸν τῷ καταλληλοτέρῳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν καὶ ἐκ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας· μετὰ δὲ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀπογόνων, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἦθελεν ὑπάρχει ἐκ τῶν ἀπογόνων πρόσωπον κατάλληλον διὰ τὸ τεβλιγέτι (ἐπιτροπείαν), τὰ τοῦ διορισμοῦ μουτεβελῆ ἀπόκεινται τῷ θελήματι τοῦ εἰρημένου Πατρίκ, ὅστις διορίζει ἐκ τῶν τέκνων τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ τοῦ ἀφιερωτοῦ τὸν δυνάμενον νὰ τελῇ τὰ τῆς ἐπιτροπείας, καὶ παύη δὲν βέλ-λει· ὅταν ἡ ἐπιτροπεία ἀνατεθῇ τιμῇ, οὗτος κατέχων αὐτὴν ἀπολαμβάνει τὸν ῥηθέντα μισθόν. Οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀφιερωτοῦ ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σιτηρεσίου ἀναλόγως τοῦ ὄρου.

Ὁ εἰρημένος ἀφιερωτῆς ὤρισε τὸ ναζαρέτι (ἐρροείαν) ὅλων τῶν ἐφαπλίων αὐτοῦ τῷ Πέτρῳ Μάσπου ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Θωμαῆς, ὅστις κατέχει τὸ ναζαρέτι μετὰ τῶν εἰρημένων τεσσάρων δραμιῶν, εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ ὦν, εἴτε μὴ.

Ὁ εἰρημένος ἀφιερωτῆς ὤρισε καὶ ἔθετο ἵνα τὰ τοῦ βακουρίου ὦσιν ἀνατεθειμένα τῇ εἰδήτῃ τοῦ εἰρημένου Πέτρου, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ θελήματι τοῦ ῥηθέντος Πατρίκ, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἀφορῶντας τὸ ναζαρέτι καὶ τὸ τεβλιγέτι.

Διὰ τὸ ῥηθὲν ναζαρέτι ὤρισε νὰ δίδονται τῇ ῥηθείσῃ Θωμαῇ καθ' ἑκάστην δράμια ἑξ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἢ τὴν παῦσιν αὐτῆς τοῖς εἰρημένοις πτωχοῖς.

Ὁ εἰρημένος ἀφιερωτῆς ὤρισε δι' ὄρου ἐγκύρου καὶ νομίμου καὶ θεσμοῦ

σαφοῦς, καὶ σεβαστοῦ, ἵνα αἱ ὑποθέσεις τῶν ἐγκαφίων διεξάγονται τῇ εἰδήσει τοῦ ναζίρη (ἐφόρου). Κατὰ τὰ τέλη Ζαφὲρ, 923.

Ἀφιερωτήριον.

(ἴδε σελίδα 155).

Ἡ αἰτία τῆς συντάξεως τοῦ γρησίου τούτου ἐγγράφου ἔστιν αὕτη:

Ὁ Χάννας υἱὸς Νικολάου ὑπήκοος Ὀθωμανός, ἐμπορευόμενος δὲ μετὰ τῆς Εὐρώπης καὶ κατοικῶν ἐξώθεν τοῦ Ἀγιὰ-καποῦ, μιᾶς ἐκ τῶν πωλῶν τῆς περιφρουρήτου Κωνσταντινουπόλεως, κειμένης κατὰ τὴν συνοικίαν Γκιούλ-δζαμί, παρουσιάσθη εἰς τὸ σεβαστὸν δικαστικὸν συμβούλιον μετὰ τοῦ Γεωργίου Σωτηριάδου ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐκκλησίας Βαλουκλίου γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς Μαρίας (Μεριέμ-ἀνά) καὶ κειμένης ἐξώθεν τοῦ Ἐπταπυργίου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κώμης Ἐπί-Ἐγιούπ-ούλ-ἐνσαρί, ἐν ᾗ εὐδοκῆται ὁ Θεός· ἐπὶ παρουσίᾳ τοίνυν τοῦ ῥηθέντος Γεωργίου, λαθῶν τὸν λόγον ὁ Χάννας Νικολαΐδης ἐξεφράσθη τὸν πόθον τοῦ καταστῆσαι αὐτὸν ἐπίτροπον τοῦ μνησθησομένου ἀφιερώματος ὡς ἐξῆς: Ἐγὼ διαχωρίσας ἐκ τῆς περιουσίας μου τὸ ποσὸν τῶν 15,000 γροσίων ἀφιέρωσα ἐπισήμως καὶ ἐγκύρως, καταστήσας ἐπὶ τούτου καὶ ἐπίτροπον ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὄρου: ἵνα τοκίση ὁ ῥηθεὶς ἐπίτροπος τὸ ἄνω ποσὸν καὶ εἰσπράττη ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 40 πρὸς 41, ἧτοι δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ὑπὸ ἐγγύησιν εὐπορον καὶ ἐπ' ἐνεχείρῳ, ἧ καὶ ἐφ' ἐνὶ τούτων· καὶ τὰ μὲν 1,000 ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων 1,500 γροσίων δαπανηθήτωσαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητρὸς Μαρίας, γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βαλουκλῆ καὶ εἰς τὴν διατροφήν καὶ ἐνδυμασίαν καὶ λοιπὰ χρειώδη τῶν πτωχῶν τοῦ παρακειμένου Νοσοκομείου ἀνήκοντος τῷ Ῥωμαϊκῷ ἔθνει, τῶν δὲ λοιπῶν 500 γροσίων προστιθεμένων κατ' ἔτος τῷ κεφαλαίῳ τοῦ ἀφιερώματος, ἀγορασθήτω οἰκία ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἀνωτέρου καθιδρύματος, ἀδυνατούσης δὲ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὄρων τούτων ὁ ἐν λόγῳ τόκος δωρηθήτω ἀπολύτως τοῖς πτωχοῖς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἔθνους· πρὸς δὲ ὁ εἰρημένος Γεώργιος γενέσθω ἐπίτροπος τοῦ παρόντος ἀφιερώματός μου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ διορισθήτω ἐ-

πίτροπος τίμιος, εἷς ἐκ τοῦ εἰρημένου ἔθνους τῇ μεσολαθήσει καὶ γνώμῃ τοῦ κατὰ καιρὸν πατριάρχου καὶ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐν λόγῳ ἔθνους. Ἀπὸ τοῦδε ἡ μεταβολὴ καὶ ἀλλοίωσις εἴτε αὐξησις τοῦ ῥηθέντος μου ἀφιερώματος ἔστω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου. Οὕτω τοίνυν διατυπώθεντων τῶν ὄρων παρέδωκα τὸ εἰρημένον ποσὸν τῶν 15,000 γροσίων πρὸς τὸν ἐν λόγῳ ἐπίτροπον, ὅστις ἐδέχθη αὐτὰ ἐκ χειρὸς μου καὶ λαθῶν διέθετο ὅπως ὠρίσθη.

Ἐπειδὴ τοίνυν μετὰ τὴν ἐπιβεβλίωσιν τῆς ἀλλοιώσεως ὁ ἐν λόγῳ δωρητὴς Χάννας ἐπιχειρήσας πρῶτον μὲν τὴν ἀκύρωσιν τοῦ χρηματικοῦ ἀφιερώματος καὶ τῶν ὑποναουμένων ὄρων καὶ ἔπειτα παραβάς τὸν λόγον αὐτοῦ ἐξέκλινε τοῦ ἀφιερώματος καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ῥηθέντος ποσοῦ τῶν 15,000 γροσίων, ὁ δ' ἐπίτροπος ἀπεποιήθη παραδοῦναι τὸ ποσὸν, ὁ δικαστὴς ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν δικαστικῶν τοποτηρητῶν, κατὰ τὰ ἐν ταῖς νομικαῖς βίβλοις γεγραμμένα ὡς ἐξῆς: «ὅποταν οἱ διαφερόμενοι περὶ ἀφιερώματος τινος ζητήσωσι τὴν διεξαγωγὴν τῆς κρίσεως, τότε ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει ῥητῶς, πρῶτον μὲν τὸ γνήσιον τοῦ ἐν λόγῳ ἀφιερώματος καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ὄρων αὐτοῦ, δευτερον δὲ τὸ ἀμετάθετον καὶ ἀναγκαῖον αὐτοῦ», ἐξέδωκε τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν, καὶ οὕτω τὸ μνησθὲν ἀφιέρωμα ἐγένετο γνήσιόν τε καὶ ἀναγκαῖον καὶ ὑποχρεωτικόν.

Ἐγένετο δὲ τοῦτο καὶ ἐγράφη τῇ 13ῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Δζεμάζιλεβ-βέλ ἐν ἔτει 1257.

(Ἡ σφραγὶς τοῦ δικαστοῦ Ἰπραχίμ Λουτφὴ ἐφέντη.)

Οἱ παρόντες μάρτυρες

Ἀλῆ ἀγᾶς υἱὸς Σαλήχ.	Χουσεῖν Κεμανὶ ἐφέντι.
Μεχμέτ ἀγᾶς υἱὸς Ἀχμέτ.	Ἀχμέτ Κιαμίλ ἐφέντι πιν Ὀσμάν.
Χαλίλ ἀγᾶς υἱὸς Βελιστίν.	Ἐσεῖτ Ἐβού βέη ἐφέντι πιν Μουσταφά.
	Ἀχμέτ ἀγᾶ πιν Μεχμέτ Ἀγά.

Σημ. Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Φάχρη ἐκδίδομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ (ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς) ἐπι-

τύμβιον, ὅπερ παρακληθεὶς συνέθεσεν ὁ μακαρίτης ποιητὴς Γεώργιος Ζαλακώστας. Τοῦτο δ' ἔχει ὧδε·

Κεῖται Ἰωάννης Φάχρης ὁ καλὸς καὶ πρῶτος κεῖται,
 Οὗ τὸ κλέος ἐξ Ἀσίας εἰς Εὐρώπην εὐκινεῖται·
 Τύπος ἐταρέτ' ἀνθρώπου καὶ χριστιανοῦ ὁ γέροντος
 Διαπρέπων ἐν ἐμπόροις καὶ ἐν πλείστον ὑπερφέρων.
 Σῦρος τὴν φωνὴν, τὸ γένος, γῆν καὶ θάλασσαν περάσας
 Πλούσιος καὶ σώφρων ζήσας πολλὰ τλὰς καὶ πλεῖστα δράσας.
 Ἦδη δὲ ἐκ τῆς ἀβύσσου ἐνθα ὤλεθ' ὑπὸ γήρωσιν
 Μόλις πρόην σεσωσμένος, καὶ Θεοῦ τυγῶν σωτήρος,
 Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ἔτει τρίτῳ ἐξ ἐκείνου,
 Σεβαστὸς ἀρχαῖος ξένος ἐν τῇ πόλει Κωνσταντίνου.
 Σὺ δὲ τῆς ζωῆς ἡ μήτηρ θαυματόβρυτος Μαρία
 Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν λήξει κήδευσεν τῇ μακαρία.

1849 Ἀπριλίου 18.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(σελ. 202, σημ. 1 καὶ σελ. 316).

Ἐπιστολὴ Μωάμμεθ τοῦ Προφήτου πρὸς Νιζασὴ τὸν βασιλέα τῆς Ἀβυσσηρίας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος.

Ἐκ μέρους Μωάμμεθ τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Νιζασὴ τὸν βασιλέα τῆς Ἀβυσσηρίας.

Ἡ σωτηρία ἐπὶ σὲ οἱ ἔμοῦ τοῦ δοξάζοντος ὑπὲρ σοῦ τὸν Θεὸν ὡς βασιλέα ἅγιον καὶ περιφρουροῦντα τοὺς πιστοὺς· μαρτυρῶ δ' ὅτι Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Μαρίας ἐστὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ λόγος αὐτοῦ ἐγγυθεὶς τῇ ὥρα καὶ ἀγνῇ παρθένῳ Μαρίας συλλαβούσῃ αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, ὃν ἐπλασεν ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐνεφύσησεν, ὅπως ἐπλασε τὸν Ἀδὰμ τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνεφύσησεν. Ἐγὼ νῦν σὲ προ-

σκαλῶ πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐνικτὸν καὶ μὴ ἔχοντα συνεταῖρον ἀλλ' ἐξουσιάζοντα ἐσαεὶ πάντων.

Εἴ περ πιστεύεις μοι καὶ πείθεσαι τῇ ἀληθείᾳ, εἰμὶ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ, οὗ περ τῇ πίστει προτκαλῶ σε ἀποστέλλων τὸν Τζαφέρ ἕνα ἐκ τῶν Μουσουλμάνων τὸν καὶ ἐξάδελφόν μου. Δι' αὐτοῦ ἀφιγθέντος πρὸς ὑμᾶς προσκαλῶ καὶ σὲ καὶ ἅπαντα τὸν λαόν σου πρὸς τὸν δίκαιον Θεόν.

Ἐτέρα Ἡρακλεῖω τῷ καίσαρι τῶν Ῥωμαίων.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος.

Παρὰ Μωάμμεθ τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν καίσαρα τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων.

Ἡ σωτηρία ἐπὶ τῷ ὑπέκοντι τῇ θείᾳ χάριτι καὶ πιστεύοντι τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀποστόλῳ αὐτοῦ καὶ μαρτυροῦντι, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς, εἰμὶ ὁ ἐνικτὸς Θεός, μὴ ἔχων συνεταῖρον, μηδὲ προσλαβὼν ποτε φίλην ἢ γεννήτας υἱόν, καὶ ὅτι ὁ Μωάμμεθ ἐστὶ δούλος καὶ ἀπόστολος αὐτοῦ. Προσκαλῶ σε τοίνυν τῇ ἐπικλήσει τοῦ Θεοῦ, ἵνα σωθῆς, ἡμεῖς γὰρ ἐσμέν ὁ ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἐν λόγοις ἀπειλῶ τοὺς ζῶντας καὶ ἀποδείξω τὸ δίκαιον τοῦ λόγου κατὰ τῶν βλασφημῶν. Ὡς ὁπαδοὶ τῶν Γροσφῶν, ὑψώσαντες τὸν νοῦν πιστεύσατε εἰς τοῦτον τὸν λόγον, ἐν ᾧ ἐστὶ συμφωνία μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν· ἤτοι μὴ λατρεύσωμεν ἑτέρῳ εἰμὶ τῷ Θεῷ, μὴ ἀποδόντες αὐτῷ συνεταῖρόν τινα, μηδὲ ὑπολαμβάνοντες ἐννοίᾳ ἑτέρου ὡς Κυρίου, καὶ περ κατωτέρου τοῦ Θεοῦ· ἄλλως ὁ Θεὸς ἀποτρέφεται τοὺς τοιαῦτα φρονοῦντας.

Ἐτέρα πρὸς Χοσρόην τὸν βασιλέα τῆς Περσίας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος.

Παρὰ Μωάμμεθ τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα τῶν Περσῶν.

Ἡ σωτηρία τῷ ὑπέκοντι τῇ δικαίᾳ ὁδῷ καὶ πιστεύοντι τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ καὶ μαρτυροῦντι, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος, εἰ μὴ εἰς ὁ

Θεός, οὐδ' ἔστιν αὐτῷ συνεταῖρος, καὶ ὅτι ὁ Μωάμμεθ ἔστι δούλος καὶ ἀπόστολος αὐτοῦ. Σὲ προσκαλῶ λοιπὸν ἐγὼ ὁ ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἐπαπειλῶ διὰ λόγων τοὺς ζῶντας καὶ ἀποδείξω τὸν δίκαιον λόγον ἐνώπιον τῶν ἀσεβῶν. Παραδεχόμενος τὸν Ἰσλαμισμὸν σώζεσαι, εἰ δὲ μὴ, ἢ διὰ Μάγων ἀμαρτία σὲ ἐπιβαρύνει. Σώζου. (Βετσελάμ).

Ἐτέρα πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος.

Τοῦτο τὸ γράμμα ἔγραψε Μουχαμμέτ ὁ υἱὸς Ἀππουλλάχ πρὸς πάντας γενικῶς τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ εὐαγγελιζόμενός τε καὶ ἀπειλῶν καὶ ἐμπεπιστευμένος τὴν τῶν πλασμάτων παρακαταθήκην· καθ' ὅσον μετὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην οὐκ ἔστι τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο στήριγμα ἀποδείξεως τῆς ἀγιότητος καὶ σοφίας τοῦ Θεοῦ. Ἐγραψε δὲ τοῦτο πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς θρησκείας τοῦ Ναζωραίου ἀπ' ἀνατολῶν τῆς γῆς μέχρι δυσμῶν, πρὸς τε τοὺς ἐγγυς καὶ πρὸς τοὺς ἄπω, πρὸς τε τοὺς σοφοὺς καὶ ἀμαθεῖς, πρὸς τε τοὺς γνωστούς καὶ ἀγνώστους, συνταξάμενος μεθ' ἀπάντων τούτων διαθήκην, ἧς περ ὁ παραβάτης λογίζεται ὡς παραβεβηκώς τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ καὶ περιφρονῶν τὴν πίστιν αὐτοῦ καὶ ὑπεύθυνος τῇ κατάρᾳ, εἴτε βασιλεὺς ἔστιν ὁ τοιοῦτος, εἴτε ἄλλος οἰσοδῆποτε.

Ἐὰν τοίνυν ἱερεὺς τις ἢ ὁδοιπόρος ζητήσῃ καταφύγιον ἐν τινι ὄρει εἴτε κοιλάδι, εἴτε ἀσύλῳ, ἐν κατοικησίμῳ γῆ ἢ καὶ ἐν ἐρήμῳ, εἴτε ἐν πολιτείᾳ, ἐγὼ εἰμὶ ὀπισθεν αὐτῶν φροντίζων καὶ ἐργαζόμενος αὐτός τε καὶ οἱ βοηθοί μου καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ ἀκόλουθοί μου, ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ὑπηκόων καὶ ὑποτελῶν μοι, προστατευομένων κατὰ πάσης προσβολῆς καὶ καταπίεσεως, φορολογῶν δὲ ἐλαφρότερον ἢ οἱ πρὸ ἐμοῦ συνθηκολογήσαντες μετ' αὐτῶν κατακτηταί, καὶ μάλιστα φιλοφρόνως φερόμενος αὐτοῖς καὶ μὴ ἐπιτρέπων βίαν κατ' αὐτῶν. Ἡ στέγη τοῦ οἰκοδομήσαντος οὐδόλως κρημνίζεται· ὁ ἱερεὺς οὐδόλως παρεμποδίζεται τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ· τὰ Μοναστήρια μένουσιν ἀνεπηρέαστα· καὶ ὁ ὁδοιπόρος οὐ παρεμποδίζεται τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ· οὐδὲν ἐκ τῶν ὀματιῶν ἐκκλησίας τινος

κατεδαφίζεται, οὐδὲ παραλαμβάνεται τι ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν εἰς τὰ Ἰσλαμικὰ τεμένη, οὐδ' ἐκ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν εἰς τοὺς μουσουλμανικοὺς οἴκους. Ὁ πρᾶττων τι τούτων παραβέβηκε τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον συνθήκην αὐτοῦ· οὐκ ἐπιφορτίζονται δασμοί, οὐδὲ κεφαλῆκός φόρος τοῖς ἱερεῦσι, οὐδὲ τοῖς ἀφωσιωμένοις τῇ θεῖᾳ λατρείᾳ, ἀλλ' ἐγὼ ἀφήμι οὗτοις τὰ τέλη. Ὅλων τούτων τὴν προστασίαν ὑπεχρεώθην διὰ συνθήκης κατὰ τε ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐν τε τῇ Ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ Δύσει, ἐν τε τῷ Βορρᾷ καὶ τῷ Νότῳ. Ὡσαύτως ὅστις μονάζει προσευχόμενος ἐν τοῖς ὄρεισι καὶ ἱεροῖς τόποις, οὐκ ἔστι δασμὸς ἀποδεκατῶν εἴτε διχοτομῶν τὰ ὑπ' αὐτοῦ καλλιεργημένα, ἀλλ' οὐδὲ βοήθεια ἐπερχομένου πάθους τινός· οὐκ ἐπιβάλλεται αὐτοῖς στρατεύεσθαι πρὸς πόλεμον· οὐδόλως εἰσιν ὑπόφοροι καὶ περ ἐμπορευόμενοι εἴτε κεκτημένοι κτήματα καὶ περιουσίαν, μὴ εἰσπραττομένου περισσότερον τοῦ δωδεκαδράχμου κατ' ἔτος· πρὸς δὲ οὐκ ἐπιτρέπεται ἔρις ἢ ρῆξις μετὰ τούτων, μᾶλλον δ' εἰσὶ πεφυλαγμένοι ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ ἐλέους. Ἐγὼ προφυλάττω αὐτοὺς ἐκ τῶν καταναγκαστικῶν τυραννῶν, ὅπου καὶ ὀπὸτ' ἂν ᾧσι. Διατίθεμαι δ' οὕτως ἔχειν καὶ τοὺς παρ' ἅπασιν τοῖς μουσουλμάνοις χριστιανούς· τὰ ἐπιβαλλόμενα τῷ χριστιανῷ ὀρίζονται ὑπὸ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ἢ δὲ διευθέτησις τῶν περὶ προσοχῆς καὶ λοιπῶν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ἢ δὲ διευθέτησις τῶν περὶ προσοχῆς καὶ λοιπῶν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ὅς δ' ἂν καταθρησκευτικῶν πραγμάτων ἀνατίθεται αὐτοῖς τούτοις. Ὅς δ' ἂν καταχρασθῇ τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ καὶ πράττῃ ἐναντίον αὐτῆς, ἐπανεστήκεν ὁ τοιοῦτος κατὰ τῆς συνθήκης τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστόλου. Ἡ δὲ συνδρομὴ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἱερῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τόπων ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν θρησκείαν αὐτῶν· ἀλλ' οὐδόλως ἐπιτρέπεται ἢ δι' ὀπλων ἐπιτήρησις, καθότι ἐν ὅσῳ οὗτοι οὐκ ἀντιφέρονται τῇ συνθήκῃ, οὐδεμία ἀνάγκη τῆς δι' ὀπλων φυλακῆς.

Οὐδενὶ τῶν Μουσουλμάνων ἐπιτρέπεται ποτε ἀντιφέρεσθαι τῇ συνθήκῃ ταύτῃ, μέχρις οὗ ἐπιστῇ ἡ ὥρα τῆς ἀναστάσεως καὶ ὁ κόσμος κατεδαφισθῇ.

Τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον ἐστὶν ἐγγεγραμμένον, ὡς λέγουσιν, ἐν τῇ παρὰ τῷ Θεῷ πεφυλαγμένῃ Δέλτῳ.

Οὐδεὶς Θεὸς πρὸς λατρείαν καὶ δούλευσιν καὶ ἐξύμνησιν τῆς δόξης τοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐγὼ ὁ ὢν μέγας καὶ ἐν-

δοξος οὐπερ ὁ Μωάμεθ ἐστὶν ἀπόστολος. Ὅστις οὖν παραδεχόμενος τὰς θείας μου βουλὰς ἀφοσιούται αὐταῖς, ὑπομένων μὲν τὰς περιπετείας, ἃς ἀποστέλλω, εὐχαριστῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἅπερ χορηγῶ, καὶ συγκατατιθέμενος τῇ θεῖα μου προνοίᾳ, τὸν τοιοῦτον κατατάσσω εἰς τὸν χορὸν τῶν δικαίων, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως ἀποστελῶ αὐτὸν μετὰ τῶν δικαίων· ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούσῃ τῇ θεῖα μου βουλῇ, καὶ μὴ ὑπομείνῃ τὰς τοῦ βίου περιπετείας μηδὲ εὐχαριστῇ ταῖς εὐεργεσίαις μου, ἐρῶ πρός ἐξεύρεσιν Θεοῦ ἑτέρου πλὴν ἐμοῦ.

*Διαθήκη τοῦ Ὁρχάν Χάν Γαζή πρὸς τὸν διάδοχον αὐτοῦ
Μουράτ Χάν Χουταβετκιάρ.*

Ὁ ποικιλόχρους καρπὸς τῆς ἀμπέλου τοῦ πόθου μου.

Ὡ εὐγενὴς βασιλεῦ καὶ Σουλτάν Μουράτ μου! Διατίθεμαί σοι, ἄκουέ μου, ἵνα μὴ στενάζῃς καὶ ὀδύρεσαι περὶ ἐμοῦ.

Σκόπει πάντοτε τὴν ὁδὸν τῆς πίστεως.

Τὸ ἔνδυμα τοῦ σώματός σου καλλώπισον τῇ δικαιοσύνῃ.

Φρόντιζε διαρκῶς περὶ τῆς προστασίας τῶν ὑπηκόων.

Ἐπαγγέλου τὴν πρὸς τοὺς νόμους πειθῶ.

Ἐχε ὁδηγὸν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἀποστόλου.

Ὡς βοηθὸς τῆς πίστεως στῆσον τὴν σημαίαν

Ὡς εὐρῶν ἐλευθερίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ, κρῖνον δικαίως ἀεὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ.

Μόχθησον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, καὶ ζῆτει καταστῆσαι τὸ ὄνομά σου τροπαιούχον ἐν τῷ κόσμῳ.

Πρόσεχε μὴ ὑπερηφανεύσῃς ἐπὶ τῇ ματαίᾳ ταύτῃ βασιλείᾳ.

Μηδὲ ἀπέχῃς ποτὲ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Ἐν τέλει δὲ μάταια τὰ τοῦ κόσμου.

Πᾶς τις ἀποθνήσκει, ὅσον κἂν ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἦ ἔνδοξος.

Ἐφθασε γὰρ κάμοι ἡ θεῖα προσταγή· κάθου δὲ σὺ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ ἀξιώματος.

Κάμε μοι τὴν χάριν ἐπικαλούμενος εὐχάς· οὗτος ἐστὶν ὁ πόθος μου, ὃ φρόνιμε υἱέ μου.

Δέησις καὶ ἐπικλήσις βοηθείας ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκφωνηθεῖσα ὑπὸ Μουράτ Χάν τοῦ Α' κατὰ τὴν νύκτα τῆς μάχης τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Διὰ τὸ προσωπικὸν ὕδωρ τοῦ χαριτοβρύτου φίλου (Μωάμεθ).

Διὰ τὴν πνοὴν τὴν διερχομένην ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις.

Διὰ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν κλαίοντα ἐν τῇ μονήρει νυκτί.

Διὰ τὸ πρόσωπον τὸ προσέρπον τῷ ἔρωτί σου.

Διὰ τὴν τεθλιμμένην καρδίαν τῶν λυπουμενων.

Διὰ τοὺς ἐπιδρῶντας τῇ ψυχῇ ἀναστεναγμοὺς αὐτῶν.

Ἀπόστειλον, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, ποίει ἡμῖν τὴν προστασίαν σου ἔρεισμα καὶ καταφυγὴν.

Ἔσο βοηθὸς τοῖς Μουσουλμάνοις· ἀπόσυρον ἀφ' ἡμῶν τὴν χεῖρα τῶν ἐχθρῶν.

Ὡ Κύριε, μὴ ἐπιβλέπῃς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· ἐπίβλεψον δὲ τοῖς ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας στεναγμοῖς.

Ὡ Κύριε, μὴ ἀπολέσῃς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς πίστεως· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς σκοπὸν τοῖς βέλεσι τῶν ἐχθρῶν.

Διαφύλαξον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ἐκ τῆς λύπης τῆς μάχης· τὸν δὲ ἰσλαμικὸν στρατὸν ἐκ πάντων τῶν κινδύνων.

Τόσων ἐτῶν μόχθους καὶ θρησκευτικοὺς ἀγῶνας καὶ τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν ἐν ταῖς στρατείαις ὄνομα μὴ καταστρέψῃς, Κύριε, τῇ ὀργῇ σου· μηδὲ ἐπισκοτίσῃς τὸ πρόσωπόν μου ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Θυσιασθεῖν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πίστεως, καὶ παραδοθεῖν εἰς ἀσπίδα τοῦ στρατοῦ.

Ποίησόν με μάρτυρα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πίστεως, καὶ εὐδαίμονα ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ.

Μὴ καταπατῆς τὸ ἰσλαμικὸν κράτος, μηδὲ ποίει αὐτὸ οἰκητήριον τῶν αἰρετικῶν τῆς πλάνης.

Πολλὴ σου ἡ χάρις πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους· δέομαι δὲ, ἵνα τελείωσῃς αὐτήν.

Ἀντίγραφον τοῦ ἰδιοχείρου (ὡς λέγεται) βερατίου Μωάμμεθ τοῦ Πορθητοῦ, μεταπεφρασμένον ἐκ τοῦ τουρκικοῦ, ὅπερ ἐδόθη τῷ ἀρχιτέκτονι Χριστοδούλῳ.

Ὁ ἱερός τουγρᾶς τοῦ Πορθητοῦ Μωάμμεθ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπόφασις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ σημείου. Κατὰ τὸν παρόντα μῆνα ἔδωκα διὰ τοῦ καζασκέρη καὶ διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐπιστάτου τῶν ὑδάτων (σούπαση) τῷ εὐγενεῖ κατόχῳ τοῦ ἱεροῦ τούτου σημείου (τουγρᾶ) ἢ ὑποδείγματος τὴν ἰδιοκτησίαν γηπέδου κειμένου ἐν τῇ περιφρουρήτῳ Κωνσταντινουπόλει, πλησίον τοῦ Μοναστηρίου Μόγλου καὶ συνημμένου τῇ οἰκίᾳ Κοντοπούλου, καθόσον οἰκοδομήσας αὐτὸ ὁ εἰρημένος κάτοχος ἐποίησε πτωχοτροφεῖον. Διέταξα δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, ἵνα ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ προσώπου τούτου, ὡς ἰδιοκτήτου καὶ κατόχου καὶ δυναμένου πωλῆσαι, ἢ δωρῆσασθαι, ἢ ἀφιερῶσαι αὐτὸ ὅποτε βούλοιο. Μηδεὶς εἰσοδήποτε κἂν ἢ ἐμποδίσῃ μηδὲ ἀποτρέψῃ, μηδὲ ἐπεμβαίνων προσβάλῃ καὶ μεταβάλῃ αὐτὸ ἢ ἀλλοιώσῃ. Οὕτω γινώτωσαν καὶ πιστευσάτωσαν τῷ ἱερῷ τούτῳ σημείῳ.

Ἐγράφη περὶ τὸ μέσα Ζιλχιτζε τοῦ 876 ἔτους, ἐν τῇ καθέδρᾳ τῆς περιφρουρήτου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπιστολὴ ἐκ μέρους Ἰωακείμ τοῦ πατριάρχου τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὸν σείχουλισλάμην ὑπὲρ εἰρήνης ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μ. Πέτρου.

Μετὰ τοὺς φιλικούς τίτλους γνωστοποιεῖται ὅτι· Ἡμεῖς ἐλέφ Θεοῦ, πατριάρχης τῶν χωρῶν Μοσχობίας, μεγάλης τε καὶ μικρᾶς καὶ λοιπῆς Ῥωσσίας μετὰ πάντων τῶν ὑποτεταγμένων ἡμῖν καὶ συναδέλφων μητροπολιτῶν καὶ ἐπισκόπων, παρατηροῦντες ὅτι ἡ διάλυσις τῆς μεταξὺ ἡμῶν φιλίας ἐγένετο αἰτία, ἵνα χυθῇ τὸ αἷμα τσοῦτων ἀθῶων, καὶ σκεφθέντες ὁμοφώνως, ὅτι ἡμεῖς ἐστε ὁ προστατῆς τοῦ νόμου ἐν τῇ ἰσλαμικῇ θρησκείᾳ καὶ ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν, καὶ σείχουλισλάμης αὐτῶν, διὰ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς πάν-

τας τοὺς περὶ ὑμᾶς φιλαγάθους συμβούλους ἐγράψαμεν καὶ ἐπεστείλαμεν μετὰ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τὸ παρὸν φιλικὸν γράμμα.

Πρὸ δύο ἐτῶν κατὰ τὸν αὐγουστον μῆνα ἠκούσθη, ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ ὁ χάνης τῆς Κριμαίας μετὰ ταταρικοῦ στρατοῦ, διὰ κινήσεως μὴ συμβάσης ποτὲ μεταξὺ τῶν προκατόχων ἀπεστάλησαν, κατὰ τοῦ φρουρίου Τσεχρίν κειμένου ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ τσάρου ἡμῶν τῇ παρὰ τὸν ποταμὸν Οὐζοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς μικρᾶς Ῥωσσίας. Καί περ οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ ὄρια διωρισμένοι στρατιῶται μὴ ὄντες πρεσκευασμένοι ἐναντίον τσοῦτου στρατοῦ, ὡς μὴ προσδοκωμένου τοῦ πράγματος, ἐν τούτοις φθάσαντες ἐσπευσμένως εἰς τὸ Τσεχρίν ἀπηλευθέρωσαν τῇ θεῷ χάριτι τὸ ἐν λόγῳ φρούριον ἐκ τῆς πολιορκίας. Ἄλλ' ὅμως ὁ Ὀθωμανικὸς στρατὸς ἐπακολουθῶν κατεδίωξεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως. Τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος ὁ τσάρος ἡμῶν μὴ θέλων πόλεμον ἄλλ' ἐκτιμῶν τὴν εἰρήνην καὶ ἰσυχίαν ἔγραψεν ἐν ἐπιστολῇ, ἣν ἐπέστειλε τῇ Ὀθωμανικῇ κυβερνήτῃ δι' ἀπεσταλμένου τοῦνομα Ἀθνασίου Πρεσκευᾶ, ὅτι χάριν τῆς εἰρήνης καὶ χάριν τῆς τῶν προκατόχων καὶ τοῦ σουλτάνου Ἰπραχίμ Χάν τοῦ πατρὸς αὐτῶν φιλίας μετὰ τοῦ τσάρου τῆς Ῥωσσίας, ὁ πρῶτος τσάρος τῆς Ῥωσσίας Μιχαήλ Θεοδώροβιτς ἀποφεύγων τὰ αἴτια τοῦ πολέμου καὶ φόνων πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ πρὸς χάριν τῆς ἀναμεταξὺ διχρκοῦς φιλίας, ἀπέδωκε τὸ περίφημον φρούριον τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, τὴν Ἀζόφην αἰτηθεῖσαν τότε. Προσέτι φέρομεν εἰς τὴν ὑμετέραν μνήμην, ὅτι τὰ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα πρὸς τοὺς Κοζάκους τοῦ Δῶν δῶρα ἀποστέλλονται μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Παρομοίως ὁ Ἀλέξιος Μιχαήλοβιτς υἱὸς τοῦ εἰρημένου τσάρου διάγων ἐν φιλίᾳ μετὰ τοῦ σουλτάνου Ἰπραχίμ Χάν πατρὸς τοῦ βασιλέως ἡμῶν, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀναμεταξὺ ἀγάπης ἀπέστειλε κατὰ καιροὺς πρέσβεις, καὶ ἀπελευθερῶν τοὺς Μουσουλμάνους αἰχμαλώτους ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Κοζάκων Σαρή-καμής, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ βασιλεὺς ἡμῶν μακρὰν τοῦ καταπαῦται τὸ πῦρ τοῦ πολέμου καὶ ἀλληλοκτονίας, θέλει τὴν αὐξητικὴν αὐτοῦ. Ὅθεν πέρυσιν ὁ μέγας βεζύρης τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους κατεδάφισε τὸ φρούριον Τσεχρίν καὶ ἐδήλωσε τὴν περίξωσαν τοῦ τσάρου ἡμῶν, ὅποτε ἐχύθη τὸ αἷμα τσοῦτων ἀθῶων ἐκατέρωθεν· ὁ Ἰψιστος καὶ δίκαιος Θεὸς ὁ πλάστης τοῦ παντός, ἐστὶ καὶ Θεὸς

ἐκδικήσεων καὶ ὀργῆς κατὰ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου. Οἱ στρατιῶται τοῦ Τσάρου ἡμῶν ἐκτός τοῦ ὅτι οὐδόλως εἰσῆλθον εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος ἄγοντες καὶ φέροντες οὐδὲ μαχομένοι καὶ φονεύοντες, ἀλλ' οὐδὲ προσεκάλεσαν καὶ ὑπεδέχθησαν ποτέ τινα οὐχὶ πλέον ἐκ τῶν Μουσουλμάνων ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῶν Χριστιανῶν ὑπηκόων· καὶ ὁμοίως ὁ βασιλεὺς ὑμῶν φερόμενος ἀντιθέτως τῇ ἀγαθῇ ταύτῃ συμπεριφορᾷ ὑπεδέχθη τὸν Δορσιέν-κοί καὶ Γεώργην Ἐγμελένοσκη τὸν παραβάντα τὸν λόγον τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς, καὶ ἐπεχείρησεν ἀδικὸν πόλεμον καὶ ῥῆξιν. Περὶ τούτων ὁ Τσάρος ἡμῶν ἔγραψε πρὸς τὸν βασιλέα ὑμῶν. Ἐπειδὴ τοίνυν ὑμεῖς εἰ προστάται τῆς ἰσλαμικῆς θηρσκειᾶς ἔχετε καθήκοντα ἵνα ὑποστηρίξῃτε τὸν συμβιβασμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ δεικνύετε τὴν ὑπὸ τοῦ ἀξιώματος ὑμῶν ἀπαιτουμένην φροντίδα καὶ μέριμναν, καθόσον ὁ ἐν ταῖς πόλεσι σοφὸς ἐστὶν ὁμοίως καρπῷ προσφάτω· καὶ καθὼς τὰ φυτὰ ἄνευ τῆς δρόσου ξηραίνονται, οὕτω καὶ τὰ κράτη ἄνευ τοῦ σοφοῦ ἀποστεροῦνται τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης καὶ καταστρέφονται ὡς αὐξάνοντος τοῦ πολέμου καὶ τῆς ῥήξεως. Τίνι ἐπιβάλλεται τὸ καθῆκον τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ λαοῦ; τοῖς προστάταις τῆς δικαιοσύνης τοῦ δικαίου, διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συμβουλῶν, παρακλήσεων καὶ ἐπιπλήξεων, κατὰ τὰς παραγγελίας τῶν Γραφῶν, διότι τῇ ἀδιακόπῃ αἱματοχυσίᾳ τοῦ αὐξήσαντος πολέμου, καὶ ἀλληλοκτονίᾳ, αἱ πόλεις ἐρημοῦνται, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπόλλυται, οἱ μαστοὶ τῶν μητέρων ξηραίνονται, καὶ αἱ καρδίαι σπαραττονται ὡς ἐκ τῶν ὀλολυγμῶν καὶ ἀναστεναγμῶν προερχομένων ἐκ τῆς πολλῆς αἱματοχυσίας, ὧν περ ἀναβάντων εἰς τὸν οὐρανὸν, καταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἔλεους ὁ θυμὸς καὶ ἡ γῆ τοῦ ὑψίστου καὶ δικαίου Θεοῦ ἐπὶ τοὺς ἐπιθώκοντας μάχας καὶ ἀλληλοκτονίας. Ὁ Τσάρος ἡμῶν Νεβρόρους Ἀλεξιόβιτς κληρονομικὸς αὐτοκράτωρ τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς καὶ λοιπῆς Ῥωσσίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ἐκτιμᾷ τὴν εἰρήνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐπιθυμᾷ τὴν ἡσυχίαν οὐχὶ μόνον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὁμοίων λαῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐστὶν αἰεὶ συνήθεια παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἡγεμῶσι τοῦ μὴ ἀρχεσθαι τοῦ πολέμου, ἀλλὰ γράφειν καὶ διαπραγματεύεσθαι περὶ τῆς εἰρήνης τοῖς ἤδη ἀρξαμένοις αὐτοῦ, ἡμεῖς ἐδεσθήμεν αὐτοῦ, ἵνα γράψωσι γράμμα πρὸς τὸν βασιλέα ὑμῶν περὶ συμβιβασμοῦ εἰρήνης καὶ φιλίας. Ἐλπίζε-
ται δὲ ἐκ μέρους ὑμῶν, ὅτι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀξιώματος ὑμῶν

προστατεύοντες τὸ μέρος τοῦ δικαίου καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ χάριν τῆς ἡσυχίας τῶν ὑπηκόων ὑμῶν, μεσολαθήσῃτε δεόμενοι καὶ ἐκλιπαροῦντες πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μάχης καὶ ἀλληλοκτονίας τοῦ πολέμου, ἵνα γνωσθῇ ἡ εὐλογία τῆς δικαιοσύνης πρὸς τὸν Ὑψίστον καὶ δίκαιον Θεόν. Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι μέλλετε γνωστοποιῆσαι ἡμῖν τὰς ἀποφάσεις ὑμῶν πρὸς ἄρελος καὶ τῶν δύο μερῶν, καὶ γενικὴν ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν ὄλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις πρὸς ἐνδειξιν φιλίας, ἐστάλη ποσὸν τι σαμουρίου; συγγνώμην. Εἴθε ὁ Ὑψίστος καὶ δίκαιος Θεός, ὁ εἰρηνοποιῶν τὰ πάντα ἐπιδείξαι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐν τῇ ἀγαθῇ ὑποθέσει τοῦ ἐκπ. ὄν ποιῆσαι τὸν πόλεμον καὶ φόνον, παραγάγοι χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τῷ λαῷ. Πᾶσι αἱ ὑποθέσεις κεῖνται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς θείας μεγαλειότητος τοῦ Ὑψίστου καὶ δικαίου βασιλέως τῶν βασιλευόντων.

Ἀπάντησις ἐκ μέρους τοῦ σειχου.λυσλάμου πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν· ἐπὶ τῆς βασιλείας Μωάμιεθ τοῦ Δ'.

Αὕτη ἐστὶν ἡ περίληψις τῶν πληροφοριῶν καὶ σύνοψις τοῦ λόγου πρὸς τὸ μέρος τοῦ στόλου τοῦ Χριστιανικοῦ λαοῦ, ἀνθὺς τῶν πρεσβευόντων τῷ Ἰησοῦ, καυχῆματος τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων, σεμνώματος τῶν λατρευόντων τῷ Σταυρῷ.

Τὸ φιλικὸν ὑμῶν γράμμα ἀφίχθη, ἐγνώσθη δὲ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ· ἔστω γνωστὸν, ὅτι ἡ θεία μεγαλειότης, ἥς ὑψωθείη ἡ δόξα καὶ δικαιωσθεῖη ἡ ἀγιότης καὶ τὸ ἔλεος, ὁ πλάστης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ὁ δημιουργὸς καὶ ἐπινοητὴς τοῦ χώρου καὶ τῶν ὄντων, διατάττων τὸν πρὸς τοὺς πολυθεῖστὰς πόλεμον τῷ Προφήτῃ ἡμῶν, καυχῆματι τῶν πλασμάτων, Μωάμιεθ τῷ ἐκλεκτῷ, παρήγγειλε κατὰ θεῖαν αὐτοῦ ἐντολήν, ἵνα καὶ ὅποτεν ζητῶσιν οὗτοι (οἱ πολυθεῖσταί) τὴν εἰρήνην, ὁ συμβιβασμὸς γένηται εἰς τρόπον ὠφέλιμον τοῖς Μουσουλμάνοις. Ὅθεν ἀρξαμένων ἡμῶν τοῦ ἀπαιτουμένου ὑπὲρ τῆς πίστεως πολέμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου καὶ ἀφικομένων πύρρι τῶν ἀπεσταλμένων πρέσβειων ἡμῶν καὶ ζητούντων εἰρήνην, καὶ τοὶ ἐγνωστοποιήθη δι' αὐτοκρατορικοῦ βασιλικοῦ γράμματος ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐ-

πετρέπετο ἡ εἰρήνη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου, καὶ ἐχορηγήθη παραχώρησις λέγουσα «ἐὰν θέλετε εἰρήνην ἀποστείλατε ἀντιπροσώπους ἵνα συμβιβασθῶμεν», οὐδὲως παρεδέχθητε τὰς ἐν τῷ βασιλικῷ αὐτοκρατορικῷ γράμματι μνηθεΐσας ἀρχὰς τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ εἰρήνης, οὐκ ἀπεστείλατε δὲ πρέσβεις, ἐφ' ᾧ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου, τοῦ καθ' ὑμῶν πολέμου ὄντος ἡμῖν ἰεροῦ καθήκοντος, συμφώνως τῇ θείᾳ ἐντολῇ ὁ Ὀθωμανικὸς στρατὸς πέρυσιν ἐφορμήσας ἐξεπλήρωσε τὸ ἱερὸν καθήκον τοῦ κατ' ἀπίστων πολέμου.

Ἄνεφέρετε ἐν τῇ ἐπιστολῇ ὑμῶν λόγους τινὰς, καθ' οὓς ὡς ἐκ τῆς χριστιανωσύνης ὑμῶν μὴ θέλοντες αἱματοχυσίαν προτιμᾶτε τὴν εἰρήνην, ἣτις ἐστὶν ἡ μόνη βᾶσις τῆς ἡσυχίας τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, καὶ σωτηρίας τῶν πόλεων, ἀντὶ τοῦ πολέμου καὶ φόνων ὀλεσθῆριων τῆς γεωργίας καὶ τεκναγονίας. Πόσον λαμπρῶς ὀνομολογεῖται ἐν πάσαις ταῖς θρησκευταῖς ἢ προτίμησις τῆς εἰρήνης ἀντὶ τοῦ πολέμου· ἀλλ' ἐν τῷ μεθ' ὑμῶν πολέμῳ οἱ τοιοῦτοι λόγοι τότε μόνον προσήκουσιν, ἐπὶ τὸν ὅταν ὑμεῖς ἐκτιμᾶτε πραγματικῶς τὴν εἰρήνην καὶ παραιτηθῆτε τῶν αἰτιῶν τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ἡ συμπεριφορὰ ὑμῶν οὐκ ἔστι ταιαύτη· ἀπλῶς ἐπίδεικνυετε μὲν κλίσειν πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' οὐ παύεσθε πράττοντες ταιαῦτα ἔργα, ἅπερ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἡμῶν εἰσὶν αἴτια τοῦ πολέμου, ὥστε ἡ εὐθύνη τῶν χυθέντων αἱμάτων ἐπιπίπτει τοῖς αἰτίοις τοῦ πολέμου καὶ τῆς μάχης. Ἐὰν καὶ μετὰ ταῦτα ἡ κατάστασις διαμένη ταιαύτη, ὁ ὕψιστος Θεὸς οἶδεν, ὅποσα εἰτέτι αἱματι χυθῆσονται, καὶ πόσαι γῶραι ἐρηθισθῶσιν. Ἐὰν θέλητε τὴν εἰρήνην οἰκτείροντες τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ, καὶ προστάτεοντες τὰς πόλεις, ἤδη γνωστοποιεῖται ὑμῖν ὁ τρόπος τῆς εἰρήνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν νόμου διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ὑπομνήματος τῆς Α. ὑψηλότητος τοῦ μεγάλου βεζύρου ἀπολύτου ἀντιπροσώπου διορισθέντος ἐπὶ τούτῳ ἐκ μέλους τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ κραταιοῦ καὶ σεβαστοῦ Βασιλέως τῶν Μουσουλμάνων, οὗ διακονοῦσι ὁ Θεὸς τὴν σφίην κυριαρχίαν. Κατὰ ταῦτα τὸν φέρεσθε· καὶ ἡ εὐδαιμονία ἔσται πάνι τοῖς ὑπαίκουσι τῇ θείᾳ χάριτι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῦ βιβλίου προτάσσεται εἰκὼν τοῦ πρώτου κτίτορος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Λέοντος τοῦ Μακέλλη.

Πρόλογος· σελ. 5.

Εἰσαγωγή τοῦ βιβλίου. Αἱ πηγαὶ τῆς ἡμετέρας ἱστορίας. Τὸ βιβλίον τοῦ Νικηφόρου Καλλιπτοῦ Ἐκκλεσιάρχου, αἱ ἐκδόσεις αὐτοῦ· σελ. 7—14.

Μέρος πρῶτον. Ὁ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πρὸ τῆς ἀλώσεως· Πύλη τῆς Σηλυβρίας ἢ τῆς Πηγῆς· σελ. 15. Τοποθεσία τοῦ ναοῦ σελ. 15—16. Ἡ πρώτη εὐρεσις· σελ. 18. Τὸ περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος Μακέλλη, πρώτου κτίτορος τοῦ ναοῦ τῆς Πηγῆς· σελ. 19—23. Περιγραφή τοῦ παρ' αὐτοῦ κτισθέντος ναοῦ· σελ. 23—25. Τὸ ἱερὸν ἀγίασμα ἐπὶ τοῦ Μ. Ἰουστινιανοῦ· σελ. 26—27. Δεύτερος κτίτωρ τῆς Πηγῆς ὁ Μ. Ἰουστινιανός· τὰ περὶ αὐτοῦ γνωστὰ· οἱ παρ' αὐτοῦ κτισθέντες ναοί· σελ. 27—32. Θυμὰτα τῶν τότε χρόνων· σελ. 32—35. Εἰρήνη ἢ αὐτοκράτειρα τρίτος κτίτωρ τοῦ ναοῦ σελ. 35—38. Καταστροφὴ καὶ βλάβη τοῦ ναοῦ· σελ. 38—39. Βασιλεὺς ὁ Μακεδὼν τέταρτος κτίτωρ· τὰ περὶ αὐτοῦ γνωστὰ· οἱ παρ' αὐτοῦ κτισθέντες ἢ ἐπισκευασθέντες ναοί· σελ. 39—48. Βλάβαι τοῦ ναοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ· ἐπισκευαὶ ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατοπινὰ θυμὰτα ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα· σελ. 48—50. Βεβίλωσις ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων· σελ. 50—52. Τὰ ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου· σελ. 52—53. Γάμοι τοῦ αὐτοκράτορος Κατακουζηνοῦ· (ἐπανόρθωσις ἁμαρτήματος)· σελ. 53—54. Εἰκόνες ἐν τῷ ναῷ ἐπὶ βυζαντινῶν· πόσα ἐξωγράφησεν ὁ ἱερομόναχος Γαβριήλ· εἰκόνες τῶν αὐτῶν θεραπευθέντων· ποιήματα ἐπ' αὐταῖς τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ· σελ. 54—62. Τὰ παρεκκλήσια τοῦ μεγάλου ναοῦ ἐπὶ βυζαντινῶν· σελ. 63—65. Πρῶτος περιηγητὴς κατὰ

τὸν ΙΓ' αἰῶνα ἀριθμεῖ ἄλλα ἄγνωστα ἡμῖν· σελ. 317. Ἐορταὶ τελούμεναι ἐν τῷ ναῷ τῶν Πηγῶν· σελ. 65, σελ. 318. Προέλευσις τοῦ αὐτοκράτορος αὐτόθι τῇ πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως· περιγραφή· σελ. 66—69. Μονὴ τῆς Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου· χρυσόβουλλον Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου· σιγίλλιον Φιλοθέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα· σελ. 70—76. Μονὴ τοῦ Ἐλαφροῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει· σελ. 72, 74, 75. Ναοὶ καὶ Μοναὶ ἀλλαχοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· σελ. 76—77. Ἡγούμενοι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐπὶ Βυζαντινῶν· ὁ Ζήνων· σελ. 70. ὁ Τζαχείλης· σελ. 77.

Μέρος δεύτερον· κεφάλαιον Α'. τὰ παρὰ τῆς Βυζαντινοῦς διάφορα παλάτια· σελ. 78—80. Τὰ παλάτιν τῶν Πηγῶν· πρὸ τοῦ Βασιλείου Μακεδόνας· σελ. 81, ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτοῦ καὶ κατοπί· σελ. 82—85.

Κεφάλαιον Β'. Ὁ ναὸς τῶν Πηγῶν (ναὸς τῆς Πηγῆς) μετὰ τὴν ἄλωσιν· ἐρείπια αὐτοῦ τῷ 1585· σελ. 85. Οἰκοδομὴ ναοῦ μικροῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΗ' αἰῶνος· σελ. 86—89 καὶ 225—228. Ἐπήρειαι τῶν Ἀρμενίων ὑπουλοὶ καὶ φανεραὶ· σελ. 89—90 καὶ 228—231. Ἡ ἱστορία τοῦ ναοῦ μέχρι τοῦ 1794· σελ. 90—91 καὶ 231—234. Φορολογία τῶν εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσερχομένων· σελ. 91 καὶ 235. Τὰ ἀπὸ τοῦ 1794 καὶ ἐντεῦθεν· προσήλωσις τοῦ ναοῦ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα· ὁ Δέρκων Μακάριος Μπαλασάκης· ὁ πατριάρχης Γεράσιμος· σελ. 92—93 καὶ 235—241. Ἡ ἱερὰ εἰκὼν· σελ. 93—94 καὶ 226, 236, 238—239. Νέα οἰκοδομὴ κατὰ τὸ 1793· ὁ ἀρχιτέκτων Κομνηνός· σελ. 95—96 καὶ 241—243. Ἡ τελευταία οἰκοδομὴ τῶν σωζομένων σήμερον δύο ναῶν· σελ. 97—105 καὶ 243—245 καὶ σελ. 274—275 καὶ 311.

Οἱ ἀπὸ τοῦ 1794 ἱερεῖς καὶ προσετώτες· παπᾶ Ἰωσήφ· σελ. 106. ἱερεὺς Ἰωάννης αὐτόθι· Γεράσιμος αὐτόθι· Φιλόθεος αὐτόθι· Σωφρόνιος Χατζῆ Ἀσλάνογλου· σελ. 107—108. Χατζῆ Ἀθανάσιος αὐτόθι· ὁ πρεσβύτερος Εὐγένιος ὁ τοῦ παρόντος βιβλίου ἐκδότης αὐτόθι· Χατζῆ Γιάννης λαϊκὸς ἐπιστάτης· σελ. 106.

Ὁ ἀείμνηστος σουλτάνος Μαχμούτ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· σελ. 108.

Κεφάλαιον Γ'. Οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἱεροῦ ἁγιάσματος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1793—1835 καὶ συνοπτικώτατα ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου μέ-

χοι τοῦ 1884· σελ. 100—118 καὶ 314—315. Μεγλοπρεπῆς ἐπιτέλεσις τῆς ἐπετείου ἐροτῆς· ἄλλοτε· σελ. 66. σήμερον· σελ. 116—117.

Κεφάλαιον Δ'. Εἰκόνες τῆς Θεοτόκου τῆς Πηγῆς· 118—119 (ἐπιγραμμα σχετικὸν τοῦ Νικολάου Λογάδου).

Κεφάλαιον Ε'. Τὸ ἐν ταῖς Πηγαῖς νεκροταφεῖον τῶν Ὀρθοδόξων ἀρχαιότερον· σελ. 120 (ἐνθα ἴδε βυζαντινὸν ἐπιτύμβιον). Ἐπιτύμβιον τοῦ ΙΖ' αἰῶνος· σελ. 121. Οἱ αὐτόθι τάφι οἰκουμενικῶν τινῶν πατριαρχῶν καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐπιγράμματα· σελ. 121—124. Ποιήματα εἰς τὴν Θεοτόκον τῶν Πηγῶν ἐπαινετικά· σελ. 124—125 (Ἰωάννου Εὐχαΐτων καὶ Νικολάου Λογάδου).

Μέρος Τρίτον. Κεφάλαιον Α'. Τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα. Ἡ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς μέριμνα τῶν ἀσθενούντων· Νοσοκομεῖα Βυζαντινῶν· σελ. 126—130. Νοσοκομεῖα μετὰ τὴν ἄλωσιν· τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπὸ Νικολάου Καραγιάννη συστηθέν· σελ. 131—138. Τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Σμύρῃ· σελ. 138—139.

Κεφάλαιον Β'. Τὸ ἀρχαιότερον Νοσοκομεῖον ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Γραικῶν Ὀρθοδόξων, ἐπὶ τοῦ σουλτάνου Σελῖμ, ἰδρυθέν ὑπὸ Δούκα Ἀντωνίου Σοφριανοῦ ἐν Γαλατᾶ· σελ. 326.

Τὸ ἔξω τῶν Ἐπτὰ Πύργων πρὸ τοῦ 1837· σελ. 140—142. Τὸ ἐν Γαλατᾶ «Ὀσπητάλιον τῶν Γκεμιτζίδων»· σελ. 142—144. Τὸ ἐν Σταυροδρομίῳ τῆς πκνώλους· σελ. 144—146. Διοίκησις, διοργανισμὸς, κανονισμοὶ ἐκάστου αὐτῶν, οἱ γνωστοὶ ἡμῖν· 146—149. Φροντίς ἀποτελεσματικὴ περὶ τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν ἐπειτῶν· τὰ ἐπὶ τούτῳ σουλτανικά χάρτσια καὶ πατριαρχικά γράμματα· σελ. 150 καὶ 245—261. Ἐνότης τῆς ἐφορευούσης τούτων τῶν κοινωφελῶν ἔργων ἀρχῆς· σελ. 150 καὶ 166—167 καὶ ἐφεξῆς. Ἐπίτροποι καὶ ἐφοροὶ τῶν Νοσοκομείων οἱ μέχρι τοῦ 1837. Ἰδίως ὁ Ἰορδάνης Καπλάνογλου· ὁ Μιχαλάκης κλουτσημπασῆς· οἰκογένεια Καζανόβα· Μανωλάκη Καμάρα, Στεφάνοβιχ, Ζαφειροπούλου καὶ Ζαρίφη, Χρηστάκη Ζωγράφου· Κωνσταντῖνος Ἰπλικτζῆς· Σκαρλάτις Σεβαστόπουλος· Φιλόδωρος Δημητρίου· Τσαλίκης· Φενερλής· σελ. 152—155. Χατζῆ Ἀνέστης Παρασκευᾶ· σελ. 152 καὶ 306. Νικόλαος Λεβίδης· σελ. 153—154, καὶ 306. Χατζῆ Χάννης (Ἰωάννης) Φάχρης· σελ. 152, 155 καὶ 328—330. Προστάτης

τῶν ἡμετέρων Νοσοκομείων Δημήτριος Μουρούζης σελ. 153—158. Ἴδρυτής τοῦ ἐν Γαλατᾷ Γραικικοῦ Νοσοκομείου Γεώργιος Σταυράκης (Σταυράκογλου) σελ. 158—161. Κληροδοτήματα εἰς τὰ Ἐθνικά Φιλανθρωπικά Καταστήματα ἀπὸ τοῦ 1808 καὶ ἐντεύθεν. Ἰγνατίου Ἡρακλείας σελ. 162. Κωνσταντίνου Γεωργίου, Διαμαντάκη Καζαναζμάζη αὐτόθι. τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετόχιον τοῦ Παναγίου Τάφου σελ. 163. Κληροδοτήμα Ἑλένης Χουρμουζάκη αὐτόθι. Οἰκία τῶν Νοσοκομείων πωληθεῖσα κακῶς· σελ. 164. Δωρεαὶ καὶ προσφοραὶ κτλ. σελ. 164—165. Τὰ διὰ τοὺς φυλακωμένους ἐλέη καὶ ἡ διαχειρίσεις αὐτῶν· σελ. 125 καὶ 168—171. Εἴσπραξις ἀπὸ καβεζαχάρεως· σελ. 167, 171 καὶ 261—265. Ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ 1794 μέχρι τοῦ 1829 ἐν τοῖς τρισὶ νοσοκομείοις νοσηλευθέντων· σελ. 171—172. Πόροι τῶν Νοσοκομείων· σελ. 173—179. Ἐγγραφοὶ ἀνέκδοτον περὶ τῶν δίσκων τῶν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου· σελ. 175—176. Προσφοραὶ· Ἀντώνιος Τζιρᾶς· σελ. 176. Διαθήκαι Σμαράγδας καὶ Ζωῆς Μουρούζη, Ἐφέσου Μακαρίου, καὶ Παυλῆ γουνάρεως· σελ. 177. Ἡγεμόνες Βλαχίας καὶ Μολδαβίας· αὐτόθι· ἔξοδα· σελ. 179—181. Ἐπιτελευτῆ τῶν Νοσοκομείων· φιλογένεια Φαναριωτῶν καὶ Φαναριωτισσῶν· συνδρομαὶ πατριάρχων καὶ ἀρχιερέων· σελ. 181—183. βλέπε καὶ ἀπὸ σελίδος 265—269.

Κεφάλαιον Γ'. Ἡ ἔρευνα τῶν ἐκκλησιαστικῶν κωδίκων πόσον ἐν πολλοῖς δύναται νὰ φωτίσῃ ἡμᾶς· σελ. 183—184. Οἰκοδομὴ τοῦ νέου Νοσοκομείου τῷ 1837 σελ. 184—193 καὶ 260—273. Χορηγία τῆς αὐτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως· σελ. 191 καὶ 276. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Γερμανοῦ· σελ. 191—192. Τὸ μέχρι τοῦδε λειτουργοῦν Φρενοκομεῖον· σελ. 193—194. Τὸ νέον Φρενοκομεῖον· σελ. 195. Ἡ γενναία δωρεὰ ἀνωνύμου τινὸς ὁμογενοῦς· αὐτόθι. Ἐπίλογος· 196.

Μέρος Δ'. Νεὸς Θεοτόκου ἐν Ἐγρικαπίῳ καὶ ναὸς ἁγίου Νικολάου ἐν Γαλατᾷ. Ἴδε ἐν γένει ἀπὸ σελ. 197—223. Ἀναλυτικώτερον:

Οἱ τρεῖς μεγάλοι ναοὶ τῆς Θεομήτορος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Βυζαντινῶν· σελ. 198. Ὁ τῆς Θεοτόκου τοῦ Κύρου· σελ. 200. Τὰ κατὰ τὸν Κύρον· σελ. 200—201. Ὁ ναὸς τοῦ Ἐγρίκαπι· σελ. 201. Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐπισκευή, ἡ δευτέρα, ἡ τρίτη· σελ. 202—204 καὶ 277—283,

Θαύματα ἐν αὐτῷ· ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου τῆς Σούδας (Νεωρίου)· σελ. 205 καὶ 295. Χρῆθ τοῦ ναοῦ Ἐγρίκαπι, ἐξόφλησις αὐτῶν, οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν γένει· σελ. 206—212 καὶ 283—288. Προεστῶτες ἱερεῖς τοῦ ναοῦ· σελ. 212. Προεστῶτες ἐπίσκοποι· Σίλβεστρος Μαρτῶν καὶ Ἀθύρων σελ. 209. Βενέδικτος Αὐγουστουπόλεως· σελ. 212—213. Ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ· Κωνσταντῖνος Μ. Ποιτέλνικος· ὁ Μ. Λογοθέτης Νικόλαος Σοῦτσος Δημήτριος Σοῦτσος· Χατζῆ Ἀσλάνης· Δημήτριος Σκαναβῆς· Βασίλειος Ποιτέλνικος· σελ. 214—215. Διάταξις τῶν κατὰ τὸν ναὸν κανονισμοῦ αὐτοῦ· σουλτανικὰ προνόμια ὑπὲρ τοῦ προεστῶτος αὐτοῦ· σελ. 215—217 καὶ 288—303. Προσάρτησις τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ ἐν Ἐγρικαπίῳ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους· σελ. 217 καὶ ἰδίως 297—299.

Ναὸς ἁγίου Νικολάου ἐπὶ Βυζαντινῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει· σελ. 218—219. Πυρπόλησις τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἁγίου Νικολάου κατὰ καιροῦς· σελ. 219—220. Οἰκονομικὰ τοῦ ναοῦ· προσάρτησις αὐτοῦ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα· σελ. 220—221 καὶ 303—310.

Ἐγγραφα ἀναφερόμενα ἀμέσως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τῶν Νοσοκομείων, τοῦ ναοῦ τοῦ Ἐγρικαπίου καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐν Γαλατᾷ· σελ. 223—315.

Ἐγγραφα σχετιζόμενα ἀπωτέρω πρὸς τὰς ἱστορίας τῶν ἡμετέρων ναῶν, δεικνύοντα τὴν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εὐνοίαν καὶ φιλίαν τῶν σουλτάνων· σελ. 330—340.

Ποικίλαι ἱστορικαὶ πληροφορίαι. Αὐτοκράτορες ἅγιοι· σελ. 17, σημ. ΑΙ περὶ σεισμῶν ἰδέαι τῶν βυζαντινῶν καὶ τῶν κατόπιν λογίων Γραικῶν· σελ. 40—41, σημ. Μιτατῶριον· σελ. 67, σημ. Μάλχος ἱστορικός περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν Πηγῶν· σελ. 81 καὶ σημ. αὐτόθι. Ἐκκλησίαι τῶν Ὀρθοδόξων εἰς τὰ χωρία Γαλατάρια καὶ Φλώρι ποτε ὤκοδομήθησαν· σελ. 87 καὶ 225—227. Θαῦμα εἰς Νεόφυτον Μαυρομάτην· σελ. 103, σημ. Σαμφῶν ὁ Ξενοδόχος· σελ. 130. Ἰωσήφ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ 13ῳ αἰῶνι· σελ. 62. Νεὸς τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ἀρτσῆκης δὲν ἦτον ἐν Κωνσταντινουπόλει· σελ. 198, σημ. Πυρκαϊαὶ ἐν Γαλατᾷ· σελ. 219—220. Ἡ ἐν Ἰψωμαθείσις πυρκαϊὰ τοῦ 1782, ἀρξαμένη ἐκ Τζιβαλίου· ἀνέκδοτος περὶ αὐτῆς σημείωσις· σελ. 311—313. Ἡ τουρκικὴ γλῶσσα ἐν Ἰψωμαθείσις καὶ Ἐξ Μαρμάραις· σελ. 99—100 καὶ 318. Προάστεια καὶ παράπολα,

σελ. 225 καὶ 318. Ἡ λέξις Βαλουκλῆ· σελ. 319. Ἐκκλησίαι ἁγίου Γεωργίου, ἁγίου Δημητρίου καὶ Χριστοῦ Σωτῆρος ἐν Γαλατᾶ κατ' ἀρχὰς τοῦ ΙϚ' αἰῶνος· σελ. 324. Τὸ Χάτι τοῦ πορθητοῦ Μωάμεθ πρὸς τὸν Χριστόδουλον ὑπὲρ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τοῦ Μουχλίου· σελ. 336.

Πίναξ τῶν περιεχομένων καθ' ὕλην, ἀναλυτικός· σελ. 341—346.

Κατάλογος συνδρομητῶν· σελ. 317 καὶ ἐξῆς.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

	Σωμ.
Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενὸς πατριάρχης κ. κ. Ἰωακείμ Δ'	5
Ἡ Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης πρώην Κων]πόλεως κκ. Ἰωακείμ Γ'	5

Οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοί.

Καιταρείας Ἰωάννης Ἀναστασιάδης	15
Χαλκηδόνος Καλλίνικος	5
Βερροίας καὶ Ναύσης Προκόπιος	2
Ῥόδου Γερμανὸς	1
Μιτυλήνης Κωνσταντῖνος Βαλλιιάδης	2
Αἴνου Ἄνθιμος	2
Ἰμβρου Παΐσιος	1
Δυρραχίου Βησσαρίων	1
Κασσανδρείας Κωνσταντῖος Γαζῆς	2
Χαλδείας Γερβάσιος	1
Δρυϊνουπόλεως Κλήμης	1
Σάμου Γαβριήλ	

Οἱ παρεπιδημοῦντες σεβασμ. μητροπολίται

Κυζίκου Νικόδημος	5
Νικαίας Σωφρόνιος	3
Δέρκων Καλλίνικος	2
Ἀμασειας Σωφρόνιος	2
Βελισσοῦ καὶ Δεβρῶν Ἄνθιμος	1

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν διαμένοντες σεβασμ. μητροπολίται.

Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος	10
Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος	2

	Σώμ.
Προύσης Ναθαναήλ	1
Νεοκαισαρείας Κωνστάντιος	2
Ίκονίου Δωρόθεος	1
Πισιδείας Βενέδικτος	2
Φιλιππουπόλεως Ίωακείμ Εύθυβούλης	5
Σμύρνης Βασίλειος	5
Άγκύρας Γεράσιμος	10
Μελενίκου Προκόπιος	2
Μεθύμνης Νικηφόρος Γλυκᾶς	1
Μαρωνείας Κωνσταντῖνος Βαφείδης	2
Γάνου καὶ Χώρας Πολύκαρπος	2
Λιτίτζης Ίγνάτιος	1
Χαλεπίου Δωρόθεος	2
Ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Νευροκοπίου Χρύσανθος	2

Οἱ πανιερ. ἐπίσκοποι.

Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Ἀθανάσιος	2
Ἡρώην Ἱεροσιταίας Νεόφυτος	5
Χαριουπόλεως Γεννάδιος Σχολάριος προϊστάμενος Ταξαούλων	1
Τρωάδος Μεθέδιος βοηθὸς τοῦ σεβ. μητροπολίτου Δέρκων	2
Εἰρηνουπόλεως Φώτιος προϊστάμενος Σταυροδρομίου	2
Παμφίλου Σωφρόνιος Ἀργυρόπουλος προϊστάμενος Μ. ρεζύματος	1
Μελιτουπόλεως Εὐγένιος Νικηφορίδης προϊστάμενος Βλάχκας	1
Ἀργυρουπόλεως Χαρίτων Εὐκλείδης προϊστάμενος Ὑψωμαθείων	1

Οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης
Ἡ Α. Ἐξ. Κ. Καλλιμάδης βέης Μ. ρήτωρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας
Σταυράκης ἐφέντης Ἰωαννίδης καπικεχαγιᾶς τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου καὶ Μ. σκευοφύλαξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας
Δημήτριος Ξανθόπουλος πρωτέκδικος τῆς Μ. Ἐκκλησίας

Ἄρχιμ. Κύριλλος Βαλαβάνης ἀντιπρόσωπος τοῦ μακκρυωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Χρύσανθος προηγούμενος Βατοπεδινὸς ἐπίτροπος τοῦ ἁγίου Ὄρους ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ἄρχιμ. Γρηγόριος Παλαμᾶς διευθυντὴς τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς

Οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Ἄρχιμ. Κωνσταντῖνος Δελιγιάννης ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ι. συνόδου
Μ. ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ Ἀναστασιάδης
Μ. ἀρχιδιάκονος Κοσμᾶς Εὐμορφόπουλος
Δευτερεύων Γαβριήλ
Τριτεύων Κύριλλος
Κωνσταντῖνος Ἱεροδ. Ἀλεξανδριδης
Γεράσιμος Ἱεροδ. Δώριζας διευθυντὴς τοῦ Α' Γραφείου
Μ. Ἐκκλησιάρχης Καλλινίκος
Πνευματικὸς Ἱερόθεος Κιτσιαρῆς
Στέφανος Τζιρᾶς
Μιχαήλ Δανῆς ἐφέντης
Ἰωάννης Χλωρὸς ἐφέντης
Γεώργιος Βιολάκης πρωτοψάλτης τῆς Μ. Ἐκκλησίας
Ἀριστείδης Νικολαΐδης Α' δομέστικος » »

*Οἱ ἀξιότιμοι ἄγιοι τῶν Ἐθνικῶν
Φιλανθρ. Καταστημάτων*

	Σώμ.	Σώμ.	Σώμ.
Α. Ζαρίφης	10	Ἐλένη Γ. Ζαρίφη	3
Ο. Νεγρεπόντης	10	Ἐρυσίλη Φ. Βερνουδάκη	2
Κ. Νικολόπουλος	20	Σοφία Νεγρεπόντη	5
Γ. Π. Τζόλας	2	Θηρεσία Βλαστοῦ	2
Ι. Βάλσκιμος	2	Μαρία Β. Εὐγενίδου	5
Ι. Κούππας	2	Πολύμνια Π. Καμάρα	5
Θ. Κοσσούδης	2	Ἰπατία Σεκιάρη	2
Ι. Παππαδόπουλος	2	Σουλτάνα Σημιριώτου	
Ι. Ἰωαννίδης	2	Βιργινία Κλ. Καλλιᾶδου	
Π. Καζανόβας	2	Ἀμαλία Ι. Βαλαμάου	
Ν. Μπλέσας	2	Αἰκατερίνη Β. Σαρακιώτου	2
Γ. Ἀποστολίδης	3	Δέσποινα Ἀγελάστου	
		Μαρία Ἰβάνωφ	

	Σώμ.		Σώμ.
Χαρίκλεια Κοκκώδη		Ἄγαθάγγελος ἱερομόναχος αὐτόθι.	
Ἵλγα Ἰακώβου		Ἄρχιμ. Ἀθανάσιος προεστὴς τῆς	
Κυριακὴ Πετρίδου		ἱερᾶς ἐκκλησίας ἁγίας Κυριακῆς	
Εὐδοξία Πηλίδου		ἐν Κοντοσκαλίῳ	
Ἀριάδνη Ἀναστασιάδου	2	Πνευματικὸς Γκιθαλίου Γεδεὼν Λέ-	
Ὀλυμπιάς Ἀβραάμ	2	σθίου πρώην ἡγούμ. Λειμῶνος	
Ἵλγα Γ. Κρητικῶ		Νεόφυτος ἱερομ. Ῥωμανίδης ἱερεὺς	
Ἀλεξάνδρα Σαφιλοπούλου		ἁγίου Κωνστ. ἐν Σταυροδρομίῳ	
Καλλιόπη Μιχαὴλ Κοδοπούλου		<i>Οἱ ἀξιότιμοι κύριοι.</i>	
Μαργαρίτα Ι. Παγανῆ			
Ἐλένη Φ. Φλώρη		N Ζαρίφης	5
Καλλιόπη Σ. Πρωτοφάλου		Χριστ. Ἐφέντης	5
Μαρία Κωνσ. Γεωργιάδου		Παῦλος Ζ. Στεφάνοβιτς	10
Ἐρυφίλη Λεβαντῆ		Κυριάκος Χατζόπουλος	25
Τομαζίνα Ἰωάννου		Θεόδωρος Α. Μαυρογορδάτος	
Μαρία Τιβερίου		Βασιλάκης Κάλφας	4
Καλλιόπη Νικολαΐδου		Στέφανος Α. Μαυρογορδάτος	
<i>Οἱ ὀσιολογ. προϊστάμενοι καὶ ἱερεῖς</i>		Δημήτριος Β. Ταμβάκος	5
<i>ἱερῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.</i>		Εὐστάθιος Εὐγενίδης	2
Γερμανὸς Θεοτοκᾶς Προεστὴς τοῦ		Ἄνωνμος	10
Ἁγ. Ἰωάννου Γαλατᾶ		Γεώργιος Φωτιάδης	2
Ἀρχιμανδρ. Μακάριος Σκλαβούδης		Πέτρος Σκυλίτζης	
Προεστὴς τῆς Ἐλπίδος Κοντοσ.		Παῦλος Φενερόλης ἱατρός	2
Φιλόθεος Πνευματικὸς πατήρ		Α. Γ. Πασπάτης ἱατρός	2
Π. Σταῦρος Α. Κυζικηνὸς ἐφημέριος		Κωνσταντῖνος Ῥάλλης	2
Ἱεροδιάκονος Ἀγαθίγγελος		Νικόλαος Δ. Φωτιάδης	50
Ζωσιμᾶς Καρίδης προεστὴς Ἁγίου		Ἀλέξανδρος Δ. Φωτιάδης	
Κωνσταντῖνου ἐν Ὑψωμαθείοις		Δημήτριος Πασπαλῆς	
Γεώργιος ἱερεὺς Μακαριάκης ἐν Ὑ-		Δημήτριος Γεϊδουνιάς	
ψωμαθείοις		Βασίλειος Σαρακιώτης	
Θεόφιλος Ἀρχιμανδ. ἐν Τοπκαπού		Γ. Καζανόβας	5
Ἀρχιδ. τοῦ Α. Ἀδριαν. Διονύσιος		Κωστάκης Γ. Βαγιάνης Ἐφενδης	2
Συμεὼν Ἱερομόναχ. ἐν Βλάγκα		Κυριακὸς Κυριακοῦ ἱατρός	2
Παπᾶ Κωνσταντῖνος	»	Κωστάκης Ἡλιάσκος	2
Παπᾶ Βασίλειος	»	Γεώργιος Παπαλαμπруνούδης	
Γερμανὸς Ἱεροδιάκονος	»	Ἰάκωβος Ἀρτεμιάδης Ἐφενδης	2
Παπᾶ Κωνσταντῖνος. Ἀντιπίδης		Ἰωάννης Βερνουδάκης	
Προϊστάμενος Μακροχωρίου Χρι-		Δημήτριος Βερνουδάκης	
στόδουλος ἱερεὺς Φλώρας		Ι. Γεωργαντόπουλος	
		Βασίλειος Πυλάδης	2

	Σώμ.		Σώμ.
Γεώργιος Π. Βεγλερῆς	5	Κ. Ἀνανιάδης	
Ἰωάννης Γκιών		Ἰ. Ἀνανιάδης	
Κ. Πετρίδης		Ἀ. Ἀνανιάδης	
Ζαχαρίας Χατζόπουλος	5	Ὀδυσσεὺς	
Ἀσημάκης Χατζόπουλος	2	Πρόδρομος Ζ. Χατζοπούλου	
Α. Α. Τελλόγλους	10	Θεόδωρος Δάλλας	2
Μιλτιάδης Ἰορδανόπουλος		Γ. Παπαδόπουλος	
Δ. Ὀρλώφ		Ἀδελφοὶ Αὐθεντόπουλοι	
Ν. Θ. Σουλιδης		Σπυράκης Σόρτας	
Ἰωάννης Ἀναστασιάδης	2	Χρυσάνθος Παπαζογλους	2
Κωστάκης Καμάρας		Γεώργιος Κωνσταντινίδης	
Μανουὴλ Π. Καμάρα	2	Ζηνοβίος Κωνσταντινίδης ἱατρός	
Βασ. Σουβατζόγλους		Χ. Χριστοφορίδης ἱατρός	
Θεοδ. Σουβατζόγλους		Μιχαὴλ Δόριζας	
Μίνως Κ. Βωλονάκης		Θεόδωρος Τζούνης	
Στέφανος Γ. Τζικαλιώτης		Β. Δ. Δόμπροβιτς	
Γεώργιος Χατζῆ Θεολόγου		Ἀδελφοὶ Σωσιδαί	2
Μιχαὴλ Χατζῆ Θεολόγου		Στυλιανὸς	
Σταῦρος Κέπετζης		Νικόλαος Μακρῆς	
Νικ. καὶ Ἀχιλλεὺς Ι. Κανέλλου	4	Σωτήριος Παπᾶ Ἰωάννου	5
Ἀνδρέας Νομικὸς	4	Νικόλαος Καραγιανόπουλος	5
Γ. Σεϊταλίδης	25	Ἀντώνιος Σαμθράκης	5
Κλήμης Στεφανίδης	5	Δημήτριος Ζέρβας	2
Κ. Πανώριος	10	Γεώργιος Μαρτιάνος	
Πρόδρομος Δημητριάδης		Χρυσοβέργης	
Δημήτριος Βητάλης	20	Συμεὼν Σιογίτογλους	4
Περικλῆς Βητάλης		5	Πέτρος Νικολαΐδης
Γιάκουμης Κάλφας		Ἰωάννης Μοσχολίδης	2
Μιλάνος Σ. Ἀποστόλοβιτς		Ἰωάννης Θ. Χαριτωνίδης	
Χ". Κουμᾶς Χ". Ἰωάννου		Ἀδελφοὶ Δ. Δεστούνη	
Θεόδωρος Κασάπης		Ἀβραάμ Χουδαβερδόγλους	2
Λάζαρος Χ". Ἰωάννου		Θεόδωρος Σαχίνης	
Μ. Χαμουδόπουλος Ἐφενδης		Μανουὴλ Καββάδης	2
Ἰωάννης Φιλιππίδης		Νικόλαος Καββάδης	
Θωμᾶς Ἰστανκίδης	2	Παναγιώτης Ξανθόπουλος	2
Κ. Παγώνης		Φρανσουᾶ Ι. Παρδούτζης	
Δημήτριος Μεζίκης		Στέφανος »	
Μιλτιάδης Μεζίκης		Σάββας Ρουμῆς Ἐφενδης	
Ἰωάννης Κ. Συνώδης		Κύριλλος Πυρλόγλους	2

Σώμ.	Σώμ.
Φωτάκης τζορμπατζής	10 Ν. Ο. Πρότοβιτς
'Αδελφοί Κουριώται	5 'Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος Κομνηνός
Στέφανος 'Ρίζος	Β. Κολυθόπουλος
Γεώργιος 'Ρωσσέτος	Κωνσταντίνος Α. Νείτζιος
Αίμιλ Δεοδάτης	'Αθανάσιος Κ. Πασπαλίδης
'Ανδρέας Δεοδάτης	Α. Πετοκάλογλους
'Ιωάννης Παρλαμάς	Γ. Στασινόπουλος
Γ. Κοκκώδης	'Αμβρόσιος Κωνσταντινίδης
Κωστάκης Μ. Βυλωνάκης	Τασούλας Σίδου εκ Κλεισούρας 5
Χατζή 'Ιωάννης Νικομηδεύς	5 Κ. Γεωργιάδης
Σ Δ. Εφραιμίδης	Γεώργιος Νικηφοράκης
Δ. Ι. Γιοργακόπουλος	Θεοχάρης Π. Τζελεπόπουλος
Σταῦρος Λεμονίδης	5 Γεώργιος 'Αστυκίδης
'Αλέξανδρος Βασιλειάδης	Σ. Θεοχαρίδης
Π. Ι. Τεζόγλους	Κ. Κ. 'Ιωαννίδης
Θεόδωρος Πλητᾶς	Κωστάκης Χαλλινοῦρης
Φωκίων Πλητᾶς	Σ. Πολίτης
'Ιωάννης Γεωργιάδης	Δημήτριος Μιχαήλ
Χ. Σαμαρτζίδης	Θεοδόσιος 'Αθανασίου
Γεώργιος Πεταλᾶς	'Αθανάσιος Δ Κουτζουρόπουλος
'Αλέξανδρος 'Αντωνιάδης	'Αδελφότης Λεμονάδων 10
Γεώργιος Γενίδουνας	Σπυρίδων Ι. Δέδες
Νικόλαος 'Ανδρέου	'Αθανάσιος Σωτηριάδης Σταυροδρ.
Φωτάκης Σερβανίδης	Δ. Α. Καρανάς Γαλατᾶ
Μικῆς Καρούσος ἰατρός	'Αδελφότης ὀρνιθοπωλῶν 5
Γεώργιος Παρθενιάδης	2 Πέτρος Βασιλείου ὀρνιθοπώλης
Δημήτριος Ι. Τζιμπικτζή	'Αναστάσιος Χρήστου
Φραγκούλης Βασιλείου	'Αγγελῆς Δημητρίου
Γ. Πατρινός	Εὐαγγέλης Προκοπίου
'Αναστάσιος Ψύλλας	Δημήτριος Τζηπουκτζόγλους
Κωνσταντίνος Ψύλλας	Δημήτριος Ξανθόπουλος
Χαράλαμπος Κωνσταντινίδης	Μάρκος Βασιλείου
'Αριστείδης 'Ιωαννίδης	Δημήτριος Πασσαλῆς
Θεόδωρος Τέλες	2 Θεόδωρος Γεωργιάδης ἰατρός
Χρῦσανθος Παπαδόπουλος	Δημήτριος Νικολαΐδης
Σ. 'Ράλης 'Αλεξιάδης	Νικόλαος Ι. Βλασσόπουλος
Νικόλαος 'Αλεξιάδης	Σωτήριος Χ'. Γεωργίου ἐν 'Επτα-
Γεώργιος Γούλες	πυργίω
Λάζος Βελιγραδινός	'Ιωάννης 'Αργυρόπουλος

Νικόλαος Σπύρου Καρίτζα	Νικόλαος Εὐτυχίδης
Μάρκος 'Αποστολίδης	Γ. Παμπορίδης
Θεόδωρος 'Ιωάννου Περπέρης	Νικόλαος Περαΐδης
Ν. 'Οπρόδοβιτζ	'Αναστάσιος Δαβὶδ ἀλατοπώλης
'Ιωάννης Χρήστου Γαύναρης	Βασιλείος 'Ιορδάνογλους ἀπὸ Βέζεν
Π. Β. Βαχράτ-ογλους	'Η 'Αδελφότης τῶν Δογραματζι-
Ι. Μ. Ποντίδης	δων 10
Κυριαζῆς 'Ιωάννου ἀπὸ 'Επιβάταις	Σ. Σωφρονιάδης
'Ιωάν. Κ. Μυρουοῦδης » »	Παντολέων Ν. Σακελαρίδης ἰατρός
Ο. Δ. Κουκουζέλης » »	Θεολόγος Αἰνός
Δημ. 'Ιωάννου » »	Α. Κ. Η. Πατίκογλου
Γεώργ. Δ. Βέικου » »	Σταῦρος Στεφανίδης Νίγδελης
Βασίλειος Θ. 'Ελευθεριάδης 2	Χαράλαμπος Στεφανίδης
Γ. 'Αναστασιάδης ἐκ Ταταούλων	Ι. Χ' Στεφᾶου Καραϊωσήφ ὀγλου
Θ. Πανταρώτας ἀπὸ Χρυσούπολις	Καισαρεύς
Ι. Μηκαρότας » Γαλατᾶν	Μελέτιος Λαζάρου Δένεγ
Κωνστ. Μαβούλκης	Ι. Β. Ξενιάδης
'Ιωνᾶς Κριωνᾶς	Α. 'Αναστασιάδης
Ν. Νικολαΐδης	Α. Χριστίδης
Χαράλαμ. Καπάκης 'Ορτά-κιοί	Θ. Παπααρηγοράκης
Α. 'Ιωαννίδης	Χαράλαμπος Θ. Κισσέ-ὀγλου
Βασίλειος Π. Νέτης	Κυριακός Ι. Κισσέ-ὀγλου
Χρῆστος Ν. Ζέρβας ἀπὸ Χρυσούπολ.	'Ιωάννης Θ. Φερμάνογλου 2
Κυριακός Κίτζας Σταυροδρ.	'Ιωάννης Χ. 'Αγιάνογλου
Βασιλάκης Παπᾶς	Κυριακός Π. Λαζαρίδης
Γεώργιος Τζιμένογλους	Μιχαλάκης Ι. Λαζάρογλου
Τὸ σωματεῖον τῶν Πανοπωλῶν 10	Θεόφιλος Πυρλόγλους
Εὐαγγέλης Γρηγορίου	'Ηλ. Ι. Χουρδαβεροδόγλους
'Ιωάννης Τὸπ-καπουλῆς	'Αδελφοί Ι. Κεχαγιά
Νικόλαος Μεανετζόγλους	Μιχαήλ Ι. 'Αδοσίδης
'Ιωάννης Ξενάκης	Βασίλειος Προδρόμου (Τζικουρ-χάν)
Κωνστ. Νικολάου φαρμακοποιός	Π. 'Ιωαννίδης (Γιῶλ-κετζέν-χάν)
Χαράλαμπος Σάββα	'Ιωάννης Παπάζογλους
Θεόφιλος 'Αρχιμανδρίτης	Γεώργιος Χαράλαμπίδης
Προκόπιος Λαδᾶς	Κωνσταντίνος Ι. Κωθαῖος
Δημήτριος 'Ιωακείμ	Ι. Π. Ξεπτεράς Λέσβιος
'Ιωάννης Νικολάου	Α. Φουρτούνας »
Θεόδωρος Χ'. Δημητρίου	Α. Χ'. Βασιλείου »
Νικόλαος Δαμιανοῦ	Θεόφραστος Ε. Βιτουλιᾶς Λέσβιος
Βασίλειος Ι. Κολεμένογλους 2	Κωνστ. Α. Πχιδοζόγλους, Κέλβερη

Α. Κ. Ἀράπογλου
 Ἀντώνιος Μιχαήλ λιθογράφος
 Π. Τζαμουρκέλης
 Δ. Α. Βόστασης
 Μιχαήλ Γ. Ἀρῆς
 Α. Ε. Βοσιλιῆς
 Β. Α. Μανάθης
 Ἰωάννης Κουτζουβέλης
 Παῦλος Φίφης
 Δ. Βασιλειάδης φαρμακ.
 Χ. Ἐλευθεριάδης
 Ἰορδάνης Ι. Τζεράχογλου ἰατρός
 Ἀντώνιος Γάρος
 Ματθαῖος Βητόλης
 Ι. Δ. Κρητικὸς
 Π. Βασιλειάδης σώμ. 2
 Λεωνίδας Ἐλευθεριάδης ἑλληνοδιδ.
 Σίμων Τασοζόγλου
 Γεώργιος Α. Γουγούτης
 Γ. Ψαροπούλας
 Κ. Β. Λιτζὸς
 Κ. Νικολαΐδης
 Γεώργιος Παπαδόπουλος
 Γρηγόριος Σαβατζίδης
 Νικόλαος Σταύρου Βίσσου
 Λεωνίδας Νικοκλῆς
 Θ. Μιλάνος
 Μιλτιάδης Κροκόδειλος
 Γ. Δ. Κοκκινὸς
 Θ. Ἰωαννίδης
 Ὁ ἐπιστάτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
 Ἀγίου Νικολάου
 Α. Γ. Μησιρολόγλου
 Δ. Ι. Οἰκονομίδης
 Ἰωσήφ Παπᾶ Κυριακοῦ
 Διαμαντῆς Βασιλείου
 Γ. Β. Ροσέτος
 Γεώργιος Τζιότης
 Δαμιανὸς Ἐμμ. Ροσέτος
 Ἐμμανουὴλ Λοῖζη

Ἐμμανουὴλ Ροσέτος
 Γ. Πιράκης
 Ἠλίας Σ. Παπαγιάννης
 Γ. γραμματεὺς Σ. Παπαγιάνη
 Λάμπρος Ζαλλᾶς
 Θεμιστοκλῆς Ἀντωνίου Ξυδιᾶς
 Ἠλίας Καρᾶς.
 Ἰσαὰκ Χασὴν
 Ν. Κούζοβις
 Γ. Κωνσταντινίδης
 Γρηγόριος Ἀθανασίου Καίσαρις
 Ῥωσέτος Φιωρέντζης
 Θ. Γιανόπουλος
 Ἰωάννης Νικολάου
 Κωνσταντῖνος Παλαῖος
 Ἀντώνιος Σῶκος
 Β. Καρόπουλος
 Δημήτριος Θ. Φλώκος
 Π. Ἡλιοῦ Πιλάδης.
 Βασίλειος Πορφύρης
 Στέφανος Κ. Βασιλειάδης
 Γεώργιος Β. Τζάβευς.
 Π. Κωνσταντινίδης
 Κ. Ι. Συμεωνίδης
 Ἀντώνιος Φραγκιᾶς
 Δημήτριος Γ. Δεσποινάνης
 Χαράλαμπος Σ. Ῥαφτόπουλος
 Γεώργιος Δ. Κηλαϊδίτης
 Δ. Ἀγγελίδης
 Ἰωάννης Ἀλφατζῆς
 Δημήτριος Στ. Πρασουλίδης
 Ἰωάννης Καραγιάννη
 Γεώργιος Φουντουκᾶς
 Παναγιώτης Ζώτος
 Χρῆστος Κωνσταντίνου
 Πέτρος Ἰπλιδοζῆς
 Κυριακὸς Ἀλτίνογλου
 Π. Ἰωάννου Ἀράπογλου
 Γιάγκος Τζουγκούρογλου
 Κυριακὸς Ἰωακειμόπουλος

Θωμᾶς Π. Ἀναγνωστίδης Σώμ. 2
 Ι. Τζικιριάδης
 Ι. Ι. Καρακάσογλου
 Παναγιώτης Στεφάνου
 Κωνσταντῖνος Β. Ἀμπελᾶς
 Ἀναστάσιος Π. Ἀραβανόπουλος
 Γεώργιος Ι. Καπᾶκογλου
 Χρῆστος Ν. Σοῦτος
 Πυρσάνιας Κοντίδης
 Ἀναστάσιος Νικολαΐδης
 Α. Ἀλεξάκης
 Τριαντάφυλλος Παπαδόπουλος
 Χρῆστος Ι. Ζουμπούλογλου
 Γ. Ι. Κοῦζος.—Κ. Μαυρίδης
 Γ. Α. Ἐνωμοτάρχης
 Ἀβραὰμ Ζάμπογλου
 Ἐμμανουὴλ Χ" Ἠσαίου
 Γ. Μ. Τζαντζάκης
 Χαράλαμπος Ῥαμφιάδης
 Π. Α. Κιομουρτζόγλου
 Παῦλος Χρηστίδης
 Σ. Γ. Γωγιάδης
 Δαυὶδ Ι. Ἀλγιανάκης
 Σταυράκης Α. Ἀρξόγλου
 Νικόλαος Ἰωακείμ Ἀγνόγλου
 Διογένης Κ. Φίλδης
 Χ" Ἰωάν. Ν. Λινεΐδης Προκοπεὺς
 Ν. Χ" Ἰωάν. Λινεΐδης »
 Στ. Χ" Ἰωάν. Λινεΐδης »
 Χ. Ἀναστ. Ἀγνόγλου »
 Κυρ. Π. Καπᾶνογλου »
 Δημ. Ν. Δημητριάδης »
 Χ" Γεώργιος Καραπαυλίδης »
 Στ. Ἰωακείμ ἀλατοπώλης »
 Δημήτριος Γεωργιάδης »
 Χ" Φίλιππος Σωτηριάδης »
 Ἀλέξ. Γεωργίου Ἀλεξιάδης »
 Πρόδρομος Ἀνανιάδης Ἀραβανλῆς
 Ἀντώνιος Μισαηλίδης
 Λάζαρος Κοσμᾶ Σεμενδερελῆς

Α. Δ. Μόρδοτμαν ἰατρός
 Ι. Μόρδοτμαν διερμ. Γερμ. Πρεσβ.
 Διὰ χειρὸς Ν. Θ. Σουλίδης ἐφένη 5
 Νικόλαος Μιχαηλίδης Ἀραβανλῆς
 Εὐγένιος Κ. Μουράτ ὀγλοῦς Πορλεῦ
 Χ" Νικόλαος Νικολαΐδης
 Ἰωάννης Πνύλου Ἐκμεκτζόγλου
 Θεόδωρος Στυλιανοῦ Ταλασλῆς
 Δημήτριος Π. Γεωργιάδης Νιγδελης
 Βασ. Κεχαγιόγλου Ῥαιδεστινὸς
 Ἀθανάσιος Ἰ. Πιυμενίδης
 Δημήτριος Μαΐου
 Βασίλειος Ι. Χαρασὸς Λέσβιος
 Μιχαήλ Γ. Λεμοντζῆς »
 Ἰωάννης Π. Δημητρίου »
 Ἰγνάτιος Κ. Κατσεινῆς »
 Γεώργιος Χαβαράνης »
 Βασίλειος Γ. Ἀμπατζῆς »
 Ἰωάννης Ν. Παπούδζης »
 Στυλιανὸς Α. Δρυπανίλης »
 Γεώργ. Δ. Δαφνολέλης »
 Μανουὴλ Παναγιώτου »
 Ἰωάν. Κ. Κτημπούρη »
 Νικόλαος Παναγιώτου »
 Βαλσαμῆς Θεοδώρου Κάλφας
 Ἀνδρέας Θεοδᾶτης
 Σάββας Σπανόπουλος Θεραπευτικὸς
 Γεώργιος Πεταλάς »
 Ἡρ. Κοσμίδης
 Δ. Μπίγκας.—Ἀχμέτ
 Κωνσταντῖνος Βούτας Λίος
 Λάμπρος Τάσσου
 Θωμᾶς Ταμδακοπώλης
 Δημ. Βασιλείου ταμδακοπώλης
 Βασίλειος Στεφάνου Δίνεγλης
 Γεώργ. Βασιλείου Πακάλ-κιογλης
 Ἀθανάσιος Καπνᾶς
 Γεώργιος Α. Παταγᾶς
 Νικόλαος Κορακίδης
 Κωνστ. Μ. Κουκάκης βιβλιοπώλης

Ἀθανάσιος Πέτρου	Π. Γεωργιάδης
Μιχαὴλ Ἀγγ. Πλούμης Ἡπειρώτης	Χαράλαμπος Χ". Καλανδερόπουλος
Γ. Πέτρου Σιμουλαρίδης »	Ἄνθιμος Ἀρχιμανδρίτης
Λουκάς Πετρίδης »	Τὰ σχολεῖα τῆς Ἰλιοσοῦν 2
Γ. Εὐαγγέλου Ζωγράφος »	Ἡλίας Π. Πλουμῆς
Ἄντ. Κυρίτζου Τζάνης »	Α. Κοσμίδης
Φώτιος Εὐαγγέλ. »	Π. Περισιάδης
Ἄντων. Α. Τίλλας »	Χαράλαμπος Ἀθανασιάδης
Ἀθ. Γ. Ελευθέρης »	Σάββας Καζήνοτζης
Σάββας Α καὶ Ἀνδρέας καὶ Ἀθ- νάσιος Γκίκας Ἡπειρώται	Κυριακὸς Ψάλτης
Ἀναστ. Ἰωάν. Νάτσος »	Ἰορδάνης, δικηγόρος
Δημήτριος Ἀναστασιάδης »	Χ". Χαράλαμπος Ἀγνιάογλου
Καραγιάννης Δημητρίου »	Ἄνέττης Ἀγνιάογλου
Π. Χ" Ἰωαννίδης καὶ Σα »	Περικλῆς Νισύριος
Σπύρος Ν. Σωτηριάδης »	Παντολέων »
Κωνσταντῖνος Δ. Κόκκινος	Ἰωάννης »
Συμεὼν Νικολαΐδης φαρμακοποιὸς	Ἰωάννης Σάββα Κοντζόγλου
Δημήτριος Παπαδόπουλος	Θεοδόσιος Βασιλείου
Β. Ξανθοῦλης ἐκ Βαρσοχωρίου	Βασίλειος Μιχαήλ
Ἀγγιλλεὺς Πιστώφ	Χ". Γεώργιος Χ' Ἰωάννου
Ἰωάν. Χρ. Καλλιφίδης Πακιρτζής	Ἀλέξανδρος Α. Χαρακτίδης
Π. Ν. Κακυλίδης	Γεώργιος ἀσιλειάδης
Κ. Γ. Σηαπανίδης	Χαράλαμπος Ἀντωνίου
Σ. Σ. Συμεωνίδης	Ἀλέξανδρος Χαλαμπίδης
Σ. Μ. Μωυτῆργλους	Μουσικολ. Π. Γ. Κηλτζανίδης
Γεώργ. Α. Μιχαηλίδης	Λεωνίδας Κηλτζανίδης
Δημήτριος Μ. Πενάρης	
Βασίλειος Χ'. Θωμᾶ	Οἱ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ζωοδό- του Πηγῆς.
Δημήτριος Ἡλιοῦ	
Ἰωάννης Ἡλιοῦ	Ἀρχιμ. Μητροφάνης Α. Κουρπᾶς
Λάζαρος κηπουρὸς	Παρθένιος Ἀρχιμανδρίτης
Σταῦρος κηπουρὸς	Χριστόδουλος πρεσβύτερος
Στέφανος Δημητρίου	Ἰωάννης Εὐμολπίδης »
Μάρκος κηπουρὸς	Δημήτριος Σπυρίδης »
Γρηγόριος κηπουρὸς	Κωνσταντῖνος Σπυρίδης »
Βασίλειος Στεφάνου κηπουρὸς	Μανασῆς Ἱεροδιάκονος
Κωνστ. Χ". Γεωργίου Προυσαεὺς	Πισχάλης Διχμαντῆ
Ἀπόστολος Γ. Κοραῖος	Γεώργιος Παν. Ἀλτηπαρμάκης α' ψάλτης
Κωνσταντῖνος Κουντούρος	

Πρόδρομος Ἰωάννου Μαΐου β'. ψάλ.	Ν. Φιλοδορίδης
Δημήτριος Α. Καλλιφωνας	Γεώργιος Πρόδρομου Καίτακρεὺς
Ἰωάννης Καραγκιόζ	Στέφανος Γρηγορίου »
Ἰωάννης Δημητρίου Γιαννάκου ἐκ Κλουτσούκιοι	Ἰωάννης Κυριακοῦ Μαυρόπουλος
Ἀπόστολος Ἀβραάμ Σαχίν-ογλους	
Ἄντωνιος Κ. Κανδηλάπτης α'.	Συμεὼν Παπαδάκης
Ἰωάννης Γ. » β'.	Εὐθάλια Πασχαλίδου ἐξ Ἰψωμαθ.
Ἡλίας Χρήστου Σεβαστόζ-ογλου	Κλεοπάτρα Μουδάνου »
Νικόλαος Ἰσαάκ	Βασίλειος Ποδὸς ὀγλοῦ ἐξ Ἰνδξίσου
Ἰωάννης νεκροθάπτης	Χ" Νικ. Χ' Λαζαρίδης »
Ἀνδρέας Παπαζήσου	Μιχαὴλ Γεωργίου ἐκ Νέβ-σεχίρ
Θωμᾶς Κερῆς	Σάββα Δημητρίου » Ζινδξίδερς
Μιχαὴλ Σταύρου Κιορπέ	Σταῦρος Νικολάου » Δένεγι
Πρόδρομος Πασχάλ	Ἰωάννης Κονέζ ὀγλου ἐκ Νίγδης
	Νικόλ. Σ. Καβντζόγλου ἐκ Δένεγι
Ἡλίας Χρήστου Σταμπούλης	Ἀβραάμ Ἡλία Ἡπειρώτης
Βασίλειος Ἰωάννου Βουλγαρόπουλος	Καπτάν Δξιωρδξης
Κυριακὸς Σάββα	Τιμολέων Διαμαντόπουλος ἐν Ἰψωμ.
	Γρηγόριος Δ. Μπαλιογλου
Οἱ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Νοσοκομείῳ καὶ Ὁρφανοτροφείῳ	Ἀπόστολος Πασχαλίδης
	Βασίλειος Π. Γ. Παπαδόπουλος
Ζαχαρίας Ἱερομόναχος ἱερεὺς τοῦ Ἐθν. Ὁρφανοτροφείου.	Ἰωάννης ἐφένης Χρηστίδης
Γρηγόριος Ἱερομόναχος » »	Χρηστάκης Συμεωνίδης
Νοσοκομείου 2	Κωστῆς Τοσοῦιογλους
Σ. Μπαλίλης ἱατρὸς 2	Λάζαρος Πασχάλ
Μιχ. Ψαλίδας ἱατρὸς 2	οἱ ἐν Μακροχωρίῳ.
Περικλῆς Γ. Μιχαηλίδης ἱατρὸς	
Ἀθαν. Σαραντίδης φαρμακοποιὸς	Κωστῆς Ριζῆς σώμ. 3
Ἐμμανουὴλ Σαραντίδης	Γιοβάν Ἐρέντη Ντότζογλους
Ἀθανάσιος Μπούνης 4	Ἀθανάσιος Ζαχαριάδης
Μιχαὴλ Δημητρίου 2	Εὐαγγελοῦ Εὐαγγελίδης
Περικλῆς Ἀρτεμιάδης	Δ. Γαβριηλίδης
Σάββας Ἡλιάδης	Ἡσαΐας Ἀσλάνης
Νικόλαος Ἰωάννου	Χρῆστος Κάλφας
Μιχαὴλ Φραντζέσκου	Κ. Στυλιανίδης
Λεωνόρος Πρωτοψαλτίδης	Κ. Ἰωαννίδης
Ἰωάν. Πρόδρομου καραντίνατζης	Σ. Στρατηγόπουλος
Α. Κουζουλάρης διδάσκαλος	Η. Ποργιατζίδης

Κ. Φιλιππίδης
 Ίωάννης Τσιτσόπουλος
 Άλέξανδρος Όλύβας
 Δ. Δ. Καλογήρου
 Ν. Δημητριάδης
 Άνώνυμος
 Νικόλαος Φ. Σταματίδης
 Δημήτριος Γρηγοριάδης
 Είρήνη Θωμά
 Ίωάννης Πολυζέτης
 Δημήτριος Πινάτζης

*Οί εν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς
 Νήσου Χάλκης.*

Άρχιμανδρίτης Γερμ. Γρηγοράς δι-
 ευθυντής τῆς Σχολῆς 5
 Σπυρίδων Κυπραῖος Καθηγητής

Οί μαθηταί.

Στυλιανός Κωνστ. Μάγνης
 Πέτρος Βίμπος ἐκ Σπετζῶν
 Λεόντιος Α. Λεονταρίδης Τυανεύς
 Χριστόφορος ἱεροδ. Ἰθρίτης 2
 Ἡλίας Π Κωνσταντίνου ἐξ ἁγ.
 Εὐστρατίου
 Ίωάννης Λαζαρίδης Τυανεύς
 Δαμιανός Ι. Μοσχίδης Γανοχωρίτης
 Ι. Α. Τεκνόπουλος ἐκ Μουταλάσκης
 Α. Μ. Μοντεσάντος ἐκ Κεφαλληνίας
 Περ. Παπαδόπουλος ἐκ Φερτεχίου
 Π. Σ. Κωλλιάρης
 Άναστ. Άντωνιάδης Μάγνης
 Σεραφ Παπ Παΐσιου ἐκ Νεβ-σεχίρ

Ἐν ἁγίῳ ὄρει Ἄθω

Ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ πατριαρχικὴ
 Μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος
 τῶν Ῥώσων 50

οί εν Ἱερουσαλήμ

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ πατριάρχης Ἱεροσο-
 λύμων κκ. Νικόδημος 15
 Ὁ Πέτρος Νικηφόρος
 Ὁ Λύδης Γρηγόριος
 Ὁ Ἰορδάνου Ἐπιφάνιος
 Ὁ Σεβαστείας Κύριλλος
 Ὁ Θαδωρίου Σπυρίδων
 Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καιτάριος
 Ὁ » Εὐθύμιος Παρασκευοφύλαξ
 Ὁ » Δοσίθεος
 Ὁ » Γαβριήλ
 Ὁ » Σέργιος Ἡγούμενος τοῦ
 ἱεροδρόμου
 Ὁ τῆς Α. Θ. Μ. Πρωτοσύγκελλος
 Σωφρόνιος
 Ὁ Πρωτοσύγκελλος Μόδεστος
 Ὁ Ἡγούμενος Γέθσημανῆς Νικόδη-
 μός
 Δωρόθεος Ἱερομ. Ἀδριανουπολίτης
 Ἐπιφάνιος Πρωτοσύγκελλος καὶ
 τυπικάρχης Κύπριος
 Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σαμουήλ
 Ὁ τοῦ ἁγ. Δημητρίου Ἡγούμενος
 ἱεροδ. Ἀνθίμος
 Ὁ γενικὸς φροντιστὴς τοῦ Κοινοῦ
 τοῦ Π. Τάφου Σάββας μοναχὸς
 ἐκ Νεαπόλεως Καισαρείας 5
 Ὁ Ἀρχιδιάκονος Βενιαμίν
 Καλλίνικος Ἱεροδιάκονος
 Γεννάδιος »
 Ὁ Ἱεροψάλτης Ἀγαθάγγελος
 Ὁ » Ιασίλειος Καλύμνιος
 Ὁ Σευοφύλαξ τοῦ Παν. Τάφου Σε-
 ραφείμ 5
 Ἐλισάβετ Περβάνογλου ἀπὸ Και-
 σαρίας
 Χρῆστος Ἰωάννου Τζιντζώνης
 Ἰωάννης Χ". Σάββα Κύπριος

Ἡ τῶν Ἱεροσολήμων Ἱερατικὴ Θεολο-
 γικὴ Σχολή

Ἱερόθεος Ἀρχιμανδρ. σχολάρχης 2
 Θεόφιλος ἱεροδ. Α. Πισχαλίδης καθ.
 Β. Ἀντωνιάδης καθηγητὴς 10
 Γεώρ. Κ. Βραχυπέδης καθηγητὴς
 Γερμανὸς Βουρλαλίδης Ἀλατζατεὺς
Οί μαθηταί αὐτῆς.

Κωνστ. Π. Ἐμμανουήλ Κρής
 Ἰω. Ἀναστασίου Τραπεζούντιος
 Χρῆσ. Γεωργίου
 Σολομὼν Δαβ. ὁ Ἀριμαθαῖος
 Δημήτριος Γεωργιάδης Ἀλατζατεὺς
οί εν Καισαρεία Καππαδοκίας

Ἀνθίμος Ἡγ. τῆς Μονῆς Ταξιαρχῶν
 Ἀργύριος Δημητριάδης καθηγ. τῆς
 Ῥοδοκανακίου Ἱερ. Σχολῆς
 Ἰάκωβος Θεοδωρίδης » »
οί εν Ἰντζέσου τῆς Καισαρίας.

Ὁ Αἰδес. Οἶκον. Παπ. Νικόλαος
 Ἀρσένιος Ἰωάν Γρηγόριος Χρύτανθ
 Βασίλειος Ἀναστάς Ὀγλοῦ
 Ἰωάννης Δημητρίου Ταππασάν
 Ἰωάννης Δημητρίου Τζεμάνογλου
 Πρόδρομος Θεοδοσιάδης
 Φώτιος Κοσμᾶ
 Ἰωάννης Ἰτακίδης Ἀγγελλόγλου
 Χ' Πρόδρομος Καπτάνογλου; 5
 Δέσποινα συζ. χ" Θεοφίλου
 Ἀβραάμ χ" Παναγιωτίδης
 Σωτήριος Μουτεβελλῆς Βυζ.
 Ἰωάννης Λεοντίου
 Σοφία Κ. Τζουροῦκογλου
 Πρόδρομος Κ. Τζουρούκ
 Π. Κωνσταντίνος Ἀραβ. οὐ
 Ἰπραχίμ ἐφένδης Βυζ.
 Χιλμὶ ἐφένδης »
 Μηνᾶς Ι. Τεργιόγλου;
 Ι. Γιαγτζόγλου; κερμιτλῆς

Δημήτριος Ἰωάννου Μάλ-μουδερὶ
 Σεβαστὴ σύζυγος αὐτοῦ
 Εὐστάθιος Γεωργ. Νεβερχιλόγλου
 Ἰωάννης Γρηγοριάδης ἱατρὸς;
 Θεόδωρος Συμεών
 Ἰωάννης Γρηγοριάδης
 Βικτωρία Γρηγορίου σύζυγος αὐτοῦ
 Σάββας Μιχαήλ ἑλληνοδιδάκταλος
 Ἰσαὰκ Π. Εὐγενιάδης ἄλληλοδι-
 δάκταλος.
 Χ". Αἰκατερίνα Χ". Βασιλείου Τζε-
 δίτογλου
 Ἄννα Μάρκου Κονέζ ὄγλου
 Νικόλαος Λαυρεντίου
 Χ". Κλήμης χ". Στεφάνου
 Χ" Πρόδρομος Μηνᾶ
 Δημήτριος χ" Γεωργίου
 Παντελεήμων χ" Γεωργίου
 Πρόδρομος Σάββα Δουκιάρογλου
 Βλασῖος Χ. γ". Ἰωσήφ ὄγλου
 Πρόδρ. Χαραλάμπου Πιπέρ ὄγλου
 Γεώργιος Ἰλίου Δογραμαδόγλου
 Πρωτὴ Πρόδρομου Βοτνάκ
 Κοσμᾶς Ἀβραάμ ὄγλου
 Γαβριήλ Νικολάου Καμποῦρ ὄγλου
 Ἑλλην. Σχολὴ τοῦ ἁγ. Εὐσταθίου
 Ἀλληλοδιδοκτικὴ » »
 Φιλάρετος Ἰπὸς ὄγλου
 Σταῦρος Ἀντωνίου
 Ἐλευθέριος Νικολάου
 Κυριακὸς Θεοδώρου Ποτούρογλου
 Γεθσημανὴ Παπᾶ Εὐγενίου
 Ναζαρέτ » »
 Ἀνδρέας Ἰορδάνογλου
 Χρηστάκης Τηργιακόγλου
 Ἰσαὰκ Καρακίδης
 Ἀπόστολος Σάββα
 Γεώργιος Σάββα
 Ἀναστάσιος Σάββα
 Περθένης Φωτίου

SISMANOGLIO MEGAKO

Κλήμης Μουράτ	Πρόδρομος Ἀναστασίου Κάλφας
Νικόλαος Μουράτ	Πρόδρομος Μιχ. Σιτέρογλου
Μιχαήλ Κοσμά	Ἰωάννης Πασχαλίδης Ἰτὸς ὄγλου
Βασίλειος Κοσμά	Κυριακὸς Ἰωακείμογλου
Χατζῆ Πρόδρομος Γιαγτζῆς	Ἀλέξιος Ἀναστασιάδης
Μιχαήλ Μανουήλ	Ἀπόστολος Εὐσταθίου
Μάρκος Μουράτ	Νικηφόρος Χ'. Π. Γεωργίου
Λάζαρος Σπύρου	Πρόδρομος Σάββα
Ἰωάννης Ματ. Ταβάν	Ἀναστασία συζ. Πάλιος
Χατζῆ Στέφανος Παρασκευᾶ	Ἰάκωβος Κωνσταντίνου
Εὐστάθιος Χ'. Στεφάνου	Σαράντης Χ. Ἰντζέ
Σάββας Προδρόμου	Κυριακὸς Σαράντη
Δημ. Παντελεήμονας Χ'. Γεωργίου	Νικόλαος Σαράντη
Γεώργιος Μ. Ἀλασά	Σάββας Βλασίου
Πρόδρομος Νικολάου Θεοδοσόγλου	Νικόλαος Ἀϊδάτογλου
Βασίλειος Ταππασάνογλου	Ἀβραάμ Οὐγουρλού
Ἰωάννης Ταππασάν	Ἀντώνιος Β. Κουλαχτζόγλου
Μιχαήλ Βασιλείου	Ἰωσήφ Σεφέρ καφετζῆ
Δαβὶδ Ἰωσήφ	Μιχαήλ Ποτούρ ὄγλου
Ἰσαὰκ Θωμαϊδης	Νικόλαος Χ'. Πιπέρ
Ἰωάννης Φιλιππίδης	Πρόδρομος Χ'. Πιπέρ
Χαράλαμπος Ἀντωνίου	Γρηγόριος Χ'. Πιπέρ
Θεοδόσιος Παύλου	Γρηγόριος Θωμᾶ
Νικόλαος Θεοδοσίου	Μιχαλάκης Ἐφέντης
Μιχαήλ Π. Κυρίλλου	
Ἀγάπιος Ἰωάννου	
Γεώργιος Ἰωάννου Κιορπέ	οἱ ἐν Κων]πόλει Νεαπολίται
Περικλῆς Ἐλευθερίου	<i>*Εφοροι τῶν Σχολῶν.</i>
Θεόδωρος Μ. Μηλλᾶ	
Πρόδρομος Σάββα Σαπτζοῦ	Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Νεαπόλεως
Ἰωάννης Ἐλευθερίου	(Νεβ-Σεγῆρ) σὺμ. 30
Βασίλειος Ἀνέστη	Ι. Κ. Καϊκτζόγλου 2
Μιχαήλ Ποτός	Κ. Ι. Τεπερίκογλου 3
Γρηγόριος Ποτός Τοζάκ	Ι. Γ. Κασάπογλου 2
Πρόδρομος Γ. Τοζάκ καὶ ὅσα διὰ	Α. Χ. Θεοφανίδης 2
χειρὸς αὐτοῦ	Δ. Γ. Δοπτόγλου 2
Χαράλαμπος Ἀντωνίου	Σ. Κ. Σοφιάογλου 2
Χ'. Ἀναστασία Καρὰ Ἰωάννου	Γρηγόριος Ἀβραάμ 2
Μελέτιος Χαστά Ἰσαὰκ	Βασίλειος Γεωργίου 2
Ἰωάννης Σάββα Καλαϊτζῆ	Ἰωάννης Μακρόζογλου 2

Γ. Χ. Νικολαΐδης	Γεώργιος Ἐφέντης Κολιτιδης
Α. Ι. Καλήνογλου	Γεώργιος Φερτεκλόγλου
Ι. Χ. Μ. Μαϊνῶρ	2 Διονύσιος Π. Γεωργίου
Ἰωάννης Μιχαήλ	2 Εὐθύμιος Γεωργίου Ἀνθομελίδης
Ι. Χάσκιοβλογλου	οἱ ἐν Νεαπόλει Νεσοειρ κήριοι
Παρασκευᾶς Δημητρίου	
Πρόδρομος Παρθενίου	2 Ἡ Φιλεπ. Λέσχη «Βασιλείας» 5
Σωτήριος Β. Καϊμάκογλου	5 Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Εὐστάθιος
Χ' Ι. Βλασίου Πισκίνογλου	3 Π. Παρθένιος
Βλάσιος Φιλιππίδης	3 Π. Νεόφυτος
Ἀπόστολος Κωνστ. Σισμάν το-	2 Φ. Π. Γ. Ἀριστόβουλος 2
ρουνοῦ	2 Γαβριήλ Π. Ἀρχαγγέλου 2
Ἰωάννης Π. Δεπτόγλου	Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἱατρός
Ἰωάννης Γ. Βαϊάνης	Βασίλειος Φ. Ἀριστόβουλος
Κωνσταντῖνος Χ. Παναγιωτίδης	Καλλιόπη Φ. Γ. Τουράδζογλου
Ἰωακείμ Χ. Θεοφίλου	Εὐστάθιος Σ. Πλατωνίδης
Ἀδελφοὶ Ἀβραμίδαι	Λάζαρος Ι. Ὠκεανίδης
Εὐθύμιος Γεωργίου	2 Φωτ. Γ. Λεοντίας παρθεναγωγός
Ἐλευθέριος Χαραλάμπους	Αἰκατερίνη Π. Εὐγενίου παρθ.
Ἰωάννης Βασιλειάδης	Εὐγένιος Γρηγορίου Ἀλεξιάδης
Πρόδρομος Κ. Ἀστινάρογλου	Παντολέον Π. Εὐμολπίδης
Β. Α. Χατζάτογλου	Ἀβραάμ Π. Νεοφύτου
Ἰωάννης Φ. Πακλαδζόγλου	Γ. Κ. Ε. Βαϊάνης
Χαράλαμπος Ι. Σισμαντορουνοῦ	Γεώργιος Χ. Π. Μαλεκιοπλόγλου
Ἀναστάσιος Γ. Σισμαντορουνοῦ	Λουκᾶς Ὠραιόπουλος
Ἰωάννης Γρηγοριάδης	2 Βασίλειος Π. Ι. Εὐμολπίδης
Θεοδόσιος Κοσμιδης	οἱ ἐν συνασθ
Βασίλειος Π. Κεχαγιάογλου	τῆς Καππαδοκίας.
Γ. Χαραλάμπου Τουράδζογλου	
Κοσμάς Νικολαΐδης	Χρῆστος Μ. Ἀργυρόπουλος
Μ. Προδρόμου Δεσημετζόγλου	Ἰωάννης Μαρκόπουλος
Κωνσταν. Μιχαηλίδης	Ν. Σ. Ρίζος
Χ'. Σάββας Ρωμανόσογλου	Γεώργιος Πολυχρονιάδης
Ἰωάννης Π. Καλήνογλου	Ἰωάννης Χ. Τριανταφύλλου
Χ'. Ἐλευθέρ. Δ. Κιολδζουκλόγλου	Χαράλαμπος Πατρισιάδης
Στέφανος Εὐθυμίου Κεχαγιάογλου	Χαράλαμπος Ν. Γαλίσης
Ἰωάννης Ἰωακείμ Πασσαλόγλου	Γαβ. ἠλ Α Γαϊρακτῆς
Ἰσαὰκ Βασιλείου	Σταῦρος Χ' Ἀθανασίου
Στέφανος Οὐραηλίδης	
Ἰωάννης Σάββα Τουράδζογλου	

Χ" Θεοφάνης Ἀνδρέου
 Ἰωάννης Κ. Τζιγερτζής
 Ἀδάμ Χρυσοστόμου
 Πασχάλης Χρηστίδης
 Λουκάς Χρηστίδης
 Λουκάς Δημόπουλος
 Χ. Χρηστοφορίδης ἱατρὸς
 Νικόλας Χρηστοφορίδης
 Ἀδελφοὶ Προδρομίδου
 2
 Χαράλαμπος Ἀποστόλου
 Σταῦρος Γ. Πολυγενεΐδης
 Αἰκατερίνη Π. Α. Παπάζογλου
 Κωνσταντῖνος Γ. Γαῖρακτόπουλος
 Α. Ν. Βασιλειάδης
 Μ. Μαράσογλου
 Χαράλαμπος Ν. Ζουμπουλίδης
 Εὐστράτιος Χ" Ἀποστολίδης
 Ἠλίας Παναγιώτης
 Ἰωάννης Χ'. Ἐλευθεριάδης
 Β. Θ. Χ'. Ἠλιάδης
 Ἰορδάν. Α. Τεπερίκογλου
 Β. Γ. Μακρόπουλος

Οἱ ἐκ Καλαβρίας Κέλθεσι.

Ἀρχιμανδ. Ἰάων. Παντολεμονίδης
 Οἰκονόμου Π. Ἰωακείμ
 Παπᾶ Νικόλαος
 Μ. Π. Καπλάνογλου
 Ν. Γρηγοριάδης διδάσκαλος
 Γαβριήλ Γεωργιάδης
 Χ'. Μάϊογλου
 Παῦλος Ἀντωνίου Μάϊογλου
 Χ". Πρόδρομος Μάϊογλου
 Γ. Μισαήλ Λουκᾶ
 Βασίλειος Προδρομοῦ Λουκᾶ
 Ἀνδρέας Χρηστοφοροῦ Πογιατζή
 Ἰωάννης Μητᾶ Ὀσμάνογλου
 Γεώργιος Στυλιανοῦ Τζιράογλου
 Στέφανος Α. Τοπόγλου

Κωνσταντῖνος Νεόκοσμος
 Ἐρμόλαος Κ. Ἀνδρέογλου
 Πρόδρομος Καπλάνογλου
 Ἠλίας Δημητρίου Κιοσσέογλου

Ἄγκυρα.

Παπᾶ Ἰωαννίκιος
 » Ἰάκωβος
 » Στέφανος
 Ἀνανίας Π. Ἐπίδης 2
 καὶ διὰ χειρὸς αὐτοῦ 15
 Κ. Συμεὼν Καρασοῦλ
 Χ". Χαράλαμπος Καρασοῦλ
 Γεώργιος Δ. Καρακάς
 Μιχαήλ Δ. Καρακάς
 Ἰωαννάκης Καρακάς
 Κωστάκης Κουπετζής
 Ἰωάν. Ποτὸς Σισμάν οἰοῦ
 οἱ ἐν Προύση.
 Γεώργιος Παπαδόπουλος
 Ἀντώνιος Π. Δράκος

Οἱ ἐν Μεσοπόλει Προύσης.

Δημήτριος Ἀθανασίου
 Ἰωάννης Γεωργιάδης
 Θεόδωρος Ἀντωνίου
 Χριστόδουλος Ἰωάννου
 Παπᾶ Παναγιώτης
 Παναγιώτης Χαράλαμπος
 Χριστόδουλος Χ". Σαφριανῶ
 Χ". Ἀθανάσιος Χ" Ἰωάννου
 Χ". Ἀλέκος Παναγιώτου
 Θεολόγος Νικολαΐδης
 Γεώργιος Ἡλιοῦ
 Κωνστ. Ζαχαρίου ἐκ Μουδανίων
 Δημήτρ. Ἰωαννίδης ἐκ Νικομηδείας
 Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Νεοχώ-
 ριον Προύσης
 Βασίλειος Σταυρίδης »

Ἀριστοτέλης Βλαχούσης Νεοχώρ.
 Ἰωάννης Ι. Μαθιουδάκης »
 Εὐστράτιος Ν. Σμαρᾶς »
 Δημήτριος Ἰωάννου Μοδάνη
 Ἰωάννης Πατζούρης »
 Χρῆστος Γρηγοριάδης Νεβ-σεχίρ-
 λής » 2
 Κ. Β. Συμεωνίδης »
 Εὐστ. Α. Γεωργιάδης Προῦσα
 Εὐθαλία Ἰωακείμ
 Ἀνδρονίκη Χ'. Ἀθανασίου »
 Σμαράγδα Γ. Βασιλειάδου »
 Κ. Χατζηγεωργής »

Οἱ ἐν Κίφ.

Παπᾶ Ἰωάν. Χ' Φιδάνης Οἰκονόμος
 Ἐμμανουήλ Προδρομοῦ πρωτοπρε-
 πρεσβύτερος
 Παπᾶ Παῦλος Οἰκονομίδης
 Νικόλαος Κασάπης Ἱερομόναχος
 Δημοσθένης Γ. Τζαλικας
 Ἡρακλῆς Καβουσιδης

Οἱ ἐκ Κομοπόλεως Σάντας, Ἐπαρχίας
 Σουμελά.

Παπᾶ Ἠλίας Πιστοφίδης
 » Παντελῆς Δρεπανίδης
 » Ἀπνστολος Λαμπριανίδης
 » Ἀπόστολος Χειμονίδης
 » Παντελῆς Μασμανίδης

Οἱ διδάσκαλοι αὐτῆς.

» Ἀγαθάγγελος Σπυρίδης
 Κωνσταντῖνος Νυμφόπουλος
 Δαμιανὸς Δημ. Πιστοφίδης
 Δημήτριος Π. Κ. Ἐφραιμίδης

Οἱ φιλόμουσοι κύριοι.

Χαράλαμπος Ἰωάν. Σπαθάρος

Ἀβραάμ Πηλίδης
 Εὐστάθιος Σπαθάρος
 Ἐπαμινώνδης Σιδερόπουλος
 Γεώργιος Τζατζας
 Παντελῆς Τζαρτζι
 Συμεὼν Δικνίδης
 Χριστόφορος Τοπαλίδης
 Χριστίνα Χρηστοφοροῦ Τοπαλίδου
 Εὐα Π. Δ. Σπυροπούλου
 Παρθένα Χρηστοφ. Κωνσταντινίδου
 Ἐλενη Π. Ἠλιοῦ Πιστοφίδου
 Ἐλενη Ν. Τζιροῦ
 Χριστίνα Σπυρίδωνος Μαντίδου

Οἱ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Παναγίας,
 Σουμελά.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ 2
 Παρθένιος Ἠγούμ. τῆς Ἱερ. Μονῆς
 Γρηγόριος Προηγούμενος
 Γεράσιμος Ἀρχιμκνδρίτης
 Ὁ Μουσκολογιώτατος ἱερέας
 Γερβάσιος Ἱερομόναχος ἱερέας
 Ἀθίμος » »
 Ἀντώνιος Ἱερέας » »

Οἱ ἐν Κιμουλδζινα.

Μ. Σούζος
 Α. Σούζος
 Ἀνώ υμὸς 3
 Α. Παστώνιος 2
 Ι. Κ. Ζωίδης 2
 Θ. Ἀσκληπιάδης δημοτ. ἱατρὸς 2
 Γεώργιος Δοντζίδης 2
 Α. Κομνηνός
 Εὐγένιος Ε. Κεσίσογλου
 Κλεάνθης Ἀναστασιάδης
 Ζ. Κωνσταντινίδης
 Γ. Χρ. Μοσχόπουλος
 Ἀθανάσιος Δζιάμης

X" Βασίλῳ Κυριακοῦ
Θεοχάρης Νίτζου

οἱ ἐν Ξάνθῃ.

Ὁ τοῦ Γερ. Ἀγ. Ξάνθης ἐπίτρο-
πος Νεόφυτος

Δημήτριος Κυράτζης Οἰκονόμος

Δημήτριος Καπιτανόπουλος Οἰκο-
νόμος

Ἀναστάσιος Ἱερεὺς

Δαμασκ. Ἱεροδ. Πασσιφονισκῶτος

Χαρίκλεια Β. Κουγιουρτζόγλου

Δημήτριος Β. »

Παντελάκης Β. »

Μελπομένη Δ. »

Πολυξένη Π. »

Γεώργιος Δ. »

Γ. Πορτοκάλης

Χαρίκλεια Γ. Πορτοκάλη

Πολύβιος Χ. Μπρωκόμος Ἡπειρώτης

Ἑλένη Ε. Βλαστοῦ

Ἑλένη Α. Παρασχίδη

Ἑλένη Δ. Χαζιρτζόγλου

Ἀμαλία Ζ. Στάλιου

Οὐρανία Ζ. Στάλιου

Δημήτριος Ι. Βασιάνη

Ἀσπασία Ὀρφανίδου

Ἰωάννης Ὀρφανίδης

Φωτεινὴ Π. Σταλίου

Φανὴ Στάλιου

Θεόδωρος Κ. Ἀλαδζίδης

Ὀδυσσεὺς Θ. Ἀλαδζίδης

Ἀνώνυμοι τρεῖς

Περικλῆς Π. Ἀθανασιάδης

Μ. Σοῦζος καὶ Σα

Κ. Κόντης

Δημήτριος Ἰωάννου

Ν. Γ. Κόρακας

Δ. Παναγιώτης Σεφρῆζιος

Ἀδελφοὶ Βαρδαλῆ

Ἀδελφοὶ Λάλα Ζησίου

Ἀδελφοὶ Ἰωαννίδη καὶ Σας

Π. Παπαδόπουλος ἐξ Ἰντζέσου 2

Θ. Α. Γαρουφαλίδου

Γεώργιος Βασιλειάδης

Ν. Κ. Μαυρομιχάλης

Γ. Κ. Μαυρομιχάλης

Κ. Πελένης

Χαράλαμπος Σεβαστοῦ

Πολυχράτης Μπόρκας

Θ. Κ.

Α. Κ. Π.

Α. Γ. Μεσθανί

Κ. Γ. Πετρίδης

Μ. Σακελαρίδης

Μ. Κ. Χαζιρτζόγλους

Στέφανος Α. Ἀγέλαστος

Κωνσταντῖνος Μεβίδης

Θεόδωρος Κομνηνός

Ζαχαρίας Νικολαΐδης

Ἀχιλλεὺς Β. Καλεύρα

Κωνσταντῖνος Γ. Χρόνης ἐξ Ἡ-

πίρου

Δημήτριος Χ'. Σεβεντῆ

Γαβριὴλ Ἰωάννου

Κ. Καλεύρας

Α. Παπαδόπουλος

Δημήτριος Δζάνογλους

Παναγιώτης Χρ. Ἰωαννίδης

3 Ι. Βουλγαρίδης

Σ. Σεραφειμίδης

Π. Δούγγαρης

Ι. Ὀρφανίδης

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰ οὐσιώδη τῶν παροραμάτων, ἀφίνοντες τὰ
λοιπὰ εἰς τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἀναγινωστῶν.

Σελ.	Στίχ.	ἀντὶ	ἀνάγνωθι
15	2	πόλεως	Πύλης
16	16	μετ' αἶ	μετ' α
17	20	τὸ ἔργον	τὸ ἔργον
19	21	ἀθαραπέυτων	ἀθεραπεύτων
24	31	ἅπα	ἅπας
32	1	ὁ ὁποῖον	ὁ ὁποῖος
34	1	ἔλος	τέλος
34	2	περιωνύμφ	περιωνύμφ
38	12	ὠκοδομημένο	ὠκοδομημένοι
44	14	κείμενα	κείμενος
44	14	Σελὶ	Σαλι
62	8	ἐψύχως	ἐμψύχως
76	17	τῶν γῶν	τῶν Πηγῶν
80	14	αὐτ	αὐτοὶ
102	9	ἐξακολουθεῖ	ἐξηκολούθη
109	14	μετὰ	μετὰ
111	6	εἰς τῶ	εἰς τὸ
113	19	κ τὰ	κατὰ
120	2	ὁ Βυζαντινο	οἱ Βυζαντινοὶ
127	18	φιλανθρωπικόν	φιλανθρωπικόν
130	18	Μηνῶς	Μηνῶς
131	19	ἔγγραφον	ἔγγραφον
182	1	τῶν Μουρουζῶν	τῶν Μουρουζῶν
202	4	ἐπισκευῆς	ἐπισκευῆς
228	17	Με	Μου
254	23	οὐ	οὐ
254	24	ταῖς χεῖρας	ταῖς χεῖρας
258	8	Ἰατρομουσείων	Ἰατρομουσείων
310	8	ἀναγνωριζομένη	ἀναγνωριζομένους
322	7	ἀζετέτι	τζίτετι
330	23	δοξάλογτος ὑπὲρ σοῦ	εὐαγγελιζομένου σοὶ
332	5	ἢ διὰ μάγων	ἢ τῶν μάγων
333	19	προσῆχος	προσειχῆς

Ἐν σελίδι 72 ἡ λέξις δωδεκάτης ἐν τισὶ τῶν ἀντιτίπων ἐτυπώθη δωδεκάτης

 SISMANOGLIO
MIGLIARDI

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOCLIO
MECARIO